

TEXT E

ÎNGRIJIREA EDITORIALĂ A VOLUMULUI :

VASILE ARVINTE ȘI IOAN CAPROȘU

CARTEA 2 A LUI MOISEI

IEȘIREA

CAP 1

1. Acestea-s numele fiilor lui Israel, celor ce au intrat în Egiptu o dată cu Iacov, tată-său; fieștecarele cu prisleșenia lui au intrat:

2. Ruvim, Simeon, Levi, Iuda,
3. Isahar, Zavelon, Veniamin,
4. Dan și Nethalim, Gad și Asir;

5[4]. Și Iosif era la Egiptet. [5] Și era toate sufletele ce ieșise de la Iacov 75.

6. Și muri Iosif și toți frașii lui și toată ruda acēa.

7. Și fiii lui Israel crescură și să înmulțiră și prostateci să făcură și să întăriră foarte foarte și-i înmulți pământul pre ei.

8. Și să seculă altu împărat pre Egiptu, carele nu știa pre Iosif.

9. Și dzise limbii lui: „Iată, limba fiilor Israel — maare mulțime și poate mai multu de noi.

10. Ia-mblați, dară, să-i meștersuguim pre înși pentru ca să nu să înmulțescă și, cîndu ni să va tîmpla noao război, să vor adaoge și aceștia cătră neprieteni și, bătîndu-ne pre noi, vor ieși den pămîntu“.

11. Și le puse lor pristavi pre lucruri, pentru ca să-i chinuiască întru fapte. Și zidiră cetăți tari lui faraon: pre Pitoh și pre Ramesi și pre On, carea iaste Iliupoleos¹.

12. Și întru cit îi smeria pre înșii, întru atîta să făcea mai mulți și să întărea foarte foarte.

13. Și să urtia egiptēni de fiii lui Israel și asuprea egiptēni pre fiii lui Israel cu sile.

14. Și le chinula viața lor cu lucrurile cele cumpite, cu lutul și cu cărămidăria și cu toate lucrurile ce-s la cîmpu, după toate lucrurile ce-i robia pre înși cu silă.

15. Și dzise împăratul egiptēnilor moașe-lor, ijdovi-lor, unia dentru inșele ce o numia

IEȘIREA

Ovriește veelle semotă

CAP 1

1. Acestea sint numele feciorilor lui Israel, carei au intrat în Egiptet depreună cu tatăl lor, cu Iacov; ei înșii și cu toate casele lor au intrat:

2. Ruvim, Simeon, Lévi, Iuda,
3. Isahar, Zavelon și Veniamin,
4. Dan și Nethalim, Gad și Asir;

5[4]. Iar Iósif era în Egiptet. [5] Și era toate sufletele ce ieșise de la Iacov 75.

6. Și muri Iósif și frașii lui și tot neamul acela.

7. Iară feciorii lui Israel crescură și se înmulțiră și fură mulți și se întăria foarte foarte și se umplu țara de dînșii.

8. De-acii, se seculă alt împărat în Egiptet, care nu știa pre Iósif.

9. Și zise noroadelor sale: „Iată, gloata feciorilor lui Israel iaste în mulțime mare și se întărește mai virtos decit noi.

10. Ce veniți să-i meștersugim ca să nu se mai înmulțească și apoi, întîmplîndu-se noao cîndva războiu, se vor amesteca și ei cu vrăjmașii noștri și, biruindu-ne, vor ieși den țara noastră“.

11. Și puse lor ispravnicie preste lucruri ca să-i căznească cu lucrul. Și zidiră lui faraon cetăți tari: Pitoh și Ramesi și Onul; aceasta iaste cetatea răsăritului.

12. Și de ce-i năcăjila, de-acēa era mai mulți și se întăria foarte tare.

13. Și se scribia egiptēni de feciorii lui Israel și asupria egiptēni pre feciorii lui Israel cu de-a sila.

14. Și chinula viața lor cu lucruri grele, cu lut și cu cărămidă și în toate lucrurile cite era pre la cîmpuri, cu silă-i punea de lucra.

15. Și zise împăratul Egiptetului unor moașă de-ale ijdov/celor, care chiema pre

IEȘIREA

Prigoana împotriva evreilor în Egipt

CAP. 1

1. Numele fiilor lui Israel, care s-au așezat împreună cu Iacov, tatăl lor, în Egipt, fiecare cu familia sa, sint acestea:

2. Ruben, Simeon, Levi, Iuda.
3. Isahar, Zabulon și Veniamin,
4. Dan și Neftali, Gad și Așer;

5. Iosif se afla mai demult în Egipt. Numărul urmașilor lui Iacov era de șaptezeci și cinci.

6. Apoi au murit Iosif și toți frașii lui și toți cei de pe vremea lor.

7. Dar urmașii lor, israeliții, s-au înmulțit, au ajuns puternici foarte și s-au răspîndit în toată țara.

8. În Egipt s-a ridicat un alt împărat, care nu-l cunoscuse pe Iosif.

9. El a vorbit astfel poporului său: „Iată, neamul fiilor lui Israel este mult mai numeros și mai puternic decit noi.

10. Veniți dar să chibzuim cum să facem să nu se mai înmulțească, ca nu cumva, de va fi război, să se alătore dușmanilor noștri și, biruindu-ne, să plece din țară“.

11. Deci au pus peste ei supraveghetori ca să-i împileze cu munci grele. Și ei i-au zidit atunci lui faraon puternicele cetăți Pitom, Ramses și On, care este Iliopolis.

12. Dar cu cit îi prigoneau mai mult, cu atît israeliții se înmulțeau mai tare și se făceau tot mai puternici, astfel că pe egipteni i-a cuprins groaza.

13. De aceea îi asupreau cumpit pe fiii lui Israel.

14. Le făceau viața amară prin munci grele, la lut și cărămidărie, la cîmp și la tot felul de corvezi, la care îi sileau cu strășnicie.

15. Mai mult chiar, împăratul Egiptului a

Septóra și numele a dooa Fúa².

16. Și dzise lor: „Cînd sînteți moașe la jidovce și sîntu la naștere, de va fi parte bărbătească, îl ucideți, iară de va fi fîmeiască, îl cruțați“.

17. Și să temură moașele de Dumnedzau și nu făcură după cum le-au poruncit lor împăratul Eghiptului și creștea³ cele de parte bărbătească.

18. Și chemă împăratul Eghiptului moașele și le dzise lor: „Ce că ați făcut acesta lucrul și ați cruțat cele de parte bărbătească?“

19. Și dziseră moașele lui faraon: „Nu-s ca a Eghiptului mîieri jidovce, pentru că născu înainte de cum a intra cătr-însele moașele“; și nășteu.

20. Și bine făcea Dumnedzau moașelor și să înmulți nărodul și să întări foarte.

21. În vrîme ce să temea moașele de Dumnedzau, și făcură șie case.

22. Și porânci faraon la tot nărodul lui, dzicîndu: „Toată partea bărbătească ce să va naște la jidovi în rîu să-l aruncați, și toată partea fîmeiască, să o cruțați pre ea“.

CAP 2

1. Și era oarecarele den neamul lui Levi, carele au luat den fîtele lui Levi.

2. Și o fînu pre ea și în pîntece luă și născu făt. Și vădzîndu-l iscusit, l-au acoperit 3 luni.

3. Și în vrîme ce nu mai putea să-l ascundă, luă maica lui un săcriu de papură și-l unsă cu smoală cleoasă¹ și puse întru copilul într-însă și-l puse în margine pregiur rîu.

4. Și privia soru-sa de departe să știe ce i să va întimpla.

5. Și să pogori fata lui faraó să s<ă> scalde la rîu, și roabele ei mergea pre aproape pre lingă apă; și vădzîndu săcriul în margine, trimișîndu roaba, l-au luat-u.

6. Și deschizînd, văzu copilul plîngîndu în săcriu; și nu să îndu/ră de el fata lui faraon

una Sephora, iar pre alta Fúa,

16[15]. Grăindu-le: „Cînd sînteți moașe la ovrêce și sînt de-a naște, de vedeți că sînt parte bărbătească, omoriți-i, iar de vor fi parte muierescă, cruțați-i.“

17. Iar moașele se temură de Dumnezeu și nu făcură cum le porunci împăratul Eghiptului, ce cruța și feria partea bărbătească.

18. Și chiemă împăratul Eghiptului moașele și le zise: „Pentru ce faceți voi lucrul acesta, de cruțați partea bărbătească“¹?

19. Iar îlele ziseră: „Nu sînt muierile ovrêce ca muierile eghiptence, ce ovrêcele nase mai înainte încă pînă nu merg moașele la dinsele“; și nășteu.

20. Și bine făcea Dumnezeu moașelor și se înmulți omenii și se întăria foarte.

21. Și, pentru căce se temea moașele de Dumnezeu, își făcură colibi².

22. Și porânci faraon tuturor gloatelor sale, zicînd: „Toată partea bărbătească ce se va naște ovrêlor să înecați în rîu, iar toată partea muierescă voi să cruțați, să trăiască vie“³.

CAP 2

1. Și era un om den semînția Levi, care-ș luoa muiere den semînția lui Lévi.

2. Și îngreînd muierea, născu parte bărbătească. Și văzînd că iaste copilășul frumușăl, îl fînu ascuns 3 luni.

3. De-acîi, deaca nu-l mai putură ascunde, luoa mumă-sa o răclicioară de paporă și o unse cu zmoală și cu clei și puse copilul într-însa și o puse lingă țarmurile rîului, în apă.

4. Iar soru-sa îl păzia de departe să vadă ce i se va întimpla.

5. Iar atunci ieși fata lui faraon la rîu să se scalde, și roabele ei umbla pre lingă țarmurile rîului aproape de dînsa; și văzînd ea răclicioara în margine, trimise o roabă și o luoa; și deaca o dășchise, văzu copilul plîngînd în răclijă¹.

6. Și nu se îndu/ră fata lui faraon de dînsul,

chemat pe Șifra și pe Pua, moașele evreiilor,

16. Și le-a spus: „Cînd le veți moși pe evreice luați scama cînd nase și, dacă va fi băiat, ucideți-l, dacă însă va fi fată, să o cruțați“.

17. Moașele s-au temut de Dumnezeu și n-au făcut așa cum le poruncise împăratul Eghiptului, ci l-au lăsat pe băieți în viață.

18. Atunci le-a chemat împăratul Eghiptului pe moașe și le-a spus: „La ce v-ați împotrivit poruncii mele și i-ați lăsat pe băieți să trăiască?“

19. Moașele i-au răspuns lui faraon: „Evreicele nu sînt ca femeile Eghiptului, sînt mai voinice și nase mai înainte de a veni la ele moașele“.

20. Așa s-au înmulțit și s-au întărit israeliții, iar Dumnezeu le-a făcut bine moașelor.

21. Fiîndcă s-au temut de el, le-a răsplătit dăruindu-le urmași.

22. Faraon a poruncit atunci întregului său popor, spunînd: „Orice copil de parte bărbătească se va naște din evrei aruncați-l în Nil, dar pe fete să le lăsați pe toate în viață“.

CAP. 2

Nașterea lui Moise

1. Și cineva din neamul lui Levi a luat pe una din fiicele lui Levi de nevastă.

2. Aceasta, rămînînd însărcinată, a născut un băiat. Și văzîndu-l teafăr și frumos, l-a ascuns trei luni.

3. Cînd nu l-a mai putut ascunde, a luat un coș de papură, l-a uns cu smoală, a așezat copilul în el și l-a pus în păpurîș, la marginea Nilului.

4. Iar sora copilului, ascunsă mai departe, pîndea ca să afle ce are să i se întimpla.

5. Și iată că a coborît fata lui faraon ca să se scalde în Nil, iar roabele ei rămaseră pe mal; văzînd coșul în păpurîș, a poruncit unei roabe să l-l aducă.

6. Și deschizîndu-l, a aflat un prunc care plîngea; fiicei lui faraon i s-a făcut milă/

și dize: „Den copill jidovilor laste acesta“.

7. Și dize soru-sa fetei lui faraon: „Vola-ți laste să s<ă> chême ție fâmție maică de la jidovi și-ți va apleca copilul ție?“

8. Și dize el fata lui faraon: „Pasă!“ Și mergîndu fata, au chemat pre maica copilului.

9. Și dize cătră ea fata lui faraon: „Păzeste-mi copilul acesta și mi-l apleacă și eu îți voi da plata“. Și luă muierea copilul și-l apleca pre el.

10. Și crescîndu copilul, l-au adus pre insul cătră fata lui faraon și fu ei pentru ficior; și-i numi numele lui Moisi, zicîndu: „Dentru apă pre însă l-am luat“.

11. Și fu intru dzilele cele multe acellă, făcîndu-să mare Moisi, ieși cătră frații lui, ficiorii lui Israil; și socotînd osteneala lor, vădzu pre un om egiptean bătîndu pre oarecare jidov dentru frații lui, fiii lui Israil.

12. Și căutînd încoace și încoace, nu vădzu pre nime; și ucinîndu pre egiptean, îl ascunse în arînă² pre insul.

13. Și ieșîndu a doao dzi, vădzu 2 oameni jidovi pricinîndu-să. Și dize celui ce făcea strîmbătate: „Pentru că ce bați³ pre aproape țau?“

14. Și cela dzise: „Cine te-au pus boiarin și judecător pre noi? Au doară vei tu să mă ucizi în ce chip ai ucis ieri pre egiptean?“ Și să spămintă Moisi și dize: „De s-au făcut așa arătat acesta cuvîntu?“

15. Și audzi faraon cuvîntul acesta și cerca să uciğă pre Moisi. Și să usăbi Moisi den fața lui faraon și lăcui în pămîntul Madiam⁴. Și mergîndu în pămîntul Madiam, au ședzat la fîntînă.

16. Și la popa <din>⁵ Madiam era 7 fete păscîndu oile tătîne-său, Iothor. Și mergîndu, scoata apă păn-împlură covășile, ca să adepă oile tătîne-său, lui Iothor.

17. Și mergîndu păstorii, le-au scos pre înse. Și sculîndu-să Moisi, le-au mîntuit pre ele și le scoase apă și adăpă oile tatălui lor.

18[17]. Și mărse cătră Raguel, tatăl lor, și el dize lor: „Ce de ați striguit de ați venit astăzi?“

19. Și ele ziseră: „Om egiptean ne-au mîntuit pre noi de păstori și ne-au scos noao apă și ne-au adăpat oile noastre“.

20. Și el dize fetelor lui: „Și unde laste? Și pentru ce ați lăsat pre om? Chemați-l pentru ca să mănînce pîne pre insul!“

21. Și lăcui Moisi lîngă om. [22] Și-i dăde pre Sephora, fata lui, lui Moisi fâmție⁶.

22. Și luîndu în pîntece fâmția, născu ficior și-i numi Moisi numele lui „Ghirsam“, zicîndu că: „Prisjet sîntu în pămîntu străin“. [23] Și mai zemisîndu încă, născu ficior al doilea și-i numi numele lui „Eliezer“, zicîndu că: „Dumnezăul tătîne-meu, aglutor mie și mă mîntuit den mîinile faraon“.

23[24]. Și după dzilele cele multe acellă, au murit împăratul Egiptului. Și suspinără fiii lui Israil de lucruri și strigară și să sui strigarea lor cătră Dumnezău de la lucruri.

24[25]. Și ascultă Dumnezău suspinul/or

ce-l cruță și zise: „Den copili ovreiești laste acesta“.

7. Iară sora lui zise fetei lui faraon: „Vola-ți laste să-ți chiem o doică den muierele ovreice să-l aplece și să-ț crească acest copil?“

8. Iar fata lui faraon zise: „Pasă de chîtmă!“ Și mergînd fata, chiemă pre muma copilului.

9. Și zise cătră dînsa fata lui faraon: „Păzeste-m acest copil și mi-l crêște, iar eu voi da ție plata ta“. Și luă muierea copilul și-l aplecă.

10[9]. Și crescîndu copilul, îl duse la fata lui faraon, [10] și-i fu ca un fecior; și-i puse numele Moisei, zicînd că „den apă l-am luat“.

11. De-aci, după multe zile, deaca se făcu Moisi mare, ieși la frații săi; și înțelegînd nevoia lor, văzu pre un egipteanin bătînd pre un ovreiu den frații lui, den feciorii lui Israil.

12. Și luînd aminte încoace și încolă și nevăzînd pre nimini, ucise pre egipteanin și-l ascunse în nășip².

13. Și ieșînd și a doaoa zi, văzu 2 oameni ovreî certîndu-se. Și zise celui ce făcea năcaz celuiălalt: „Că ce baț pre vecinul tău?“

14. Iar el zise: „Cine te-au pus domn san judecător preste noi? Au vei tu să mă ucizi cum ai ucis ieri pre egipteanin?“ Iar Moisei, temîndu-se, zise: „Dară de se va auzi acest cuvînt?“

15. Și auzînd faraon acest cuvînt³, căuta pre Moisei să-l uciğă. Iar Moisei fugi de la fața lui faraon și lăcui în țara Madiamului⁴. Și deaca mărse în țara Madiamului, șazu lîngă un puț.

16. Iar popa al Madiamului avea 7 fete de pășteau oile tătîne-său, lui Iothor. Și vîînd, scoaseră apă pănă umplură postava, ca să adepă oile tătîne-său, lui Iothor.

17. Iară alt păstori veniră și le goniră. Iar Moisei sculîndu-se, le mîntui și le scoase apă de le adăpă oile.

18. Și se duseră la tatăl-său, Iothor, iar el le zise: „Ce poate fi că ați venit astăzi curîndă?“

19. Iar île ziseră: „Un om egipteanin ne-au mîntuit de păstori și ne-au scos apă de ne-au adăpat oile“.

20. Iar el zise: „Dar el unde laste? Că ce ați lăsat omul așa? Chemați-l să mănînce pîne!“

21. Și mărse Moisei la acel om și lăcui la dînsul. Și-i dăde pre Sepfóra, fata lui, să-i fie muiere.

22. Și îngrecă muierea și născu fîiu și-i puse Moisei numele Ghersim, zicînd că: „Vînetic sînt eu în țară streină“. Și iar îngrecă muierea și născu alt fecior și-i puse numele Elazar, zicînd: „Dumnezeul tătîne-meu, ajutor mie și m-a mîntuit den mîinile lui faraon“.

23. Și după multă vrême, muri împăratul Egiptului. Și suspina feciorii lui Israil de muncă și striga și se sui strigarea lor cea de robie la Dumnezeu.

24. Și-ș aduse Dumnezeu aminte de

de el și a spus: „Acesta este un copil de-al evreilor“.

7. Atunci sora băiatului i-a vorbit fiicei lui faraon: „Să mă duc să chem o doică dintre femele evreilor care să-l alăpteze?“

8. Fiica lui faraon i-a răspuns: „Du-te!“ Fetița s-a dus și a chemat-o pe mama copilului.

9. Iar fiica lui faraon i-a spus acesteia: „La pruncu să-l alăptezi și eu îți voi plăti“. Atunci femeia a luat copilul la dînsa și l-a alăptat.

10. După ce copilul a mai crescut, doica l-a dus la fiica lui faraon, care l-a luat drept fiu; și i-a pus numele Moise, spunînd: „Din apă l-am scos“.

Fuga lui Moise

11. Și după multă vrême, cînd Moise se făcuse de-acum mare, s-a dus să-l vadă pe frații săi, fiii lui Israil, și a cunoscut pătimirea lor. Și a fost de față cînd un egiptean a lovit pe un evreu dintre frații săi, fiii lui Israil.

12. Și căutînd în toate părțile dacă nu-l vede cineva, l-a ucis pe egiptean și l-a ascuns în nisip.

13. Ieșînd din nou a doua zi, a văzut doi evreî certîndu-se și l-a întrebat pe cel vinovat: „De ce îl bați pe aproapele tău?“

14. Acela i-a răspuns: „Cine te-a pus mai mare sau judecător peste noi? Nu cumva vrei să mă omori și pe mine, așa cum l-ai omorît ieri pe egiptean?“ Moise a fost cuprins de frică, fiindcă se gîndea: „Oare a ieșit la lumină fapta ce am făptuit-o?“

15. Alîndu faraon despre fapta aceasta, căuta să-l omoare pe Moise. De aceea Moise a fugit de el în țara Madiam. Sosînd acolo, a șezut lîngă o fîntînă.

16. Preotul din Madiam avea șapte fiice, care pășteau oile tatălui lor, Ietro. Ele s-au dus să scoată apă ca să umple adăpătorile să adepă oile tatălui lor.

17. Dar au venit niște păstori și le-au alungat. Atunci Moise sculîndu-se le-a apărut, a scos el apă și a adăpat el oile.

18. Ele au alergat la tatăl lor, Raguel. Acesta le-a întrebat: „Cum de v-ați întors astăzi așa de devreme acasă?“

19. Fetele i-au răspuns: „Un egiptean ne-a apărut de păstori, ne-a scos apă și ne-a adăpat oile“.

20. Atunci el le-a spus: „De ce nu l-ați adus cu voi? Chemați-l ca să stea la masă cu noi!“

21. Și a venit Moise și a rămas lîngă Raguel, care i-a dat pe fiica sa Sefora de soție.

22. Aceasta a rămas însărcinată și a născut un fiu căruia Moise i-a pus numele Ghersom, spunînd: „Sînt pribeag în țară străină“. Și s-a mai născut al doilea fiu pe care l-a numit Eliezer, spunînd: „Dumnezeul tatălui meu m-a ajutat și m-a scăpat din mîna lui faraon“.

23. După mai multă vrême, împăratul Egiptului a murit. Fiii lui Israil însă se chinuiau sub silniciei și au strigat pînă ce strigătul lor s-a înălțat la Dumnezeu.

24. Și le-a ascultat Dumnezeu suspinarea/or

Pag. 40, col. 11

лѡро, шнш аѡсе амннѡте де фѡте дѡннѡ аѡн а
тѡ кѡтѡрѡ аѡраамъ, шн ісаакъ, шн іаковъ, шн кѡ
тѡ амннѡхъ прѡ фнїѡ аѡ іеранъ, шн сѡ кѡннѡхъ лѡ.

К А П І

н мѡвсѡ еѡ пѡскжнѡ ѡнае аѡн нсѡдѡро
сѡкрѡхѡхъ, пѡпен де мѡдїѡмъ, шн аѡсе
ѡнае сѡпѡ пѡстїѡ, шн бѡнїѡ мѡннѡте
ле аѡн амннѡхъ хѡрѡсѡ. Шн сѡ аѡсѡ
аѡн аѡсѡхъ амннѡхъ, аѡсѡ де фѡнѡ,
дѡнѡхъ, шн вѡсѡхъ кѡмъ рѡхъ аѡсѡ кѡфѡнѡ, шн
рѡхъ нѡ аѡсѡ. Шн зѡсе мѡвсѡ мѡрѡжнѡ
мѡн нѡннѡте бѡн бѡсѡ аѡсѡте бѡннѡте мѡре, кѡ
тѡ нѡ аѡсѡ рѡхъ. Шн аѡсѡ вѡсѡхъ амннѡхъ
кѡсѡ аѡсѡте сѡсѡхъ аѡсѡте прѡдѡхъ амннѡхъ
аѡсѡхъ зѡнѡхъ мѡвсѡ мѡвсѡ, шн зѡ тѡсѡте аѡсѡхъ
шн зѡсѡ нѡннѡте аѡсѡхъ аѡсѡхъ, аѡсѡте фѡнѡхъ
мннѡте аѡсѡхъ аѡсѡхъ, пѡннѡхъ кѡ лѡнѡхъ аѡсѡхъ
кѡсѡ пѡ сѡпѡ пѡмѡжнѡхъ сѡннѡхъ. Шн
зѡсѡ аѡн еѡ сѡннѡхъ амннѡхъ тѡсѡхъ, дѡнѡ
зѡхъ аѡн аѡраамъ, шн амннѡхъ аѡн ісаакъ,
шн амннѡхъ аѡн іаковъ, шн аѡсѡ мѡвсѡ
сѡ фѡа аѡн, пѡннѡхъ кѡсѡ тѡсѡхъ сѡсѡхъ аѡсѡ
шн зѡсѡ амннѡхъ аѡн амннѡхъ. Шн зѡсѡ амннѡхъ
кѡсѡ мѡвсѡ вѡсѡхъ вѡсѡхъ кннѡхъ нѡрѡхъ
аѡн мѡхъ аѡсѡ сѡпѡ, шн іеранъ аѡсѡ аѡсѡ
аѡсѡхъ, аѡсѡхъ тѡсѡхъ сѡсѡхъ пѡсѡхъ аѡсѡхъ
пѡннѡхъ кѡсѡхъ аѡсѡхъ аѡсѡхъ, шн мѡсѡхъ сѡ
сѡхъ прѡ сѡ дѡн мѡнѡ сѡсѡхъ пѡннѡхъ, шн сѡн
сѡхъ прѡ сѡ дѡн пѡмѡжнѡхъ аѡсѡхъ, шн сѡн
прѡ сѡ аѡсѡхъ шн мѡхъ, аѡ пѡмѡжнѡхъ
тѡсѡхъ аѡсѡхъ шн мѡхъ, аѡ пѡмѡжнѡхъ хѡнѡ
нѡнѡхъ шн хѡсѡхъ, шн аѡсѡхъ, шн фѡсѡхъ
зѡнѡхъ, шн тѡсѡхъ, шн нѡсѡхъ. Шн
аѡсѡхъ тѡсѡхъ сѡсѡхъ аѡсѡхъ аѡн нѡсѡхъ шн
кѡсѡхъ мннѡ. Шн зѡсѡ вѡсѡхъ кннѡхъ кѡсѡхъ
сѡсѡхъ пѡннѡхъ кннѡхъ прѡ сѡ, шн аѡсѡхъ сѡсѡхъ
тѡсѡхъ кѡсѡхъ фѡсѡхъ аѡсѡхъ сѡсѡхъ
шн зѡнѡхъ нѡсѡхъ мѡхъ прѡ фнїѡ аѡн іеранъ
дѡн пѡмѡжнѡхъ сѡсѡхъ. Шн зѡсѡ мѡвсѡ
сѡ пѡсѡхъ амннѡхъ шн сѡннѡхъ пѡсѡхъ кѡсѡхъ
фѡсѡхъ аѡсѡхъ сѡсѡхъ шн кѡсѡхъ сѡ
прѡ фнїѡ аѡн іеранъ дѡн пѡмѡжнѡхъ сѡсѡхъ
тѡхъ. Шн зѡсѡ амннѡхъ аѡн мѡвсѡ зѡсѡхъ
кѡсѡхъ фнїѡ кѡсѡхъ, шн аѡсѡхъ тѡсѡхъ
кѡхъ тѡсѡхъ прѡсѡхъ кѡсѡхъ нѡсѡхъ мѡхъ
дѡн пѡмѡжнѡхъ сѡсѡхъ, шн зѡсѡхъ аѡсѡхъ
аѡн амннѡхъ аѡсѡхъ. Шн зѡсѡ
мѡвсѡ кѡсѡхъ амннѡхъ, тѡсѡхъ еѡ мѡсѡхъ аѡсѡхъ
кѡсѡхъ фнїѡ аѡн іеранъ, шн бѡн зѡсѡхъ
амннѡхъ пѡсѡхъ нѡсѡхъ мѡхъ тѡсѡхъ
бѡн, шн зѡсѡхъ аѡсѡхъ тѡсѡхъ нѡсѡхъ аѡн
бѡн зѡсѡхъ кѡсѡхъ. Шн зѡсѡ амннѡхъ кѡсѡхъ
мѡвсѡ зѡсѡхъ, еѡ сѡннѡхъ тѡсѡхъ сѡннѡхъ, шн
зѡсѡхъ аѡн зѡсѡхъ фнїѡхъ аѡн іеранъ тѡсѡхъ
сѡсѡхъ мѡхъ тѡсѡхъ кѡсѡхъ бѡн. Шн зѡсѡ амннѡхъ
рѡсѡхъ кѡсѡхъ мѡвсѡ аѡн зѡсѡхъ фнїѡхъ аѡн іеранъ
нѡхъ, амннѡхъ амннѡхъ пѡсѡхъ нѡсѡхъ аѡсѡхъ
нѡсѡхъ аѡн аѡраамъ, шн амннѡхъ аѡн ісаакъ,
шн амннѡхъ аѡн іаковъ мѡхъ тѡсѡхъ кѡсѡхъ
бѡн

CAP 3

1. Și Moisi era păscind oile lui Iothór, socru-său, popei de Madiám. Și aduse oile supt pustiiu și veni la muntele lui Dumnezeu, Horiv.

2. Și să arată lui ingerul Domnului în pară de foc den rug; și văzu cum rugul arde cu foc și rugul nu ardea.

3. Și zise Moisi: „Mergînd mai nainte, voi vedea această videnie mare, că ci nu arde rugul.“

4. Și deaca văzu Domnul că să apropié să vază îl chemă pre dînsul Domnul den rug, zicînd: „Moisi, Moisi!“ Și el zise: „Ce iaste, Doamne?“

5. Și el zise: „Nu te apropiia aicea! Dezleagă încălțămintele den picioare-ți, pentru că locul întru carele tu stai pămînt sfînt iaste.“

6. Și-i zise lui: „Eu sînt Dumnezăul tătîni-tău, Dumnezăul lui Avraam, și Dumnezăul lui Isaac și Dumnezăul lui Iácov.“ Și-ș întoarse Moisi fața lui, pentru că să temea să caute deschis înaintea lui Dumnezău.

7. Și zise Domnul cătră Moisi: „Văzînd văziiu chinuirea norodului meu de la Eghipt și strigarea lor am auzit dintru cei ce gonesc pentru lucru.“

8. Pentru că știu durerea lor și mă pogoriiu să-i scoțu pre ei den mîna eghiptenilor și să-i scoțu pre ei din pămînt acela și să-i bag pre ei în pămînt bun și mult, la pămîntul ce: cură lapte și miere, la pămîntul hananelor, și heteilor, și amoreilor, și ferezeilor, și gherghe-seilor și ievuseilor.

9. Și acum, iată, strigarea fiilor lui Israil veni cătră mine. [10] Și eu văziiu chinul carele eghiptenii chinuiesc pre ei.

10. Și acum vino să te tremîț, cătră faraó, împăratul Eghiptului, și vei scoate norodul meu, pre fiili lui Israil, din pămîntul Eghiptului.

11. Și zise Moisi cătră Dumnezău: „Cine sînt eu ca să merg cătră faraó, împăratul Eghiptului, și ca să scoț pre fiili lui Israil din pămîntul Eghiptului?“

12. Și zise Dumnezău lui Moisi zicînd că: „Voiu fi eu tine și aceasta și-e semnul că eu te tremîț ca să scoț tu norodul meu din pămîntul Eghiptului, și vă veț închina lui Dumnezău în muntele acesta.“

13. Și zise Moisi cătră Dumnezău: „Iată, eu mă voi duce cătră fiili lui Israil și voi zice cătră ei: «Dumnezăul părinților noștri m-au trimis cătră voi». Și mă vor întreba: «Ce iaste numele lui?», ce voi zice cătră ei?“

14. Și zise Dumnezău cătră Moisi zicînd: „Eu sînt cela ce sînt“. Și zise: „Așa vei zice fiilor lui Israil: «Cela ce iaste m-au trimis cătră voi»“.

15. Și zise Dumnezău iarăș cătră Moisi: „Așa vei zice fiilor lui Israil: «Dcnnul Dumnezăul părinților noștri, Dumnezăul lui Avraam, și Dumnezăul lui Isaac, și Dumnezăul lui Iácov, m-au trimis cătră/voi». Acesta-m

și s-a adus aminte făgăduința cea de către Avraam și Isaac și Iacov.

25. Și căută Dumnezeu pre feciorii lui Israel și să cunoscă lor.

CAP 3

1. Și Moisi era pășcînd oile lui Iothor socru-său, popci Madiam. Și aduse oile suptu pustii și veni la muntele lui Dumnezeu, în Horiu.

2. Și i să arătă lui Ingerul Domnului în pară de foc den căpînă; și văzu cum căpîna ardea cu foc și căpîna nu să topia.

3. Și dzise Moisi: „Mergîndu mai înainte, volu vedea aceasta videnie mare, că ce nu să topîște căpîna.”

4. Și dacă vădu Domnul că să apropie să vadă, îl chemă pre însul Domnul den căpînă, dzicîndu: „Moisi, Moisi!” Și el dzise: „Ce iaste, Doamne?”

5. Și el dzise: „Să nu te apropii aici! Dezleagă încălțămînta den picior³, pentru că locul întru carele tu stai pămîntu sînt iaste.”

6. Și-i dzise lui: „Eu sînt Dumnezeuul tătine-tău, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac, Dumnezeuul lui Iacov.” Și s-întoarse Moisi fața lui, pentru că să spălmînta să caute deșchis înaintea lui Dumnezeu.

7. Și dzise Domnul către Moisi: „Vădîndu vădzuu chinuirea nărodului meu den Eghipt și strigare lor <am>¹ audît dentru cei ce-i gonescu pentru lucru.

8. Pentru că știu durerea lor și pogorîtu să-i scoț pre ei den mîna eghiptenilor și să-i scoț pre ei den pămîntul acela și să-l bag la pămîntu bun și multu, la pămîntul ce cură miere și lapte, la locul hananelor, și heteilor, și amorreilor, și ferezeilor, și gherghesecilor, și ievuîrilor.

9. Și acum, iată, strigare filior Israel veni către mine. [10] Și eu vădzuu chinul carele eghiptenii chinuiescu pre ei.

10. Și acum ia-mblă să te trimiț către faraon, împăratul Eghiptului, și vei scoate nărodul meu, filii lui Israel, den pămîntul Eghiptului.”

11. Și dzise Moisi către Dumnezeu: „Cine sîntu eu ca să mărgu către faraon, împăratul Eghiptului, și ca să scoț pre filii lui Israel den pămîntul Eghiptului?”

12. Și dzise Dumnezeu lui Moisi dzicîndu că: „Voi fi cu tine și acesta țî-e sîmnu că eu te trimiț cîndu vei scoate nărodul meu den Eghipt; și veți închina lui Dumnezeu întru muntele acesta.”

13. Și zise Moisi către Dumnezeu: „Iată, eu mă voi duce către filii lui Israel și voi dzice către ei: „Dumnezeul părinților noștri m-au trimis către voi”, și mă vor întreba: „Ce iaste numele lui?”, ce voi dzice către ei?”

14. Și zise Dumnezeu către Moisi: „Eu sîntu cela ce sîntu!” Și dzise: „Așa vei dzice filior Israel, cum cela ce iaste m-au trimis către voi.”

15. Și zise Dumnezeu iarăși către Moisi: „Așa să dzici filior lui Israel: „Domnul Dumnezeuul părinților voștri, Dumnezeuul lui Avraam, și Dumnezeuul lui Isaac, și Dumnezeuul lui Iacov m-au trimis către/

făgăduința sa care făgăduise lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov.

25. Și căută Dumnezeu spre feciorii lui Israel și fu lor cunoscut.

CAP 3

1. Și era Moisei pășcînd oile socru-său, ale lui Iothor, popa al Madiamului. Și duse oile în pustie și mîrse în muntele lui Dumnezeu, în Horiu.

2. Și se arătă lui Ingerul Domnului în văpaie de foc în rug; și văzu că ardea rugul cu foc și nu se pîrjolîia.

3. Și zise Moisei: „Mîrge-volu mai înainte și volu vedea ce minune și arătare mare iaste aceasta, că rugul nu ardea.”

4. Și deaca vădu Domnul că se apropie să vadă, îl strigă Domnul den rug și zise: „Moisei, Moisei!” El zise: „Ce iaste, Doamne?”

5. Domnul îi zise: „Nu te apropia încoace! Dăzleagă-ți încălțămînta ta de la picioarele tale, că locul pre carele stai tu iaste pămînt sînt.”

6. Și-i zise: „Eu sînt Dumnezeuul tătine-tău, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac, Dumnezeuul lui Iacov.” Iar Moisei s-întoarse față² sa și nu îndrăzni să caute înaintea lui Dumnezeu.

7. Și zise Domnul către Moisei: „Văzînd am văzut nevoia oamenilor miei carei sînt în Eghipt și am auzit vaietele lor pentru cei ce-i stăpînesc.

8. Și știu durerile lor și m-am pogorît să-i iau den mîinile eghiptenilor și să-i scoț den pămîntul acesta și să-i duc în pămîntul cel bun și mult, în pămîntul care fierbe cu lapte și cu miere, în locul hananelor, și al heteilor, și al amorreilor, și al ferezeilor, și al gherghesecilor, și al evvuseilor.”

9. Că acum au venit la mine vaietele feciorilor lui Israel. Și eu am văzut nevoia lor cu carea îi nevoiesc eghiptenii.

10. Ce vino să te trimiț la faraon, împăratul Eghiptului, să scoți oamenii miei, feciorii lui Israel, den țara Eghiptului.”

11. Iar Moisei zise către Dumnezeu: „Dară cine sînt eu să scoț feciorii lui Israel den țara Eghiptului și să merg înaintea lui faraon?”

12. Dumnezeu zise lui: „Eu voi fi cu tine și acesta iaste sîmnu că te trimiț să scoți oamenii miei den Eghipt să se roage lui Dumnezeu întru-acest munte.”

13. Și zise Moisei către Dumnezeu: „Iată, eu mă duc la feciorii lui Israel și le voi zice: „Dumnezeul părinților noștri m-au trimis la voi”; dară ei de mă vor întreba: „Cum iaste numele lui?”, eu ce le voi răspunde?”

14. Dumnezeu zise către Moisei: „Eu sînt care sînt!” Și zise: „Așa grăiește feciorilor lui Israel: „Carele iaste Dumnezeu m-au trimis la voi.”

15. Și iar zise Dumnezeu către Moisei: „Zi așa feciorilor lui Israel: „Domnul Dumnezeuul părinților noștri, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac, Dumnezeuul lui Iacov m-au trimis la/vois. Și acesta-m iaste ni-

și și-a adus aminte de legămîntul pe care îi făcuse cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov.

25. De aceea a căutat Dumnezeu către filii lui Israel și li s-a arătat.

CAP. 3

Chemarea lui Moise

1. Moise păștea oile socrului său, Ietro, preotul din Madiân. Mîndu-le prin pustie, a ajuns la Horeb, muntele lui Dumnezeu.

2. Acolo i s-a arătat Ingerul Domnului într-o pară de foc din mijlocul unui rug; și Moise a văzut cum ardea rugul, dar nu se mistuia.

3. Și și-a spus Moise: „Ia să mă duc să privesc această arătare minunată, de ce nu se mistuie rugul.”

4. Cînd a văzut Domnul că se apropie să privească, l-a chemat din mijlocul rugului, strigîndu-l: „Moise, Moise!” El i-a răspuns: „Aici sînt, Doamne!”

5. Domnul i-a spus: „Nu te apropia! Și scoate-ți încălțămînta din picioare, căci locul pe care-l calci este pămînt sînt.”

6. Și i-a mai spus: „Eu sînt Dumnezeuul tatălui tău, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov.” Iar Moise și-a acoperit fața, pentru că se temea să-l privească pe Dumnezeu.

7. Domnul i-a vorbit apoi lui Moise: „Am văzut pătîmirile poporului meu în Egipt, i-am auzit strigătul de sub asupritori și îi cunosc durerea.

8. M-am pogorît deci să-l scap din mînilor egiptenilor, să-l scoț din țara aceasta și să-l duc într-un pămînt roditor și înfîns, în țara în care curge lapte și miere, în țîntul canaanenilor, al heteilor, al amorreilor, al ferezeilor, al gherghesecilor, al heveilor și al iebuseilor.

9. Și, iată, acum strigătul filior lui Israel a ajuns la mine și am văzut cum îi chinuiesc egiptenii.

10. Și acum vino să te trimiț la faraon ca să scoți poporul meu, pe filii lui Israel din țara Egiptului.”

11. Atunci Moise i-a spus lui Dumnezeu: „Eu? Dar cine sînt eu ca să mă duc la faraon să-i scoț pe filii lui Israel din țara Egiptului?”

12. Dumnezeu i-a răspuns lui Moisei spunîndu-i: „Eu voi fi cu tine și, iată, îți voi da un sîmnu că te-am trimis eu să scoți poporul meu din Egipt și vă veți închina mie în muntele acesta.”

13. Moise i-a spus atunci lui Dumnezeu: „Voi merge la filii lui Israel și le voi spune: „Dumnezeul părinților noștri m-a trimis la voi”, dar dacă ei mă vor întreba: „Care este numele lui?”, ce le voi răspunde?”

14. Iar Dumnezeu i-a răspuns lui Moise, „Eu sînt cel care sînt.” Și a mai spus: „Așa să le spui filior lui Israel: „Cel care este m-a trimis la voi.”

15. Și i-a mai spus Dumnezeu: „Astfel le vei vorbi filior lui Israel: „Domnul Dumnezeuul părinților noștri, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov m-a trimis la/vois. Acesta

voi». Acesta-m iaste nume vécinic și pămînte la rude de rude.

mele vécinic și aducere amînte den neam în neam.

este numele meu în veci și aceasta va fi pomenirea mea din neam în neam.

16. Și mergîndu, adună bătrîni la fiilor lui Israil și vei dzice cătră ei: «Domnul Dumnedzăul părinților noștri mi s-au ivit mie, Dumnedzăul lui Avraam, și Dumnedzăul lui Isaac, și Dumnedzăul lui Iacov», dzicîndu: «Cu socotință am socotit pre voi și cîte vă s-au tîmplat voaă în Eghiptu».

17. Și dзі: «Voi sui pre voi den chinuirea eghiptenilor la pămîntul hananelor, și hetetilor, și evellor, și ferezellor, și amorrellor, și gherghesellor, și ievusellor, la pămîntul ce cură mlere și lapte».

18. Și vor asculta pre tine glasul fiilor. Și vei intra înlontru tu și bătrîni lui Israil cătră faraon, împăratul Eghiptului, și vei dzice cătră el: «Domnul Dumnedzăul iudeilor ne-au chemat pre noi, deci vom merge cale de 3 zile în pustiu, pentru ca să facem jirtvă Domnului Dumnedzăului nostru».

19. Și cu știu cum nu va lăsa pre voi faraon, împăratul Eghiptului, să mērești, să nu va fi cu mână tare.

20. Și întinzîndu mână mea, voi lovi pre eghipteni întru toate minunile mele carele voi face întru inși; și după acestea va trimite pre voi.

21. Și voi da har nărodului acestuia înaintea eghiptenilor; și cînd veți ieși, nu veți ieși deșerți,

22. Ce va cere mulțimea de la vecină și lăcultoare într-un loc cu ea vase de argint și de aur și îmbrăcăminte și veți pune preste fiii voștri și preste fetele voastre și veți dezbrăca pre eghipteni».

16. Și deaca vei mēre, adună bătrîni feciorilor lui Israil și zī cătră dîșii: «Domnul Dumnezeul părinților noștri mi se-au arătat, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, Dumnezeul lui Iacov», zicînd: «Cu cercetare¹ cercetai pre voi și cite se-au întîmplat voaă în Eghipte».

17. Și au zis: «Scoatē-vă-volu den țara și den robia Eghiptului în țara Hana-ânului, și a lui Hethei, și a lui Evel, și a lui Ammorei, și a lui Ferezei, și a lui Gherghesei, și a lui Evvusei, în pămîntul carele fiēbe cu lapte și cu mlere».

18. Și vor asculta glasul tău. Și să mergi tu cu cei mai bătrîni ai lui Israil la faraon, împăratul Eghiptului, și să zici cătră dîșul: «Domnul Dumnezeul ovreiesc ne-au chemat să mērgem în pustie cale de 3 zile și să punem altar Domnului Dumnezeului nostru».

19. Iar eu știu că faraon nu vă va lăsa, împăratul Eghiptului, să mērești, pînă nu (voui fi)² cu mînă tare.

20. Și tînzîndu-m mîna, voui piēde pre eghipteni cu toate minunile mele cite voui face într-inși; iar după aceasta vă vor lăsa.

21. Și voui da milă oamenilor miei înaintea eghiptenilor; și cînd veți ieși, să nu ieșiți dășărți,

22. Ce să cēie muierile de la vecinele lor vase de argint și de aur și feciorii voștri să-i împodobit cu haine și fetele voastre, și veți înșala pre eghipteni³.

16. Mergi deci de adună pe bătrîni fiilor lui Israel și spune-le: «Mi s-a arătat Domnul Dumnezeul părinților noștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov. El mi-a spus: V-am cercetat pe voi și cite vi s-au întîmplat în Egipt».

17. Și mi-a mai spus: «Vă voi scoate din prigoana egiptenilor în țara canaanellor, a hetetilor, a amoreilor, a ferezellor, a gherghesellor, a hevellor și a iebusellor, în pămîntul în care curge lapte și miere».

18. Iar ei vor asculta glasul tău. Mergeți apoi, tu și bătrînii lui Israel, la faraon, împăratul Egiptului, și spuneți-i: «Dumnezeul evreilor ne-a chemat, vom pleca așadar cale de trei zile în pustie, ca să aducem jertfe Dumnezeului nostru».

19. Știu că faraon, împăratul Egiptului nu va îndădui să plecați, decît silit de o mînă tare.

20. De aceea voi întinde mîna mea, ca să lovesc pe egipteni și voi face minuni groaznice împotriva lor; după aceasta vă vor lăsa să plecați.

21. Și voi mai face să aveți trecere înaintea egiptenilor și astfel cînd veți pleca, nu veți pleca cu minile goale.

22. Fiecare femeie să ceară de la egiptencele din casă sau vecine vase de argint și de aur, precum și veșminte, pe care le veți da fiilor voștri și fiicelor voastre și astfel îi veți prăda pe egipteni».

CAP 4

1. Și răspunse Moisi și dzise: «Dară de nu mă vor crēde, nici vor asculta glasul meu, pentru că vor dzice cum: «Și s-au ivit Domnul?», ce voi dzice cătră ei?»

2. Și dzise lui Domnul: «Ce iaste acēea den mână ta?» Și el dzise: «Toiag».

3. Și-i dzise lui: «Aruncă-l pre el pre pămîntu!» Și-l aruncă pre pămîntu și să făcu șarpe». Și fugi Moisi de la însul.

4. Și dzise Domnul cătră Moisi: «Întinde mână și-l apucă de coadă!» Și întinzîndu mână, să apucă de coadă și să făcu toiag întru mână lui.

5. Și dzise lui: «Pentru ca să creadă ție cum și s-au ivit Domnul Dumnedzăul părinților lor, Dumnedzăul lui Avraam, și Dumnedzăul lui Isaac, și Dumnedzăul lui Iacov».

6. Și-i dzise lui Domnul iarăș: «Îți bagă mână ta în snul tău!» Și-ș bagă mână lui în snul lui și o scoase den snul lui și să făcu mână plină de bucele stricăciunei ca omătul¹.

7. Și-i dzise lui Domnul iarăș: «Bagă-ți mână ta în snul tău!» Și-ș bagă mână lui în snul lui și o scoase den snul lui și iarăș să tocmi în feliul trupului ei.

8. «Și să nu vor crēde nice vor asculta glasul semnului dentăi, vor crēde ție glasul semnului al doilea.

9. Și va fi să nu vor crēde ție acestor/2

CAP 4

1. Iară Moisei, răspunzînd, zise: «Dară de nu mă vor crēde, nici nu vor asculta glasul meu și vor zice că nu ți se-au arătat Domnul, eu ce le voui răspunde?»

2. Iar Domnul zise cătră dîșul: «Ce aste în mînile tale?» El zise: «Un toiag».

3. Domnul zise lui: «Aruncă-l pre pămînt!» Și-l aruncă pre pămînt și fu șarpe. Și fugi Moisei de la dîșul¹.

4. Iar Dumnezeu ți zise: «Tinde-ți mîna și-l apucă de coadă!» Și-ș tîns Moisei mîna și-l apucă și fu în mîna lui iarăș toiag.

5. Și zise lui: «Să te crează că ți se-au arătat Dumnezeul părinților tăi, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, Dumnezeul lui Iacov».

6. Și iarăș-i zise Dumnezeu: «Bagă-ți mîna în sn!» Și-ș bagă mîna în sn și cînd și-o scoase den sn, fu mîna lui plină de stricăciune și albă ca zăpada².

7. Și iar zise lui Domnul: «Bagă-ți mîna în sn!» Și-ș bagă mîna în sn și cînd și-o scoase den sn, fu iar rumenă ca trupul său.

8. «Deci, de nu vor crēde pre tine, nici glasul minunei cei dentăi nu vor asculta ei, vor crēde glasul minunei cei a doaea.

9. Iar de nu te vor crēde cu acēste / 2 mi-

CAP. 4

Minunile lui Moise

1. Din nou vorbi Moise spunînd: «Dar dacă nu mă vor crede și nu vor asculta de mine, căci vor spune: «Domnul nu i s-a arătat», ce să fac?»

2. Atunci Domnul l-a întrebat: «Ce ai în mînă?» El i-a răspuns: «Un toiag».

3. Domnul i-a poruncit: «Aruncă-l jos!» L-a aruncat jos și toiagul s-a făcut șarpe, iar Moise a fugit de el.

4. Domnul i-a mai poruncit: «Întinde mîna și apucă-l de coadă!» Întinzînd mîna, Moise l-a apucat de coadă și șarpele s-a făcut în mîna lui toiag.

5. «Fă asta în fața lor și vor crede atunci că ți s-a arătat Domnul Dumnezeul părinților lor, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov».

6. Și iarăș vorbi Domnul: «Bagă-ți mîna în sn!» Și și-a băgat mîna în sn, iar cînd a scos-o, mîna lui era zăpada, plină de lepră.

7. Atunci Domnul i-a spus: «Bagă-ți mîna din nou în sn!» Și Moise a băgat-o în sn, iar cînd a scos-o, mîna îi era teafără și curată ca tot trupul.

8. «De nu te vor crede la semnul dintîi, te vor asculta la al doilea.

9. Iar de nu vor crede după aceste / două

semne, nice vor asculta glasul tău, vei lua den din apa râului și vei turna pre uscat și va fi apa ce vei lua den riu sînge pre uscat“.

10. Și dzise Moisi către Domnul : „Rogu-mă, Doamne, nu-s vrêdnice mainte de ieri nice mainte de alaltaieri, nice de cînd ai început a grăi robului tău ; grozav la glas și încet la limbă⁴ sîntu eu“.

11. Și dzise Domnul către Moisi : „Cine au dat gură omului și cine au făcut rău la audzu și surdu, vădzător și orbu ? Nu-s eu Domnul Dumnedzău ?

12. Și acum pasă și eu voi deschide gura ta și te voi îndrepta carele vei vrea să grăiești“.

13. Și dzise Moisi : „Rogu-mă, Doamne, alege altul putîndu carele vei trimite“.

14. Și minîindu-să cu urgîe Domnul pre Moisi, dzise : „Nu, iată, Aaron, fratele tău, levitul ? Știu cum el grăind va grăi ție. Și iată, el va ieși în tîmpinarea ta și vădzîndu-te să va bucura întru însul.

15. Și vei dzice către însul și vei da cuvintele mîle întru gura lui⁵ și voi tocmi pre voi carele veji face.

16. Și el va grăi ție către nărodu și el îți va fi ție rostu și tu lui vei fi de către Dumnedzău.

17. Și toiagul acesta ce s-au întorsu în șarpe vei lua în mîna ta întru carele vei face cu însul semne“.

18. Și mîrse Moisi și să întoarse către Iothor, socrul său, și dzise : „Mîrge-voi și mă voi întoarge către frații miei de la Eghiptu și voi vedea de încă trăiescu“. Și dzise Iothor către Moisi : „Pasă sănătos“⁶!

19. Și după dzilele cîle multe acêlê, muri împăratul Eghiptului. Și dzise Domnul către Moisi, în pămîntul Madiam : „Pasă, du-te la Eghiptu, pentru că au murit toți cîți cerca sufletul tău“.

20. Și luîndu Moisi fîmêia lui și copiii, îl sui pre trăgători și să întoarse la Eghipt. Și luă Moisi toiagul cel pentru Dumnedzău întru mîna lui.

21. Și dzise Domnul către Moisi : „Mergîndu tu și întorcîndu-te la Eghipt, caută toate ciudesele ce am dat în mîna ta să le faci pre êle înaintea lui faraon, iară eu voi întări inima lui și nu va trimite nărodul.

22. Și tu vei dzice lui faraon : „Acêstea dzice Domnul Dumnedzăul jidovilor : Fiul cel dentăi <al meu>⁷ născut — Israil.

23. Și dzis ție : Trimite nărodul meu pentru ca să s<ă> închine mie, și tu n-ai vînt să-l trimiți pre el. Caută dară, eu voi ucide pre fiul tău cel dentăi născut“.

24. Și fu întru cale întru popas, îl tîmpină pre însul ingerul Domnului și cerca pre însul să-l omoară.

25. Și luînd Semfora gonțu, au tăiat marginea acoperîntului trupului fiului ei⁸ și căzdu la picioarele lui și dzise : „Stătu singele obreznăiei fiului meu“.

26. Și să duse de la el pentru căce dzise : „Au stătu singele obreznăiei fiului meu“⁹.

27. Și dzise Domnul către Aaron : „Pasă întru tîmpinarea lui Moisi la pustiu!“ Și să duse și tîmpină pre însul întru muntele lui Dumnedzău și sărută pre însul./

nîni, nice vor asculta glasul tău, să iai apă den riu și să verși pre uscat și apa carea o vei lua den riu și o vei vîrsa pre uscat va fi sînge“.

10. Și zise Moisei către Domnul : „Rogu-te, Doamne, că nu sînt vrêdnice de-a grăi de ieri sau de alaltaieri și sînt cu glas grozav și gingav de cînd am început a grăi cu tine.“

11. Și zise Domnul către Moisei : „Cine au dat gura omului sau cine au făcut pre cel mult și pre cel surd și pre cel orb și pre cel ce vîde ? Au doară nu eu, Domnul Dumnezeu ?

12. Pasă, acum, că eu voi deschide gura ta și te voi îndrepta pre cîle ce vei vrea să grăiești“.

13. Iar Moisei zise : „Rogu-te, Doamne, alege pre altul carele va putea să-l trimiți“.

14. Iar Domnul se minie cu urgîe pre Moisei și zise : „Iată, dară, nu iaste frate-tău Aron levit ? Știu că grăind va grăi. Și iată, el va ieși întru întîmpinarea ta și deaca te va vedea, se va bucura întru sine.

15. Și-i vei spune lui și vei da cuvintele mîle în gura lui, iar eu voi deschide gura ta și gura lui și voi tocmi voaia care aveți a grăi.

16. Și el va grăi ale tale către năroade și acesta va fi gura ta, iar tu vei fi lui (în loc de)³ Dumnezeu.

17. Și toiagul acesta care se-au aruncat pre pămînt ia-l în mîna ta, că eu acesta vei face minuni“.

18. Și se duse Moisei și se întoarse la socru-său Iothor și zise : „Mîrge-voiu și mă voi întoarge la frații miei carci sînt în Eghipt să-i văz, trăiescu“. Iar Iothor îi zise : „Pasă sănătos și în pace“!

19. Și după acêle zile multe, muri împăratul Eghiptului. Și zise Domnul către Moisei în țara Madiamului : „Pasă și te du iar în Eghipt, că au murit toți cei ce cerca sufletul¹ tău“.

20. Și-ș luoa Moisei mîiere sa și copiii și-l puse pre mîgari și se întoarse în Eghipt. Și luoa Moisei și toiagul care-l avea de la Dumnezeu în mîinile sale².

21. Și zise Domnul către Moisei : „Deaca vei mîrge și te vei întoarge în Eghipt, să cauți să faci toate minunile ce le-am dat în mîinile tale înaintea lui faraon, iar eu voi întări inima lui, ca să nu lase oamenii.

22. Iar tu vei zice lui faraon : „Așa grăiește Domnul Dumnezeul ovreiesc : Fiul meu cel dentăi născut — Israil.

23. Și zis ție : Slobodzi oamenii miei să-n puie altar, iar tu nu vei să-i slobodzi. Să ști că eu voi ucide pre fiul tău cel dentăi născut“.

24. Și fu pre cale la conac, îl înfîlni ingerul Domnului și cerca pre el să-l ucigă.

25. Iară Sepfora, luînd o pîiatră ascuțită și tăie împrejur trupul cel de margine al feiorului ei⁶. [26] Și căzînd la picioarele lui, zise : „Tu sînge împrejur tăierii fiului meu“.

26. Și se duse de la dînsul ingerul, pentru căci zise : „Iaste singele obreznăiei fiului meu“⁷.

27. Și zise Domnul către Aaron : „Ieși și te du întru întîmpinarea lui Moisei în pustie!“ Și se duse și-l întîmpină în muntele lui Dumnezeu și se sărutară amîndoi./

semne și nu vor asculta glasul tău, să iei apă din Nil și s-o verși pe uscat. Iar apa se va face sînge“.

10. Moise i-a spus Domnului : „Rogu-mă, Doamne, eu nu sînt meșter la vorbă, nici de ieri, nici de alaltăieri, nici chiar de cînd ai început tu a grăi robului tău, căci sînt gingav și împiedicat la limbă“.

11. Domnul i-a spus lui Moise : „Cine i-a dat omului gură și cine l-a făcut mut sau surd, vădzător sau orb ? Oare nu eu, Domnul Dumnezeu ?

12. Du-te acum și eu voi deschide gura ta și te voi învăța cele ce vei voi să le grăiești“.

13. Moise i-a spus : „Rogu-te, Doamne, alege pe altul pe care să-l trimiți“.

14. Și s-a miniat Domnul foarte pe Moise și i-a spus : „Nu ai tu, oare, pe fratele tău, Aaron levitul ? Cunosc că știe să vorbească bine. Iată, el îți va ieși în întîmpinare și văzîndu-te se va bucura.

15. Tu îi vei vorbi și îi vei pune în gură cuvintele mele, iar eu voi deschide gura ta și gura lui și vă voi învăța ce să faceți“.

16. Iar el va vorbi pentru tine înaintea poporului și va fi gura ta, tu însă vei fi gura lui de la Dumnezeu.

17. Ia în mînă toiagul acesta, ce a fost prefăcut în șarpe, căci eu el vei săvîrși semnele“.

18. Moise a plecat și s-a dus la Ietro, socrul său, și i-a spus : „Aș vrea să mă întorc la frații mei în Egipt, ca să văd dacă mai trăiescu“. Ietro i-a spus : „Umbliă sănătos !“

19. După mai multă vreme, a murit împăratul Egiptului. Domnul i-a spus lui Moise, care era încă în ținutul Madian : „Întoarge-te în Egipt, căci au pierit toți cei ce căutau să te omoare“.

20. Luîndu-și Moise femeia și copiii i-a urcat pe asini și s-a întors în Egipt. A luat și toiagul, cel de la Dumnezeu.

21. Domnul i-a spus lui Moise : „Mergi și cînd vei ajunge în Egipt, caută să faci înaintea lui faraon toate minunile cu care te-am învățat. Eu voi întări inima lui, iar el nu va lăsa poporul să plece“.

22. Iar tu să-i spui lui faraon : „Așa vorbește Domnul : Israil este înfiul meu născut.

23. Și îi spun : Lasă poporul meu să mi se închine și să-mi aducă jertfe. Dacă nu-i vei îngădui, eu îl voi ucide pe fiul tău înfii născut“.

24. Dar pe drum, la un popas de noapte, a năvălit ingerul Domnului și a încercat să-l omoare pe Moise.

25. Atunci Sefora, luînd un cuțit de platră, a tăiat împrejur pe fiul ei și, atîngînd picioarele lui Moise, a spus : „Tu îmi ești soț prin sînge“.

26. Și l-a lăsat Domnul pe Moise în pace căci a spusese „soț prin sînge“, din pricina tăierii împrejur.

27. Iar lui Aaron i-a spus Domnul : „Du-te în întîmpinarea lui Moise în pustie!“ Iar acesta a plecat și s-au întîlnit la muntele lui Dumnezeu și s-au îmbrățișat./

28. Și spuse Moisi lui Aáron cuvintele Domnului carele au trimis și semnele toate cîte au poruncit lui.

29. Și mîrse Moisi și Aáron și adunarea toată, bătrînimea fiilor Israel.

30. Și grăi lor Aáron toate cuvintele acéstea carele au grăit Dumnedzău către Moisi. Și făcu semnele înaintea nărodului și credzu lor nărodul.

31. Și să bucură, căce au socotit Dumnedzău pre filii lui Israel, căce le-au vădzuț lor chinul. Și plecîndu-să nărodul, s-au închinat.

CAP 5

1. Și după acéstea, întră Moisi și Aáron către faraon și dzisără lui: „Acéstea dzice Domnul Dumnedzău Israel: „Trimite nărodul meu pentru ca să-m prăznuiască în pustiu”.

2. Și dzise faraon: „Cine iaste căruia ați ascultat glasul lui să trimiț pre filii lui Israel? Nu știu pre Domnul și pre Israel nu-l voi trimite”.

3. Și dziseră lui: „Dumnedzău ovreilor ne-au chemat pre noi; deci să mergem cale de 3 zile în pustiu, pentru ca să jirtvuim Domnului Dumnedzăului nostru, pentru ca să nu ne timpine pre noi moarte au ucidere”.

4. Și dzise lor împăratul Eghiptului: „Pentru că ce, Moisi și Aáron, îndrăpnecești nărodul de la lucruri? Margă fiește-carele de voi către lucrurile lui”.

5. Și dzise faraon: „Iată, acum să va preadnămulți nărodul acesta pre pămînt, deci să nu-i potolim pre înșii de la lucruri”.

6. Și porânci faraon pristăvilor lucrului și logofeților dzicîndu:

7. „Să nu mai adaogeați să dați paie nărodului pentru facerea de cărămizi ca și ieri și ca alaltieri și astăzi, ce ei margă și aduc șle palele.

8. Și tocmeala cărămizii carii ei fac vor face și în toate dzilele să-i asupriți și nu veți lua nimic de la înșii; pentru că șed fără-de lucru, pentru acéa au strigat dzicîndu: „Să mergem să jirtvuim Dumnedzăului nostru”.

9. Îngreuează-să lucrurile oamenilor acestora și grîjască acéstea și nu grîjască întru cuvinte deșarte”.

10. Și strigula pre ei pristavii nărodului și logofeții și dzicea către nărodul dzicîndu: „Acéstea dzice faraon: „Nu vă mai dau voă paie”.

11. Voi singuri păsați de vă adunați voaă pale de unde veți afla, pentru că nu va rădica dentru tocmeala voastră nemice”.

12. Și să rășchiră nărodul în tot pămîntu Eghiptului să stringă trestie pentru paie

13. Și pristavii îi strigula pre înșii dzicîndu: „Săvîrșit lucrurile voastre cîte ce vă să cuvîn pre dzi în ce chip și cîndu vă să da voaă paie”.

14. Și să bătură logofeții neamului fiilor Israel, cea ce era pus preste ei de pristavii lui faraon, dzicîndu: „Pentru că ce nu ați săvîrșit tocmelele voastre a cărămîdăriei, ca și ieri, și alaltieri, și astăzi?”

15. Și intrîndu înlontru la faraon logofeții/

28. Și povesti Moisei lui Aaron toate cuvintele Domnului care l-au trimis și toate minunile cîte l-au poruncit.

29. Și mergînd Moisei și Aaron, adunară toți bătrînii feciorilor lui Israel.

30. Și spuse lor Aaron toate cuvintele cîte grăi Domnul lui Moisei și făcu minuni înaintea a tot nărodul.

31. Și crezură oamenii lor și se bucurară, căce cercetă Dumnezeu pre feciorii lui Israel și căce căută spre scirba lor. Și plecîndu-se nărodul, se închină.

CAP 5

1. Și după aceasta, intră Moisei și Aaron la faraon și ziseră către dînsul: „Așa grăiește Domnul Dumnezeu lui Israel: „Slobozi oamenii miei să-m facă altar în pustie”.

2. Iar faraon zise: „Dară cine iaste acela să-l ascult eu și să slobozi feciorii lui Israel? Pre Domnul acela nu-l știu eu, nici pre Israel nu voi slobozi”.

3. Ei ziseră lui: „Domnul Dumnezeul ovreiesc ne-au poruncit să mergem în pustie cale de 3 zile și să punem altar Domnului Dumnezeului nostru, ca să nu ni se întimplă cîndva moarte sau războiu”.

4. Iar împăratul Eghiptului zise către dînsii: „Pentru ce-m întorc Moisei și Aaron oam<e>pii miei den lucrurile lor? Păsați fieștecare dentru voi la lucrul său”.

5. Și zise faraon: „Iată, acum se-au foarte înmulțit oamenii acéștia pre pămînt, ce să nu-i ușorăm de lucru”.

6. Și porunci faraon ispravnicilor carci era preste lucrurile ce lucra acei oameni zicînd:

7. „De acum să nu mai dați pleavă oamenilor să le fie de cărămidă pentru zidiri ca ieri și ca alaltieri și ca acuma, ce să se ducă ei înșii să stringă pleavă”.

8. Și tocmeala rîndului cărămizii de zid care fac să facă în toate zilele și tot îi adaogea cu lucrul, iar nu-i ușoraj; că șad fără de lucru, pentru-acéa zice: „Să mergem să punem altar Dumnezeului nostru”.

9. Împresurați oamenii acéștia cu lucru ca să aibă grijă de dînsul, iar să nu cugete cu cugetul lor lucruri dășarte”.

10. Și se silia ispravnicii lor și logofeții și grăia oamenilor zicînd: „Așa zice faraon: „De acum să nu vă mai dăm noi pleavă”.

11. Ce vă duceți voi de aduceți de unde găsiți și lucrați precum iaste tocmeala zidului, că den tocmeala voastră nu va mai scădea nimica”.

12. Și se răsipiră toți oamenii în toată țara Eghiptului să stringă trestie să facă pleavă.

13. Iar ispravnicii îi nevoia zicîndu-le: „Fîrșiț lucrul vostru cum iaste într-alle zile rînduit cînd vă dam noi pleavă”.

14. Și logofeții bătea pre oamenii feciorilor lui Israel, carci era preste dînsii ispravnici de la ispravnicii lui faraon, zicînd: „Pentru ce nu sîrșiț rînduiala voastră de cărămidă? Cum aț sîrșiț ieri și alaltieri, așa să săvîrșiț și astăzi”.

15. Iară logofeții / feciorilor lui Israel

28. Atunci Moise i-a povestit lui Aaron cuvînt cu cuvînt toate poruncile Domnului și minunile care trebuia să le facă.

29. Apoi au mers Moise și Aaron în Egipt și au adunat pe bătrînii evreilor.

30. Aaron le-a spus toate cuvintele pe care Dumnezeu le grăise lui Moise, iar Moise a săvîrșit înaintea lor minunile hotărîte de Dumnezeu.

31. Poporul a crezut și s-a bucurat, că Dumnezeu i-a cercetat pe filii lui Israel și a văzut pătimirea lor. Și îngenunchind, s-au închinat Domnului.

CAP. 5

Moise la faraon

1. După aceea Moise și Aaron s-au înfălișat la faraon și i-au spus: „Așa grăiește Domnul Dumnezeu lui Israel: «Dă voie poporului meu ca să mă prăznuiască în pustie»”.

2. Faraon le-a răspuns: „Cine este acela ca să-i ascult glasul și să-i trimit pe filii lui Israel? Nu-l cunosc ca Domn și nu voi da voie fiilor lui Israel să meargă”.

3. Cei doi i-au spus: „Dumnezeul evreilor ne-a chemat. Lasă-ne deci să mergem cale de trei zile în pustie să aducem jertfe Dumnezeului nostru, ca să nu fim pedepsiți cu boală sau moarte”.

4. Dar împăratul Egiptului le-a zis: „Moise și Aaron, voi îmi stîngheriți poporul de la lucru. Vedeți-vă de treburile voastre!”.

5. Și a mai spus faraon: „Prea s-a înmulțit poporul acesta ca să-l scutese de muncă”.

6. Și în aceeași zi a poruncit faraon ispravnicilor și logofeților puși de el:

7. „De acum înainte să nu mai dați paie poporului pentru făcînt cărămizii, ca ieri și ca alaltieri; să meargă să-și stringă paie singuri.

8. Dar să-i siliți să facă tot atîtea cărămizi ca mai înainte și să nu-i ușurați, căci nu au de lucru și de aceea strigă: «Vrem să mergem să aducem jertfe Dumnezeului nostru».

9. Oamenii acéștia trebuie să simtă povara lucrului ca să nu se mai îndeletnicească cu vorbe deșarte”.

10. Și au alergat ispravnicii și logofeții și au vestit poporului: „Din porunca lui faraon nu vă mai dăm paie”.

11. Adunați-vă voi înșivă paie de unde știți, dar sarcina voastră nu vi se va scădea cu nimica”.

12. Și s-a risipit poporul în tot Egiptul ca să stringă paie de trestie.

13. Iar ispravnicii îi îmoldeau zicînd: „Împliniți-vă sarcina de fiecare zi, ca și cînd vi s-ar fi dat paie”.

14. Și ispravnicii egiptenilor îi băteau pe supraveghetorii evrei puși de ei și ziceau: „De ce n-ați împlinit și astăzi sarcina voastră ca ieri și alaltieri?”

15. Și s-au dus supraveghetorii / la faraon

Pag. 42, col. II

Фінаоръ ахъ іеранъ спрнгаръ кьптръ фарао зъ
кхндръ, пьнтръ кьптръ фінъ ашъ роунаоръ тьнъ
Піе нхъацъ роунаоръ тьнъ, шн кьптръ мндръ зъ ноае
спфачемъ зъ шн пьнтръ салунае палеа салъ сппхъ
дечн спржмелътате вьн фате нороулашн пьнтръ
шн зънъ аоръ. Фпръ ахъ шпдръ, зъпдъ ахъ
сптпцъ, пьнтръ ахъ зъпдъ спмфрпемъ спжаръ
твнмъ дмнзъпхъ нсптръ. Ахъ ааръ мь
гжндъ ахърацъ, пьнтръ кьптръ палеа нхъспаръ ахъ
шн токмъла кьптръ мндръ вьн ахъ. Шн вь
ахъ логфьцъ фінларъ ахъ іеранъ, пръ джншн
фрелъ зхнжндръ, нхъа ржмжнъ дьнъ кьптръ мндръ
тє спкхънн пръ зъ. Шн фтнмпндръ пръ
мьнчн, шн пръ ааръ, вьндръ фтнмпндръ аоръ, вь
шндръ ен дьла фарао. Шн зъндръ аоръ вь
дмнзъпхъ, пръ вон шн пьнтръ, пьнтръ кьптръ ахъ
ржтъ мндръ нхъа фтнмпндръ ахъ фарао, шн
мндръ салунаоръ ахъ кьптръ ахъ ахъ дмндръ ахъ
кьптръ вьндръ пръ мьн. Шн вь фтнмпндръ мьн
спкхънн пръ ахъ, шн зъндръ, дьнъ пьнтръ кьптръ ахъ
кнхънн нороула ахъспта зъ шн пьнтръ кьптръ мьн
трмнъ пръ мьн. Шн дьндръ ахъ мьндръ
ахъ пьнтръ кьптръ фарао, сп гръспкхъ пръ нхъмелъ
тпхъ, ахъ кнхънн нороула ахъспта шн нхъ ахъ мьн
тпхъ нороула пьнтръ

К А П
зъндръ дмндръ, кьптръ мьнчн, ахъ мь вьн
кьптръ тєлє тєвон фате ахъ фарао, пьн
тръ кьптръ мьндръ тєлє са трмндръ пръ
ен, шн фтнмпндръ вьндръ ахъ спржмелъ пръ ен
дмндръ пьндръ ахъ. Шн гръспкхъ
мндръ кьптръ мьнчн, шн зъндръ кьптръ ахъ дмндръ
Шн мь ахъспта кьптръ ахъраамъ, шн ісаакъ, шн
іаковъ, дмндръ фтндръ аоръ, шн нхъмелъ мьн
дмндръ нхълаа спржмелъ аоръ. Шн ахъ пьндръ
спржмелъ мьндръ ен, ка спржмелъ аоръ пьндръ
тпхъ, хананіларъ, пьндръ мьндръ кьптръ ахъспта
ахъспта ахъ шн ахъспта пръ ахъспта. Шн зъ
ахъ ахъспта спржмелъ фінларъ ахъ іеранъ
спржмелъ пръ ен, шн мь ахъспта дмндръ
дмндръ ахъспта вьндръ. Пьндръ шн зъндръ
ахъ іеранъ зхнжндръ, зъ дмндръ дмндръ шн вьн
спржмелъ пръ вон, дьндръ спржмелъ ахъспта, шн
вон мьндръ пръ вон дьндръ пръ ахъ, шн вон нхъ
вндръ пръ вон фтнмпндръ ахъспта, шн пьндръ ахъ
мьндръ. Шн вон ахъ мьндръ пръ вон фтнмпндръ
шн вон фндръ дмндръ, шндръ кьптръ кьптръ
дмндръ дмндръ ахъспта, ісаакъ ахъспта пръ вон
дмндръ пьндръ ахъспта, шн пьндръ ахъспта
спржмелъ. Шн вон спржмелъ пръ вон фтнмпндръ
тпхъ, кьптръ ахъспта мьндръ, спржмелъ пръ ахъ
ахъ ахъ іеранъ, шн ісаакъ шн іаковъ, шндръ
ахъ пръ ахъспта фтндръ ахъ, зъ дмндръ. Шн
гръспкхъ мьндръ ахъ, фінларъ ахъ іеранъ, шн нхъ
тпхъ пръ мьндръ, дмндръ ахъспта ахъспта, шн
фінларъ ахъспта гръспкхъ. Шн зъндръ ахъспта
зхнжндръ. Фтнмпндръ кьптръ фарао фтнмпндръ
тпхъ ахъспта, пьндръ кьптръ трмндръ пръ фін
ахъ іеранъ дмндръ ахъспта. Шн гръспкхъ мьндръ

farao zicind : „Pentru că ce faci așa robilor tăi ?

16. Paie nu dați robilor tăi și cărămide zic noao să facem. Și iată, slugile tale s-au bălăt, deci strîmbătate vei face norodului tău“.

17. Și zise lor : „Fără lucru sădeți, zăbavnici sinteți, pentru aceea ziceți : «Să mergem să jîrtvim Dumnezeui nostru».

18. Acum, dară, mergînd, lucrați, pentru că paiele nu să vor da voao și tocmeala cărămizii veți da-o“.

19. Și vedea logofeții fiilor lui Israil pre dînșii în rēle zicînd : „Nu va rămînea den cărămidărie ce să cuvine pre zi“.

20. Și întimpinară pre Moisi și pre Aarōn, venind în timpinarea lor, ieșind ei de la faraō.

21. Și ziseră lor : „Vază Dumnezeui pre voi și judece, pentru că aș urîț mirosul nostru înaintea lui faraō și înaintea slugilor lui, ca să dați sabie în mîna lui ca să omoară pre noi“.

22. Și să întoarse Moisi cătră Domnul și zise : „Doamne, pentru că ce ai chinuit norodul acesta și pentru că ce m-ai tremis pre mine ?

23. Și de cînd am mersu înlăuntru cără faraō să grăiescu pre numele tău, au chinuit norodul acesta și nu ai mîntuit norodul tău“.

CAP 6

1. Și zise Domnul cătră Moisi : „Acum vei vedea cēle ce voi face lui faraō, pentru că întru mîna tare va tremite pre ei și întru braț nalt va scoate pre ei den pămîntul lui“.

2. Și grăi Dumnăzău cătră Moisi și zise cătră dînsul : „Eu, Domnul !

3. Și mă arătaiu cătră Avraam și Isāac, și Iacōv, Dumnăzău fiind lor și numele miu, Domnul, nu l-am arătat lor.

4. Și am pus făgăduința mea cătră ei, ca să le dau lor pămîntul hananelor, pămîntul care au sălășluit, întru care au și lăcut pre dînsul.

5. Și eu am ascultat suspinarea fiilor lui Israil, carele eghiptēni robesc pre ei, și mi-am adus aminte de făgăduința voastră.

6. Pasă și zi fiilor lui Israil zicînd : «Eu, Domnul Dumnezeu, și voi scote pre voi den silnechia eghiptēnilor și voi mîntui pre voi den robia lor și voi izbăvi pre voi întru braț înalt și judecată mare.

7. Și voi lua mie pre voi întru norod mie și voi fi voao Dumnezeui și veți cunoaște cum eu, Domnul Dumnezeui vostru, cēle ce v-au scos pre voi den pămîntul Eghiptelui și dentru silnicia eghiptēnilor.

8. Și voi băga pre voi în pămîntul carele am întins mîna mea să-l dau pre dînsul lui Avraam, și Isāac, și Iacov și-l voi da pre dînsul întru sorți. Eu, Domnul“.

9. Și grăi Moisi așa fiilor lu Israil și nu ascultară pre Moisi de micșorarea sufletului și de faptele cēle grēle.

10. Și zise Domnul cătră Moisi zicînd :

11. „Întă, grăiește cătră faraō, împăratul Eghiptelui, pentru ca să trimiță pre fiii lu Israil den pămîntul lui“.

12. Și grăi Moisi / si înaintea Domnului zicînd : „Iată

fiilor Israel, strigară zicîndu : „Pentru că ce așa faci robilor tăi ?

16. Paie nu să dă robilor tăi și cărămida dîc noao să o facem. Și lată, slugile tale s-au bătut, deci strîmbătate vei face nărodului tău“.

17[16]. Și dzise lor : [17] „Fără lucru sedefi, zăbavnici sînteți, pentru aceea dziceți : „Să mergem să jîrtvîm Dumnezăului nostru“.

18. Acum, dară, mergîndu, lucrați, pentru că paiele nu să vor da voaă și tocmala cărămizii veți da-o“.

19. Și vedea logofeții fiilor Israel pre înșii în rîle dzicîndu : „Nu va rămînea den cărămidărie ce să cuvine pre dîi“.

20. Și timpînară pre Moisi și Aaron, venîndu în ti<m> pinarea lor, ieșîndu ei de la faraon.

21[20]. Și dzisără lor : [21] „Vadză Dumnezău și giudece pre voi, pentru că ați urît mirosul nostru înaintea lui faraon și înaintea slugilor lui, ca să dați, sabie în mîna lui să ne omoară pre noi“.

22. Și să întoarsă Moisi cătră Domnul și dzise : „Doamne, pentru că ce ai chinuit pre nărodul acesta și pentr- că ce m-ai trimis pre mine ?

23. Și de cîndu am mersu înlontu cătră faraon ca să grăiescu pre numele tău, au chinuit pre nărodul acesta și nu ai mintuit nărodul tău“.

mêrseră la faraon și strigară zicînd : „Că ce faci așa robilor tăi ?

16. Pleavă nu dau robilor tăi și ne porăncese să facem cărămidă. Și lată, au bătut pre robii tăi. Strîmbătate vei face nărodului tău“.

17. El zise : „Sădeți fără de lucru și grăiți fără de lucru, pentr-aceea ziceți : „Să mergem să punem altar Dumnezeului nostru“.

18. Ce acum păsaț de lucraț, iar pleavă nu vă volu da, iar voi tot să dați cărămidă cum iaste tocmela“.

19. Și vîzînd logofeții feciorilor lui Israel că sînt ei în răutate zicînd : „Nu se vor isprăvi cărămizi în zi cum sînt rînduite“.

20. Întîmpînară pre Moisel și pre Aaron ducîndu-se de la faraon.

21. Și ziseră cătră dinșii : „Vază Dumnezeu și judece pre voi, că ați făcut de sîntem de uricîune și pușîn înaintea lui faraon și înaintea slugilor lui, dînd în mîna lor sabie să ne ucigă“.

22. Și se întoarse Moisei cătră Domnul și zise : „Rogu-te, Doamne, că ce ai căznit oamenii tăi, că ce m-ai trimis ?

23. Că de cînd am intrat la faraon să grăiescu cu numele tău iar el au căznit oamenii tăi și n-au mintuit nărodul tău“.

și s-au plîns : „De ce faci așa cu robii tăi ?

16. Paie nu se mai dau, dar ne spun să facem cărămidă. Și am fost chiar bătuti. Lată că judeci cu strîmbătate“.

17. El le-a răspuns : „Sînteți leneși, de aceea spuneți : „Vrem să mergem să aducem jertfe Dumnezeului nostru“.

18. Haldeți, la lucru, acum ! Paie nu vi se vor mai da, dar numărul de cărămizi trebuie să-l împliniți“.

19. Și au văzut atunci ce pacoste a căzut peste ei, cînd li s-a spus că nu se va împușina corvoada de cărămidă pe zi.

20. Cînd au plecat de la faraon, s-au întîlnit cu Moise și Aaron, care veneau în întîmpinarea lor.

21. Și i-au muștrat : „Judece-vă Dumnezeu să vă judece, că ne-ați făcut urții înaintea lui faraon și a slugilor săi și le-ați dat sabie în mîna ca să ne omoare“.

22. S-a întors atunci Moise către Domnul și a spus : „Doamne, de ce lași să sufere poporul tău și la ce m-ai trimis pe mine ?

23. Că de cînd m-am dus la faraon să vorbesc în numele tău, el a sporit chinurile poporului tău, pe care tu nu l-ai izbăvit“

CAP 6

1. Și dzise Domnul cătră Moisi : „Acum vei vedea ce voi face lui faraon, pentru că întru- mîna tare va trimite pre ei și cu braț înaltu va scoate pre ei dentru pămîntul lui“.

2. Și grăi Dumnezău cătră Moisi și dzise cătră însul : „Eu, Domnul !

3. Și mă arătai cătră Avraam, și cătră Isaac, și cătră Iacov, Dumnezău fiîndu lor, și numele meu, Domnul, și nu m-am arătat lor.

4. Și am pus făgăduința mea cătră ei carele dau lor pămîntul hananeilor, pămîntul întru carele au fostu prișleț, întru carele au și prișleșit.

5. Și eu am ascultat suspinul fiilor Israel, carele eghiptenii robăscu pre ei, mi-am adus aminte de făgăduința voastră.

6. Pasă și dzi fiilor Israel <zicînd> : „Eu, Domnul Dumnezău, și voi scoate pre voi den silniciia eghiptenilor și voi mintui pre voi den robia lor și voi izbăvi pre voi întru braț înaltu și giudeț mare.

7. Și voi lua mie pre voi întru nărod mie și voi fi voaă Dumnezău și veți cunoaște cum eu, Domnul Dumnezău vostru, cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghiptului și dentru silniciia eghiptenilor.

8. Și voi băga pre voi în pămîntul pre carele am întinsu mîna mea să-l dau pre însă lui Avraam, și lui Isaac, și lui Iacov și-l voi da voaă pre însul întru sorți. Eu, Domnul“.

9. Și grăi Moisei așa fiilor Israel și nu ascultară pre Moisi de micșorimea sufletului lor și den faptele cele năsilnice“.

10. Și dzise Domnul cătră Moisi dzicînd :

11. „Intră, grăiște cătră faraon, împăratul Eghiptului, pentru ca să trimiță pre fiili lui Israel den pămîntul lui“.

12. Și grăi Moisi / si înaintea Domnului

CAP 6

1. Și zise Domnul cătră Moisei : „Lată, acum vei vedea ce voi face lui faraon, că cu mîna tare îi va slobozi și cu braț nalt va scoate pre dinșii den țara lui“.

2. Și grăi Domnul cătră Moisei și-l zise : [3] „Eu, Domnul,

3. Care m-am arătat lui Avraam, lui Isaac, și lui Iacov, Dumnezeu fiînd lor, iar numele meu, Domn, <nu> m-am arătat lor.

4. Și am pus făgăduința mea cătră dinșii că le volu da țara Hanaanului, țara în carea au fost ei vinetici și în carea au lăcut.

5. Și eu am auzit suspinile feciorilor lui Israel, cu care robesc pre dinșii eghiptenii, și-m aduș aminte de făgăduința mea.

6. Pasă și grăiște feciorilor lui Israel, zicînd : „Eu, Domnul Dumnezeu, volu scoate pre voi den supărarea eghiptenilor și vă volu mintui de-a robirea lor și vă volu lua cu braț nalt și cu judecată mare.

7. Și vă volu lua să fiți mie oameni, iar eu volu fi voaă Dumnezeu și veți pricepe că eu sînt Domnul Dumnezeu vostru, care v-am scos den țara Eghiptului și den supărarea Eghiptului.

8. Și vă volu duce în țara pre carea am tîns mîna mea să o dau lui Avraam, lui Isaac, și lui Iacov și o volu da voaă întru moștinare. Eu, Domnul“.

9. Și grăi Moisei așa feciorilor lui Israel, iar ei nu-l ascultară, pentru supărarea și robirea cea cumplită a sufletelor lor.

10. Și zise Domnul cătră Moisei grăînd :

11. „Intră la faraon, împăratul Eghiptului, și-l zi să sloboază feciorii lui Israel den țara lui“.

12. Iar Moisei răspunzînd, zise înaintea

CAP. 6

Moise din nou la faraon

1. Atunci Domnul i-a spus lui Moise „Vei vedea acum ce îi voi face eu lui faraon căci numai slîit de o mină tare vă va slobozi și numai printr-un braț puternic va ajunge să vă izgonească din pămîntul său.“

2. Dumnezeu i-a vorbit lui Moise și i-a spus : „Eu sînt Domnul !

3. M-am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov ca Dumnezeu Atotputernic, dar numele meu, Domnul, nu l-am făcut cunoscut.

4. Am făcut legămînt cu ei, că le voi da pămîntul Canaan, pămîntul în care au pribegit.

5. Am auzit suspinul fiilor lui Israel, robiți de egipteni, și mi-am amintit de legămîntul meu cu voi.

6. Du-te de vorbește fiilor lui Israel și le spune : „Eu sînt Domnul și vă voi scoate din stăpînirea egiptenilor, vă voi slobozi din robie, cu braț puternic și prin judecată grea vă voi izbăvi.

7. Voi veți fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul vostru. Veți cunoaște că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, cel care v-a scos din robia egiptenilor.

8. Vă voi duce în pămîntul către care mi-am tîns mîna să-l dau lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. Eu, Domnul, vi-l dau vouă ca moștenire“.

9. Astfel le-a vorbit Moise fiilor lui Israel dar ei nu l-au ascultat din pricina obidei și a muncilor grele.

10. Atunci Domnul i-a vorbit lui Moise și i-a spus :

11. „Du-te și-i spune lui faraon, împăratul Egiptului, să lase pe fiii lui Israel să plece din țara lui.“

12. Moise i-a grăit Domnului spunîndu-i :

13. Și zise Domnul către Moisi și Aarón și le porunci ca să intre către farao, împăratul Eghiptului, casă-scoafă pre fiii lui Israil den pământul Eghiptului.

14. Și aceștia-s începătorii caselor neamurilor lor : fiii lui Ruvim, celui dentîiu născut al lui Israil : Enoh și Falus, Asrón și Harmi; aceasta e rudenia lui Ruvim.

15. Și fiii lui Semeon : Iemuîl, și Iamin, și Aód,
și Iahîn, și Saár, și Saúl cel de la Finísa ; acéstea-s
rudeniile fiilor lui Semeon.

16. Și acêstea-s numele fiilor lui Lévi, dupe rudeniile lor : Ghersón, Caáth și Merári; și anii vieții lui Lévi, 137.

17. Și aceștia-s fiii lui Ghersón : Loveni și Seméi, casele moșiii lor.

18. Și fiii lui Caáth : Ámvram, și Isaár, și Hevróm, și Ozil ; și anii vieții lui Caáth, 130 de ani.

19. Și fiii lui Merári: Moolí și Omusí. Acêstea-s
casele seminției lui Lévi dupe rudeniile lor.

20. Și luă Amvrâm pre Iohaveth, fata fratelui tatini-
său, lui fămêie, și născu lui pre Aarón, și pre Moisi, și pre
Mariám, sora lor ; și anii vieții lui Ámvrâm, 137 de ani.

21. Și feciorii lui Isaar : Córe, și Iaféc, și Zehri.

22. Și feciorii lui Oziîl : Misafîl, și Elisafán, și Ségri.

23. Și Izo Aarón pre Elisaveth, fata lui Aminadáv sora lui Naasón, lui fáméie și náscu lui pre Nadáv, și Aviúd, și pre Eleazár, și pre Ithamár.

24. Și fiii lui Córe : Asír, și Elcána, și Aviasár ;
acêstea-s nașterile lui Córe.

25. Și Eleazár al lui Aarón au luat den fetele lui Futiil lui Iămăie și născu lui pre Finees. Acéstea-s începăturile seminției leviților după naștirile lor.

26. Aceștia-s Aarón și Moisi, cărora zise Dumnezeu lor să scoată pre fiii lui Israil den Eghipt cu puterea lor.

27. Aceştia sînt cîia ce grăia cătră faraó, împăratul Eghiptului, ca să scoată pre fiili lui Israil den Eghipt, acesta, Aarón şi Moisi.

28. Întru care zi grăi Domnul lui Moisi în pământul Eghiptului.

29. Și grăi Domnul către Moisi zicînd : „Eu, Domnul !
Grăiește către faraó, împăratul Eghiptului, cîte eu zic
către tine“.

30. Și zise Moisi înaintea Domnului : „Iată, eu amorțit la grai sînt ; și cum mă va auzi pre mine faraó ?“

1. Și zise Domnul către Moisi zicînd : „Iată, eu te-am dat pre tine dumnezeu lui faraó și Aarón, fratele tău, îť va fi ție proroc.

2. Și tu vei grăi lui toate cîte poruncescu ție și Aarón, fratele tău, va grăi către faraó, ca să trimită pre fiii lui Israil den pămîntul lui.

3. Și eu voiu întări inema lui faraó și voiu înmulți
semnele mele și ciudê/sele în pămîntul Eghiptului.

dzicindu: „Iată, fiii lui Israel nu m-au ascultat pre mine; și cum mă va asculta faraon? Și eu fără-cuvintu sîntu“.

13. Și dzise Domnul către Moisi și Aáron și le pornci ca să intre către faraon, împăratul Egiptului, ca să scoată pre fiii lui Israel den pămîntul Egiptului.

14. Și aceștia, capete începători⁵ caselor rudenilor lor: fiii lui Ruvim, celul dentăi născut a lui Israel: Enoh și Falus, Asrom și Harmi; aceștea-s rudenile lui Ruvim.

15. Și fiii lui Simeon: Iemul, și Iamim, și Aod, și Iahin, și Săhar, și Saul cel de la Finésa; aceștea-s sămînțiile fiilor Simeon.

16. Și aceștea-s numele ficiilor lui Levi, după rudenilor lor: Ghirson, Caath și Merari; și anii traului lui Levi, ani 137.

17. Și aceștia-s fiii lui Ghirson: Loveni și Semel, casele moșiei lor.

18. Și ficiorii lui Caath: Amvram, și Isaar, și Hevrom, și Oezil; și anii vieții lui Caath, 130 ani.

19. Și fiii lui Merari: Mooli și Omosi. Aceștea-s casele sămînțiilor Levi după rudenile lor.

20. Și luă Amvram pre Iohaveth, fata fratelui tătine-său, și e fămèle și născu lui pre Aáron, și pre Moisi, și pre Mariam, sora lor; și anii vieții lui Amvram, 137 ani.

21. Și ficiorii lui Isaar: Coré, și Iefec, și Zegri.

22. Și ficiorii lui Ozil: Misail, și Elisafan, și Segri.

23. Și luă Aáron pre Elisavet, fata lui Aminadav, sora lui Naason, și e fămèle și-i născu lui pre Nadam, și pre Aviudu, și pre Eliázar, și pre Ithamar.

24. Și fiii lui Coré: Asir, și Elcaná, și Aviázar; și aceștea-s nașterile lui Coré.

25. Și Eliázar a lui Aáron luă de fetele Futiná și e fămèle și-i născu lui pre Fineses. Aceștea-s începăturile < sămînției >⁶ leviților după nașterile lor.

26. Și aceștia-s⁷ Aáron și Moisi, cărora dzise Dumnedzau lor să scoată pre fiii lui Israel den Egiptet cu puterea lor.

27. Aceștia sîntu ceta ce grăia către faraon, împăratul Egiptului, ca să scoată pre fiii lui Israel den Egiptu, acesta Aáron și Moisi.

28. Întru care dzi grăi Domnul in pămîntul Egiptului.

29. Și grăi Domnul către Moisi dzicindu: „Eu, Domnul! Grăiește către faraon, împăratul Egiptului, cte eu dzic către tine“.

30. Și dzise Moisi înaintea Domnului: „Iată, eu amorjit la gralu sîntu și cum mă va audzi faraon?“

Domnului: „Iată că feciorii lui Israel nu mă ascultă; dară faraon cum mă va asculta? Și eu sînt fără-cuvint“.

13. Și dzise Domnul către Moisei și către Aaron: „Păsaț și ziceți lui faraon, împăratul Egiptului, ca să sloboază feciorii lui Israel den țara Egiptului“.

14. Și aceștea sînt capetele² casei neamului lor: feciorii lui Ruvim, feciorul cel dentăi al lui Iacov: Enoh, și Falus, Asrom și Harmi; aceștea lăste sămînția lui Ruvim.

15. Iar feciorii lui Simeon: Iemul, și Iod, și Iahin, și Saar, și Saul cel de la Finésa; aceștea sînt sămînțiile feciorilor lui Simeon.

16. Iară aceștea sînt numele feciorilor lui Levi, după rudenția lor: Gherson, Caath, Merari, Ania; și traful vieții lui Lévi, 137 de ani.

17. Iar aceștia sînt feciorii lui Gherson: Loveni, Semeni; aceșta lăste casa neamurilor lor.

18. Iar feciorii lui Caath: Amvram, Isaar, Hevrom și Oezil; iar anii vieții lui Caath, 130 de ani.

19. Iar feciorii lui Merari: Mool, Omusi. Acește case sînt den neamul Levi, după rudenția lor.

20. Iar Amvram au luat pre Iohaveth, fata fratelui tătine-său, să-i fie muiere și născu lui pre Aáron, și pre Moisei, și pre Marilam, sora lor; iar anii vieții lui Amvram 137 de ani.

21. Iar feciorii lui Isaar: Córe, Nefec și Zehri.

22. Iar feciorii Ozellei: Misail, și Elisafan, și Ségri.

23. Și luă Aáron pre Elisaveth, fata lui Aminadav, sora lui Naason, să-i fie muiere și născu lui pre Nadam, și pre Aviud, și pre Eliázar, și pre Ithamar.

24. Iar feciorii lui Corei: Asir, Elcána, și Avaasar; aceștea-s nașterile lui Corei.

25. Iar Eliázar, feciorul lui Aáron, au luat lui muiere pre fata Futinei și născu lui pre Fineses. Aceștea-s începăturile sămînției Leviților, după neamul lor.

26. Aceșta lăste Aáron și Moisei, cu carei dzise Dumnezeu că va scoate pre feciorii lui Israel in țările lor den Egiptet.

27. Aceștia sînt carei au grăit către faraon, împăratul Egiptului, să scoată pre feciorii lui Israel den țara Egiptului — aceșta lăste Moisei și Aáron,

28. In carea zi grăi Domnul către Moisel in țara Egiptului.

29. Și zise Domnul către Moisei grăind: „Eu, Domnul! Grăiește către faraon, împăratul Egiptului, cte am grăit eu către tine“.

30. Iară Moisei zise înaintea Domnului: „Iată, eu am gral grozav, dară cum va asculta pre mine faraon?“

„Iată, fiii lui Israel nu m-au ascultat, cum o să mă asculte faraon? Căci eu sînt greol la vorbă“.

13. Domnul l-a trimis pe Moise și Aaron din nou la faraon, împăratul Egiptului, ca să-i scoată pe fiii lui Israel din pămîntul Egiptului.

Neamul lui Moise

14. Aceștia sînt începătorii neamurilor din moși-strămoși: fiii lui Ruben, întîiul născut al lui Israel: Enoh, Falu, Hevrom și Carmi; aceștea sînt sămînțiile lui Ruben.

15. Fiii lui Simeon: Jemuel și Iamin, Ohad și Iachim, Tohar și Saul, al canaanencii; aceștea sînt sămînțiile lui Simeon.

16. Aceștea sînt numele fiilor lui Levi, după nașterile lor: Gherson, Cahat, Merari; anii vieții lui Levi au fost o sută treizeci și șapte.

17. Aceștia sînt fiii lui Gherson: Libni, Simei și sămînțiile lor.

18. Fiii lui Cahat: Amram, Ișhar, Hevrom și Uzziel; iar anii vieții lui Cahat au fost o sută treizeci și trei.

19. Fiii lui Merari: Mahli și Muși. Aceștea sînt sămînțiile lui Levi.

20. Iar Amram a luat de nevastă pe Iochabed, fiica fratelui tatălui său, și ea l-a născut pe Aaron, pe Moise și pe Mariam, sora lor. Anii vieții lui Amram au fost o sută treizeci și șapte.

21. Fiii lui Ișhar: Core, Nefeg și Zicri.

22. Fiii lui Uzziel: Misael, Elifan și Sitri.

23. Aaron a luat de nevastă pe Elisaveta, fiica lui Aminadab și sora lui Naason, și aceasta l-a născut pe Nadab, Abiud, Eleazar și pe Itamar.

24. Fiii lui Core: Asor, Elcana și Abiasaf; aceștea sînt sămînțiile lui Core.

25. Iar Eleazar, fiul lui Aaron, a luat de nevastă pe una dintre fiicele lui Putiel și aceasta l-a născut pe Fineses. Aceștia sînt capii și strămoșii neamului leviților.

26. Aaron și Moise sînt cei cărora le-a spus Dumnezeu să-i scoată pe fiii lui Israel din Egipt cu cetele lor.

27. Ei sînt aceia care l-au spus lui faraon, împăratul Egiptului, să-i lase să plece pe fiii lui Israel din pămîntul Egiptului, Moise și Aaron.

28. Și l-a spus Domnul lui Moise in țara Egiptului:

29. „Eu sînt Domnul! Spune-i lui faraon, împăratul Egiptului, tot ce îți vorbesc eu“.

30. Moise l-a răspuns: „Iată, eu sînt gingav, Doamne, cum o să mă asculte faraon?“

CAP 7

1. Și dzise Domnul către Moisi dzicindu: „Iată, eu te-am dat pre tine dumnedzau lui faraon¹, și Aáron, fratele tău, îți va fi ie proroc.

2. Și tu vei grăi toate cte porncescu ie și Aáron, fratele tău, va grăi către faraon ca să trimiță pre fiii lui Israel den pămîntul lui.

3. Și eu voi năsliniei inima lui faraon și voi înmulți sēmnele și clude/sele in pămîntul Egiptului.

CAP 7

1. Și zise Domnul către Moisei grăind: „Iată, te-am dat să fi dumnezeu lui faraon, iar frate-tău, Aáron, să fie ie proroc.

2. Tu să grăiești toate cte și-am porncit, iar frate-tău, Aaron, să grăiască către faraon să sloboază feciorii lui Israel den țara lui.

3. Iar eu volu învîrtoșa inima lui faraon și volu înmulți sēmnele/mele și minunile mele in țara Egiptului.

CAP. 7

Plăgile Egiptului

1. Iar Domnul l-a vorbit lui Moise, spunindu-i: „Iată, eu fac din tine un dumnezeu pentru faraon, iar Aaron, fratele tău, va fi proorocul tău.

2. Tu îi vei spune tot ce îți voi porunci, iar Aaron, fratele tău, va vorbi înaintea lui faraon, ca să-i slobozească pe fiii lui Israel din pămîntul său.

3. Eu voi împletri inima lui faraon și voi înmulți sēmnele și minunile / in țara Egiptului ca să arăt puterea mea.

4. Și nu va asculta pre voi faraon și voi pune mâna mea pre Egiptu și voi scoate cu puterea mea nărodul meu, pre filii lui Israel, den pământul Egiptului cu izbîndire mare.

5. Și vor cunoaște toți egiptenii că eu sîntu Domnul, întîndîndu mâna mea pre Egiptu și voi scoate pre filii lui Israel den mijlocul lor⁴.

6. Și făcu Moisi și Aáron după cum le porînci lor Domnul.

7. Și Moisi era de 80 ani și Aáron de 83 ani cîndu au grăit către faraon.

8. Și dzise Domnul către Moisi și Aáron dzicîndu :

9[8]. „Și de va grăi către voi faraon : [9] «Dați-ne noaă — dzicîndu — sămnu au clude-se !». Și vei dzice lui Aáron, fratele tău : «Ia tolagul și-l aruncă pre insul pre pămînt înnaîntea lui faraon și înnaîntea slugelor lui și va fi șarpe^{2,4}».

10. Și intră Moisi și Aáron înnaîntea lui faraon și a slugelor lui și făcură așa, în ce chip le-au porîncit lor Domnul. Și aruncă Aáron tolagul lui înnaîntea lui faraon și înnaîntea slugelor lui și să făcu șarpe².

11. Și chemă pre cei înțelepți a Egiptului și pre vrăjitori și făcură și vrăjitorii egiptenilor cu vrăjile lor așa.

12. Și aruncă fleștecarele tolagul său și să făcură șerpi. Și înghiți tolagul lui Aáron tolețele lor.

13. Și să întări inima lui faraon și nu-i ascultă pre înși, după cum le-au grăit lor Domnul.

14. Și dzise Domnul către Moisi : „Să îngreua inima⁴ lui faraon, ca să nu trimiță nărodul.

15. Pasă la faraon dimineața ! Iată, el lase la apă și-l vei împlina pre țărurile rîului și tolagul ce s-au întorsu întru șearpe vel lua în mîna ta.

16. Și vei dzice către el : «Domnul Dumnedzăul ijdovilor m-au trimis către tine dzicîndu : Trimite-m nărodul meu pentru ca să-m slujască în pustiu ! Și iată, n-al ascultat pîn-întru atîta.

17. Și acum așa dzice Domnul : Întru aceasta vei cunoaște cum eu, Domnul : iată, eu bat cu tolagul ce-l în mîna mea pre apa ce lase în rîu și să va prîneni în sînge.

18. Și peștii ce-s într-apă vor muri și să va împuti rîul și nu vor putea egiptenii să bea apă den rîu⁴».

19. Și dzise Domnul către Moisi : «Dzi lui Aáron, fratele tău : «Ia-ți tolagul <întru mîna ta>⁶ și-ți vei întînde mîna ta pre apele Egiptului și pre rîurile lor și pre zăgășurile lor și pre bănele lor și pre toată apa lor adunată și va fi sînge în tot pămîntul Egiptului, întru lămne și întru pietri⁴».

20. Și făcu așa Moisi și Aáron, după cum le porînci lor Domnul. Și rădicîndu Aáron tolagul lui, lovi apa ce era întru rîu înnaîntea lui faraon și înnaîntea slugelor lui și premenî toată apa den rîu întru sînge⁶.

21. Și peștii den rîu au murit și să împuti rîul și nu putea egiptenii să bea apă den rîu. Și era sînge în tot pămîntul Egiptului.

4. Și nu va asculta pre voi faraon și volu rădica mîna mea spre Egiptu și volu scoate oamenii mei, cu puterea mea, feciorii lui Israel, den țara Egiptului, cu izbîndă mare.

5. Și vor cunoaște toți egiptenii că eu sînt Domnul care-m întinz mîna spre Egiptu și volu scoate pre feciorii lui Israel den mijlocul lor⁴.

6. Și făcu Moisei și Aáron cum porînci lor Domnul.

7. Și atunci era Moisei de 80 de ani, iar Aaron era de 83 de ani cînd grăiră către faraon².

8. Și zise Domnul către Moisei și către Aáron :

9. «De va zice voaoă faraon : «Arătați noaoă sîmne sau minune !», tu să zici frăține-tău, lui Aáron : «Ia tolagul și-l aruncă înnaîntea lui faraon și înnaîntea oamenilor lui și va fi șarpe^{2,4}».

10. Și intrară Moisei și Aáron înnaîntea lui faraon și înnaîntea oamenilor lui și făcură cum porînci lor Domnul ; aruncă Aáron tolagul înnaîntea lui faraon și înnaîntea oamenilor lui și fu șarpe².

11. Iar faraon chemă pre toți înțelepții Egiptului și vrăjitorii și făcură și vrăjitorii Egiptului cu vrăj asijderea.

12. Și aruncîndu-ș toți tolețele lor, fură șerpi ; iar tolagul lui Aáron înghiți tolețele aceloră.

13. Și învîrtoșă inima lui faraon să nu-l asculte, cum grăise lor Domnul.

14. Și zise Domnul către Moisei : «Îngreue-se inima lui faraon și nu va să sloboază oamenii⁴».

15. Pasă dimineața la faraon, că, iată, el va ieși la rîu ; ce să-i ieși înnaîntea la țărurile rîului și-l ia tolagul în mîna, care l-al aruncat și se-au făcut șarpe.

16[15]. Și să zici lui : [16] «Domnul Dumnezeuzeu ovrelesc m-au trimis la tine, zicînd : Slobozi oamenii mei să-mi se roage în pustie, iar tu pînă acum n-ai vrut.

17. Așa grălește Domnul : După aceasta vei pricepe că eu sînt Domnul : iată, eu volu lovi cu tolagul care lase în mîna mea în apa rîului și se va întoarce în sînge.

18. Și toți peștii cîi sînt în rîu vor muri și se va împuti rîul și nu vor putea egiptenii să bea apă den rîu⁴».

19. Și zise Domnul către Moisei : «Zi frăține-tău, lui Aáron : «Ia-ți tolagul tău și tînde mîna ta spre apele Egiptului și spre rîurile lor și spre toate fîntînile lor și spre părălele lor și spre toată apa lor de băntură și să se facă în sînge preste țara Egiptului, în vasele cele de lemn și de piatră^{4,5}».

20. Și făcu Moisei și Aáron așa cum porînci lor Domnul. Și lînd Aáron tolagul său, lovi în apa rîului înnaîntea lui faraon și înnaîntea tuturor oamenilor lui și se întoarse apa rîului în sînge.

21. Și peștii cîi era în rîu muriră și se împuti rîul și nu putea egiptenii să bea apă den rîu. Și era preste toată țara Egiptului sînge.

4. Faraon nu vă va asculta, dar va simți cu toți ai lui mîna mea în înfricoșată judecată asupra Egiptului și voi scoate poporul meu, pe filii lui Israel, din pămîntul Egiptului.

5. Atunci vor cunoaște toți egiptenii că eu sînt Domnul care și-a întins mîna asupra Egiptului și-l voi scoate pe filii lui Israel din mijlocul lor⁴.

6. Moise și Aaron au făcut așa cum le-a poruncit să facă.

7. Cînd l-au vorbit lui faraon, Moise era de optzeci de ani, iar Aaron, fratele său, de optzeci și trei.

8. Și le-a mai zis Domnul lui Moise și Aaron :

9. «Dacă faraon vă va cere semn sau o minune, tu să-i spui fratelui tău : «Ia tolagul și aruncă-l la pămînt înnaîntea lui faraon și înnaîntea slujitorilor săi și acesta se va prefăce în șarpe^{2,4}».

10. Moise și Aaron s-au dus la faraon și au făcut așa cum le poruncise Domnul. Aaron a aruncat înnaîntea lui faraon și a slujitorilor săi tolagul care s-a făcut șarpe.

11. Faraon l-a chemat atunci pe înțelepții Egiptului și pe vrăjitori, iar magii lor au făcut la fel cu vrăji.

12. Fiecare și-a aruncat tolagul și s-au făcut șerpi, dar tolagul lui Aaron a înghițit oiegele egiptenilor.

13. Inima lui faraon s-a împietrit și nu l-a ascultat, așa cum le spusese Domnul.

Întîia plagă

14. Atunci Domnul a zis către Moise : «Inima lui faraon se îndărătnicește să nu slobozească poporul.

15. Du-te la faraon în zori cînd el va merge la apă, așează-te în calea lui pe malul rîului și la în mîna tolagul care s-a prefăcut în șarpe.

16. Și spune-i : «Domnul Dumnezeuzeu egiptenilor m-a trimis la tine să-ți zic : Lasă poporul meu să meargă în pustie să aducă jertfe ! Pînă acum nu m-al ascultat.

17. Vei cunoaște lucrarea Domnului prin aceasta : iată voi lovi cu tolagul care este în mîna mea apa din Nil și o voi prefăce în sînge.

18. Iar peștii care sînt în rîu vor muri, rîul se va împuti și egiptenii nu vor putea să mai bea apă din el⁴».

19. Domnul l-a mai spus lui Moise : «Aaron, fratele tău, să-și întindă tolagul peste toate apele Egiptului, peste rîuri, peste girle și bălți, peste toate adunările de apă și în tot Egiptul apa se va prefăce în sînge, pînă și în vasele de lemn și în cele de piatră⁴».

20. Moise și Aaron au făcut așa cum le poruncise Domnul. Aaron a rădicat tolagul și, înnaîntea lui faraon și a slujitorilor săi, a atins apa din rîu care s-a prefăcut în sînge.

21. Iar peștii din rîu au murit și rîul s-a împutit, astfel că egiptenii n-au mai putut bea din el. Și în pămîntul Egiptului apele erau tot în sînge.

22. Și făcură așa și vrăjitorii egiptenilor cu vrăjile lor și să năstulnic inima lui faraon și nu ascultă pre înșii, după cum dzise Domnul.

23. Și întorcându-se <ă> faraon, au intrat în casa lui și nu-ș băgă în mîntea sa nice de aceasta.

24. Și săpară toți egiptenii prenegriul riului ca să bea apă; și nu putea să bea apă din riu.

25. Și să plînră 7 zile după ce lovi Domnul rîul.

CAP 8

1. Și dzise Domnul către Moisi: „Intră către faraon și vei dzice către el: „Acéstea dzice Domnul: Trimite-mi nărodul meu pentru ca să <ă> închine mie.

2. Iară să nu vei vrea să-l trimiți pre însul, iată, cu lovescu toate hotărările tale cu broaște.

3. Și va vărsa riul broaște; și suindu-să broaștele, vor intra în casele tale și întru cămările așternuturilor tale și pre paturile tale și în casele slugilor tale și a nărodului tău și întru aluaturile tale și întru cuptoarele tale.

4. Și pre tine și pre nărodul tău și pre slugile tale să vor sui broaștele.”

5. Și dzise Domnul către Moisi: „Dzi lui Aaron, fratelui tău: „Întinde cu mîna ta toiagul tău pre riuri și pre zăgășe și pre bălți și scoate broaștele pre pămîntul Egiptului.”

6. Și întinse Aaron mîna pre apele Egiptului și scoase broaștele pre pămîntul Egiptului; și să sui broasca și acoperi tot pămîntul Egiptului.

7. Și făcură așa și vrăjitorii Egiptului cu vrăjile lor și scoaseră broaștele pre pămîntul Egiptului.

8. Și chemă faraon pre Moisi și pre Aaron și dzise: „Rugați-vă pentru mine către Domnul și să ia broaștele de la mine și de la nărodul meu și voi trimite nărodul și vor face jirtvă Domnului.”

9. Și dzise Moisi către faraon: „Făgăduiește cătră mine cînd mă voi ruga pentru tine și pentru slugile tale și nărodul tău ca să <ă> răspască broaștele de la tine și de la nărodul tău și den casele voastre, făr-numai în rîu vor rămînea.”

10. Și el dzise: „După cum ai dzis: Pre mîine”. Și dzise: „Pentru ca să vedzi cum nu laste afară den Domnul altul.

11. Și să vor rădica broaștele de la tine, și den casele voastre, și den ogrăzile și den slugile tale, și den nărodul tău, făr<ă> întru rîu vor rămînea.”

12. Și ieși Moisi și Aaron de la faraon și strigă Moisi către Domnul pentru porănea broaștelor, după cum făgădui <ă> faraon.

13. Și făcu Domnul după cum dzise Moisi și muriră broaștele den casă, și den ogrăzi, și den țarină.

14. Și adunară pre ele clăi-clăi și să înpuși pămîntul.”

15. Și vădzindu faraon cum s-au făcut răsuflare, să îngreua inima lui și nu ascultă pre ei, după cum au grăit Domnul.

16. Și dzise Domnul către Moisi: „Dzi lui Aaron: „Întinde cu mîna toiagul tău și lovêște țărna pămîntului, și vor fi/ mușê întru oameni, și întru dobitoace, și pre

22. Și făcură și vrăjitorii Egiptului cu vrăjile lor așiderca și se învîrtoșă inima lui faraon și nu-l ascultă, cum zîse lor Domnul.

23. Și întorcîndu-se faraon, veni în casa lui și nu băgă în seamă nici de aceasta.

24. Și săpară toți egiptenii pre negriile riului să bea, că nu putea să bea apă din rîuri.

25. Și se umplură 7 zile după ce lovi Domnul în rîu.

CAP 8

1. Și zise Domnul către Moisi: „Intră la faraon și-i zi: „Așa grăiește Domnul: Slobôzi oamenii miei să mi se roage.

2. Iară de nu-i vei slobôzi, iată, cu voi bate toate hotărările tale cu broaște.

3. Și iată, riul va vărsa broaște și, suindu se, vor intra broaștele în casele tale și în căsuța ta și pre așternutul tău și în casele oamenilor și ale slugilor tale și în covășele tale și în cuptoarele tale.

4. Și pre tine și pre oamenii tăi și pre toate slugile tale se vor sui broaștele.”

5. Și zise Domnul către Moisi: „Zi frăține-tău, lui Aaron: „Tinde mîna ta și toiagul tău spre rîu și spre izvoară și spre bălți și scoate broaștele în țara Egiptului.”

6. Și-ș tiise Aaron mîna spre apele Egiptului și goni broaștele și ieșiră broaștele pre pămîntul Egiptului și acoperiră tot pămîntul Egiptului.

7. Și făcură și vrăjitorii Egiptului cu vrăjile lor și scoaseră broaște pre pămîntul Egiptului.

8. Și chemă faraon pre Moisi și pre Aaron și le zise: „Rugați pre Domnul pentru mine să gonească broaștele de la mine și de la oamenii miei și voi slobôzi oamenii să facă altar Domnului.”

9. Iar Moisi zise către faraon: „Făgăduiește cătră mine cînd voi ruga pentru tine și pentru slugile tale și pentru oamenii tăi să pielle broaștele de la tine și de la oamenii tăi și den casele voastre, numai să rămîie în rîu.”

10. Iar el zise: „Dîmneată”. Moisi zise „Să fie cum zici tu. Ce să știi că nu laste altul fără Domnul.

11. Și se vor goni broaștele de la tine, și den casele voastre, și den cîmpuri, și de la slugile tale, și de la oamenii tăi numai în rîu vor rămînea.”

12. Și ieși Moisi și Aaron de la faraon și strigă Moisi către Domnul pentru goana broaștelor, cum făgăduise cu faraon.

13. Și făcu Domnul cum zise Moisi și muriră broaștele den casele lor, și den cîmpurile lor, și den arăturile lor.

14. Și le strînsă clăi-clăi și să înpuși pămîntul.

15. Iară faraon, văzînd că se făcu răpaos, și învîrtoșă inima și nu-l ascultă, cum zise Domnul.

16. Și zise Domnul către Moisi: „Zi lui Aaron: „Tinde-ț mîna și toiagul tău și lovêște țărna de pre pămînt și să fie/mușê în oameni și în dobitoace și pre faraon

22. La fel au făcut și magii egiptenilor cu vrăjile lor; inima lui faraon însă s-a împietrit și el nu a dat drumul poporului, întocmai cum spusese Domnul.

23. Întorcîndu-se, faraon a intrat în casa lui și n-a luat seama la semnele Domnului nici de data aceasta.

24. Atunci toți egiptenii au săpat în jurul Nilului căutînd apă de băut, că din rîu n-au putut să bea.

25. Se împliniseră șapte zile de cînd lovise Domnul apa.

CAP. 8

A doua plagă

1. Domnul i-a spus lui Moise: „Du-te la faraon și spune-i: „Astfel grăiește Domnul: Lasă pe poporul meu să-mi aducă jertfe.

2. De te vei împotrivii, eu voi lovi toate înuturile tale cu broaște.

3. Rîul va mișuna de broaște și acestea ieșînd vor intra în palatul tău, în ialăcuri și în așternut, în casele slujitorilor tăi și ale poporului tău, în cuptoare și în coveșile cu aluat.

4. Broaștele se vor sui pe tine, pe slujitori și pe toți ai tăi.”

5. Domnul i-a grăit lui Moise: „Spune-i lui Aaron, fratele tău, să întindă toiagul spre riuri, girle și bălți ca să iasă broaștele să bîntuie țara.”

6. Aaron a întins mîna spre apele Egiptului și au ieșit sumedenie de broaște și au acoperit pămîntul Egiptului.

7. Au făcut la fel și magii egiptenilor cu vrăjile lor și au sces broaște pe pămîntul Egiptului.

8. Atunci i-a chemat faraon pe Moise și pe Aaron și le-a spus: „Rugați-vă Domnului pentru mine să ia broaștele de la mine și de la poporul meu și cu voi lăsa pe fiii lui Israel să-i aducă jertfe.”

9. Moise i-a spus lui faraon: „Hotărăște tu însuși cînd să mă rog pentru tine, pentru slujitorii și poporul tău, ca să se depărteze broaștele din casele voastre și să rămîna numai în rîu.”

10. Acesta l-a răspuns: „Mîine”. Moise i-a spus: „Așa să fie, ca să cunoști că nu e altul afară de Domnul, Dumnezeul nostru.

11. Se vor duce broaștele din casele și curțile tale, de la slujitorii și de la poporul tău și vor rămîie numai în rîu.”

12. Moise și Aaron au plecat de la faraon și s-a rugat Moise la Domnul să piară broaștele.

13. Domnul i-a ascultat rugăciunea și au pierit broaștele din curțile și din ogoarele lor.

14. Le-au strîns grămezi-grămezi, iar pămîntul s-a înpușit.

15. Văzînd faraon că a scăpat de broaște, i s-a împietrit iarăși inima și, așa cum le spusese Domnul, nu i-a ascultat.

A treia plagă

16. Atunci Domnul i-a vorbit lui Moise: „Spune-i lui Aaron să întindă mîna și să lovească cu toiagul țărina și vor ieși/înjari

faraon, și pre casele lui, și pre slugile lui; și întru toată țărna pământului să făcură mușțiile în tot pământul Egiptului.

17. Și întinse Aăron cu mâna tolagul și lovi țărna pământului și să făcură mușțiile întru oameni, și întru dobitoace; și întru toată țărna pământului s-a făcut mușțiile, în tot pământul Egiptului⁴.

18. Și făcură așa și vrăjitorii cu vrăjile lor să scoată mușite și nu putea. Și să făcură mușțiile întru oameni și întru dobitoace.

19. Și dzise vrăjitorii lui faraon: „Degetu a lui Dumnędzău iaste acesta“. Și să năsilnici⁵ inima lui faraon și nu ascultă pre el, după cum au grăit Domnul.

20. Și dzise Domnul către Moisi: „Mine-că-te dimineață și stai înaintea lui faraon și, iată, el va ieși la apă ve dize cătră el: „Acēstea dzice Domnul: Trimite-m nărodul meu pentru ca să-m slujască în pustiu!“

21. Iară să nu vei vrea să trimiți nărodul meu, iată, eu voi trimite pre tine, și pre slugile tale, și pre nărodul tău, și pre casele tale muscă căinească, și să vor împlea casele egiptenilor de muscă căinească și pre pământu <pre carele sîntu>⁷ pre el.

22. Și voi slăvi întru dzua acēea pământul Ghesem, pre carele nărodul meu va sta pre el, asupra căruia nu va fi acolă muscă căinească, pentru ca să vedzi că eu sîntu Domnul domnindu tot pământul.

23. Și voi da ușăbre întru mijlocul nărodului meu și întru mijlocul nărodului tău; și pre mâine va fi sâmnul acesta pre pământu⁸.

24. Și fēce Domnul așa; și veni musca căinească mulțime în casele lui faraon, și în casele slugilor lui, și întru tot pământul Egiptului și să surpă pământul de musca cea căinească⁹.

25. Și chemă faraon pre Moisi și pre Aăron dzicîndu: „Mergîndu, faceți jîrtvă Domnului Dumnędzău întru pământul acesta!“

26. Și dzise Moisi: „Nu iaste putîntă a să faace așa, pentru că uriciunile egiptenilor să jîrtvuim Domnului Dumnędzăului nostru, pentru că, să vom jîrtvu uriciunile egiptenilor înaintea lor, cu pietri ne vor⁹ omori.“

27. Cale de 3 dzile vom mērgē în pustiu și vom jîrtvu Domnului Dumnędzăului nostru, după cum au dzis noao⁸.

28. Și dzise faraon: „Eu voi trimite pre voi și veți jîrtvu Domnului Dumnędzăului nostru în pustiu, ce nu departe să vă întindeți să mērgēți; rugați-vă, dară, pentru mine cătră Domnul.“

29. Și dzise Moisi: „Așa, eu voi ieși de la tine și mă voi ruga cătră Domnul și să va duce musca cea căinească de la faraon, și de la slugile lui, și de la nărodul lui, mâine; să nu mai adaoge faraon a amăgi ca să nu trimiți nărodul să jîrtvuască Domnului.“

30. Și ieși Moisi de la faraon și să rugă cătră Dumnędzău.

31. Și făcu Domnul după cum dzise Moisei și rădică musca cea căinească de la faraon,

și pre casa lui și pre slugile lui și toată țărna pământului să se scoale mușite⁹ în toată țară Egiptului¹⁰.

17. Și tinzînd Aăron cu mina tolagul, lovi țărna pământului și fu mușite⁹ în oameni, în dobitoace și den toată țărna pământului fură mușite în țara Egiptului în toată¹¹.

18. Și făcură și vrăjitorii cu vrăj iar așa, ca să aducă mușite, și nu putură. Și fură mușite întru oameni și în dobitoace.

19. Și zîscră vrăjitorii cătră faraon: „Degetul lui Dumnędzeu iaste aceasta“. Și se învîrtoșă inima lui faraon și nu-i ascultă, cum zîsese lor Domnul.

20. Și zise Domnul către Moisei: „Să te scoli mîne și să stai înaintea lui faraon, că iată, el va ieși la apă și să zici lui: „Așa grăiește Domnul: Slohozi oamenii miei să mi se roage în pustie!“

21. Iar de nu vei slohozi oamenii miei iată, eu voi trimite pre tine, și pre slugile tale, și pre oamenii tăi, și pre casele voastre muște de căini și se vor umplea casele voastre⁵ de muște căinești și pământul pre care lăcuiesc⁶.

22. Iar în țara Ghesémului voi face minune în zloa acēea pre carea stătură oamenii miei, a căria asupra nu vor fi muște căinești; și să pricēpeț că eu sînt care biruiesc tot pământul⁷.

23. Și volu pune dăspărțire între oamenii miei și între oamenii tăi și dimineață va fi semnul acesta pre pămîntu⁸.

24. Și făcu Domnul așa; și veniră muște căinești multe în casele lui faraon, și în casele slugilor lui, și în toată țara Egiptului și se surpă pământul de musca cea căinească.

25. Și chîcnă faraon pre Moisei și pre Aăron și le zise: „Păsaț și puneț altar Dumnędzeului vostru în pămîntul⁹ acest!“

26. Iar Moisei zise: „Nu poate să fie aceasta așa, că aceasta iaste de badjocură egiptenilor. Nu vom pune altar Domnului Dumnędzeului nostru, că de vom pune altar badjocura egiptenilor înaintea lor, ne vor uide cu pietri.“

27. Ce să mērgem în pustie cale de trei zile să punem altar Domnului Dumnędzeului nostru, cum au porăncit noao⁸.

28. Și zise faraon: „Eu vă voi slohozi să puneț altar Domnului Dumnędzeului vostru în pustie, ce să nu vă tîndeț să mērgēț dăparte; și vă rugaț și pentru mine Domnului.“

29. Iară Moisei zise: „Așa, ieșînd eu de la tine, mă volu ruga pentru tine lui Dumnędzeu să fugă muștele cēle căinești de la faraon, și de la oamenii lui, și de la slugile lui, mâine; ce să nu mai adaogi să ne înșălă și să nu laș oamenii să pule altar lui Dumnędzeu.“

30. Și ieși Moisei de la fața lui faraon și se rugă lui Dumnędzeu.

31. Și făcu Domnul cum zise Moisei și goni/muștele cēle căinești de la faraon, și

prin case, pe oameni și pe vite, pretutîndeni în tot pămîntul Egiptului¹⁰.

17. Aaron a întins tolagul și a lovit țărna și au fost înțări pe oameni, pe vite și în case peste tot pămîntul Egiptului.

18. Au încercat și magii ca să facă cu vrăjile lor asemenea, dar n-au putut.

19. Magii i-au spus lui faraon: „Acesta este degetul lui Dumnędzeu!“ Dar inima lui faraon s-a împietrit iarăși și, așa cum le spusese Domnul, nu i-a ascultat.

A patra plagă

20. Domnul i-a spus lui Moise: „Scoală-te în zori și ieși în calea lui faraon cînd el va merge la apă și spune-i: „Așa grăiește Domnul: Lasă pe poporul meu să-mi aducă jerfe în pustie!“

21. De te vei împotrivi, eu voi trimite asupra ta și a slugilor tale tăuni și se vor umple casele egiptenilor de tăuni și tot pămîntul în care locuiesc ei.

22. Voi crușta în ziua aceea ținutul Goșen, în care locuiește poporul meu. Acolo nu vor fi tăuni, ca să vezi că eu sînt Domnul, stăpînul întregului pămînt.

23. Între poporul meu și poporul tău voi face deosebire și chiar mîne se va arăta acest semn pe pămîntu⁸.

24. Domnul a făcut așa și mulțime de tăuni au năvălit în casele lui faraon, în casele slujitorilor săi și tot pămîntul Egiptului a fost pustiu.

25. Atunci i-a chemat faraon pe Moise și pe Aaron și le-a spus: „Mergeți de jertfiți Dumnędzeului vostru aici în țară!“

26. Moise i-a răspuns: „Nu se poate, căci cele ce jertfim noi Domnului Dumnędzeului nostru sînt urite de egipteni și ei ne vor uide cu pietre.“

27. Vom merge cale de trei zile în pustie, să jertfim Domnului Dumnędzeului nostru, așa cum ne-a poruncit el⁸.

28. Faraon le-a spus: „Vă voi lăsa să jertfiți Domnului Dumnędzeului vostru în pustie, dar să nu mergeți prea departe. Rugați-vă însă pentru mine Domnului să potolească plaga.“

29. Moise i-a răspuns: „De cum voi ieși de la tine mă voi ruga lui Dumnędzeu și mîne veți scăpa de tăuni, tu și slujitorii tăi și tot poporul tău, dar tu, faraon, să nu ne mai înșel, împiedicînd poporul să aducă jertfe Domnului.“

30. Ieșînd Moise de la faraon, s-a rugat lui Dumnędzeu.

31. Domnul i-a ascultat rugăciunea și a îndepărtat/tăuții de la faraon, de la slujitori

săi și de la slugile lui, și de la nărodul lui și n-au rămas nici una.

32. Și îngreua faraon inima lui și în vremea aceasta și nu vru să trimită nărodul.

CAP 9

1. Și dzise Domnul către Moisi: „Intră la faraon și-i vei dzice lui: «Acēstea dzice Domnul Dumnedzău jidovilor: Trimite-nu nărodul meu pentru ca să-m slujască mie.

2. Iară de nu vei vrea să-m trimiți nărodul meu, ce tot îl îi pre el,

3. Iată, mîna Domnului va fi în cîmp pre dobitoacele tale, și în cai, și în trăgători, și în cămile, și în boi, și în oi, moarte mare foarte.

4. Și voi slăvi eu întru vremea acēa întru mijlocul dobitoacului egiptenilor și întru mijlocul dobitoacelor fiilor lui Israel și nu va muri den toate dobitoacele fiilor Israel, grăit.

5. Și dēde Dumnedzău soroc, dzicîndu: „Pre mîne va face Domnul cuvîntul acesta pre pămîntu”¹.

6. Și făcu Domnul cuvîntul acesta a doo dzi și muriră toate dobitoacele egiptenilor², iară dobitoacele fiilor Israel n-au murit nici unul.

7. Și vădzîndu faraon că n-au murit den tot dobitoacul fiilor Israel nimic, s-au îngreuiat inima lui faraon și nu trimise nărodul.

8. Și dzise Domnul către Moisi și Aăron dzicîndu: „Luați voi mănecle pline de spudză den cuptoriu și prēscere Moisi spre cer înaintea lui faraon și înaintea slugilor lui.

9. Și să s<ă> facă praf preste tot pămîntul Egiptului și vor fi pre oameni și pre dobitoace rane, beșici fierbîndu între oameni și între dobitoace și în tot pămîntul Egiptului”.

10. Și luară spudză cuptoriului înaintea lui faraon și o presăură pre însu Moisi în cer și să fēcără rane, beșici fierbîndu între oameni și întru dobitoace³.

11. Și nu putea vrăjitorii să stea înaintea lui Moisi pentru rane, pentru că să făcără ranele și întru vrăjitori și în tot pămîntul Egiptului.

12. Și năslînicî Domnul inima lui faraon și nu-l ascultă pre înși, după cum poruncî Domnul lui Moisi.

13. Și dzise Domnul către Moisi: „Mînceă dimineață și stăi înaintea lui faraon și vei dzice către el: «Acēstea dzice Domnul Dumnedzău jidovilor: Trimite-m nărodul meu pentru ca să-m slujască mie.

14. Pentru că întru vremea aceasta voi trimite toate împinările mēle întru inima ta și slugilor tale și nărodului tău, pentru ca să știi cum nu iaste altul ca eu în tot pămîntul.

15. Pentru că acum, trimițîndu mîna mea, voi lovi pe tine și pre nărodul tău cu moarte și te vei sfărîma tu de pre pămîntu.

16. Și pentru acēa te-ai cruțat tu pînă acum, pentru ca să arăt întru tine vîrteuta mea și pentru ca să mărturisești numele meu în tot pămîntul.

17. Și încă tu vei face nărodul meu ca să nu-l trimiți pre înși?

18. Iată, eu/plou întru ceasul acesta mîne

de la slugile lui, și de la oamenii lui și nu rămase nici una.

32. Și îngreue inima lui faraon și într-acastă vreme și nu vru să sloboază oamenii.

CAP 9

1. Și zise Domnul către Moisei: „Intră la faraon și-i zi: «Așa grăiește Domnul Dumnezeul ovreiesc: Slobozi oamenii miei să mi se roage.

2. Iară de nu vei slobozi oamenii miei, ce încă-i vei mai opri,

3. Iată, mîna Domnului va fi în cîmp pre dobitoacele tale și pre cai, și pre mîgari, și pre cămile, și pre¹ boi, și pre oi, cu moarte mare foarte.

4. Și voi face eu minune într-acel ceas între dobitoacele egiptenilor și între dobitoacele feciorilor lui Israel și nici unul den toate dobitoacele feciorilor lui Israel nu va muri”.

5. Și puse Domnul Dumnezeu soroc, dzicînd: „În zioa de mîne va face Domnul Dumnezeu cuvîntul acesta pre pămînt”.

6. Și făcu Domnul cuvîntul acesta dimineața și omori tot dobitoacul Egiptului, iar den dobitoacele feciorilor lui Israel nu muri nici unul².

7. Și văzînd faraon că n-au murit den dobitoacul feciorilor lui Israel nici unul, se îngreue inima lui faraon și nu slobozi oamenii.

8. Și zise Domnul către Moisei și către Aăron, grăind: „Luați mîinile voastre pline de spudză³ de cuptoriu și să o arunce Moisei spre cer înaintea lui faraon și înaintea slugilor lui.

9[8]. Și să fie praf preste toată țara Egiptului. [9] Și vor fi pre oameni și pre dobitoace rane de bășici mari întru oameni și întru dobitoace în toată țara Egiptului”.

10. Și luă cenusă⁴ de cuptoriu denaintea lui faraon și aruncă Moisei spre cer și fură bășici cu rane care fierbea întru oameni și întru dobitoace⁵.

11. Și nu putea vrăjitorii să stea înaintea lui faraon pentru bube, că era bube pre vrăjitori și pre toată țara Egiptului.

12. Și învîrtoșă Domnul inima lui faraon și nu-l ascultă, cum poruncise Domnul lui Moisei.

13. Și zise Domnul către Moisei: „Mînceă dimineață și stăi înaintea lui faraon și zi către dînsul: «Așa grăiește Domnul Dumnezeul ovreiesc: Sloboază oamenii miei să mi se roage.

14. Că într-acel ceas eu voi slobozi toate caznele mēle în inima ta și în inimile slugilor tale și ale oamenilor tăi, ca să pricepi că nu iaste alt Dumnezeu pre pămînt ca mine.

15. Că acum voi slobozi mîna mea și te voi lovi și oamenii tăi cu moarte și voi omori și te voi pierde de pre pămînt.

16. Că pentru aceasta te-ai cruțat pînă acum, ca să arăt cu tine țîrila mea și ca să se mărturisească numele meu prespre tot pămîntul.

17. Iar de vei face tu aceasta oamenilor miei și nu-l vei slobozi,

18. Eu/volu ploa den ceasul acesta dîmi

și de la poporul său și n-a mai rămas nici un tăun.

32. Inima lui faraon s-a împietrit încă o dată și n-a lăsat poporul să plece.

CAP. 9

A cincea plagă

1. Domnul i-a grăit lui Moise: „Mergi la faraon și spune-i: «Așa vorbește Domnul Dumnezeul evreilor: Dă drumul poporului meu că să-mi aducă jertfe.

2. Iar de te vei împotrivi, robîndu-l mai departe,

3. Voi trimite o molimă mare peste vitele tale, peste cai, peste asini, peste cămile, peste boi, peste capre și peste oi.

4. Voi face deosebire între dobitoacele egiptenilor și dobitoacele fiilor lui Israel. Și dintre toate dobitoacele fiilor lui Israel nu va muri nici unul”.

5. Și Domnul a pus soroc, spunînd: „Mîne se vor întimpla toate acestea”.

6. Și așa a făcut Domnul a doua zi și au murit toate dobitoacele egiptenilor, dar din dobitoacele fiilor lui Israel n-a murit nici unul.

7. Cînd a văzut faraon că din toate dobitoacele fiilor lui Israel n-a pierit nici unul, s-a întăritat mai tare și n-a slobozit poporul.

A șasea plagă

8. Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron spunîndu-le: „Luați cite o mînă de spudză din cuptor și Moise s-o arunce spre cer înaintea lui faraon și înaintea slujitorilor săi.

9. O să se facă pulbere peste tot și se vor ivi rani și bășici usturătoare pe oameni și pe vite în tot pămîntul Egiptului”.

10. Și ei au luat spudză din cuptor înaintea lui faraon, iar Moise a aruncat-o spre cer și s-au făcut rani și bășici usturătoare pe oameni și pe dobitoace.

11. Nici magii n-au putut sta înaintea lui Moise, că erau și ei plini de rani ca toți egiptenii.

12. Domnul a împietrit inima lui faraon și el nu i-a ascultat, întrucît cum spusese Domnul lui Moise.

A șaptea plagă

13. Domnul i-a poruncit lui Moise: „Seoală-te în zori și ieși înaintea lui faraon și spune-i: «Așa grăiește Domnul Dumnezeul evreilor: Lasă pe poporul meu să-mi aducă jertfe.

14. Și, de nu mă ascuți, voi trimite plăgi cumplite peste tine, peste slujitorii tăi și peste poporul tău, ca să cunoști că nu este altul afară de mine pe tot pămîntul.

15. Dacă mi-aș fi întins mîna și te-aș fi lovit pe tine și pe poporul tău cu molimă, ai fi pierit de pe pămînt.

16. Dar pînă acum te-am cruțat, ca să arăt în tine puterea mea și astfel să se vestească numele meu în tot pămîntul.

17. Tu te mai arăți încă potrivnic poporului meu și nu-l dai drumul?

18. Iată, eu,/mîne, pe vremea asta, voi

piatră foarte multă, carea întru acesta chip nu s-au făcut în Egiptul den dzuu ce s-au zidit pân-întru dzua aceasta.

19. Acum dară sirguiește să-ți aduni dobitoacele tale și cile slutu ție pre cimpu, pentru că toți oamenii și dobitoacii cile să vor afla în cimp și nu vor intra în casă și va cădea pre înse piatra vor muri⁴.

20. Cea ce să țeme de cuvîntul Domnului den slugile lui faraon și-au adunat dobitoacii lui pren case.

21. Iară cine n-au luat aminte cu cugetul la cuvîntul Domnului au lăsat dobitoacii în cimp.

22. Și zise Dumnezeu către Moise: „Întinde mîna ta în cer și va fi piatră pre tot pămîntul Egiptului, pre oameni și pre dobitoace și pre toată iarba ce iaste pre pămîntu⁴.”

23. Și întinse Moise mîna în cer și Domnul dăde glasuri și piatră și cura focul pre pămîntu; și ploaă Dumnezeu piatră pre tot pămîntul Egiptului.

24. Și era piatra și focul vîpăindu întru piatră și piatra multă foarte foarte, ca carea nu s-au făcut ca aceasta la Egiptul de cîndu s-au făcut pre ca limbă.

25. Și lovi piatra pre tot pămîntul Egiptului den om pân-în dobitoacii și toată iarba ceea de la cimpu au lovit piatră și toate lîmnele de pre cimp le-au sfîrșit.

26. Fără den pămîntul Gîseem, unde era fiii lui Israel, nu s-au făcut piatră⁵.

27. Și trimîndu faraon, au chemat pre Moise și pre Aăron și le dzise lor: „Greșii acum. Domnul, dreptu, iară eu și nărodul meu, fără-de-lîge⁶.”

28. Rugați-vă dară către Domnul pentru mine și să s<ă> potoale să s<ă> facă glasuri dumnezăiești și piatră și foc pre pămîntu, și voi trimite pre voi și nu veți mai adaoge a rămînea⁷.

29. Și dzise lui Moise: „Dacă voi ieși den cetate, voi întinde mîinile mele către Domnul și în cer și glasurile vor potoli și piatra și ploaia nu va mai fi încă, pentru ca să cunoască cum a Domnului pămîntul și tu și slugile tale.

30. Și știu cum încă nu v-ați spămîntat de Domnul⁸.”

31. Și inul și orzul s-au bătut, pentru că orzul era apropiat, și inul cu sîmînță.

32. Iară grîul și ovăsul nu s-au bătut, pentru că tîrzie era.

33. Și ieși Moise de la faraon afară den cetate și întinse mîinile lui către Domnul și glasurile s-au potolit și piatră și ploaia n-au mai picat încă pre pămîntu.

34. Și vîdzîndu faraon cum s-au potolit ploaia și piatră și glasurile, adaose încă a greși și-ș îngreua inima lui și a slugelor lui.

35. Și să năslînici inima lui și a slugelor lui și nu trimise pre fiii lui Israel, după cum au grăit Domnul lui Moise.

neață piatră⁶ multă foarte, cum n-au fost altădată în Egiptul den zioa ceea ce se-au făcut pînă astăzi.

19. Ce acum grăbește de-ț strînge tot dobitoacii tăi și tot ce ai la cimp, că toți oamenii și dobitoacele și ce iaste în cimp, de nu vor intra în casă, ce va cădea pre dînele piatra, vor muri⁴.

20. Deci, unii den slugile lui faraon se temură de cuvîntele Domnului și duseră dobitoacele lor pre acasă.

21. Iar cei ce nu grijiră de cuvintele Domnului, aceia lăsară dobitoacele lor în cimp.

22. Și zise Domnul către Moise: „Întinde-ți mîna spre cer și va fi piatră pre toată țara Egiptului, pre oameni și pre dobitoace și pre toată verdeța ierbi pămîntului⁴.”

23. Și-ș întinse Moise mîna spre cer, iar Domnul dăde glas de tunet și cura pre pămînt piatră și foc; și ploaă Domnul piatră pre toată țara Egiptului⁷.

24. Și era piatră și în piatră ardea foc și piatra era multă foarte foarte, cît n-au fost așa în Egiptul de cînd au fost oameni întru-insul.

25. Și bătă piatra tot pămîntul Egiptului den oameni pân-în dobitoace și tot ce era pre cimp și toată iarba pămîntului ucise piatra și toate lîmnele de pre cimp le fîrîmă piatra.

26. Iar numai în pămîntul Ghesimului, unde lăcuia feciorii lui Israel, n-au fost piatră.

27. Și trimise faraon și chemă pre Moise și pre Aăron și le zise: „Greșit-am pînă acuma. Domnul iaste drept, iar eu și oamenii miei sîntem nelegiuitori.

28. Rugați-vă Domnului pentru mine ca să stea tunetele lui Dumnezeu și piatra și focul de pre pămînt și vă voi slobozi și de-acii să nu mai adaogeț a mai zăbovi⁷.”

29. Iar Moise zise lui: „Cum voi ieși den cetate și-m voi rădica mîinile către cer către Domnul, vor sta tunetele și de-acii nu va mai fi piatră și ploaia. Și să știți că al Domnului iaste pămîntul.

30. Iar tu și oamenii tăi știu că niciodată nu v-ați temut de Domnul⁸.”

31. Inul și orzul era bătut, că orzul slobozia spice, iar inul înflorîia.

32. Iar grîul și ovăsul n-au perit, că fusese tîrziu.

33. Și ieși Moise de la faraon afară den cetate și-ș rădică mîinile către Domnul și stătură tunetele și piatra și ploaia mai mult nu pică pre pămînt.

34. Iar faraon, deaca văzu că au stătut ploaia și piatra și tunetele, încă mai adao e a mai greși.

35. Și i se îngreua inima lui și a slugilor lui și învîrtoșă inima lui și ale oamenilor lui și nu slobozi pre feciorii lui Israel, cum grăise Domnul către Moise.

da ploii cu grindină așa de multă cum n-a mai fost în Egipt dîu zioa zidirii lui pînă acun.

19. Grăbește-le dar să-ți aduni turmele și toate cile le ai la cimp, căci pe toți oamenii și pe toate dobitoacele, cile nu vor intra la adăpost, va cădea grindină și vor muri⁴.

20. Slujitorii lui faraon, cei care s-au temut de cuvîntul Domnului, și-au adunat turmele acasă.

21. Cei care însă n-au luat aminte la cuvîntul Domnului și-au lăsat turmele pe cimp.

22. Iar Domnul i-a spus lui Moise: „Întinde-ți mîna spre cer și va cădea grindină în tot pămîntul Egiptului, peste oameni, peste dobitoace și peste toată iarba cimpului⁴.”

23. Moise și-a întins mîna spre cer și Domnul a trimis tunele și grindină și foc în tot pămîntul Egiptului.

24. Prin grindină curgeau vîlvății de foc. Și era atîta grindină cum nu mai fusese în Egipt, de cînd locuiau oamenii acolo.

25. Grindina a bătut în tot pămîntul Egiptului, omorînd oameni și dobitoace, lovînd iarba de pe cimp și toți pomii de i-a frînt.

26. Numai în țînutul Goșen, unde trăiau fiii lui Israel, acolo n-a căzut grindină.

27. Faraon a trimis să-i cheme pe Moise și pe Aaraon și le-a spus: „Am greșit acum. Domnul este drept, eu și poporul meu sîntem vinovați.

28. Rugați-vă așadar pentru mine la Domnul, ca să înceteze tunelele și să nu mai cadă grindină și foc. Eu vă voi lăsa să vă duceți făcă nici o opreliște⁷.”

29. Moise i-a spus: „Cînd voi ieși din cetate, voi înălța mîinile către Domnul și tunelele vor înceta și nu va mai fi nici grindină, nici foc, ca să cunoașteți că al Domnului este întreg pămîntul.

30. Dar tu știți că tu și slujitorii tăi nu vă temeți încă de Domnul⁸.”

31. Inul și orzul s-au stricat, căci orzul era înspicat, iar inul în floare.

32. Însă grîul și ovăsul nu s-au stricat, căci erau mai tîrziu.

33. Moise a ieșit de la faraon afară din cetate și și-a înălțat mîinile către Domnul. Atunci tunetul și grindina au încetat, iar ploaia n-a mai căzut pe pămînt.

34. Vîdzînd faraon că ploaia, grindina și tunetul au încetat, s-a întors ca mai înainte în păcat și el și slujitorii săi s-au împotrivit Domnului.

35. Împietrîndu-și inima, faraon nu l-a lăsat pe fiii lui Israel să plece, și a fost cum îi spuse Domnul lui Moise.

CAP 10

1. Și dzise Domnul către Moisi dzicindu : „Întră întru la faraon, pentru că eu am îngreuiat inima lui și a slugilor lui, pentru ca pe rindu să vie semnele acēstea pre ei.

2. Pentru ca să povestiți în urechile fiilor voștri cile am baglocurit eghiptenilor și semnele mele carele am făcut întru ei, și veți cunoaște cum eu sîntu Domnul”.

3. Și întră Moisi și Aáron înaintea lui faraon și dzisă ră lui : „Acēstea dzice Domnul Dumnedzău jidovilor : „Pînă cîndu nu vei să te rușinez de mine? Trimite nărodul meu pentru ca să-m slujască mie.

4. Iară de nu vei vrea să trimiți nărodul meu, iată, eu voi aduce într-acesta ceas mîne lăcustă multă pre toate hotarile tale.

5. Și va acoperi fața pămîntului și nu vei putea să vedzi pămîntul și va minca tot prisositul ce au rămas, ce au lăsat voaă piatra, și va minca tot lemnul ce crește voaă pre pămîntu.

6. Și să vor implea casele tale și casele slugilor tale și toate casele în tot pămîntul Eghiptului, care lucru nici odinioară au văzut pînții tăi, nice strămoșii lor dentru care dzi s-au făcut pre pămîntu pîn în dzua de astăzi”. Și abătîndu-să, ieși de la faraon.

7. Și dzisă ră slugile lui faraon către el : „Pîn cîndu aceasta va fi noaă pacoste? Trimite oamenii pentru ca să jirtvuască Domnului Dumnedzăului lor. Au vei să știi că au perit Eghiptul?”

8. Și întoarsă ră pre Moisi și pre Aáron către faraon și dzise lor : „Pasași și slujii Domnului Dumnedzăului vostru ! Dară carii sîntu și cine-i ceia ce mergu?”

9. Și dzise Moisi : „Cu tinerii noștri și cu bătrînii vom merge, cu feciorii și fetele, și oi, și boii noștri, pentru că va fi prazneul Domnului Dumnedzăului nostru”.

10. Și dzise faraon către el : „Fie așa ! Dumnedzău cu voi ! Cum voi trimite pre voi ? Au doară și marfa voastră ? Căutați, pentru că vicleșug iaste înaintea voastră.

11. Nu așa, ce margă bărbății și slujii lui Dumnedzău, pentru că aceasta voi cereași”. Și-i seosară pre ei den fața lui faraon.

12. Și Domnul dzise către Moisi : „Întinde mîna ta pre pămîntul Eghiptului și să s<ă> suie lăcusta pre pămîntu și va minca toată iarba pămîntului și toată roada lămnelor ce au lăsat piatra”.

13. Și rădică Moisi toiagul în ceriu și Domnul aduse vîntu năton¹ pre pămîntu toată dzua acēea și toată noaptea acēea. Dimineața să fieu, vîntul notos puse întru lăcusta².

14. Și o aduse pre însă preste tot pămîntul Eghiptului și să așeză preste toate hotarile Eghiptului multă foarte. Mainie decit însă nu s-au făcut ca aceasta lăcustă și după aceasta nu va fi așa.

15. Și acoperi fața pămîntului și să strică pămîntul și mincă toată iarba pămîntului și toată roada lămnelor care au rămas de la

CAP 10

1. Și zise Domnul către Moisei, grăind : „Întră la faraon, că eu am întărit inima lui și a oamenilor lui, ca să mai fie încă semnele acēstea într-înșil.

2. Ca să povestiți în urechile feciorilor voștri și ale nepoților voștri cum m-am bătut joc de eghipteni și semnele mele care am făcut într-înșil, și să știți că sînt Domn”.

3. Și întrînd Moisei și Aarón înaintea lui faraon, ziseră lui : „Așa grăiește Domnul Dumnezeul ovreie : „Până cînd nu vei să te rușinezi de mine ? Lasă oamenii miei să mi se închine.

4. Iară de nu vei slobozi oamenii miei, iată, eu voi trimite dimineață lăcuste multe pre toate hotarile tale.

5. Și vor acoperi toată fața pămîntului și nu vei putea vedea pămîntul și vor minca toată rămășița, ce au rămas de piatră, și vor minca tot lemnul ce va crește den pămînt.

6. Și se vor umplea casele tale și casele slugilor tale și toate casele den toată țara Eghiptului, care n-au văzut niciodată nici pînții tăi, nici strămoșii tăi den zioa cēea ce au fost pre pămînt și pînă în zioa de astăzi”. Și deaca ziseră acēstea, ieșiră de la faraon.

7. Iară slugile lui faraon ziseră către dînsul : „Până cînd va fi noaă această caznă ? Slobozi oamenii să se roage Domnului Dumnezeului lor. Iar de nu, să știi că va să piēie Eghiptul”.

8. Și întoarseră pre Moisei și pre Aáron înaintea lui faraon și le zise faraon : „Pasați și vă rugați Domnului Dumnezeului vostru ! Dară ceia ce merg, cine și carii sînt ?”

9. Iar Moisei zise : „Cu tinerii și cu bătrînii noștri să mergem cu feciorii și cu fetele, cu oile și cu cirezile noastre, că va fi zioa cēea mare a Domnului Dumnezeului nostru”.

10. Și zise lor faraon : „Așa să fie ! Domnul cu voi ! Cum voi slobozi pre voi cu agoniștea voastră ? Vedeți că hicleșug se află întru voi.

11. Ce nu așa, ce să se ducă numai bărbății să se roage lui Dumnezeu, că voi înșii ați cerșit aceasta”. Și-i goniră de la fața lui faraon.

12. Iar Domnul zise către Moisei : „Tinde mîna ta pre pămîntul Eghiptului și să cază lăcuste pre țara Eghiptului și să mănince toată iarba pămîntului și toată roada copacilor care au rămas de piatră”.

13. Și rădică Moisei toiagul spre cer, iar Domnul aduse vînt despre răsărit spre toată țara Eghiptului, în zioa acēea și în noaptea acēea. Iar flînd dimineață, aduse vîntul despre răsărit lăcuste¹.

14. Și căzură pre toată țara Eghiptului și se așezară pre toată țara Eghiptului multe foarte, cît mai nainte de acēstea n-au fost lăcuste așa pre pămînt, nici după cēstea nu vor mai fi.

15. Și acoperiră toată fața pămîntului și stricară pămîntul și mincară toată iarba de pre pămînt și toată roada copacilor cît

CAP. 10

A opta plagă

1. Domnul i-a grăit lui Moise spunîndu-l : „Du-te la faraon, că i-am întărit pe el și pe slujitorii săi, ca pe rînd să se împlinescă semnele mele între ei.

2. Ca să povestiți fiilor voștri și fiilor fiilor voștri cum i-am smerit pe egipteni cu aceste semne și să cunoașteți că eu sînt Domnul”.

3. Moise și Aaron au mers înaintea lui faraon și i-au spus : „Astfel grăiește Domnul Dumnezeul evreilor : „Pînă cînd te îndărătnicești să te pleci puterii mele ? Slobozește poporul meu să-mi aducă jertfe.

4. De te vei împotrivi, voi trimite mîne, pe vremea asta, mulțime de lăcuste asupra tuturor ținuturilor tale.

5. Ele vor acoperi fața pămîntului să nu se mai vadă și vor minca tot prisosul pămîntului, ce v-a lăsat grîndina, rozînd toată verdeața pomilor și a cîmpurilor voastre.

6. Vor umple casele tale și casele slujitorilor tăi, toate casele din întreg pămîntul egiptenilor, cum n-au mai văzut nici pînții, nici strămoșii tăi de cînd au trăit ei pe pămînt”. Și spunînd acestea, Moise a plecat de la faraon.

7. Atunci i-au spus slujitorii lui faraon : „Pînă cînd vom îndura această pacoste ? Lasă pe oamenii aceștia să aducă jertfe Dumnezeului lor. Sau vrei să vezi Egiptul pierînd ?”

8. Și i-au întors pe Moise și pe Aaron la faraon și acesta le-a spus : „Mergeți să prăznuiți pe Dumnezeul vostru ! Dar care și cine sînt aceia ce merg ?”

9. Moise i-a răspuns : „Vom pleca cu toți tinerii și bătrînii, cu toți fiii și fiicele, cu turmele și cirezile noastre, căci este sărbătoare Domnului Dumnezeului nostru”.

10. Și a zis faraon : „Să vă ajute Domnul ! Eu însă n-o să slobozesc nici pe bătrînii, nici pe femeile, nici pe copiii voștri, fiindcă văd că puneți la cale o viclenie.

11. Dacă vreți să mergeți într-adevăr să prăznuiți pe Dumnezeu, duceți-vă numai voi bărbății, după cum ați cerut”. Și a pus faraon de i-a dat afară.

A opta plagă

12. Atunci i-a spus Domnul lui Moise : „Întinde-ți mîna asupra țării Egiptului să năvălească lăcustele pe pămînt și vor minca iarba cîmpului și toată roada pomilor și tot ce a rămas nestricat de grîndină”.

13. Moise a ridicat toiagul și Domnul a adus asupra pămîntului vînt de la răsărit, toată ziua și toată noaptea aceea. Cînd s-a făcut dimineață, vîntul de răsărit a pogorit lăcusta.

14. Și s-a împrăștiat pe întreg pămîntul Egiptului; mulțime mare s-a așezat în toate ținuturile. Asemenea lăcustă n-a mai fost și nu va mai fi.

15. Și a acoperit ea fața pămîntului și pămîntul s-a pustit. A mincat toată iarba pămîntului și toată roada pomilor nestricată

4453

Pag. 46, col. II

care au rămas de piatră. N-au rămas vîrde nemică întru lîmne și în toată iarba cîmpului în tot pămîntul Eghiptului.

16. Și grăbi farao a chema pre Moisi și pre Aarón zicînd : „Greșit-am înaintea Domnului Dumnezeului vostru și voao.

17. Priimiți dară încă acum greșala mea și vă rugați către Domnul Dumnezeu al vostru și ridice moartea aceasta de pre mine“.

18. Și ieși Moisi de la farao și să rugă Domnului.

19. Și premeni Domnul de la mare vînt virtos și ridică lăcustele și le puse pre dinsele în Marea Roșie și n-au rămas nice o lăcustă în tot pămîntul Eghiptului.

20. Și întări Domnul inima lui farao și nu trimise pre
fiii lui Israil.

21. Și zise Domnul către Moisi : „Întinde mina ta la ceriu și să să facă întunerec pre pământul Eghiptului, întunerec pipăit“.

22. Și întinse Moisi mîna lui la ceriu și să făcu întunec, negură, ceată pre tot pămîntul Eghiptului 3 zile.

23. Și nu văzu nimeni pre frate-său și nu să sculă nimeni den patul lui 3 zile. Iară la toți fiii lui Israil lumină era întru toate cîte le trebuia.

24 Și chemă faraó pre Moisi și pre Aarón zicindu : „Mêrgeț, sluiț Domnului Dumnezeuului vostru ! Afară den oi și den boi veț lăsa ; și marfa voastră meargă cu voi“.

25. Și zise Moisi : „Ba, ce încă și tu să dai noao jîrtve și ardere de tot, care vom face Domnului Dumnezeualui nostru.

26. Și dobitoacele noastre vor merge cu noi și nu vom lăsa unghie, pentru că dentr-insele vom lua să slujim Domnului Dumnezeuului nostru, că noi nu știm ce vom sluji Domnului Dumnezeuului nostru până vom merge noi acolo“.

27. Și întări Domnul inima lui faraó și nu vru să-i trimită pre dînșii.

28. Și zise faraó: „Pasă de la mine ! Socotește-te pre tine încă a mai adăoge să vezi fața mea, că în ce zi te vei ivi mie, vei muri“.

29. Și zise Moisi: „Precum ai zis, nu mă voi mai ivi ție în față“.

CAP 11

1. Și zise Domnul către Moisi : „Încă o rană voi aduce eu pre faraó și pre Egiptea și după aceea va trimite pre voi de aici. Și când va trimite pre voi, cu toată scoaterea va scoate pre voi.

2. Grăițește dară pre ascunsu în urechile norodului și
ceară fieștecarele de la vecinu-ș și fămăia de la vecina ei
vase de aur și de argint și îmbrăcăminte“.

3. Și Domnul dăde harul norodului său naintea egiptenilor și le împrumutără lor. Și omul Moisi mare să făcu foarte înaintea egiptenilor, și înaintea lui farao, și înaintea slugilor lui, și în ochii a tot norodul.

4. Și zise Moisi: „Acêstea zice Domnul: «Pre la miazănoapte voi intra eu în mijlocul Eghiptului.

5. Și va muri tot cel dentiiu născut în pămîntul Eghipetului, den cel dentiiu-născut al lui fa/rao, carele sade pre

piatră. N-au rămas verde nimic întru lămne și în toată iarba cimpului în tot pământul Egiptului.

16. Și sîrgul faraon a chema pre Moisi și pre Aaron dzicîndu : „Greșit-am înaintea Domnului Dumnezăului vostru și voaă³.”

17. Prîimiți dară încă acum greșala mea și vă rugați cătră Domnul Dumnezăul vostru și rădîce moartea aceasta de pre mine⁴.

18. Și ieși Moisi de la faraon și să rugă Domnului.

19. Și premeni Domnul de la mare vîntu virtos și rădîcă lăcusta și o puse pre însă în Marea Roșie și n-au rămas nice o lăcustă în tot pământul Egiptului.

20. Și întări Domnul inima lui faraon și nu trimise pre fiil lui Israil.

21. Și dzise Domnul cătră Moisi : „Întînde mina ta în cerlu și să s<ă> facă întunerec pre pământul Egiptului, întunerec pipăit⁵.”

22. Și întînse Moisi mina lui în cerlu și să făcu întunerec, negură, ceață pre tot pământul Egiptului 3 zile⁶.

23. Și nu vădzu nimeni pre fratele său și nu să sculă nimeni den patul său⁷ 3 zile. Și la toți fiil lui Israil era lumină întru toate cite să trebuia.

24. Și chemă faraon pre Moisi și pre Aaron dzicîndu : „Păsați, slujii Domnului Dumnezăului vostru ! Afară den oi și den bol veji lăsa ; și marfa voastră margă cu voi⁸.”

25. <Și dzise Moisi : >⁹ „Ba, ce încă și tu să ne dai noaă jîrtve și arderi de tot, carele vom face Domnului Dumnezăului nostru.

26. Și dobitoacele noastre vor merge cu noi și nu vom lăsa unghie, pentru că dentru inșele vom lua să slujim Domnului Dumnezăului nostru. Și noi nu știm ce vom sluji Domnului Dumnezăului nostru pânăă vom merge noi acolo¹⁰.”

27. Și năslinaici Domnul inima lui faraon și nu vru să-i trimiță pre ei.

28. Și-i dzise lui faraon : „Pasă de la mine ! Ia-te aminte spre tine încă să mai adaogi a vedea fața mea și în ce dzi te vei lvi mie vei muri¹¹”.

29. Și dzise Moisi : „Cum ai dzis, nu mă voi mai lvi ție în obraz¹².”

CAP 11

1. Și dzise Domnul cătră Moisi : „Încă o rană voi aduce eu pre faraon și pre Egiptu și după aceea va trimite pre voi de aicea. Și cînd va trimite pre voi, eu toată scoaterea va scoate pre voi.

2. Grălește dară pre ascunsu în urechile nărodului și ceară fleștecarele de la vecinuș și fămîie de la vecina ei vase de aur și de argîntu și îmbrăcămînte¹³.”

3. Și Domnul dăde harul nărodului său înaintea egiptenilor și le împrumutără lor. Și omul Moisi mare să făcu foarte înaintea egiptenilor, și înaintea lui faraon, și înaintea slugilor lui¹⁴, și în ochii a tot nărodul.

4. Și dzise Moisi : „Acēstea dzice Domnul : „Pre la miadză noapte eu voi intra în mijlocul Egiptului.

5. Și va muri tot cel dentăi născut dentru cel dentăi născut a lui fa/raon, carele șeade pre scaun, până la cel dentăi-născut slujnicei

rămăsese de piatră. Și nu rămase nimic verdeață pre copaci, nici în toată iarba care era în cimpuri în toată țara Egiptului.

16. Și grăbind faraon, chemă pre Moisei și pre Aaron și le zise : „Greșit-am cătră Dumnezeu vostru și cătră voi.

17. Iertaț păcatul meu și încă mai rugaț pre Domnul Dumnezeu vostru ceastă dată să la moartea aceasta de la mine¹⁵.”

18. Și leșind Moisei de la faraon, se rugă cătră Domnul.

19. Și schimbă Domnul vînt mare den mare și rădîcă lăcustele și le goni în Marea Roșie și nu rămase nici o lăcustă preste toată țara Egiptului.

20. Și învîrtosă Domnul inima lui faraon și nu slobozi pre feciorii lui Israil¹⁶.

21. Și zise Domnul lui Moisei : „Înde-ț mîna spre cer și va fi întunerec pipăit preste toată țara Egiptului¹⁷.”

22. Și-ș întînse Moisei mina spre cer și fu întunerec, ceață și fum preste toată țara Egiptului trei zile.

23. Și nimeni nu văzu pre fratele său, nici se sculă nimeni den patul său 3 zile. Iar pre unde lăcula feciorii lui Israil, pretutîndinea era lumină în toate hotarile lor.

24. Și chemă faraon pre Moisei și pre Aaron și le zise : „Păsaț de vă rugaț Domnului Dumnezeului vostru ! Fără de oi și fără de cirezi ; iar altă agoniscă toată să meargă cu voi.

25. Iar Moisei zise : „Ba nici într-un chip, ce tu să ne dai jîrtve și ardere de tot să punem Domnului Dumnezeului nostru.

26. Iară și dobitocul nostru încă să meargă cu noi și să nu rămîie nici o unghie. Și dentracēlea vom lua de vom pune jîrtvă Domnului Dumnezeului nostru. Și noi încă nu știm ce vom duce Domnului Dumnezeului nostru pânăă vom merge acolo¹⁸.”

27. Și învîrtosă Domnul inima lui faraon și nu vru să-i sloboaze.

28. Ce-i zise faraon : „Fugi de la mine și te păzēște mai mult de acum înainte să nu mai adaogi a vedea fața mea ! Iară de nu, ori în ce zi te vei arăta mie, vei muri¹⁹.”

29. Iar Moisei zise : „Cum zici, nu mă voi mai arăta înaintea fēței tale²⁰.”

CAP 11

1. Și zise Domnul cătră Moisei : „Încă o caznă¹ volu mai aduce pre faraon și pre Egiptu și după aceasta vă va slobozi. Și cînd vă va slobozi, eu toată agoniseala vă va scoate.

2. Deci, zi în taină în urechile oamenilor să cēle de la vecin, iar muierile de la vecine lor vase de aur și de argînt și haine².”

3. Că Domnul au dat milă oamenilor săi înaintea egiptenilor și le vor da. Iar Moisei era un om mare foarte înaintea egiptenilor, și înaintea lui faraon, și înaintea slugilor lui, și înaintea tuturor oamenilor.

4. Și zise Moisei : „Așa grălește Domnul : „Eu voi veni în miezul nopții în mijlocul Egiptului.

5. Și va muri tot ce va fi născut dentăi în țara Egiptului, de la întîiul născut al lui fa/raon, care șade în jățul lui, până la

de grindină. Nimic n-a mai rămas în pomi și în toată iarba pământului Egiptului.

16. Atunci faraon s-a grăbit să-i cheme pe Moise și pe Aaron și le-a spus : „Greșit-am înaintea Domnului Dumnezeului vostru și înaintea voastră.

17. Iertați-mi mie greșeala încă o dată și rugați-vă la Domnul Dumnezeu vostru să ia de la mine năpasta aceasta³.”

18. Moise a plecat de la faraon și s-a rugat Domnului.

19. Și a întors Domnul vînt puternic de la apus care a luat lăcustele și le-a aruncat în Marea Roșie de n-a mai rămas nici o lăcustă în tot pământul Egiptului.

20. Domnul însă a împietrit iarăși inima lui faraon și el n-a dat drumul fiilor lui Israil.

A noua plagă

21. Atunci Domnul i-a spus lui Moise : „Întinde-ți mîna spre cer și se va face întuneric peste tot Egiptul, întuneric să-l poți pipăi.

22. Moise a întins mîna spre cer și s-a făcut beznă și negură în tot pământul Egiptului trei zile.

23. De nu s-a văzut om cu om și nimeni nu s-a urnit din locul său trei zile. Iar toți fiil lui Israil era lumină pretutîndeni în sălașele lor.

24. Atunci i-a chemat faraon pe Moise și pe Aaron și le-a spus : „Mergeți să aduceți jertfe Domnului Dumnezeului vostru, împreună cu femeile și copiii voștri, numai turmele și cirezile voastre să le lăsați aici⁴.”

25. Dar Moise i-a spus : „Atunci trebuie să ne dai tu vite pentru jertfele și arderile de tot ce vrem să le aducem Domnului Dumnezeului nostru.

26. Să meargă cu noi și turmele noastre și să nu rămînă nici o vită aici. Pînă vom ajunge acolo nu vom putea ști ce dobitoace vom jertfi Domnului Dumnezeului nostru⁵.”

27. Și iarăși a împietrit Domnul inima lui faraon și acesta n-a vrut să-i slobozească.

28. Ci i-a spus lui Moise : „Pleacă de aici să nu te mai văd, că de te mai arăți în fața mea, vei muri⁶.”

29. Moise i-a răspuns : „Să fie cum spui tu. N-am să mai vin să mă arăt în fața ta⁷.”

CAP. 11

Vestirea plăgii a zecea

1. Domnul i-a spus lui Moise : „Voi mai aduce încă o plagă asupra lui faraon și asupra Egiptului și după aceea vă va slobozi de aici. Nu numai că vă va slobozi, ci vă va goni cu mare prigoană.

2. „Deci vorbește cu ai tăi în taină ca fiecare bărbat să ceară împrumut de la vecinul său și fiecare femeie de la vecina sa vase de argînt, aur și veșmînte¹.”

3. Cu harul Domnul, egiptenii s-au arătat fără dușmănie față de israeliți și i-au împrumutat. Moise era în mare vază înaintea slujitorilor lui faraon și înaintea tuturor egiptenilor.

4. Iar Moise a mai zis : „Astfel grălește Domnul : „Pe la miezul nopții voi trece prin Egipt.

5. Și va muri tot întîiul născut în pământul Egiptului, de la întîiul născut al lui fa/raon, care urmează la tron, pînă la întîiul născut

cel lingă moară și până în cel dentăi născut a tot dobitoacul.

6. Și va fi strigare mare pren tot pământul Egiptului, carea ca aceasta nu s-au făcut și ca aceasta nu încă să va mai adăge.

7. Iară întru toți filii lui Israil nu va mușca câine cu limba lui den om pân-in dobitoc, pentru ca să vedzi cte va proslăvi Dumnezeu întru mijlocul egiptenilor și întru mijlocul fiilor lui Israil.

8. Și vor striga toți copiii aceștia cătră mine și să vor închina mie dzicindu : «Ieși tu și tot nărodul tău căruia tu povățulești». Și după acea voi ieși¹⁴. Și ieși Moisi de la faraon cu mână.

9. Și dzise Domnul cătră Moisi : „Nu va asculta pre voi faraon, pentru ca să înmulțesc semnele mele și ciudesele mele în tot pământul Egiptului”².

10. Și Moisi și Aăron făcură semnele și toate ciudesele aceștia înaintea lui faraon. Și năsilnici Domnul inima lui faraon și nu vru să trimită pre filii lui Israil den pământul Egiptului.

CAP 12

1. Și dzise Domnul cătră Moisi și Aăron în pământul Egiptului dzicindu :

2. „Luna aceasta voaă începătură de luni întâi voă iaste întru lunile anului.

3. Grăiște cătră adunarea fiilor Israil dzicindu : „Inn-a dzeece a lunei aceștia să ia cineș oaie după casele rudeniei, oaie pre casă.

4. Iară să vor fi puțini într-o casă ca să nu fie destul la o oaie, să ia împreună cu insul pre vecini, pre aproapele său, după numărul sufletelor, fieștecarele cit îi va fi destul să va numără împreună la o oaie.

5. Oaie deplin, parte bărbătească, fără prihană, de un an, să fie voaă ; den miel și den iedzi veți lua.

6. Și va fi voaă cruțat până în 14 aceștia luni și vor giunghea pre el toată mulțimea adunării fiilor lui Israil cătră sară.

7. Și vor lua den singe și vor pune la cei 2 umșori și la prag pre la case întru carele vor minca pre el întru inși.

8. Și vor minca carnea întru aceasta noapte friptă la foc, și azime cu susaiu¹ vor minca.

9. Nu veți minca pre el crud, nici fierțu întru apă, ce fripte la foc, capul și picioarele și cu mașele.

10. Nu va rămânea de insul pre dimineață <și os nu să va sfărâma dentru-insul, iar cele rămase dentru-insul până dimineață>² cu foc veți arde.

11. Și așa veți minca pre el : brilele voastre încinse și clobotele voastre întru picioarele voastre și tolgele voastre întru mâinele voastre. Și veți minca pre insul cu srgulală, pasha iaste a Domnului³.

12. Și voi petrăce în pământul Egiptului în noaptea aceasta și voi omori tot dentăi-născutul în pământul Egiptului, den om pân-in dobitoc, și în toți bodzii egiptenilor voi face izbînda. Eu, Domnul.

13. Și va fi singele voaă întru semn pre

cel dentăi născut al argatei carea iaste la moară și până la cel dentăi născut a tot dobitoacul.

6. Și va fi vaiet mare în toată țara Egiptului, cum n-au mai fost, nici după acesta nu va mai fi.

7. Iară întru feciorii lui Israil întru toț, nici câine nu va mișca cu limba, de la om până la dobitoc, ca să vezi cit va proslăvi Dumnezeu între egipteni și între filii lui Israil.

1. Și se vor închina toate slugile tale aceștia cătră mine, zicind : «Pasă tu și toț oamenii tăi care li povățulești tu !». Și după aceasta voi ieși¹⁴. [9] Și ieși Moisei de la faraon cu mână.

9. Și zise Domnul cătră Moisei : „Nu ascultă pre voi faraon ca să mai înmulțesc semnele și minunile în țara Egiptului”.

10. Iar Moisei și Aăron făcură semne și toate minunile aceștia înaintea lui faraon. Și înviroșă Domnul inima lui faraon și nu vru să sloboază filii lui Israil den țara Egiptului.

CAP 12

1. Și zise Domnul cătră Moisei și cătră Aăron în țara Egiptului grăind :

2. „Luna aceasta să vă fie începătura lunilor, întâi lună să fie voaă în lunile anului.

3. Zi cătră toată gloata feciorilor lui Israil grăind : «În zee ale lunii aceștia să-ș ia fieștecare oaie, după rudenii casei lui, oaie pre case.

4. Iară de vor fi în casă puținei de nu vor fi dendăstul pre oaie, să la cu dînsul vecinul de aproapele său, să numere fieștecare suflète cit vor fi lui dendăstul să sfîrșască oaia

5. Și să luați oaie, parte bărbătească, nevinovată, de un an, den noateni și den vături.

6. Și să o păziți până la 14 zile ale lunii aceștia ; de-acii să o junghe toată mulțimea adunării feciorilor lui Israil îndeseară.

7. Și să ia den singe și să ungă țifturile amîndoaă și pragurile.

8. Și casele în care vor minca într-acea noapte acea carne friptă la foc și vor minca azimă cu susaiu.

9. Și să nu mincați dentru-insul crud, nici fierț în apă, ce fript la foc, cu cap, cu picioare, cu mașe cu tot.

10. Și să nu lăsați dentru-insul nimic până dimineață și oasele dentru-insul să nu le frîngeți. Iar a doaoa zi, rămășițele ce vor fi dentru-insul dîns-de-dimineață să le ardeți în foc.

11. Și așa să fiți cînd veți minca dentru-insul : mijlocele voastre să fie încinse și cizmele voastre în picioarele voastre și tolgele voastre în mâinile voastre și să-l mincați degrab și curînd, că iaste pasha Domnului¹.

12. Și într-acea noapte voi trece pre țara Egiptului și voi ucide tot ce iaste dentăi născut în țara Egiptului, de la om până la dobitoc și în toț dumnezeii Egiptului voi face izbînda. Eu, Domnul.

13. Și va fi voaă singele semn pre casele

al slujnicilor care macină și pînă la acela al dobitoacelor.

6. Și va fi plîngere mare în tot pământul Egiptului, cum n-au mai fost și nu va mai fi.

7. Iar la filii lui Israel un cîine nu va lătra, nici la om, nici la dobitoc, ca să cunoști cum deosebește Domnul pe egipteni de israeliți.

8. Și toți slujitorii vor veni să ni se închine și vor spune : «Pleacă tu și tot poporul tău pe care-l povățulești !». Și după aceea voi pleca¹⁴. Și fierbînd de minie a ieșit Moise de la faraon.

9. Iar Domnul i-a spus : „Faraon n-o să vă asculte nici acum, anume ca să-mi înmulțesc semnele și minunile mele în pământul Egiptului”.

10. Moise și Aaron au făcut toate semnele și minunile acestea în pământul Egiptului. Dar Domnul a împlietrit inima lui faraon și el n-a vrut să-i slobozească pe filii lui Israel din țara sa.

CAP. 12

Mielul pascal

1. Domnul le-a grăit lui Moise și lui Aaron și le-a spus :

2. „Luna acesta să fie pentru voi începutul lunilor, să fie întâia între lunile anului.

3. Să vorbești înaintea întregii adunări și să spui fiilor lui Israel că în ziua a zecea a acestui luni să ia fiecare dintre capii de familie cîte un miel, de fiecare casă să aleagă un miel.

4. Iar de vor fi într-o casă prea puțini ca să dovedească un miel întreg, să se însoțească cu alte suflete din vecini, încît să le fie îndeajuns și să nu mai rămînă nimic.

5. Mielul să fie de un an, teafăr și de parte bărbătească. Să-l luați de la oi sau să fie un ied de la capre.

6. Să nu vă atingeți de el pînă în ziua a paisprezecea a lunii acesteia ; atunci adunarea obștii fiilor lui Israel să-l înjunghie pe la inserat.

7. Să ungă cu sîngele lui pragul de sus și cei doi stîlpi ai ușii din casele unde îl vor minca.

8. Carnea s-o mănînce friptă la foc în cea noapte și să mănînce azime și ierburi amare.

9. Să nu-l mincați crud sau fierț în apă, ci fript la foc, cu capul, picioarele și măruntaiele.

10. Pînă dimineața să nu lăsați nimic din el și oasele să nu le sfărâmați, iar ce va rămîne să ardeți în foc.

11. Cînd îl veți minca să fiți gata de drum : coapsele să vă fie încinse, încălțămîntea în picioare și tolgele în mîini. În mare grabă să-l mincați, căci este jertfa Paștilor Domnului.

12. Și voi trece în noaptea aceea prin pământul Egiptului și voi lovi pe tot întîiul-născut din om sau dobitoc, și asupra tuturor dumnezeilor din pământul Egiptului voi face judecată, căci eu sînt Domnul.

13. Iar singele vă va fi semn pe casele

M5

Pag. 47, col. II

ФН СЖИЧЕЛ БОЛОС ЖПРХ СЕМНХ ПРІ КАСЬ, ЖІАРЕЛ
 ВЕЦ ФН БОН АКОЛОС, ШН БОН БІДІ СЖИЧЕЛ, ШН БОН
 АКОПІН ПРІ БОН, ШН НХБАФН ЖПРХ БОН РАНІ, КАСЬ
 ВЕЦ СЖІПІЦ, КЖНД БОН ЛОВІ ЖПМЖНПХЛ ЕГВ ПІХ
 АХН. ШН БАФН ЖНЕСА АЧАСА БОЛОС ПОМЕННІ, ШН
 ШН ВЕЦ ПРІЖНІ ПРІ ДЖНІСА ПРАЗНІКЕ ДМНХАХН, Ж
 ТРХ СЕМІНЦІНАЕ БОЛІРЕ, АЧЕРЕ ВЕЧІНІК ВЕЦ ПРІЖНІ
 ПРІ ДЖНІСА. ШАПІТЕ ЖНАЕ ВЕЦ МЖНКА АЖИМЕ, Ш
 ДЕН ЗІСОА ДІПЖН ВЕЦ ПІАРАЕ АЛХАТІ ДІ КАСЕАЕ БОА
 ІРЕ, ПО ЧІНЕ КА МЖКА АЛХА СЕБА СЖПА СЖІТІ АЧЕЛА
 ДІН ІЕРАНА ДІН ЗІСОА ДЕН ПЖН ПЖНІ ЖЗІСОА А
 ШАПІТ. ШН ЗІСО ДІПЖН СЕБА КІЕМА СФІПІТ СІ
 ШН ЗІСОА АШАПІТ НХМНІПІ СФІПІТ БАФН БОЛОС
 ПОПІ АХІРХА КХ СЖЖІВІ СЖНХ ФАЧЕЦ ЖПРЖНІСАЕ
 ФІВІРІ НХМАН ДІН КЖІТЕ СЖВІРІ ФАЧЕ АА ПОПІ СЖАЕ
 ПХЛ, АЧАСА НХМАН СЕБА ФАЧЕ БОЛОС. ШН ВІ
 ПОЖН ПОРХІКА АЧАСА, ПЕНІПХ КХ ЖЗІСОА АЧАСА
 БОН СЖОПІ ПЖПІРІ БОЛІРЕ ДІН ПОМЖНПХЛ Е
 ГВ ПЕНІПХА, ШН ВЕЦ ФАЧЕ ЗІСОА АЧАСА ЖПРХ РХІ
 БОЛІРЕ АЧЕРЕ ВЕЧІНІК. ЖІПЖНД ЖНА ДІ, Ш
 АЛХНІН ДІН ПЖН ДІКХІСІРІ ВЕЦ МЖНКА АЖИМЕ ПЖ
 НІ АА, ІА, АЛХНІН ПЖНІ СЖРА. ШАПІТЕ
 ЖНАЕ АЛХАТІ НХ СЖКА АФАІ ЖКАСЕА БОЛІРЕ,
 ПОПІ ЧІНЕ КАМЖНКА КХ АЛХАТІ СЖФЛЕПХЛ АЧЕЛА СЖ
 КА СЖРПА, ДЕНІПХ АЛХ НАРІ ФІНАОІ АХН ІЕРАНА,
 ШН ЖПРІ ВІНІПІ, ШН ПХ МОШНІНІ АН ПОМЖНПХЛ
 АХН. ПОПІ ДОСПІПХЛ СЖНХ МЖНКА, ЖЕ ЖПО
 АПКАШІ ВІСІРХ СЖМЖНКА, АЖИМЕ. ШН КІМІ
 МОШНІ ПЖПІВІ СЖПЖННІМІ АЛ ІЕРАНА, ШН ЖНІСІ
 ПІРІ ДЖНІШІ, МЕРЖНД АЧІНІВІ БОЛОС ОН АХПЕ
 НІ МІХНАЕ БОЛІРЕ, ШН ПЖНІ АЧІ ПІАХА. ШН ВІ
 АЛХА МЖНХІН ДІ ІЕОПІ ШН ЖПІНІЖНД ДІН СЖНІ
 ДІАЖНІ ОУШІ, ОУШІЦІ ПІ ПРАГ ШН ПІ АМЖНДОН
 ІЖАПІН ОУШІН ДІН СЖНІСАЕ КІРЕ ІАЧЕ АЖНІ ОУ
 ШІ, ШН БОН СЖНІ ІШІЦІ ФІШІТЕ КІРЕАЕ ДІН
 ОУША КАСІН АХН ПЖНІ ДМННІЦА. ШН БА
 ПІРІЦІ ДМНХА СЖАВІСІКІ ПІ ЕГВ ПІПІНІ, ШН КА
 ВІДІ СЖНІСАЕ ПІ ПІАХА, ШН ПІ АМІНДОН СЖА
 ПІН ОУШІН, ШН БА ПІРІЦІ ДМНХА ОУША, ШН НХ
 ВАЛІСА ПІ ЧІЛА ПІ ПІАРЕ, КАСЬ ЖПІРЕ ЖКАСЕА
 БОЛІРЕ СЖАВІСІКІ. ШН ВІЦІ ПІЖНІ КХВІНІХА КХ
 АЧАСА АЧЕРЕ ВЕЧІНІКІЦІ ПІ ШН ФІНАОІ ПІН ПЖНІ
 ЖЕЧІКІ. ПІРІ ДІВІЦІ ЖПІРА ЖПМЖНПХЛ КА
 РІАЕ ВІДІ БОЛОС ДМНХА ДІПІ КХМІ АХ ГРІНІТІ,
 ПІЖНІЦІ СЖЖІВА АЧЕСТА. ШН БАФН ДІВІРІЖНІ
 КІПІРІ БОН ФІНІКІЦІ, ЖЕ ІАЧЕ ПІЖНІЦІ А
 ЧАСА. ШН КІЦІ ЖНІ АОРІ ЖЖІКІ ПІЦІНАЕ КІЗ
 АЧЕСТА ДМНХАХН, КХМІ АХ АКОПІРІТІ КАСЕАЕ
 ФІНАОІ АХН ІЗРАНА ЖПМЖНПХЛ ЕГВ ПІХАХН,
 КЖНД АХ ЛОВІТІ ПІ ЕГВ ПІПІНІ, ПІРІ КАСЕАЕ НО
 СЖІРЕ АЧЕ МЖНПХНІ, ШН ПАКЖНДІСІ НОРОДХА
 СЖІЖІ ЖІНІМІ. ШН МЕРЖНД АХ ФІКІЦІ ПІ
 ФІНІ АХН ІЕРАНА, АХПІ КХМІ АХ ПОЖНІПІ ДОМ
 НХА АХН МОШІ. ШН АХН АЛІОНІ АША АЧФІКІЦІ.
 ШН СЖФІКІЦІ ПІАМІАЖІ НОПІТЕ, ШН ДОМНХА ЛО
 БІН ПОПІ ДІПЖН НІКІХІПХЛ ЖПМЖНПХЛ ЕГВ ПІ
 ПХАХН, ДІАА ЧЕЛ ДІН ПЖН НІКІХІПХЛ АХН ФАРАСО
 ЖЕ ШПІДІ ПІ СЖАХІ, ПЖНІ АА ЧЕЛ ДІН ПЖН НІКІХІ
 АЛ РОАБІН ЖЕА ДІНІГІРАПІ, ШН ПОПІ ДІН ПЖН
 НІКІХІ

veț fi voi acolo. Și voi vedea singele și voi acoperi pre
 voi și nu va fi intru voi rană ca să vă surpaț cînd voi lovi
 în pămîntul Eghiptului.

14. Și va fi zioa aceasta voao pomenire și veț prăznui pre
 dînsa praznic Domnului intru semențiile voastre; lîge
 vîcinică veț prăznui pre dînsa.

15. Șapte zile veț mîncă azime și den zioa dentiui veț
 piarde aluatul den casele voastre. Tot cine va mîncă aluat
 se va surpa sufletul acela den Israil, den zioa dentiui pînă în
 zioa a șaptea.

16. Și zioa dentiui se va chiema sfîntă și zioa a șaptea
 numită sfîntă va fi voao. Tot lucrul cu slujbă să nu faceț
 într-insele, fără numai den cite să vor face la tot sufletul,
 aceasta numai se va face voao.

17. Și veț păzi porunca aceasta, pentru că în zioa
 aceasta voi scoate puterea voastră den pămîntul Eghipe-
 tului și veț face zioa aceasta intru rudele voastre lîge
 vîcinică.

18. Începînd în a 14 a lunii dentiui, de cu seară veț
 mîncă azime pînă la 21 ale lunii, pînă seara.

19. Șapte zile aluat nu să va afla în casele voastre.
 Tot cine va mîncă cu aluat, sufletul acela să va surpa den-
 tru adunarea fiilor lui Israil și între venetici și-ntru moș-
 neni ai pămîntului.

20. Tot dospitul să nu mîncăț, ce în tot lăcașul vostru
 să mîncăț azime.

21. Și chemă Moisi toată bătrînimia lv Israil și zise
 cătră dinșii: „Mergînd, luați-vă voao oi dupe neamurile
 voastre și jungheați pasha.

22. Și veț lua munuchiu de isop și, întingînd den sin-
 gele de lingă ușă, ungeț pe prag și pre amîndoi stîlpîi ușii
 den singele care iaste lingă ușă, și voi să nu ieșiț fiește-
 carele den ușa casei lui pînă dimineața.

23. Și va trîce Domnul să lovească pe eghipteni și
 va vedea singele pe pragu și pre amîndoi stîlpîi ușei și va
 trîce Domnul ușa și nu va lăsa pre cela ce piarde ca
 ă între în casele voastre să lovească.

24. Și veți păzi cuvîntul acesta lîge vîcinică ție și fiilor
 tăi pînă în veac.

25. Iară de veți intra în pămîntul carele va da voao
 Domnul dupe cum au grăit, păziți slujba aceasta.

26. Și va fi de vor zice cătră voi fiii voștri: «Ce iaste
 închinăciunea aceasta?»

27. Și veț zice lor: «Jirtvă, paștile acêstea Domnului,
 cum au acoperit casele fiilor lui Israil în pămîntul Eghi-
 petului, cînd au lovit pre eghipteni, iară casele noastre le-au
 mîntuit». Și plecîndu-se norodul, se-au închinat.

28. Și mergînd, au făcut fiii lui Israil aupă cum au
 poruncit Domnul lui Moisi și lui Aarón, așa au tăcut.

29. Și să făcu pre la miazănoapte și Domnul lovi tot
 dentiui-născutul în pămîntul Eghiptului, de la cel dentiui-
 născutul lui farao, ce șădea pre scaun, pînă la cel dentiui-
 născut al roabei ceia din groapă și tot dentiui-/născut
 de dobitoacu.

case întru carele voi veți fi acolo. Și voi vedea singele și voi acoperi pre voi și nu va fi întru voi rană ca să vă suprați cîndu voi lovi⁴ în pămîntul Egiptului.

14. Și va fi ziua aceasta vooă pămînte și vei prăznui pre însă praznic Domnului întru sămînțile voastre; pre lege vécinică veți prăznui pre însă.

15. 7 dzile veți minca azimă și den dzua dentăi veți rădica aluatul den casele voastre. Tot cine va minca aluat să va surpa sufletul acela den Israil, den dzua dentăi până în dzua a șaptea⁵.

16. Și dzua dentăi să va chema sfîntă și dzua a șaptea numită va fi vooă. Tot lucru cu slujbă să nu-l faceți întru ele, afară den cite să vor face la tot sufletul, acesta numai să va face vooă.

17. Și veți păzi porunca aceasta, pentru că întru dzua aceasta voi scoate puterea voastră den pămîntul Egiptului și veți face dzua aceasta întru rudele voastre de lege vécinică.

18. În a patrușprădzee dza a lunei dentăi, de eu sară veți minca azimă până în 21 de dzile a lunei până sara.

19. 7 dzile aluat să nu să afle întru casele voastre. Tot cine va minca cu aluat, sufletul acela să va surpa dentru adunarea fiilor Israil și întru prișteți și întru cei moșneni den pămîntu.

20. Tot dospit să nu mincați, ce întru lăcașul vostru să mincați azimă⁶.

21. Și chemă Moisi toată bătrînimia lui Israil și dzise cătră înși: „Mergindu, luați vooă oi după neamurile voastre și jungluiași pasha.

22. Și veți lua mănunchiu de isop și, întingindu din singele de lingă ușe, ungeți pre prag și pre amindoi umșorii den singele carele iaste lingă ușe, și voi să nu ieșiți fieștecarele <den>⁶ ușa casei lui până dimineață.

23. Și va trece Domnul să lovească pre egipteni și va vedea singele pre prag și pre amindoi umșorii și va trece Domnul ușa și nu va lăsa pre cea ce pierde ca să intre în casele voastre să lovească.

24. Și cruțați cuvîntul acesta de lege vécinică fie și fiilor tăi pîn-în vac.

25. Iară să veți intra în pămîntul carele va da vooă Domnul după cum au grăit, cruțați slujba aceasta.

26. Și va fi să vor dzice cătră voi filii voștri: „Ce iaste închinăciunea aceasta?”.

27. Și vei dzice lor: „Jirtvă, paștele acēstea Domnului, cum au acoperit casele fiilor lui Israil întru pămîntul Egiptului, cîndu au lovit pre egipteni, iară casele noastre le-au mîntuit”. Și plecîndu-să nărodul, s-au închinat.

28. Și ducîndu-să, au făcut filii lui Israil după cum au porîncit Domnul lui Moisi și lui Aaron, așa au făcut.

29. Și să făcu pre la miază noapte și Domnul lovi tot dentăi-născutul în pămîntul Egiptului, den dentăi-născutul lui faraon, ce șade pre scaun și până la cel dentăi-născut al roabei cea de în groapă și tot dentăi-născut de dobitoac.

în care lăcuți voi. Și văzînd eu singele, vă vouu acoperi și nu va fi întru voi rană să periți cînd vouu ucide țara Egiptului.

14. Și să vă fie ziua aceasta întru aducere aminte și să cinstiți praznicul Domnului întru sămînțile voastre, praznic pre lege și vécinică prăznuiți².

15. Șapte zile să mincați azimă³. În ziua dentăi să scoateți aluatul den casele voastre, că tot cine va minca aluat, peri-va sufletul acela den Israil, den ziua cea dentăi până în ziua a șaptea.

16. Și ziua cea dentăi se va chema sfîntă, iară ziua a șaptea, de sărbătoare, iară sfîntă să fie vooă. Tot lucrul de slujbă să nu faceți într-însa, fără numai ciuș va face fiecare să mănince. Numai atîta să lucrați.

17. Păziți porunca aceasta, că într-această zi vouu scoate puterea voastră den țara Egiptului, și în ziua aceasta să faceți în lege vécinică întru neamurile voastre.

18. Începînd de la 17 zile ale lunii cei dentăi, de seara să mincați azimă până la 21 de zile ale lunii, seara.

19. 7 zile să nu mincați în casele voastre aluat, că tot cel ce va minca cu aluat, se va pierde sufletul acela den ceata feciorilor lui Israil întru vineticii pămîntului.

20. Nimic dospit să nu mincați, ce în toate casele voastre să mincați azimă⁴.

21. Și chemă Moisei toți bătrînii lui Israil și le zise: „Păsați de vă luați cite un miel după sămînția voastră și jungheați pashă.

22. Și luați muncuși de isop și-l întingeți în singe și ungeți pragurile ușilor și țîșinile amindoaș den singele carele iaste aproape de uși, și voi să nu ieșiți den casele voastre până a doaoa zi nici unul pre ușa.

23. Că va să treacă Domnul și să ucigă pre egipteni și, deaca va vedea singele la praguri și la amindoaș țîșinile, va trece Domnul pre lingă acea ușa și nu va lăsa pre cea ce va ucide să ucigă și să intre în casele voastre.

24. Păziți cuvîntul acesta să fie lege vooă și feciorilor voștri în veac.

25. Iară deaca veți intra în țara carea o au dat vooă Domnul cum au zis, să păziți tocmela aceasta.

26. Și cînd vor zice vooă feciorii voștri: „Ce iaste acest obicei?”.

27. Voi să ziceți lor: „Iaste junghele a paștei Domnului, care au acoperit casele feciorilor lui Israil în Egipt, cîndu au ucis pre egipteni, iar casele noastre le-au izbăvit”. Și plecîndu-se oamenii, se închinară.

28. Și ducîndu-se feciorii lui Israil, făcură cum porănci Domnul cu Moisei și cu Aaron, așa au făcură.

29. Iară cînd fu la miezul nopții, ucise, Domnul tot ce fu născut-dentăi în țara Egiptului, de la cel dentăi-născut al lui faraon⁴ carele șadea în jățul lui, <până la>⁵ cel dentăi-născut al roabei cei den groapă și tot dobitoacul ce fu dentăi-născut.

în care vă veți afla. Eu voi vedea singele și vă voi ocoli, ca să nu vă lovească plagă a nimicitoare, cînd voi trece prin țara Egiptului, pedepsînd.

14. Și ziua aceea să fie pentru voi spre aducere aminte și s-o prăznuiți printr-o sărbătoare a Domnului din neam în neam; ca lege veșnică s-o prăznuiți.

15. Șapte zile să mincați azime, să scoateți dospitura din casele voastre chiar din ziua dintii. Cine va minca dospitură în aceste șapte zile își va pierde sufletul și se va stirpi din Israil.

16. În ziua întii și în a șaptea zi să aveți adunare sfîntă. În aceste zile să nu lucrați nimic afară de pregătirea mîncării.

17. Să păziți sărbătoarea azimilor, că în ziua aceea am scos taberile voastre din pămîntul Egiptului, și să faceți din ziua aceasta așezămînt de lege pururea în neamul vostru.

18. Începînd din seara zilei a paisprezecea pînă în seara zilei a douăzeci și una a lunii întii să mincați azime.

19. Șapte zile să nu se afle dospitură în casele voastre. Tot cel care va minca aluat dospit își va pierde sufletul și se va stirpi din adunarea fiilor lui Israil, fie el venetic sau băștinăș.

20. Să nu mincați nimic dospit, ci în toate așezările voastre să mincați numai azime⁴.

21. Moise i-a chemat pe toți bătrînii lui Israil și le-a spus: „Mergeți de vă luați miel, fiecare pentru neamul vostru, ca să junghiați jertfa Paștilor.

22. Stringeți singele mielului într-un vas, luați apoi un mănunchi de isop și, mîndu-l în singe, ungeți ușa, pragul și amindoi stîlpii ușii, și nici unul dintre voi să nu treacă pragul ușii pînă dimineața.

23. Căci va străbate Domnul Egiptul judecînd amarnic și, de va vedea singele pe pragul și pe cei doi stîlpi ai ușii, va trece pe lingă ușa și nu va lăsa pe nimicitor să intre în casele voastre să vă lovească.

24. Să păziți aceasta pururea ca un așezămînt din neam în neam.

25. Să țineți rînduiala aceasta și în pămîntu⁴ pe care Domnul vi l-a făgăduit și vi-l va da.

26. Iar de va fi să vă întrebze filii voștri: „Ce este rînduiala aceasta?”.

27. Voi să le răspundeți: „Aceasta-i jertfa de Paști pentru Domnul, care în Egipt a ferit casele fiilor lui Israil, cînd i-a lovit pe egipteni, iar casele noastre le-a cruțat”. Atunci ingenunchind poporul s-a închinat.

28. Și s-au dus filii lui Israil și au făcut toate cite le poruncise Domnul lui Moise și Aaron, chiar așa au făcut.

A zecea plagă

29. Și la miezul nopții, Domnul a lovit tot întiiu-născut în pămîntul Egiptului, de la întiiu-născut al lui faraon, moștenitorul tronului, pînă la acela al robului din temniță și pînă la acela al oricărui dobitoac.

30. Și să sculă faraon noaptea și toate slugile lui și toți egiptenii și să făcă strigare mare în tot pământul Egiptului, pentru că nu era casă întru carea nu era întru însă mortu.

31. Și chemă faraon pre Moisi și pre Aaron noap[te]a și dzise lor: „Sculați-vă și ieșiți den nărodul meu, și voi, și fiii lui Israil! Păsați, slujți Domnului Dumnezău-lui vostru, după cum dziceți!”

32. Și olle și boii voștri luindu-l, păsați și mă blagosloviți și pre mine!”

33. Și strigula egiptenii pre nărod cu strigulă pentru ca să-l scoată pre înși den pământu, că au dzis că: „Toți noi vom muri”.

34. Și luă nărodul pielul lor înainte de frământat aluatul lor, legate în hainele lor de-a umăr.

35. Iară fiii lui Israil au făcut după cum au porâncit lor Moisi și cerșură de la egiptenii vase de argint și de aur și îmbrăcăminte.

36. Și Domnul au dat harul nărodului său înaintea egiptenilor și nprumutură pre ei și jecură pre egiptenii.

37. Și să rădăieară fiii lui Israil de la Ramesi la Sochoth la 600.000 pedestri bărbați, afară den marfă.

38. Și amestecătură mullă s-au suit împreună cu ei, și oi, și boi, și dobitoace multe foarte.

39. Și frământară pielul ce l-au scos den Egiptu în vatră, [în spudză]⁸, azime, pentru că nu s-au dospit, căci l-au scos pre înși egiptenii și n-au putut să îngăduiască, nice au făcut de mincat și pre cale.

40. Și prisleșenia fiilor Israil ce au prisleșit în pământul Egiptului și în pământul Hanaan, ei și părinții lor, ani 430.

41. Și fu după 430 ani, ieși toată puterea Domnului den pământul Egiptului.

42. Noaptea⁹ aceasta-l straje înaintea Domnului, ca la toți fiii lui Israil să fie întru rudele lor.

43. Și dzise Domnul către Moisi și către Aaron: „Aceasta-l legea paștilor: tot străinul de neam nu va minca de el”¹⁰.

44. Și tot robul cuiva și pre argintu cumpărat îl vei obrăzui pre el și atunci va minca de el.

45. Nemernic și năimit nu va minca de el.

46. Întru o casă va minca. Să nu lasați den cărnuri pre dimineață, să nu scoateți den casă den cărnuri afară și os nu veți sfărma de el.

47. Toată adunarea fiilor Israil va face aceasta.

48. Iară să va veni <cinca>¹¹ la voi nemernic și va face paștele Domnului, îi vei obrăzui lui toată partea bărbătească și atunci va veni să facă pre însă și va fi ca cel den pământ moșnean. Tot neobrazuitul nu va minca de el.

49. O lege va fi celui de loc și celui ce să va apropiia, nemernicului, lîngă voi”.

50. Și făcură fiii lui Israil după cum¹² au porâncit Domnul lui Moisi și lui Aaron; așa au făcut.

51. Și fu întru ziua aceea, scoase Domnul

30. Și sculindu-se faraon noaptea și toate slugile lui și toți egiptenii, fu valet mare preste toată țara Egiptului, și nu era casă în carea să nu fie mort.

31. Și chemă faraon pre Moisei și pre Aaron noaptea și zise lor: „Sculați-vă și vă ducet de la oamenii miei și voi, și feciorii lui Israil! Păsați și vă rugați Domnului Dumnezeului vostru, cum ați zis!”

32. Luați olle și boii voștri și păsați și blagosloviți și pre mine!”

33. Și îndemna egiptenii să sloboază oamenii curind den țară, că zicea că: „Vom să murim toți”.

34. Și luă oamenii făina mai înainte de-a o frământarea ei cu aluat și o legară în haine și o puseră de-a umere.

35. Și făcură cum porânci lor Moisei și cerură de la egiptenii vase de aur și de argint și haine”.

36. Și dăde⁶ Domnul milă oamenilor săi înaintea egiptenilor și dăderă lor și jăfuiră pre egiptenii.

37. Și se rădăieară feciorii lui Israil de la Ramesa în Sochoth ca la 600.000⁹ de oameni pedestri, fără de copii.

38. Și vinetici nulf ieșiră cu dinșii, și oi, și boi, și dobitoace multe foarte.

39. Și coapseră făină frământată carea o luă den Egiptu, că nu dospiră azimele cu aluat, că-i gonii egiptenii; ce nu putea să șază, pre cale, nici merinde să-ș facă.

40. Iară lăcuința feciorilor lui Israil cît au lăcut în Egiptu și în țara lui Hanaan, ei și părinții lor, 430 de ani au fost”¹⁰.

41. Iar după 430 de ani, ieși toată puterea Domnului den țara Egiptului.

42. Noaptea aceasta iaste straja Domnului, cîndu-l scoase den țara Egiptului. Aceasta strajă să o păzească fiii lui Israil în toate neamurile lor.

43. Și zise Domnul către Moisei și către Aaron: „Aceasta iaste legea paștilor: tot care va fi de alt neam să nu mănînce dîntre-însa”¹¹.

44. Și tot robul, deaca-l veți cumpăra, întăiu-l tăiați împrejur, atunci să mănînce dîntre-însa.

45. Vineticul și argatul să nu mănînce dîntre-însa.

46. Într-o casă să se mănînce. Iar de va rămînce carne până dimineața, să nu scoateți carnea afară den casă, nici os dîntre-însul să nu frîngeți.

47. Toată gloata feciorilor lui Israil să facă aceasta.

48. Iar de va veni la voi vreun vinetle și va vrea să facă pasha lui Dumnezeu, toată partea bărbătească să tăiați împrejur și atunci să vie și să o facă și va fi ca cel moșnean. Iar tot cel netăiat împrejur să nu mănînce dîntre-însa.

49. O lege să fie moșteanului și vinetifului care va veni întru voi”¹².

50. Și făcură feciorii lui Israil cum porânci Domnul lui Moisei și lui Aaron; așa făcură.

51. Și fu în ziua cea ce scoase Domnul

30. Și în noaptea aceea, faraon, toți slujitorii săi și toți egiptenii au sărit înspăimîntați din somn și a fost mare bocet în tot pământul Egiptului, căci nu era casă în care să nu fie mort.

Îeșirea din Egipt

31. În aceeași noapte, faraon i-a chemat pe Moise și pe Aaron și le-a spus: „Sculați-vă și plecați de aici, de la poporul meu, voi și fiii lui Israil! Duceți-vă să aduceți jertfe Domnului Dumnezeului vostru, așa cum ați cerut!”

32. Luați cu voi oile și boii și binecuvîntați-mă și pe mine!”

33. Iar egiptenii stleau poporul să se grăbească să iasă din țară, căci spuneau: „Alteum vom pieri cu toții”.

34. Și poporul a luat aluat nedospit încă și învelind covețile în hainele lor, le-au pus pe umăr.

35. Fiii lui Israil au făcut așa cum le poruncise Moise și au cerut de la egiptenii vase de argint, de aur și veșminte.

36. Cu harul Domnului, egiptenii s-au arătat fără dușmănie față de israeliți și i-au împrumutat. Astfel au luat ei pradă de la egiptenii.

37. Fiii lui Israil au plecat din Ramses la Sucot, ca la șase sute de mii de bărbați pedestri, fără femei și copii.

38. Și a ieșit cu ei mare mulțime de oameni feluriti și turme bogate și cirezi.

39. Iar din aluatul nedospit, pe care l-au scos din Egipt, au copt azime în spuză. Fiindcă egiptenii l-au zorit, aluatul n-a dospit și ei n-au mai avut timp să-și facă ceva de mincare pentru drum.

40. Și au pribegit fiii lui Israil în pământul Egiptului și în pământul Canaanului vreme de patru sute treizeci de ani.

41. Cînd s-au împlinit patru sute treizeci de ani, întreaga oștire a Domnului a ieșit din pământul Egiptului.

42. Aceasta a fost noaptea de priveghi a Domnului pentru ei cînd l-a scos din pământul Egiptului și aceasta a rămas noaptea de priveghi a tuturor fiilor lui Israil, din neam în neam, pentru Domnul.

Rînduiala Paștelui

43. Domnul le-a spus lui Moise și lui Aaron: „Aceasta este rînduiala Paștelui: nimeni din alt neam să nu mănînce dîntre-însul.

44. Iar robul cumpărat pe bani, de va fi tăiat împrejur, să mănînce din el.

45. Străinul și năimitul însă să nu mănînce din el.

46. Să se mănînce tot în casa în care a fost pregătit, carnea să n-o scoateți afară din casă și oasele să nu le zdrobiți.

47. Întreaga obște a fiilor lui Israil să-l cîneze prăznuid.

48. Dacă vreun străin așezat între voi va voi să prăznuiască Paștile Domnului mai întîi să se taie împrejur toți ai lui de parte bărbătească și numai atunci va fi socotit și el ca un locutor de baștină și va putea prăznu. Cel netăiat împrejur să nu mănînce dîntre-însul.

49. O singură lege să fie astfel pentru baștinași și pentru străinul ce se va așeza lîngă voi”.

50. Fiii lui Israil au făcut așa cum poruncise Domnul lui Moise și lui Aaron; chiar așa au făcut.

51. Deci în ziua aceea a scos Domnul pe

pre fiili lui Israel din pământul Egiptului cu puterea lor împreună.

CAP 13

1. Și dzise Domnul către Moisi dzicîndu :
2. „Sfințește-mi tot dentăi-născutul, dentăi-făcutul și deschîdzîndu tot zgăul întru fiili lui Israel, den om pîn-in dobitoac, pentru că mie iaste”.

3. Și dzise Moisi către nărodul : „Pomeniți dzua aceasta întru carea ați ieșit de la Egiptu, den casa robiei, pentru că întru mină tare v-au scos pre voi Domnul de aicea. Și nu să va mîncea aluat,

4. Pentru că astăzi voi ieșiți întru luna tineri.

5. Și va fi de te va băga înlontrul Domnului Dumnedzăul tău, la pământul hanaanelor, și heteilor, și amorreilor, și ievuseilor, și gherhesieilor, și ferezeilor, carele au giurat părinților tăi să-ți dea ție pămîntu ce cură miere și lapte. Și vei face slujba aceasta întru aceasta lună.

6. 6 dzile veți mîncea azime, iar a 7 dzi, praznic Domnului.

7. Azime veți mîncea cîte 7 dzile ; nu ți să va ivi ție dospit, nice va fi ție aluat în toate hotărările tale.

8. Vei povesti ficiorulul tău întru dzua accea dzicîndu : „Pentru accea au făcut Domnul Dumnedzău mie cîndu ieșeam de la Egiptu”.

9[8]. Și va fi întru semnu ție pre mîna ta și pămînte înaintea ochilor tăi. [9] Pentru ca să s<ă> faci lîgă Domnului întru rostul tău, pentru că întru mîna tare te-au scos pre tine Dumnedzău den Egiptu.

10. Și să crutați lîgea aceasta după vremele ceasurilor den dzile în dzi.

11. Și va fi după ce te va băga pre tine Domnul Dumnedzăul tău la pămîntul hanaanelor, în ce chip s-au giurat părinților tăi, și va da ție pre însu.

12. Și vei usăbi tot ce deschide zgăul d' parte bărbătească Domnului. Tot ce deschide zgăul de cerezi sau întru dobitoacele tale cîte să vor face ție cîte de parte bărbătească le vei sfinți pre ele Domnului.

13. Tot ce dăschide zgăul măgarilor să o schimbi pre oaie ; și să nu o vei schimba, vei izbăvi pre ea. Și tot dentăi-născut a omului den fiili tăi vei mîntui.

14. Iară de te va întreba ficiorulul tău după accea dzicîndu : „Ce iaste aceasta ?”, vei dzice lui : „Căce întru mîna tare ne-au scos Domnul den pămîntul Egiptului, den casa de robime.

15. Și cîndu năslînici faraon să trimiță pre noi, uise tot dentăi-născutul în pămîntul Egiptului den cîte dentăi-născute a oamenilor până dentăi-născute a dobitoacelor. Pentru accea eu jirtvuisescu Domnului tot ce deschide zgăul, cîte ce-s parte bărbătească, Domnului și tot dentăi-născutul fiilor miei voi izbăvi.”

16. Și va fi în sîmnu pre mîna ta și neclătit înaintea ochilor tăi, pentru că întru mîna tare te-au scos Domnul den Egiptu”.

17. Și după ce au trimis faraon nărodul, nu-i povăți pre înșil Dumnedzău calea pîn-

pre feciorii lui Israel den țara Egiptului cu puterea lor.

CAP 13

1. Și grăi Domnul către Moisel zicînd :

2. „Sfințește-m tot cel dentăi carele iaste înțăi născut de dăschide tot pîntecele¹ dentru fiili lui Israel, de la om până la dobitoac, tot al meu să fie”².

3. Iară Moisei zise către oameni : „Aduceți amînte zloa aceasta în carea ieșiți den țara Egiptului, den casa robiei, cu mîna tare au scos pre voi Domnul de acolă. Și să nu mînceți cu aluat,

4. Pentru că astăzi ieșiți în luna³ celor tineri.

5. Și te va duce Domnul Dumnezeu tău în țara Hanaanului, și a Hetheului, și a Amoréului, și a Evéului, și a Evuséului, și a Gherheséului, și a Ferezéului, care se-au jurat către părinții tăi că va da ție pămîntul carele cură lapte și miere. Și să faci această slujbă a aceștii luni.

6. Șase zile să mînceți azimă, iar a șaptea zi să faceți sărbătoarea Domnului⁴.

7. Șapte zile să mînceți azimă și să nu se arate ție cu aluat și să nu fie cu aluat în toate hotărările tale.

8. Și în zloa accea vei povesti fiinulul tău zicînd : „Acasta au făcut mie Domnul cînd am ieșit den Egiptu.”

9. Și va fi ție ca un semn pre mîna ta și aducere amînte înaintea ochilor tăi, ca să fie lîgea Domnului în buzele tale și cu mîna tare te-au scos Domnul den Egiptu.

10. Ce să păzești<i> porunca aceasta în vremea ce se va cădea, de la zi până la zi.

11. Și va fi cînd te va duce Domnul Dumnezeu tău în țara Hanaanului, cum se-au jurat părinților tăi, și o va da ție.

12. Să usebești tot care dăschide pîntecele partea bărbătească Domnului. Tot ce va dăschide pîntecele den turmele și den dobitoacele tale și cîte vor fi parte bărbătească să le sfințești<i> Domnului.

13. Tot carele va dăschide pîntecele măgarului vei schimba cu oaie, iar de nu vei schimba, mîntui-l-vei. Și tot ce iaste născut-dentăi oamenilor feciorilor tăi să mîntuiești<i>”.

14. Iar după aceasta, de te va întreba feciorul tău, zicînd : „Ce iaste aceasta ?”, tu vei răspunde lui : „Cu mîna vîrtoasă au scos pre noi Domnul den țara Egiptului, den casa robiei”.

15. Și cînd învîrtoasă faraon să nu se sloboaze, uise Domnul tot ce fu dentăi-născut în țara Egiptului, de la cel dentăi-născut al omului până la cel dentăi-născut al dobitocului. Pentr-accea eu clădesc spre jărtvă Domnului tot ce dăschide pîntecele și iaste parte bărbătească, ca să mîntuiesc tot ce iaste dentăi-născut al feciorilor miei”.

16. Și să fie semn pre mîinile tale și neclătit înaintea ochilor tăi, că cu mîna tare au scos pre noi Domnul den Egiptu”.

17. Iară deaca slobozi faraon oamenii, nu-i duse Domnul pre calea țării Filisti,

fiil lui Israel cu toată oștirea lor din pămîntul Egiptului.

CAP. 13

Sfințirea întîiului-născut

1. Domnul l-a vorbit lui Moise și a zis :
2. „Să-mi sfințești mie pe tot întîiul-născut între fiili lui Israel, pe cel ce deschide mai întîi pîntecele mamei sale, fie om, fie dobitoac al meu să fie”.

Praznicul azimelor

3. Iar Moise a spus poporului : „Să pomeniți an cu an ziua în care ați ieșit din pămîntul Egiptului, din casa robiei, căci Domnul v-a scos cu mîna tare de acolo. Și să nu mînceți în această zi aluat dospit.

4. Și să știți că ați ieșit în luna primăverii, luna dinții, Aviv.

5. Iar cînd vă va duce Domnul Dumnezeu în țara canaanelor, a amorelor, a ferezeilor și a ievuseilor, în pămîntul unde curge lapte și miere, pămînt juruit de Domnul părinților voștri, să țineți praznicul azimelor în fiecare an, în această lună.

6. Șapte zile să mînceți azime, iar ziua a șaptea să fie sărbătoarea Domnului.

7. Șapte zile să mînceți azime și să nu se găsească nici urmă de aluat dospit în toate sălașele voastre.

8. Și în aceeași zi să învâțați pe fiili voștri, spunîndu-le : „Noi ținem praznicul acesta pentru cele ce a făcut Domnul nouă, cînd ne-a scos din Egipt”.

9. Și vă va fi ca semnul de pe mîna sau de pe frunte spre aducere amînte, să aveți legea Domnului meru pe buze, că Dumnezeu cu mîna tare v-a scos din Egipt.

10. Păziți rînduiala aceasta an cu an, la vremea ei.

11. Iar cînd vă va duce Domnul Dumnezeu în pămîntul Canaan, cum s-a jurat părinților voștri, și vi-l va da vouă.

12. Să dăruți Domnului pe cel întîi-născut de parte bărbătească, pe cel ce deschide mai întîi pîntecele mamei sale. Și tot ce vi se naște mai întîi de parte bărbătească din cirezii sau turme să-l închinați Domnului.

13. Pe cel ce se naște mai întîi din asină să-l schimbați pe un ied sau miel ; de nu-l veți schimba, să-l răpuneți. Și tot pe întîiul-născut dintre fiili voștri să-l răscumpărați.

14. Iar de va întreba fiul ce înseamnă aceasta, voi să-i spuneți : „Cu mîna tare ne-a scos Domnul din pămîntul Egiptului, din casa robiei.”

15. Cînd faraonul s-a împotrivit să ne slobozească, Domnul a ucis tot întîiul-născut în pămîntul Egiptului dintre oameni și dobitoace. De aceea închinăm Domnului toată partea bărbătească ce deschide mai întîi pîntecele mamei sale, iar pe tot întîiul născut dintre fiili răscumpărăm”.

16. Acesta-l ca și semnul de pe mîna sau de pe frunte, căci cu mîna tare ne-a scos Domnul din Egipt”.

Dumnezeu călăuzește pe israeliți

17. După ce faraon a slobozit pe israeliți, Dumnezeu nu l-a dus în țînutul filistenilor

mintului Filistin, pentru că aproape era pentru că zise Dumnezeu: „Cîndai să nu socotească nărodul, vădîndu război, și să va întoarcă în Egiptul.”

18. Și încunjură Dumnezeu nărodul calea de la pustiu la Marea Roșie. Și a cincea rudă să suiră fiii lui Israel din pămîntul Egiptului.

19. Și luă Moisi oasele lui Iosif cu sine, pentru că cu giurămîntu au giurat Iosif pre fiii lui Israel dîcîndu: „Cu socotînță va socoti Domnul pre voi și-m veți lua de ica oasele împreună cu voi.”

20. Și rădîcîndu-să fiii lui Israel de la Sochoth, să tăbăriră la Othom, lîngă pustiu.

21. Iară Dumnezeu povățuia pre înșî dzua întru stîlp de nor să le arate lor calea, iară noaptea în stîlp de foc.

22. Iară a le lumina lor nu lipsi stîlpul năruului dzua și stîlpul focului noaptea, înaintea a tot nărodul.

CAP 14

1. Și grăi Domnul către Moisi dîcîndu :

2. „Grățește fiilor Israel și, întorcîndu-să, să s<ă> tăbărescă în preajma ogrăzii, între Migdol și între mare, den preajma Veel-Sefon; înaintea lor vei tăbări pre mare.

3. Și va dzice faraon nărodului său pentru fiii lui Israel: „Cum să rătăcescu aceștia pre pămîntu, pentru că i-au închis pre ei pustiuul.”

4. Iară cu voi năslînici inima lui faraon și va goni denapoia lor și mă voi proslăvi întru faraon și întru toată oastea lui și vor cunoaște toți egiptenii că eu sînt Domnul.” Și făcură așa.

5. Și să spuse împăratului egiptenilor că au fugit nărodul. Și să întoarse inima lui faraon și a slugilor lui pre nărod și dzisă: „Ce am făcut aceasta trimițînd pre fiii lui Israel ca să nu slujescă noa?”

6. Și înhămă faraon carăle și tot nărodul lui îl duse împreună cu însul.

7. Și luă 600 de cară alăse și toată călărima egiptenilor și hatmani preste toți.

8. Și năslînici Domnul¹ inima lui faraon, împăratul Egiptului, și goni denapoia fiilor Israel²; și fiii lui Israel mergea cu mină înaltă.

9. Și goniră egiptenii denapoia lor și-i aflară tăbăriți lî<n>³ marea și toată călărima și carăle lui faraon și călăreții și oastea lui în preajma ogrăzii, denpotriva Veel-Sefon.

10. Și faraon să apropia și, căutîndu fiii lui Israel cu ochii, văzură și, iată, egiptenii au tăbărit dennapoia lor; și să spămintară foarte și strigară fiii lui Israel către Domnul.

11. Și dziseră către Moisi: „Pentru că ce nu era grozniță⁴ în Egipt ne-ai scos pre noi să ne omori în pustiu? Ce ne-ai făcut aceasta noa scoțîndu-ne de la Egiptu pre noi?”

12. Nu era acesta cuvîntul ce am grăit către tine dîcîndu: „Lasă pre noi pentru ca să slujim egiptenilor.”? Pentru că mai bine noi să slujim egiptenilor decît să murim întru pustiuul acesta.”/

mulul, că era aproape, că zise Domnul: „Să nu cumva să văză nărodul războiu și să le paie rău, să se întoarcă iar în Egipt.”

18. Ce duse Domnul oamenii încunjura în pustie spre Marea Roșie. Și a cincea semînție a feciorilor lui Israel au ieșit den țara Egiptului.

19. Și luă Moisei oasele lui Iosif cu sine, că cu jurămînt jurase Iosif pre feciorii lui Israel, zîcînd: „Întru cercetarea cînd va cerea pre voi Dumnezeu să rădicați și oasele mele[le] de aici cu voi.”

20. Și se rădîcară feciorii lui Israel de la Sochoth și se tăbăriră în Othom, lîngă pustie.

21. Iară Dumnezeu povățuia pre dînșii zioa cu stîlp de nor să le arate calea, iară noaptea cu stîlp de foc să-i lumineze.

22. Și nu lipsia zioa stîlpul cel de nor, nici noaptea stîlpul cel de foc dennaintea tuturor feciorilor lui Israel.

CAP 14

1. Și zise Domnul către Moisei grăînd:

2. „Zi feciorilor lui Israel: întorcîndu-se să se tăbărescă împotriva ogrăzii, între Migdol și între mare, împotriva Veel-Sefonului înaintea lor să tăbărească lîngă mare.

3. Iar faraon va zice oamenilor săi, pentru feciorii lui Israel: „Aceia au rătăcit pre pămînt, că i-au închis pustietatea.”

4. Și cu voiu învîrtoșă inima lui faraon și-i va goni pre urmă și mă voiu proslăvi pentru faraon și pentru toate oștile lui și vor cunoaște toți egiptenii că eu sînt Domn, care le-am făcut așa.”

5. Și spuseră împăratului Egiptului că au fugit oamenii. Și se întoarse inima lui faraon și a oamenilor lui spre israel<i> tîni și ziseră: „Că ce am făcut noi aceasta de am slobozit feciorii lui Israel să nu lăcreze noa?”

6. Și înhămă faraon căruțele sale și strînse toți oamenii lui cu sine.

7. Și luă 600 de căruțe alăse și toți caii Egiptului și pre toată călărima.

8. Și învîrtoșă Domnul inima lui faraon, împăratul Egiptului, și goni de pre urmă pre feciorii lui Israel; iar feciorii lui Israel mergea cu mînă naltă.

9. Și goniră egiptenii pre dînșii de pre urmă și-i aflară și se tăbăriră pre lîngă mare și caii și căruțele lui faraon și oastea lui cea călare împotriva ogrăzii, împotriva Veel-Sefonului.

10. Și se apropia faraon, și căutînd feciorii lui Israel, văzură și, iată egiptenii se tăbăriseră după dînșii; și se înfricoșară foarte și strigară feciorii lui Israel către Domnul.

11. Și ziseră către Moisei: „Au doară nu era mai bine să fie mormînturile noastre în Egipt? Ce ne-ai scos să murim în pustie? Că ce ai făcut noa așa de ne-ai scos den Egipt?”

12. Au doară nu iaste acesta cuvîntul care l-am grăit în Egipt către tine, zîcînd: „Lasă-ne să robim egiptenilor.”? Că cu mult era noa mai bine să robim egiptenilor decît să murim într-această pustie.”/

care era mai aproape, căci Dumnezeu și-a spus: „De va afla poporul împotrivire și război, se va răzgîndi și se va întoarcă în Egipt.”

18. Ci i-a dus Dumnezeu pe cale ocolită, prin desert spre Marea Roșie. A ieșit din pămîntul Egiptului a cincea semînție a fiilor lui Israel.

19. Și Moise a luat osemintele lui Iosif, căci acesta îi legase cu jurămînt pe fiii lui Israel, cînd le-a spus: „O să vină Dumnezeu să vă scoată de aici; atunci să luați și oasele mele cu voi.”

20. Și au purces fiii lui Israel de la Sucot și și-au așezat tabăra la Etam, unde începe pustia.

21. Iar Dumnezeu mergea înaintea lor arătîndu-le calea: ziua în stîlp de nor, iar noaptea în stîlp de foc.

22. Și nu lipsea stîlpul de nor ziua și nici stîlpul de foc noaptea înaintea întregului popor.

CAP. 14

Trecerea prin Marea Roșie

1. Domnul i-a vorbit lui Moise și i-a zis:

2. „Spune-le fiilor lui Israel să se întoarcă și să-și așeze tabăra înaintea de Pi-Hahirot, între Migdol și mare, în apropiere de Baal-Tejon; număidecît lîngă mare să vă așezați tabăra.

3. Iar faraon va spune poporului său: „Fiii lui Israel s-au rătăcit în țînutul acesta și pustiuul i-a închis.”

4. Voi înăspri inima lui faraon să vă ia la goană, iar eu mă voi proslăvi înaintea lui faraon și a întregii sale oștiri și vor cunoaște toți egiptenii că eu sînt Domnul.” Și fiii lui Israel au făcut așa.

5. Cînd i s-a spus lui faraon, împăratul Egiptului, că fiii lui Israel au fugit, el și slujitorii lui s-au căit și au spus: „Ce am făcut de i-am slobozit pe aceștia să nu ne mai slujească?”

6. A pus deci faraon să înhame carele sale și a luat cu sine toată oștirea sa.

7. Anume șase sute de care alese, toată călărima și căpeteniile lor.

8. Iar Domnul a înăsprit inima lui faraon, împăratul Egiptului, și a slujitorilor săi și ei au urmărit în goană pe fiii lui Israel; dar fiii lui Israel mergeau vegheați de mină înaltă.

9. Și i-au gonit egiptenii cu toată călărima și carele lui faraon, și călăreții, și oastea lui i-au gonit la mare, lîngă Pi-Hahirot, înaintea de Baal-Tejon.

10. Cînd fiii lui Israel au căutat înapoi și au văzut că faraon cu oștile sale se apropie, s-au înspămintat foarte și au strigat pe Domnul în ajutor.

11. Și i-au spus lui Moise: „Oare nu era destul loc de mormînte pe pămîntul Egiptului? De ce ne-ai adus să murim în pustie? De ce ne-ai făcut aceasta, scoțîndu-ne din Egipt?”

12. Nu ți-am zis noi în Egipt să ne lași în pace, să slujim egiptenilor? Căci era mai bine să slujim egiptenilor, decît să murim în pustia aceasta.”/

13. Și dize Moisi către nărodu: „Îndrăzniți toți și priviți minuirea cea de la Dumnezeu carea va face voaă astăzi, pentru că în ce chip ați vădzt pre egipteni astăzi, nu-i veți mai vedea întru vreme de vac⁶.”

14. Domnul să va bate pentru voi și voi tăceți.”

15. Și dize Domnul către Moisi: „Ce strigi către mine? Grăiește fiilor lui Israel și înjuge.

16. Și tu la toiagul tău și întinde mâna ta pre mare și o spintecă pre însă și între fiii lui Israel în mijlocul mării pre uscat.

17. Și lată, eu voi năslnici inima lui faraon și a tuturor egiptenilor și vor intra denapoia lor și mă voi proslăvi întru faraon și întru toată oastea lui și întru cară și întru caii lui.

18. Și vor cunoaște toți egiptenii cum eu sint Domnul, proslăvindu-mă întru faraon și întru carăle și întru caii lui.”

19. Și să rădică ingerul lui Dumnezeu carele umbra înaintea taberii fiilor lui Israel și mărse dendrăptu; și să rădică stîlpul nuărului den fața lor și stătu denapoia lor.

20. Și intră întru mijlocul taberii egiptenilor și întru mijlocul taberii fiilor lui Israel; și să făcu întunerec și negură și veni noaptea și nu să împreună unii cu alții toată noaptea.

21. Și întinse Moisi mâna pre mare și aduse Dumnedzau marea cu vîntu de la răsărit slnic toată noaptea și făcu marea uscat și să spintecă apa⁶.

22. Și intrară fiii lui Israel în mijlocul mării pre uscat și apa lor, zid den dreapta și zid den stînga.

23. Și goniră egiptenii și intrară după înșii toată călărima lui faraon, și carăle, și călăreții în mijlocul mării.

24. Și să făcu întru straja de la minecate și căută Domnul în tabăra egiptenilor întru stîlpul de foc și de nuăr și scutură tabăra lor⁷.

25. Și împiedecă oșile carălor lor și¹ aducea pre înși cu silă. Și dzisără egiptenii: „Să fugim de fața Israel, pentru că Domnul să bate pentru ei cu egiptenii.”

26. Și dize Domnul către Moisi: „Întinde mâna ta pre mare și să s<ă> asēdze apa și să s<ă> acopere pre egipteni, preste cară și preste călăreți.”

27. Și întinse Moisi mâna pre mare și să asēdză apa la⁸ dzuă la loc⁹, iară egiptenii fugiră suptu apă; și scutură Domnul pre egipteni în mijlocul mării.

28. Și întorcindu-să apa, au acoperit carăle și călăreții și toată puterea lui faraon, pre cea ce mergea dendrăptul lor la mare, și nu rămase dentru înșii nici unul¹⁰.

29. Iară fiii lui Israel au mersu pre uscat în mijlocul mării și apa lor, zidu den dreapta și zidu den stînga.

30. Și mintu Domnul pre Israel întru dzua acēca den mînile egiptenilor. [31] Și vădzură fiii lui Israel pre egipteni morți la țărurile mării.

31. Și vădzu Israel mânia cea mare ce au făcut Domnul egiptenilor și să tenu nărodu de Domnul și credzură lui Dumnedzau și/lui Moisi, slugei lui¹¹.

13. Iar Moisei zise către oameni: „Îndrăzniți, stați și veți vedea minuirea carea iaste de la Domnul carea va face astăzi noaă, că deaca <afi>² văzut pre egipteni astăzi, nu veți mai adaoge de acum înainte a-i vedea în anii veacului.

14. Că domnul va bate războiu pentru voi, iar voi tăceți.”

15. Și zise Domnul către Moisei: „Ce strigi către mine? Zi feciorilor lui Israel să se stringă.

16. Iară tu la toiagul tău și-ți întinde mina spre mare și o dăspăr și să între feciorii lui Israel pre mijlocul mării pre uscat.

17. Iar eu voi întări inima lui faraon și a tuturor egiptenilor și vor intra după dinșii și mă voi proslăvi pentru faraon și pentru toate oșile lui și pentru cărușele lui și pentru caii lui.

18. Și vor ști egiptenii toți că eu sint Domnul care mă voi proslăvi pentru faraon și pentru cărușele și pentru caii lui.”

19. Și se rădică ingerul lui Dumnezeu, carele umbra înaintea gloate<i>² feciorilor lui Israel și mărse după dinșii.

20. Și se rădică stîlpul de nor de la fetele lor care era și stătu dendărātu-le și intră între tabăra egiptenilor și între tabăra feciorilor lui Israel; și fu întunerec și cență și veni noaptea și nu se împreună una cu alta toată noaptea⁹.

21. Și întinzindu-s Moisei mina spre mare, gonî marea Domnul cu vînt despre răsărit mare toată noaptea și făcu marea⁴ uscat și se dăspică apă⁵.

22. Și trecură feciorii lui Israel pre mijlocul mării pre uscat; și era apa ca un pârte de-a dreapta lor și de-a stînga.

23. Și-i goniră egiptenii și intrară după dinșii toți caii lu faraon, și carăle, și călăreții pre mijlocul mării.

24. Iar cînd fu în straja dimineții, căută Domnul spre tabăra egiptenilor în stîlpul cel de foc și de nor și turbură taberile lor.

25. Și împi<e>²dică roatele cărușelor lor și le trăgea cu sila. Și ziseră egiptenii: „Să fugim de la fața israel<i>¹ tēnilor, că Domnul luptă pentru dinșii asupra egiptenilor.”

26. Și zise Domnul către Moisei: „Întinde-ți mina spre mare și o dăstemelază să se împreune apa și să acopere pre egipteni și cărușele și pre călăreți.”

27. Și-și lîns Moisei mina spre mare și se asăză apa la fund la locul ei de către zioă. Iar egiptenii fugiră pre supt apă; și scutură Domnul pre egipteni în mijlocul mării.

28. Și întorcindu-se apa, acoperi cărușele și călăreții și toată puterea lui faraon care mergea după dinșii pre mare, și nu rămase nici unul dentru-inșii¹⁰.

29. Iar feciorii lui Israel trecură pre mijlocul mării pre uscat, iar apa fu lor un pârte de-a stînga, altul de-a dreapta.

30. Și mintu Domnul pre israel<i>¹ tēni într-acea zi den mînile egiptenilor. [31] Și văzură feciorii lui Israel pre egipteni morți pre marginea mării.

31. Și văzînd mânia cea mare care au făcut Domnul egiptenilor și se tenuură oamenii de Domnul și crezură lui Dumnezeu, și/lui Moisei, îngăduitorului său.

13. Atunci Moise le-a răspuns: „Nu vă temeți! Stați și priviți cum vă va izbăvi Domnul astăzi chiar, căci pe egiptenii pe care-i vedeți acum nu-i veți mai vedea în veac de veac.

14. Să fiți liniștiți, că Domnul se va lupta pentru voi.”

15. Domnul i-a spus lui Moise: „De ce strigi către mine? Poruncește fiilor lui Israel să inhame și să pornească.

16. Iar tu ridică-ți toiagul și întinde-ți mina asupra mării și o desparte și fiii lui Israel vor trece prin mijlocul mării ca pe uscat.

17. Iată eu voi înăspri inima lui faraon și a tuturor egiptenilor și ei vă vor urmări; și înaintea lui faraon, a întregii sale oștiri, a carcelor și a călăreților săi, mă voi proslăvi.

18. Și vor cunoaște toți egiptenii că eu sint Domnul, cînd lui voi arăta slava mea.”

19. Îngerul lui Dumnezeu, ce mergea înaintea gloatei fiilor lui Israel, s-a ridicat și s-a dus înapoia lor, iar stîlpul de nor s-a mutat în fața lor în urma lor.

20. Și a stat între oștile egiptenilor și oștile fiilor lui Israel; s-a făcut întuneric și negură către partea egiptenilor, dar către israeliți era lumină și nu s-au întîlnit unii cu alții toată noaptea.

21. Moise a întins mina asupra mării și Domnul a minat marea toată noaptea cu vînt puternic de la răsărit și s-a făcut marea uscată și s-au despîcat apele.

22. Iar fiii lui Israel au trecut prin mijlocul mării, pe uscat, și apele mării erau ca un perete la dreapta și la stînga lor.

23. Și urmărindu-l, egiptenii au intrat după ei în mijlocul mării; și-i goneau toți caii lui faraon, carele și călăreții.

24. Iar pe la straja dimineții, a căutat Domnul din stîlpul de foc și nor spre oastea egiptenilor și aceștia foarte s-au înfricoșat.

25. Și le-a împiedicat roțile carcelor lor, încît abia mai înaintau. Atunci și-au zis egiptenii: „Domnul se luptă de partea fiilor lui Israel. Haideți, să fugim de aici!”

26. Și i-a spus Domnul lui Moise: „Întinde-ți mina asupra mării, ca să se întoarcă apele și să-i acopere pe egipteni, cu călăreții și carele lor.”

27. Moise a întins mina asupra mării și către zioă apele s-au întors la loc; egiptenii fugeau de furia valurilor, dar Domnul i-a minat în mijlocul mării.

28. Întorcîndu-se apele, au acoperit carele, călăreții și toată oștile lui faraon ce intrase după israeliți în mare și n-a mai rămas nici unul dintre ei.

29. Fiii lui Israel au trecut prin mare ca pe uscat, iar apa le era perete la stînga și la dreapta.

30. Așa a scăpat Domnul în ziua aceea pe israeliți din mînile egiptenilor. Și cînd fiii lui Israel i-au văzut pe aceștia morți pe țărurile mării,

31. Au cunoscut că mina cea tare a Domnului i-a nimicit pe egipteni. Și s-a cutremurat poporul în frică de Dumnezeu și a crezut în Domnul și în Moise, slujitorul său,

26 аҥи мовен савуҥа аҥи. аҥиҥа пеллӧ мовен
 шӧ фӧй аҥи герань, пеллӧра аҥиҥа дӧн аҥи
 шӧ эҥирт герань.

К, Л, П, 61.

ТЕКЖИПТМЪ ДМНАХЪ, И ПЪХЪ ВЪПРІСЪ СЪ
 РЪ. КЛАВЪ ШИПЪПРІЦЪ АЪ АРХАНГЛАТЪ АМА
 РЕ. АЖЪПТОРЪ ШИ АНОПЕРІПТОРЪ СТОПЪНЪ
 МІЕ АМАПЪХЪНРЕ, АЧЕСТА Е ДМНЪПЪХЪ
 МІЕЪ ШНАБОНЪ МІРЪПРЕСЪ, ДМНЪПЪХЪ ТЪ
 ПЪЖИМІЕЪ ШНАБОНЪ АНЪПЪЦА ПРЕСЪ. ДМНЪХЪ
 СЪРПЪ АРЪПЪХЪ ДМНЪХЪ НУМЪМЪ АНЪ. КАРЛА АНЪ
 ФАРАСЪ, ШИПЪПТЪРА АНЪ АЪ АРХАНГЛАТЪ АМАРЕ, АЛЪ
 КПАВРЕЦЪНЪ КЪПІАНЪ АЪ АФЪНДЪПЪ АМАРА РОШЕ.
 КЪМАРА АЪ АНОПЕРІПЪ ПРІ ЧЪ, СЪ АФЪНДЪПЪ АФЪ
 АЪ КАСЪ ПІАПЪ. ДИРЪПЛА ТА ДМНЪ СЪХЪ МІР
 РІПЪ АБЪПЪПЪПЪ, ДИРЪПЛА ТА МАЖЪНЪ ДМНЪ АЪ СЪХЪ
 ПАПЪЕРЪПЪМЪШІНЪ. ШИПЪХЪАЦЪМАА АНЪПРІНЪ ПЪ
 АЪ, АНЪ СТОПЪЖАМЪПЪ АПЪПРІСКІУЧІНЪ ПІЕНЪ, ПІРИМІ
 САНЪ ОУЧІА ТА ШІНЪ МАЖЪНЪ ПРЕ АЪПЪРІЦЪНЪ ПІАРЕСТАА.
 ШИ ПРІ АЪХЪХЪ МІНІЕНЪ ПІАЕ СЪ АПЪРІЦЪНЪ АПА, СЪ А
 КЕГАРЪ КАПЪВРЕЦІНЪ АПАЕ, СЪ АНЪПЕРІПЪ ШИ БЛАХЪН
 АЕ АНЪПЪПЪХЪХЪ МІРІНЪ. ЗІЕСЪ ВЪРЪПЪАШЪХЪ ГЪ
 НІНДЪ ВОНЪ ПІРИДЕ, ВОНЪ АПЪРІЦЪНЪ ПЪПЪХЪ, СТОПЪРЪ
 БОНЪ СЪПЪПЪХЪХЪ МІЕЪ ОУЧІАДЕВОНЪ КЪ СЪБЪА МА,
 СТОПЪЖИВЪА МАНА МА. ТРИНАСІЕШІНЪ АЪХЪХЪ
 ТЪХЪ АНЪ АНОПЕРІПЪ ПРІ АЖІШІНЪ АМАРА, СЪ АФЪНДЪПЪ
 КА ПАУМЪХЪХЪ АПЪПЪПЪ. ХІНЪ МАТЕ АЕЧЪМЪ
 НЕ ЧІЕ АПЪРЪ АЪМІНЪХЪНЪ ДМНЪ, ЧІЕНЪ МАТЕ СЪБЪА
 НЕ ЧІЕ А МІРІПЪ АПЪРЪ СЪПЪЦІНЪ, МІНІНАПЪ АМЪПЪ
 РЪ, АПЪПЪХЪХЪ ЧІАРЕ. АПІНІСІЕШІНЪ ДИРЪПЛА
 ТА АГІЦІНЪ ПРІ АЖІШІНЪ ПЪМАЖИПЪХЪ. ПОВЪЦЪ
 КЪ ДИРЪПЛАТА ТА НОРЪХЪХЪ АЧЕСТА КЪРАЕ АНЪПЪ
 ПЪХЪ, ИЖАШІНЪ КЪ ПЪПЪРА ТА АСЪДІХЪНА ЧЪ
 СЪПЪПЪАТА. АЪХЪРЪПЪ АНЪПОНЪ, ШИ СТОПЪЖІВЪ
 РЪ, АПЪРІСІПЪПЪНІНЪ АБЪРЪ ПРІ ЧІЕНЪ АНЪА АА ФОН
 АНІСІМЪ. АПЪПЪЦА ГРІВЪНЪ ПРІ ВОНЪСІНЪ Е СЪМЪ
 АНЪ, ШИ ВОЛЪРІНЪ МЪВЪЗІПЪННАОЪ, АБЪРЪ ПРІ АЖІН
 ШІНЪ КЪПРІМЪХЪ, СТОПЪПІРЪ ТЪЦІНЪ АЕ АНЪА А
 ХАНААНО. КЪПЪЦА ПРІ ЧЕНЪ КЪПРІМЪХЪШІНЪ ФІРІКЪ,
 КЪ МІРІНЪМА ВЪРЪАХЪНЪ ПЪХЪ, АПІПЪРЪСІПЪПЪНЪ
 ВЪРЪПЪХЪ НОРЪАХЪПЪХЪ ДМНЪ, ПЪНІПЪ ВЪПРІЧЕ НО
 РАДЪХЪ ПЪХЪ АЧЕСТА КЪРАЕ АНЪ АГЕНІНІПЪ. БЪГЪЖІПЪ
 АНЪРЪПЪПЪЩЕ ПРІ ЧЕНЪ АМЪПЪПЪХЪ МОУСІНІПЪПЪАЕ,
 ААГАТА СЪЛА ШЪХЪ ПЪХЪ, КЪРАЕ АНЪПЪПЪПЪ ДМНЪ,
 СЪПЪЦІНЪ ДМНЪ КЪРАЕ АЪ СТОПЪНЪ МАЖИНАЕ
 ПІАЕ. ДМНЪА АПЪРЪЦІНДЪ ВЪКЪА, ШИ
 ПРІСІПЪ ВЪКЪ, ШИ АПЪ. КЪХЪ АЪ АПЪРАТЬ КЛАВЪ
 АЪ ФАРАСЪ КЪНЪРЪ ШИ КЪПЪВРЕЦІНЪ АМАРА ШИ АРЪ
 СЕ ДМНЪА ПЕЦЕ АЖІШІНЪ АПА МЪРІНЪ, МІРЪ ФІНІНЪ АЪ
 СІРАНЪ, АЪ МІРЪХЪ ПРІ ОУКАПЪ АНЪПЪКЪХЪ МЪРІНЪ.
 ШИ АБЪСЪ МАРІТІМЪ ПРОВОЦІЦА СЪРА АНЪ ААРОНЪ ПЪ
 ПЪНА АМАЖНА ЕНЪ, ШИ ШІРЪ СТОПАТЕ МЪРІЕА ПРІ
 ОУРЪМА ЕНЪ КЪ АМЪПЪНЪ ШИ КЪХЪРЪ, ШИ АЧЕПЪ АОРЪ
 МАРІТІМЪ ЗІКЪНДЪ. ОЛЕНЪПЪПЪМЪ ДМНЪАХЪ КЪ
 КЪ МІРІРІ СЪ МІРІНЪ, НАЛЪ ШИ ПЪПЪРІЦЪ АРХАНГЛАТЪ
 МАРЕ. ШИ РЪДЪНЪ МОУСЕНЪ ПРІ ФІНІНЪ АНЪ СІРАНЪ
 ДЕЛА МІРЪ РОШЕ, ШИ АРЪХЪ ПРІ ЧЕНЪ АНЪ ПЪСІНЪ СЪ,
 ШИ МІРЪПЪ ПРІНЪ ЗІАЕ АПЪСІПЪ, ШИ КЪ АФЛА АПЪ
 КА СТОПЪ. ШИ БІНІРЪ АА МІРЪА ШИ КЪПЪПЪ

1 [14, 32]. Atuncea cîntă Moisi și fiii lui Israil cîntarea aceasta Domnului. Și ziseră grăind : [1] „Să cîntăm Domnului că cu mîrire se mări; cal și călăreț au aruncat în mare.

2. Ajutoriu și acoperitoriu să făcu mie în mîntuire.
Acesta e Dumnezeu!u meu și-l voiu mări pre el, Dumne-
zăul tălîni-mieu, și-l voiu înălța pre el,

3. Domnul surprind războaie, Domnul — numele lui.

4. Carăle lui faraó și puterea lui au aruncat în mare ;
aleș călăreți, căpitani i-au afundat în Marea Roșie.

5. Cu marea au acoperit pre ei, să afundară în fundu
ca o piatră.

6. Direapta ta, Doamne, se-au mărit în virtute, dreapta ta mină Doamne, au surpat vrăjmașii.

7. Și cu mulțimea mărireii tale ai sfărîmat împotriva-
nieii tăi. Trimis-ai urgiia ta și-i mincă pre dînșii ca trestia.

8. Și pren duhul miniei tale se împărți apa, să încheagă ca păreții aple, să încheagă și valurile în mijlocul mării.

9. Zise vrăjmaşul : « Gonind voiu prinde, voiu împărţi prăzi, sătura-voiu sufletul meu, ucide-voiu cu sabia mea, stăpîni-va mina mea ».

10. Trimiseși duhul tău, îi acoperi pre dinșii marea, să afundară ca plumbul în apă tare.

11. Cine iaste asêmene ție întru Dumnezăi, Doamne ?
Cine iaste asêmene ție mărit întru sfinți, minunat în
măririi, făcînd ciudêse ?

12. Întinséși direapta ta, înghiți pre dinșii pământul

13. Povățiș cu dirēptatea ta norodul acesta carele a
mîntuit, chemași-l cu putērea ta la odihna cea sfîntă a ta.

14. Auziră limbile și să scîrbiră, întristăciuni luară pre
cei ce lăcuia la Filistiim.

15. Atuncea grăbire voievozii Edómului și boiarii moavitenilor, luare pre dinșii cutremur, să topiră toți ceia ce lăcuia în Hanaán.

16. Cădea-va pre ei cutremur și frică ; cu mărimea
brațului tău împietrească-se pînă va trece norodul tău,
Doamne, pînă va trece norodul tău acesta care ai agonisit.

17. Băgindu-i, răsădește pre ei în muntele moștenirii tale, la gata sălașul tău care ai făcut, Doamne, sfințire, Doamne, care au gătit miinile tale.

18. Domnul împărățind veacul și preste veac și încă.

19. Căce au intrat calul lui faraó cu cară și cu călăreți în mare și aduse Domnul peste dinșii apa mării, iară fiii lui Israil au mersu pre uscat în mijlocul mării“.

20. Și luo Máriiam prorocița, sora lui Aarón, timpăna în mîna ei și ieșiră toate muierile pre urma ei cu timpene și cu hore.

21[20]. Și începea lor Máriam, zicînd: [21] „Să cîntăm Domnului, că cu mărire să mări ! Calu și călăreț aruncă în mare“.

22. Și rădică Moisi pre fiii lui Israil de la Marea Roșie și-i aduse pre ei la pustiiul Sur. Și mergea trei zile în pustie și nu afla apă ca să bea.

23. Și veniră la Mérra și nu putea / să bea apă de la

CAP 15

1 [14, 12] Atuncea cîntă Moisi și fiii lui Israel cîntarea aceasta Domnului și dzisă răzînd: [1] „Să cîntăm Domnului cu mărire, pentru că să mări; cal și călăreț au aruncat în mare”.

2. Agiutoriu și acoperitor să făcu mie întru mintuire. Acesta-i Dumnezăul meu și-l voi mări pre el, Dumnezău tăline-mieu, și-l voi înălța pre el,

3. Domnul surprîndu războaie, Domnu — numele lui.

4. Carăle lui faraon și puterea lui au aruncatu-o în mare; aleș călăreți, hatmani afundă în Marea Roșie.

5. Cu luciul acoperi pre el, să afundară în fundu ca o piatră.

6. Dreapta ta, Doamne, s-au mărit în virtute, dreapta mîna ta, <Doamne> ², au surpat neprietenii.

7. Și cu mulțimea mării tale au sfîrșit împotrivnicii tăi. Trimis-ai urgia ta, mincă-i pre înși ca trestia.

8. Și pren duhul mîniei tale să împărți apa, să închegară ca zidul apele, să închegară și valurile în mijlocul mării.

9. Dzise neprietenul: „Gonindu voi ajunge, voi împărți prăzi, sătura-voi sufletul meu, ucide-voi cu sabia mea, stăpîni-va mîna mea”.

10. Trimise duhul tău, îi acoperi pre înși marea, să afundară ca plumbul în apă tare.

11. Cine iaste asămenea ție mărit întru sfinți, minunat în mări, făcîndu ciudese?

12. Întinșez dreapta ta, înghiți-i pre înși pămîntul.

13. Povățiș cu dreptatea ta nărodul tău acesta carele ai mîntuit, chemași-l cu puterea ta la popasul sfînt al tău.

14. Auziră limbile și să scribiră, chinuri luară pre cei ce lăcuia la Filistim.

15. Atuncea sirguiră hatmanii Edom și boiarii moavitlenilor, prinsă-i pre înși cutremur, să topiră toți ce lăcuia în Hanaan.

16. Cadză preste ei frică și cutremur; cu mărirea brațului tău împietrească-să pîn-va trêce nărodul tău, Doamne, pîn-va trêce nărodul tău acesta carele l-ai agonesit.

17. Băgîndu-i, răsădește-i pre ei în muntele moștenirii tale, la gata sălașul tău carea ai făcut, Doamne, sfinjenie, Doamne carea au gătat mîinele tale.

18. Domnul împărăzîndu vacul și preste vac și încă.

19. Căce au intrat calul lui faraon, cară și călăreți în mare și aduse pre înși Domnul apa mării, și fiii lui Israel au mersu pre uscat în mijlocul mării”.

20. Și luă Mariam, prorocița, sora lui Aăron, tîmpănă în mîna ei și ieșiră toate mîierle dennapola ei cu tîmpene și cu danțuri ³.

21 [20]. Și începea lor Mariam, dzicîndu: [21] „Să cîntăm Domnului, că cu mărirea să mări! Cal și călărețu aruncă în mare”.

22. Și rădică Moisi pre fii <i> lui Israel de la Marea Roșie și-i aduse pre ei la pustiuul Sur. Și merșea 3 dzile în pustiu și nu afla apă ca să bea ⁴.

23. Și veniră la Merra și nu putea/să bea

CAP 15

1 [14, 12] Și atunci strigă Moise și feciorii lui Israel această cîntare Domnului și grăiră zicînd: [1] „Să cîntăm Domnului, că cu slavă se slăvi; pre cal și pre călăreț aruncă în mare.

2. Ajutătoriu și acoperitor fu mie întru mintuire. Acesta-i Dumnezeuul meu și-l voi proslăvi, Dumnezeul taline-mieu, și-l voi înălța,

3. Domnul fărîmînd războaie, Domn — numele lui.

4. Cărușele lui faraon și puterea lui aruncă în mare; hatmanii, călăreții cei aleși îi necă în Marea Roșie.

5. Cu fundul ¹ îi acoperi, afundară în adine „ca piatră.

6. Dreapta ta, Doamne, se-au proslăvit în putere ², mîna ta cea dreaptă, Doamne, au sfîrșit vrăjmașii.

7. Și cu mulțimea slavei tale ai fărîmat potrivnicul. Trimis-ai mînia ta și i-au mincat ca pre niște stebie.

8. Și cu duhul mîniei ³ tale se dăspică apa, îngroșară-se apele ca păreții, îngroșară-se ⁴ valurile în mijlocul mării.

9. Zise vrăjmașul: „Gonind îi voi ajunge, împărți-voiu dîbînda și voi umplea sufletul meu, ucide-voiu cu sabia mea, că va birui mîna mea”.

10. Trimis-ai duhul tău și-i acoperi marea, cufundară-se ca plumbul în cumpîirea apei.

11. Care dentru dumnezei iaste potrivnic ție, Doamne? Care iaste ție asămene, proslăvit întru sfinți, minunat în slavă, cela ce faci minuni?

12. Întins-ai dreapta ta și au înghițit pre dinșii pămîntul.

13. Povăți-ai cu dreptatea ta oamenii tăi aceștia care i-ai izbăvit, mingiit-ai cu tîria ta în lăcașul tău cel sfînt.

14. Auziră limbile și se mîniară, dureri apucară pre ceia ce lăcuia în Filistim.

15. Atunci se siliia stăpîni Edomului și boiarii Moavitului, cuprinse pre dinșii cutremur și se topiră toți ce lăcuia în Hanaan.

16. Căzu pre dinșii frică și cutremur și cu mărirea brațului tău să se împietrească pînă va trêce nărodul tău, Doamne, pînă vor trêce oamenii tăi aceștia carii i-ai dîbîndit.

17. Băgă-i și-i sădește în muntele moșiei tale, în lăcașu tău cel gata care l-ai făcut Doamne, sfinjire Domnului, care l-au gătit mîinile tale.

18. Domnul carele împărăzește în vîci și încă în vîci.

19. Că au intrat calul lui faraon cu cărușele și călăreții în mare și au adus preste dinșii Domnul apa mării, iar feciorii lui Israel trecură pre uscat pren mijlocul mării”.

20. Și luă Mariam prorocița, sora lui Aăron, tîmpan în mîini și ieșiră toate muierile după dînsa cu tîmpene și cu danțuri.

21 [20]. Și începu lor Mariam zicînd: [21] „Să cîntăm Domnului, că cu slavă se-au proslăvit! Calul și călărețul aruncă în mare”.

22. Și luă Moise pre feciorii lui Israel de la Marea Roșie și-i duse în pustia Sirului. Și merseră pren pustie 3 zile și nu aflară apă.

23. Și veniră la Merra și nu putea/beam

CAP. 15

Cîntarea lui Moise

1. Atunci Moise și fiii lui Israel au cîntat Domnului cîntarea aceasta rostind: „Să cîntăm Domnului căci cu mărire s-a preamărit; pe cal și pe călăreț i-a aruncat în mare.

2. Tăria și scutul meu întru izbăvire este Domnul. Acesta este Dumnezeul meu, pe el îl voi preaslăvi. Acesta este Dumnezeul tatălui meu, pe el îl voi preamări.

3. Domnul cel tare în războaie! Iată numele lui este Domnul.

4. Oștirea și carele lui faraon le-a aruncat în mare; călăreții aleși și căpetenii a mecat în Marea Roșie.

5. Cu valuri i-a acoperit și în afund s-au afundat ca piatră.

6. Dreapta ta, Doamne, s-a preamărit în putere, dreapta ta, Doamne, i-a sfîrșit pe vrăjmași.

7. Cu mulțimea slavei tale ai surpat pe cei potrivnici. Trimis-ai minia ta și i-a mistuit ca pe niște paie.

8. Sufierea miniei tale a despărțit apa, valurile s-au strîns la un loc ca un zăgaz și s-au încheat în mijlocul mării ca un perele.

9. Vrăjmașii se semețeau: «Îi vom goni și-i vom prinde, vom împărți prada și ne vom sătura și răcori sufletul, vom scoate sabia și mîna noastră îi va răpune pînă la unu».

10. Dar tu ai trimis suflarea ta și marea i-a acoperit; ca plumbul s-au afundat în apa cea groaznică.

11. Doamne, cine este asemenea ție între dumnezei? Cine este asemenea ție în sfinjenie preamărit, minunat în fapte, de minuni făcător?

12. Ai întins dreapta ta și iată, pămîntul i-a înghițit!

13. Cu mila ta ai povățuit acest popor și l-ai izbăvit, și l-ai călăuzit cu puterea ta la lăcașul sfînt al tău.

14. Auzit-au neamurile și s-au cutremurat, durere a cuprins pe cei din Filistea.

15. Atunci s-au spăimîntat voievozii Edomului și hatmanii Moabului s-au cutremurat, iar toți, cîli locuiesc în Canaan s-au pierdut de frică.

16. Groaza și spaima i-a cuprins; brațul tău cel tare îi va încremeni ca pietrele, pînă va trece poporul tău, Doamne, pînă va trece acest popor al tău, agonisita ta.

17. Tu îl vei duce și-l vei sădi în muntele moștenirii tale, la sălașul ce ți l-ai făcut, la locul sfînt, zidit de mîinile tale, Doamne.

18. Împărăți-va Domnul în veac și în veacul veacului.

19. Căci calul lui faraon au intrat în mare cu care și călăreți și Domnul a întors peste ei apa mării, iar fiii lui Israel au trecut prin mare ca pe uscat”.

20. Atunci sora lui Aaron, Miriam prorocița, a luat tîmpanul și a ieșit și după dînsa au venit toate femeile cîntînd din tîmpane și dînșînd.

21. Și Miriam le învătă să zică: „Să cîntăm Domnului, căci cu slavă s-a preamărit. Pe cal și pe călăreț i-a aruncat în mare”.

Potolirea setei

22. Apoi i-a dus Moise pe fiii lui Israel de la Marea Roșie în pustia Sur. Trei zile au mers prin pustie și n-au găsit apă ca să bea.

23. Au ajuns la Mara, dar n-au putut/să

apă de la Merra, pentru că era amară; pentru aceea să nămi numele locului acela Amărăciune.

24. Și gilcevia nărodul asupra lui Moisi, dzicindu: „Ce vom bea?”

25. Și strigă Moisi către Domnul și-i arată lui Domnul lemn și-l puse într-apă pre însul și să îndulci⁵. Acolo îi puse lui dreptăți și giudățe și acolo pre însu ispiți⁶.

26[25]. Și dzise: [26] „Să vei audzi cu audzul glasul Domnului Dumnezăului tău și plăcutele înaintea lui vei face și vei băga în urechi porâncele lui și vei cruța toate dreptățile lui, toată boala ce am adus asupra eghiptenilor nu voi aduce pre tine, pentru că eu sint Domnul cela ce te vindecu⁷.”

27. Și veniră la Elim⁷ și era acolo 12 izvoară de apă și 70 de buciuri de finic. Și să tăbăriră acolo pre lingă ape.

CAP 16

1. Și să rădicară de la Elim și veniră toată adunarea fiilor Israel în pustiu Sin¹, care iaste în mijlocul Elim și în mijlocul Sină. Și inn-a 15 dzi în două lună, ieșindu ei den pământul Eghiptului,

2. Gilcevi toată adunarea fiilor lui Israel pre Moisi, și pre Aaron².

3. Și dzisără către ei fiii lui Israel: „Mai cu folos am fi murit rânindu-ne de Domnul în pământul Eghiptului, cînd ședeam la căldările cu carnea³ și mincam pâini de safiu. Că ce ne-ați scos⁴ pre noi întru pustiu! acesta ca să omoriți toată adunarea aceasta cu foamete?”

4. Și dzise Domnul către Moisi: „Iată, eu plou voaă pâini den cer și va ieși nărodul și vor stringe a dzilei pre dzi, pentru ca să-i ispitesc pre ei: Au mēge-vor pre lēgea mea, au ba?”

5. Și va fi în dzua a șasea și vor găti ce vor stringe și va fi îndoit de ce vor stringe a dzilei preste dzi⁵.

6. Și dzise Moisi și Aaron către toată adunarea fiilor lui Israel: „Astară veți cunoaște cum Domnul v-au scos pre voi den pământul Eghiptului.

7. Și dimineață veți vedea mărirea Domnului, căce au audzit Domnul gilceava voastră pre Dumnezău. Dară noi ce sintem că gilceviți pre noi?”

8. Și dzise Moisi: „Dindu-vă Domnul voaă sara carne să mincați și pâini dimineață de safiu⁷, pentru că au ascultat Domnul gilceava voastră carea voi gilceviți asupra noastră. Și noi ce sintem? Pentru că nu asupra noastră gilceava voastră iaste, ce numai asupra lui Dumnezău.”

9. Și dzise Moisi către Aaron: „Dzi la toată adunarea fiilor lui Israel: „Apropiati-vă înaintea lui Dumnezău, pentru că au audzit gilceava voastră.”

10. Și cîndu grăia Aaron la toată adunarea fiilor lui Israel și să întoarsă în pustiu și mărirea Domnului să arătă în nuăr.

11. Și grăi Domnul către Moisi, dzicindu:

12. Audzi gilceava fiilor lui Israel. Grăiește către ei, dzicindu: „De către sară veți minca carne și dimineață veți sătura de pâini și veți cunoaște că eu, Domnul Dumnezăul vostru.”

apă den Merra, că era amară; pentru-aceia puseră numele acelu loc Amărăciune⁶.

25. Și gilcevia oamenii asupra lui Moisei, dzicind: „Ce vom să bem?”

25. Iar Moisei strigă către Domnul și-i arată Domnul un lemn și-l puse⁷ în apă și se îndulci. Acolo puse lui îndreptările și judecățile și acolo-l ispiți,

26. Zicindu-i: „De vei asculta cu ascultare glasul Dumnezeului tău și vei face cele ce plac înaintea lui și vei păzi poruncile lui și vei socoti îndreptările lui toate, nici o durere den cte am adus pre eghipteni pre tine nu voi aduce că eu sint Domnul, vindecătorul tău.”

27. Și veniră în Elim și era acolo 12 izvoară de apă și 70 de stlări de finic. Și se tăbăriră acolo lingă apă.

CAP 16

1. Și se rădicară de la Elim și veni toată gloată feciorilor lui Israel în pustia Sinului, carea iaste între Elim și între Sinaia. În 15 zile a lunii a dooa, deaca ieșiră den țara Eghiptului,

2. Și strigară toți oamenii asupra lui Moisei și a lui Aăron,

3[2]. Zicind¹: [3] „Mai bine era noaă să fim² murit rânit de Domnul în țara Eghiptului, cînd ședeam acolo la căldările cu carnea și mincam pâine în săturare, decît ne-ați scos voi într-această pustie să moară această strinsură de foamete.”

4. Iar Domnul zise către Moisei: „Iată, eu voi plou voaă pâine den cer și să lasă oamenii în toate zilele să stringă ca să-i ispitesc: Umblă în lēgea mea au ba?”

5. Și va fi a șasea zi să gătească ce vor stringe și să fie îndoit ce vor stringe de zi preste toată zioa⁵.

6. Și zise Moisei și Aăron către tot nărodul al feciorilor lui Israel: „Să știți astă seară că Domnul, care v-au scos den țara Eghiptului.

7. Dimineață veți vedea slava Domnului că au audzit Domnul răpștirea voastră spre Dumnezău. Că noi ce sintem să răpștiți spre noi?”

8. Și zise Moisei: „Da-vă voaă Domnul să mincaț seara carne, iar dimineață pâine să vă săturați, că au audzit Domnul răpștirea voastră care răpștiți pre noi. Ce noi ce sintem? Ce nu iaste spre noi răpștirea voastră, ce spre Dumnezău.”

9. Și zise Moisei către Aăron: „Grăiește către toată strinsura feciorilor lui Israel: „Veniți înaintea lui Dumnezău că au audzit răpștirea voastră.”

10. Iar cînd grăia Aăron către tot nărodul feciorilor lui Israel, se întoarsă în pustie și slava Domnului se arătă în nori.

11. Și zise Domnul către Moisei:

12. „Audzi-am răpștirea feciorilor lui Israel. Ce zi către dînși: „Îndeseară veți minca carne, iar dimineață vă veți sătura de pâine, și să știți că eu sint Domnul Dumnezăul vostru.”

bea apa de acolo, că era amară, pentru care s-a numit locul acela Mara, adică cea amară.

24. Și poporul începu a cîrli împotriva lui Moise spunind: „Ce vom bea?”

25. Atunci Moise a chemat pe Domnul în ajutor și Domnul i-a arătat un lemn pe care Moise l-a aruncat în apă și apa s-a îndulcit. În locul acela a dat Domnul fiilor lui Israel legi și acolo i-a pus la încercare.

26. Și l-a spus: „De veți asculta cu luare-aminte glasul Domnului Dumnezeului vostru și veți face ce este drept înaintea lui, de veți lua aminte la poruncile lui și veți păzi toate rînduilele sale, nu voi aduce asupra voastră nici una din molimele cu care am lovit pe eghipteni, căci eu sint Domnul care vă vindecă.”

27. Și au venit la Elim. Acolo erau douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de finici. Și-au așezat tabăra acolo lingă apă.

CAP. 16

Mana.

1. S-au ridicat din Elim și a mers întreaga obște a fiilor lui Israel în pustia Sin, care este între Elim și Sinai, în a cincisprezecea zi a lunii a doua, după ce au ieșit din Egipt.

2. Aici toată adunarea fiilor lui Israel au început să cîrtească împotriva lui Moise și Aaron.

3. Și ziceau fiii lui Israel: „Mai bine murim loviți de Domnul în pământul Egiptului, cînd ședeam împrejurul căldărilor cu carne și mincam pline pe săturate. Dar voi ne-ați adus în pustia aceasta ca să moară întreaga obște de foamete.”

4. Domnul i-a spus lui Moise: „Iată, eu voi lăsa ploaie plină din cer. Să lăsa poporul să adune în fiecare zi cît îi trebuie pentru o zi, ca să-l încerc dacă îmi urmează sau nu lēgea.

5. În a șasea zi să pregătească tot ce au putut stringe și vor vedea că au strîns de două ori mai mult decît de obicei.”

6. Moise și Aaron au vorbit obștii fiilor lui Israel: „Diseară veți cunoaște că Domnul e acela care v-a scos din pământul Egiptului.

7. Iar în zori veți vedea slava Domnului, căci el a audzit gilceava voastră împotriva lui. Dar noi cine sintem, de cîrțiți împotriva noastră?”

8. Și au mai spus: „Domnul vă va da seara carne și dimineață pline să vă săturați, că a audzit cum cîrțiți. Au cine și ce sintem noi? Voi nu huliți împotriva noastră, ci împotriva lui Dumnezău.”

9. Apoi Moise a zis către Aaron: „Spune obștii fiilor lui Israel: „Veniți și vă înfățișați Domnului că el v-a audzit cum cîrțiți.”

10. Și pe cînd le vorbea Aaron, au căutat ei spre pustie și iată, slava Domnului li s-a arătat în nor.

11. Și Domnul i-a grăit lui Moise așa:

12. „Am audzit pe fiii lui Israel cîrînd. Să le vorbești și să le spui de la mine: „Diseară vă veți sătura de carne, iar dimineață de pline, ca să cunoașteți că eu sint Domnul Dumnezăul vostru.”

[illegible]

13. Și să făcu seară și să suiră prepelițe și acoperiră
t abăra ; iară dimineața să făcu potolindu-se rooa împrejurul
t aberii.

14. Și iată, pre fața pustiiului, mărunț ca colind reșul,
albu ca ghiata pre pământ.

15. Și văzînd aceasta fiii lui Israil, ziseră unul către altul: „Ce iaste aceasta ?” Pentru căce nu știa ce iaste. Și zise Moisi către dinșii : „Aceasta iaste pîinea care au dat Domnul voao să mincat.

16. Și acesta e cuvîntul carele au poruncit Domnul: «Stringeți dentr-însa fiiștecarele întru cei ce să cuvin: gomor, după capete, după numărul sufletelor voastre, fiiștecarele întru ceia ce lăcuiescu în cort cu voi să aduna»“.

17. Și făcură așa fiii lui Israil și adunară unuia mai mult, altuia mai puțin.

18. Și măsurară gomor și nu prisosi celui ce avea cel mult și celuia ce avea cel puțin nu să împuțină ; fiestecarele la cine i să cuveniia lui lingă dînsul au adunat.

19. Și zise Moisi către ei : „Nimeni să nu lase pre dimineată de aceasta“.

20. Și nu ascultară pre Moisi, ce lăsară unii pre dimineață dentr-însa și scoasă viermi și să împuți. Și să mihni Móiși pre dînsii.

21. Și adunară pre dinsa dimineața-dimineață, fieș-
tecarele cit i să cuvenia lui. Și cînd încălzia soarele să
topia.

22. Și să făcu a șasea zi, au strîns cîte ce trebuia îndoite, cîte doao gomor unuia. Și intrară toți boiarii adunării și spuseră lui Moisi.

23. Și zise Moisi către dinșii : „Acesta e cuvîntul care au grăit Domnul : « Simbătă, odihnă sfîntă Domnului ». Mîine, cîte veți frămînta, veți frămînta, și cîte veți fierbe, veți fierbe, și tot ce va prisosi, lăsați pre ea la rămășiță pre duminică“.

24. Și lăsară den ea până dimineată, după cum porunci or Móisi, și nu să împuti, nice viermi să făcea întru ea.

25. Și zise lor Moisi : „Mîncăți astăzi, pentru că iaste în băta, odihna Domnului ; astăzi nu veți afla pre cîmpu.

26. Șase zile veți aduna, iară a șaptea zi e sîmbătă, că nu veți afla într-însa“.

27. Și să făcu a șaptea zi și ieșiră unii den norod să adune și nu găsiră.

28. Și zise Domnul către Moisi : „Până cînd nu veți să ascultați poruncile mele și lînea mea ?

29. Vedeti pentru că Domnul au dat voao simbete zioa aceasta. Pentru acăea el au dat voao zioa a şasea pline de 2 zile. Şădeţi fiişcarele la casele voastre, nime să nu iasă den voi den locul lui in a şaptea zi“.

30. Și țină simbăta norodul în a șaptea zi.

— 31. Și numără aceasta fiii lui Israil numele ei „mană“. Și era ca sămînța colindreșului albu, iară gustarea ei, ca azima în miere.

32. Și zise lor Moisi: „Acesta e cuvîntul ce-au poruncit Domnul: «Împlêți gomor de mană la jîtnițe întru semențiile voastre», ca să văză pîinea ce ați mîncat în pustie voi, cum v-au scos, pre voi Domnul den pămîntul Eghiptu/lui”.

13. Și să făcu sara și să sulră cirstei și acoperiră tabăra; iară dimineața să făce potolindu-să roao preglur tabără⁹.

14. Și iată, pre fața pustiei lui mănunt ca colindrășul, albu ca gheața, pre pământ.

15. Și vădzindu-l fiil lui Israil pre însă zisă unu cătră altu: „Ce iaste acesta?” Pentru căce nu știa ce iaste. Și dzise Moisi cătră inșii: „Aceasta iaste pâinea carea au dat Domnul voao să mînceați¹⁰.”

16. Și acesta, cuvîntul carele au porîncit Domnul: „Stringeți de însul fieștecarele de voi intru cei ci să cuvin: gomor, după cap, după numărul sufletelor voastre, fieștecarele intru cea ce lăcuiescu într-un cortu cu voi adunați¹¹.”

17. Și făcură așa fiil lui Israil și adunară unuia mai mult și altuia mai puțin.

18. Și măsurară gomor și nu prisosi celuia ce avea cel multu, și celuia ce avea cel puțin nu să inpuțină; fieștecarele la cine să cuvinia lui lîngă însul au adunat.

19. Și dzise Moisi cătră ei: „Nime să nu lase pre dimineața de însă.”

20. Și nu ascultară pre Moisi, ce lăsară unii de însă pre dimineața și seose viermi și să inpuți¹². Și să mîni Moisi pre inșii.

21. Și-l adunară pre însă dimineața-dimineața, fieștecarele cit i să cuvenea. Și cindu încălzia soarele, să topila.

22. Și să făcu a șasea dzi, au strînsu ce le trebuia îndoit, cite 2 gomor unuia. Și intrară toți boiarii adunării și spuseră lui Moisi.

23. Și dzise Moisi cătră inșii: „Aceasta-i cuvîntul carele au grăit Domnul: „Simbătă, odihnă sfîntă Domnului. Măine, cite veți frămînta, veți frămînta, cite veți fiêrbe, veți fiêrbe, și tot ce va prisosi lăsați pre ele la rămășițe pre dimineața.”

24. Și lăsară de ea pîn-dimineața, după cum porînci lor Moisi, și nu să inpuți, nicea vierme să făcu intru ea¹³.

25. Și dzise lor Moisi: „Mînceți astăzi, pentru că iaste simbătă, odihnă Domnului; astăzi nu veți afla pre cîmpu.

26. 6 dzile veți aduna, iar a 7 dzi, simbătă, nu veți afla intru însă.”

27. Și să făce a 7 dzi și ieșiră unii den nărod să adune și n-au aflat.

28. Și dzise Domnul cătră Moisi: „Păncundu nu veți să ascultați porîncele mele și lînga mea?”¹⁴

29. Vedeți pentru că Domnul au dat voaă simbătă dzua aceasta. Pentru căcea el au dat voaă a 7 dzi pâini a doă dzile. Ședeți fieștecarele lîngă sine la casele voastre, nime să nu însă den voi den locul lui în-a șapte dzile.”

30. Și înu simbătă nărodul în-a șapte dzile.

31. Și numiră pre însul fiil lui Israil „mană”. Și era ca sămînța colindrășului, albă, iară gustarea lui, ca azima în miêre.

32. Și dzise lor Moisi: „Aceasta, cuvîntul carele au porîncit Domnul: „Împleți gomor de mană la rămășițe intru semințiile voastre”, pentru ca să vadză pâinea ce ați mînceat în pustiu voi, cum v-au scos pre voi Domnul den pămîntul Egiptului¹⁵.”

13. Iar deaca inseră, veniră cirstei⁹ și acoperiră toată strînsura, iar dimineața pîlînd roaoa împreju<ru>¹⁰ a toată tabăra.

14. Și iată, era pre fața pustiei ca cerilandrul, alb ca gheața, pre pămînt.

15. Și deaca văzură, feciorii lui Israil ziseră unu cătră altu: „Ce poate fi aceasta?” Că nu știa ce iaste acea. Iar Moisi zise cătră dinșii: „Aceasta iaste pâinea carea au dat voaă Domnul să mîncea.”

16. Aceasta iaste cuvîntul care au făgăduit Domnul: „Stringeți dentr-însa fieștecare den voi în gomorul vostru pre capete și numărul sufletelor voastre fieștecare dentru voi să adunați cu oamenii casele voastre.”

17. Și făcură feciorii lui Israil așa și strînsură unii mult, alții puțin.

18. Fieștecare pre măsura gomoarilor sale. Și nu prisosi celui ce adunase multu, nici celui ce adunase puțin nu l<i>¹¹ psi, ce cine cit putuse aduna, atîta le ajungea¹².

19. Și zise Moisi cătră dinșii: „Nimeni să nu lase nimic dentr-însa pînă dimineața.”

20. Iar ei nu ascultară pre Moisi, ce unii dentr-inșii lăsară să le fie și pre a dooa zi; iar ea se împuti și se umplu de viermi. Și se mînie pre dinșii Moisi.

21. Iară ei, dîns-de-dimineața strînsură toț rămășițele lor. Și unde le încălzia soarele, se topila.

22. Iar cînd fu a șasea zi, strînsură ce le trebuia îndoit, 2 gomor<i> la un loc unu om. Și veniră toț boiarii strînsurii și spuseră lui Moisi.

23. Iar Moisi zise cătră dinșii: „Aceasta iaste cuvîntul care au grăit Domnul: „Simbătă, răpaos sfînt al Domnului. Măine, ce veț frige, frigeți, ce veț fiêrbe, fiêrbeți, și tot ce vă va rămînea, lăsați pre a dooa zi.”

24. Și lăsară pre a dooa zi, cum porînci lor Moisi și nu se împuti, nici vierme nu se află într-însa.

25. Și le zise Moisi: „Mînceți astăzi, că la cîmp nu veți afla, că astăzi iaste simbătă răpaosului Domnului.

26. Șase zile să stringeți, iar zioa a șaptea, a simbetei, nu veți afla.”

27. Iar deaca veni a șaptea zi, se duseră unii să stringă și nu aflară.

28. Și zise Domnul cătră Moisi: „Păncînd nu veț asculta porîncile mele și nu veț păzi lînga mea?”

29. Vedeți că Domnul au dat voaă această zi, simbătă. Drept acea v-au dat voaă a șasea zi pâine de 2 zile, ca să zăză fieștecare de voi în casa sa deusebi și nici unu dentru voi să nu însă de la locul său nicăiri în zioa a șaptea.”

30. Și sârbară oamenii a șaptea zi.

31. Și-l puseră feciorii lui Israil numele „mannă”, că era acea ca sămînța de coriandră și albă ca făina, iar la gustarea ei era ca făina cu miêre.

32. Și zise lor Moisi: „Aceasta iaste cuvîntul Domnului care au porîncit să umpleți gomor de mannă și să păziți intru rămășița seminției voastre, ca să vadză pâinea carea ați mînceat voi în pustie, cînd v-au scos Domnul den țara Egiptului¹⁵.”

13. Cînd s-a inserat au venit stoluri de prepelețe și s-au lăsat peste tabără; iar dimineața, după ce s-a luat roua din jurul taberei,

14. Iată, s-au ivit pe fața pustiei niște grăunțe mărunte precum coriandrul, albe ca grindina, pe pămînt.

15. Văzînd aceasta, fiii lui Israel și-au spus unul altuia: „Ce poate fi aceasta?” Căci nu șiau ce este. Atunci Moise le-a spus: „Aceasta este plinea pe care v-a dat-o Domnul de mîncare.

16. Ascultați porunca Domnului: „Să stringeți din ea cit să vă ajungă, pentru fiecare un omer, după numărul sufletelor voastre; să fie destul pentru toți cei care șed împreună într-un cort.”

17. Fiii lui Israel au făcut așa, unii au adunat mai mult, alții mai puțin.

18. Și măsurînd cu omerul, n-a prisosit nici celui care avea mai mult, și n-a lipsit nici celui care avea mai puțin; fiecare a adunat cit se cuvenea celor care erau cu sine.

19. Moise le-a spus: „Nimeni să nu lase ceva din ea pe a doua zi!”

20. Dar nu l-au ascultat, ci unii au mai păstrat din ea pînă dimineața. Dar a făcut viermi și s-a strîcat. Și s-a mîniat Moise pe ei.

21. În fiecare dimineață aduna fiecare cit îi trebuia. De cum începea soarele să dogorească, mana neculeasă se topa.

Domnezu poartă de grijă pentru simbătă

22. În a șasea zi au strîns de două ori mai mult, cite două omere de fiecare. Și au venit căpeteniile obștii și l-au înștiințat pe Moise.

23. Iar Moise le-a spus: „Iată ce a cuvîntat Domnul: „Mîine e simbătă, odihna cea sfîntă pentru Domnul. Ce trebuie copt, coaceți și ce trebuie fiert, fierbeți, iar ce va prisosi, lăsați să rămîna pe a doua zi.”

24. Și au lăsat ce prisosea pe a doua zi, după porunca lui Moise, și nu s-a strîcat și nici viermi n-a făcut.

25. Moise le-a spus: „Să mînceți aceasta astăzi, căci astăzi este simbătă, odihna cea sfîntă pentru Domnul; pe afară nu veți găsi nimic de cules.

26. Șase zile să ajunați, pentru că în a șaptea zi, simbătă, nimic nu veți găsi.”

27. În ziua a șaptea au mers unii dintre ei să adune mană, dar n-au găsit-o.

28. Atunci Domnul i-a spus lui Moise: „Pînă cînd nu veți voi să ascultați de porîncile și de învățăturile mele?”

29. Eu, Domnul, v-am dăruit această zi a odihnei sfînte, simbătă. De aceea v-am dat în ziua a șasea hrană pentru două zile. Să rămîna tot omul în ziua a șaptea acasă, nimeni să nu însă din tabără.”

30. Și poporul a ținut simbătă, în ziua a șaptea, odihnindu-se.

31. Și fiii lui Israel au numit hrana aceasta a lor „mană”. Și era ea albă ca sămînța de coriandră, iar gustul ei era ca turta cu miere.

32. Moise le-a spus: „Domnul a porîncit să umpleți un omer cu mană ca să se păstreze într-un neam de neamul vostru, să se vadă hrana ce ați mînceat-o în pustie, cînd v-a scos Domnul din pămîntul Egiptului¹⁵.”

33. Și dzise Moisi către Aaron : „Ia un ureclor de aur și pune întru el plin gomor de mană și-l vei pune pre însul înaintea lui Dumnedzau.

34 [33]. Întru cruțare în semințiile voastre, în ce cliup au poruncit Domnul lui Moisi¹³. [34] Și puse Aaron înaintea mărturiei întru pază.

35. Și fiii lui Israel au mncat mană 40 de ani, pân-au venit la pământul lăcut ; pre mană au mncat, pân-au venit la partea Finchei.

[36]. Iar gomor, a dzecă a trei vrede era.

CAP 17

1. Și să rădică toată adunarea fiilor Israel de la pustiiul Sin, după taberile lor, pre cuvântul lui Dumnedzau, și să tăbăriră la Rafidim¹. Și nu era apă la nărod să bea.

2. Și să pricea² nărodul către Moisi și dzicea : „Dă-ne noaă apă pentru ca să bem”. Și dzise lor : „Ce mă huliți pre mine și ce ispititi pre Domnul ?”

3. Și însăită acolă nărodul de apă și gilcevia nărodul pre Moisi³, dzicindu : „Pentru ce ne-ai suit pre noi den Eghiptu să ne omori pre noi, și copiii noștri și dobitoacul nostru de sete ?”

4. Și strigă Moisi către Domnul, dzicindu : „Ce voi face nărodului acestuia? Pentru că puțin și mă vor ucide cu pietri”⁴.

5. Și dzise Domnul către Moisi : „Pasă înaintea nărodului acestuia și ia cu tine den cei bătrini ai nărodului și toiagul cu carele ai lovit riul ia-l a mină și vei merge.

6. Aicea eu stau mainte de a merge tu pre piatră în Horiv. Și vei lovi piatră și va ieși dentru însă apă și va bea nărodul”. Și făcu Moisi așa înaintea fiilor Israel⁵.

7. Și s-au numit numele locului aceluia „Ispită și Hulă”, pentru hula fiilor Israel și pentru că ispilea pre Domnul Dumnedzau, dzicindu : „Au iaste Domnul întru noi au ba?”

8. Și veni Amalie și bătea pre Israel la Rafidim⁶.

9. Și dzise Moisi lui Iisú : „Alége ție oameni și ieșindu, stă⁷ împotriva lui Amalie măine. Și iată, eu stau pre virful muntelui și toiagul lui Dumnedzau întru mâna mea”.

10. Și făcu Iisus după cum i-au dzis lui Moisi și stătu împotriva lui Amalie⁸; și Aaron și Or s-au suit pre virful muntelui.

11. Și fu cîndu rădica Moisi măinele lui, birua Israel, iară cîndu slobozia măinele, birua Amalie.

12. Și minile lui Moisi, grêle. Și luindu piatră, supuseră suptu el și ședea pre el. Și Aaron și Or răzama măinele lui, de o parte unul, de altă parte altul și să fēcără minile lui Moisi răzamate până la apusul soarelui⁹.

13. Și au înfrîntu Iisus pre Amalie și tot nărodul lui cu ucidere de sabie.

14. Și dzise Domnul către Moisi : „Scrie aceasta¹⁰ către pomenire întru carte și dă în urechile lui Iisus, pentru că cu ștergere voi șterge pomenirea lui Amalie dentru cel de suptu cer”.

15. Și zidi Moisi jirtăynle Domnului și numi numele lui „Domnul — mie scăpare”/

33. Și zise Moisel către Aaron : „Ia-ț un vas de aur și bagă într-insul un gomor plin de mană și să-l pui înaintea Domnului,

34 [33]. Întru paza seminției voastre, [34] cum au poruncit Domnul lui Moisel. Și-l puse Aaron înaintea mărturiei, întru pază.

35. Iar feciorii lui Israel mncară mană 40 de ani până veniră la pământul lăcut și mncară mană până veniră la marginea Finchei⁶.

36. Iar gomorul iaste a zecă parte den trei vrede⁷.

CAP 17

1. Și se rădică toată strinsura feciorilor lui Israel de la pustia Sinului după cătelor cu cuvîntul Domnului, și se tăbăriră în Rafid. Și nu era apă să bea oamenii.

2. Iar oamenii huliă asupra lui Moisel, zicînd : „Dă-ne apă să bem”. Iar Moisel zise : „Ce huliți pre mine și ce ispitit pre Domnul ?”

3. Și însetosară acolă noroadele de apă și răpștia asupra lui Moisel, zicînd : „Că ce ai scos pre noi den Eghiptu să omori și pre noi, și copiii noștri, și dobitoacul nostru cu setea ?”

4. Iar Moisel strigă către Domnul, zicînd : „Ce voi face acestor oameni? Că încă puțin va mai fi, ce mă vor ucide cu pietri”.

5. Și zise Domnul către Moisel : „Pasă înaintea oamenilor și ia cu tine den bătrînii oamenilor și toiagul cu care ai lovit marea ia-l în mîna ta și pasă.

6. Iar eu voi sta acolă mai nainte de venirea ta la pîiatră în Horiv. Și să lovești<i> în pîiatră și va ieși dentr-însa apă și vor bea tot oamenii”. Și făcu Moisel așa înaintea feciorilor lui Israel⁵.

7. Și puse numele aceluia loc „Ispitare și Hulă”, pentru hula feciorilor lui Israel și pentru ispitirea Domnului, care ziseră : „Să iaste întru noi Domn au ba ?”

8. Și veni Amaleicul și oști asupra lui Israel în Rafidim.

9. Iară Moisel zise către Iisus : „Alége-ț niște [be] bărbați viteji și pasă de te tăbăraște împotriva Amaleicului. Iar dimineață eu voi sta desupra muntelui și toiagul lui Dumnezeu va fi în mîinile mele”.

10. Și făcu Iisus cumu-l zise Moisel și se tăbări împotriva Amaleicului; iară Moisel și Aaron și Or se suiră în virful muntelui

11. Și fu cîndu-ș rădica Moisel mîinile, birua Israel, iară cîndu-ș slobozia mîinile, birua Amaleicul².

12. Și se îngreulară mîinile lui Moisel. Și luînd o pîiatră, supuseră supt dînsul și șazu pre dînsa. Iar Aaron și Or răzima mîinile lui dedăsupt, unul de o parte, altul de altă parte; și fură mîinile lui Moisel răzimate până într-apusul soarelui.

13. Și birui Iisus pre Amaleic și tăie tot oamenii cu sabila.

14. Și zise Domnul către Moisel : „Scrie aceasta în cărți întru aducere-aminte și o dă urechilor lui Iisus, că cu pericune voi pîrde pomenirea Amaleicului de pre pămînt”.

15. Și zidi Moisel altar Domnului și-l puse numele „Domnul meu și scăparea/ mea”.

33. Iar lui Aaron i-a spus Moise : „Ia un vas de aur și pune în el un omer de mană : pune-l în casa Domnului, spre aducere-aminte pentru toți urmașii”.

34. Aaron i-a așezat înaintea chivotului¹ mărturiei, spre păstrare, după cum poruncise Domnul.

35. Patruzeci de ani au mncat fiii lui Israel mană, pînă au ajuns în pămînt lăcut; au mncat mană pînă au ajuns la hotarele Canaanului.

36. Iar omerul este o măsură, a zecă parte dintr-o efă.

CAP. 17

Apă din piatră

1. Și a purces toată obștea fiilor lui Israel din pustia Sinai, din loc în loc, după porunca Domnului, și și-au așezat tabăra la Rafidim. Acolo nu se găsea apă de băut.

2. Și poporul cîrtea împotriva lui Moise, cerînd : „Dă-ne apă să bem”. Iar Moise le-a spus : „De ce îmi căutați pricină și de ce încercați pe Domnul ?”

3. Și fiindcă era lipsă de apă, cîrtea poporul împotriva lui Moise, spunînd : „Ce-i asta? Ne-ai scos din Egipt ca să murim de sete, noi și copiii noștri și dobitoacele noastre ?”

4. Moise a strigat către Domnul și a zis : „Ce să fac eu poporul acesta? Încă puțin și mă vor ucide cu pietre”.

5. Domnul i-a spus lui Moise : „Cheamă cu tine cîțiva din bătrînii lui Israel și treci înaintea poporului. Ia în mîna toiagul cu care ai lovit apa Nilului și du-te.

6. Și, iată, eu te voi întîmpina la stîncă din Horeb. Să lovești în stîncă și va curge din ea apă și va avea poporul meu de băut”. Moise a făcut cum i-a spus Domnul, în vîzul bătrînilor lui Israel.

7. Și au pus locului acela numele Masa și Meriba, pentru că acolo au cîrțit fiii lui Israel și pentru cercarea Domnului, cînd s-au întrebat : „Este, oare, Domnul în mijlocul nostru sau nu ?”

8. Atunci au venit amaleciții să poarte război cu israeliții la Rafidim.

9. Și Moise i-a spus lui Iosua : „Alege-ți bărbați voinici și du-te mîine să te lupți cu amaleciții. Și, iată, eu mă voi sui în virful muntelui, iar toiagul lui Dumnezeu va fi în mîna mea”.

10. Și a făcut Iosua așa cum i-a spus Moise, s-a dus să se lupte cu amaleciții; iar Moise, Aaron și Or s-au suit în virful muntelui.

11. Și cînd ridica Moise mîinile, birua Israel, iar cînd lăsa mîinile în jos, birua Amalec.

12. Dar Moise ohoșind, mîinile i s-au îngreunat. Au pus o piatră de s-a așezat Moise pe ea, iar Aaron și Or i răzîmău mîinile, unul de o parte și altul de altă parte; și au stat mîinile lui Moise ridicate pînă la apusul soarelui.

13. Și a zdrobit Iosua toată oștirea amaleciților, trecînd-o prin ascuțișul sabiei.

14. Atunci i-a spus Domnul lui Moise : „Să scrii aceasta într-o carte spre aducere-aminte și înștiințează pe Iosua că voi stinge pomenirea lui Amalec de sub cer”.

15. Moise i-a zidit Domnului un altar și i-a pus numele „Domnul este scăparea/mea”.

16. Căci cu mină ascunsă bate Domnul pe Amalec den neamuri în neamuri.

CAP 18

1. Și auzi Iothor, popa lui Madian, socrul lui Moisi, toate cîte au făcut Domnul Israel nărodului său, pentru că scoase Domnul pre Israel den Eghiptu¹.

2. Și luă Iothor, socrul lui Moisi, pre Sepfōra, muiērea lui Moisi, după lăsarea ei,

3[2]. Și pre amindoi ficiorii lui. [3] Numele unuia, Ghersam, zicindu: „Nemierne am fostu în pămîntu străin“.

4. Și numele al doilea, Eliezer, zicindu: „Pentru că Dumnedzău tăline-mieu, agiutor mie și mă scoase den mîna lui faraon“.

5. Și veni Iothor, socrul lui Moisi, și fiu, și fămēia cătră Moisi la pustiu unde s-au tăbărit, la muntele lui Dumnedzău².

6. Și spuseră lui Moisi, zicindu: „Iată, Iothor, socru-tău, vine către tine și amindoi ficiorii tăi cu însul“.

7. Și ieși Moisi în timpinarea socru-său și s-a închină lui și-l sărută pre el și s-a sărutat unu pre altu. [8] Și-l băgă pre însi Moisi în cortu.

8. Și povesti Moisi socrului său toate cîte au făcut Domnul lui faraon și eghiptenilor pentru Israel și toată osteneala ce le s-au făcut lor pre cale și cum i-au scos Domnul den mîinile lui faraon și a eghiptenilor.

9. Și s-a minună Iothor pentru toate bună-tățile carele au făcut Domnul lor, căci i-au scos pre însi Domnul den mîna eghiptenilor și den mîna lui faraon.

10[9]. Și dzise Iothor: [10] „Blagoslovit — Domnul, căci au scos pre nărodul său den mîna eghiptenilor și den mîna lui faraon.“

11. Acum cunoscu cum mare iaste Domnul decit toți bodzii, pentru acēia căci i-au asuprit pre însi³.

12. Și luă Iothor, socrul lui Moisi, ardere de tot și jîrtve lui Dumnedzău. Și veni Aaron și toți bătrînii lui Israel ca să mîninice împreună pâine cu socrul lui Moisi înaintea lui Dumnedzău.

13. Și fu a doao dzi, ședzu împreună Moisi a judeca năredul și sta tot nărdul înaintea lui Moisi de dimineață pîn-în sară.

14. Și vîdzindu Iothor toate cîte făcea nărodului, dzise: „Ce iaste aceasta ce faci tu nărodului? Pentru ce șezi tu singur și tot nărodul stă înaintea ta de dimineață pîn-în desară?“

15. Și dzise Moisi socru-său: „Pentru căci vine nărodul cătră mine ca să cêre giudeț de la Dumnedzău.“

16. Pentru că cîndu li să va face lor price și vor veni la mine, ceru pre flește-orele și-i [și-i] tocmașcu pre ei porâncele lui Dumnedzău și legea lui⁴.

17. Și dzise socrul lui Moisi cătră însul⁴: „Nu dreptu faci tu acesta lucru.“

18. Cu stricăciune te vei strica și tu și tot nărodul acesta carele iaste cu tine. Greu fle cuvîntul acesta, nu vei putea să faci tu singur.

19. Acum dară ascultă-mă și sfătulescu-te și va fi Dumnedzău cu tine! Fă-te tu nărodului lucrurile de cătră Dumnedzău și vei purta cuvintele lor cătră Dumnedzău.

16. Că cu mină vîrtoasă oștēște Domnul asupra Amalecului den neam în neam.

CAP 18

1. Și auzi Iothor, popa al Madlāmului, socrul lui Moisi, toate cîte făcu Domnul lui Israel oamenilor lui și cum au scos Domnul pre Israel den Eghiptet.

2. Și luă Iothor, socrul lui Moisi, pre Sepfōra, muiērea lui Moisi, și cu avuția ei,

3. Și feciorii lui amindoi. Pre unu chiema Ghersim, zicind: „Vînetic sînt în țară străină“.

4. Iar pre altul, Eliazar, zicind: „Dumnezeu tăline-mieu <ajutoriu meu>¹ m-au mîntuit den mîinile lui faraon“.

5. Și veni Iothor, socrul lui Moisi, și feciorii și muiērea lui Moisi în pustie, unde era tăbărit lingă muntele lui Dumnezeu.

6. Și spuseră lui Moisi, zicind: „Iată că vine socru-tău, Iothor, la tine, și muiērea ta, și feciorii tăi amindoi²“.

7. Și ieși Moisi întru întîmpinarea socru-său și se închină lui și-l sărută și se întrebă unu cu altu de sănătate și intrară în cort.

8. Și povesti Moisi socru-său toate cîte au făcut Dumnezeu lui faraon și eghiptenilor pentru Israel și toată osteneala ce au fost lor pre cale și cum i-au mîntuit Domnul den mîinile lui faraon.

9. Iară Iothor se miră de o milă ca aceasta ce făcuse cu dînsii Domnul, de-i scoase den mîinile eghiptenilor și den mîinile lui faraon.

10. Și zise Iothor: „Bine iaste cuvîntat Domnul cēla ce au mîntuit oamenii săi den mîinile eghiptenilor și den mîinile lui faraon.“

11. Acum cunoscu că Domnul iaste mai mare decit toți dumnezeii și pentru căci îi foarte năcăjia, plăti lor Domnul³.

12. Și puse Iothor, socrul lui Moisi, arderea cea de tot și jîrtve. Și veni și Aaron și toți bătrînii lui Israel să mîninice pâine cu socrul lui Moisi înaintea lui Dumnezeu.

13. Iară a doaoa zi șazu Moisi să judece nărodul și stătura toți oamenii înaintea lui Moisi de dimineață pînă seara.

14. Iar deaca vāzu Iothor, socrul lui Moisi, toate cîte făcea Moisi oamenilor, zise: „Că ce faci oamenilor așa? Că ce săzi numai tu singur, iar oamenii toți stau înaintea ta de dimineață pînă seara?“⁴.

15. Iar Moisi zise socru-său: „Vin oamenii la mine și cer judecată de la Dumnezeu.“

16. Și cînd au ei pră, vin la mine și iau seama flește a căruia și învâț după legea și după porunca lui Dumnezeu⁴.

17. El zise: „Nu faci tu cu dreptul acest lucru.“

18. Că iată că cu răsipă vei răsipi și pre tine și tot nărodul acesta care iaste cu tine, că un lucru cu greu iaste acesta și nu-l vei putea face tu însuși.

19. Ce acum ascultă pre mine să te sfătulescu și va fi Dumnezeu cu tine! Fii tu acestor oameni să le soletși cēle ce sînt cătră Dumnezeu și să duci/cuvintele lor cătră Dumnezeu.

16. Căci spunea: „Ridicate au fost minile tainic spre Domnul. Din neam în neam Domnul îi va birui pe Amalec“.

CAP. 18

Ietro la Moise

1. Ietro, preotul din Madian, socrul lui Moise, a auzit toate cîte le făcuse Domnul pentru Moise și poporul său, Israel, și cum i-a scos din Egipt.

2. A luat Ietro, socrul lui Moise, pe fiică-sa Sefera, femeia lui Moise, pe care acesta o trimisese acasă.

3. Și pe cei doi fii ai ei. Numele unuia dintre ei era Ghersom, după cum spusese Moise la naștere: „Sînt pîrbeag în țară străină“.

4. Numele celui de al doilea era Eliezer, după cum spusese Moise: „Dumnezeul tatălui meu mi-a fost ajutor și m-a scăpat din mîna lui faraon“.

5. Și a venit Ietro, socrul lui Moise, cu femeia și copiii acestuia, la Moise în pustie, unde își așezase tabăra, la muntele lui Dumnezeu.

6. L-au vestit pe Moise, spunîndu-i: „Iată, socrul tău, Ietro, vine la tine; cu el sînt femeia ta și cei doi fii ai tăi“.

7. Moise a ieșit în întîmpinarea socrului său, i s-a închinat, l-a sărutat și s-au îmbrățișat unu pe altu. Apoi l-a poftit în cort.

8. Și i-a povestit Moise socrului său toate cîte le făcuse Domnul lui faraon și egiptenilor ca să scape pe israeliți din mîinile lor și cum, pe drum, i-a izbăvit de toată primejdia și nevoia.

9. Ietro s-a bucurat de tot binele pe care l-a făcut lor Domnul cînd i-a scăpat din mîinile egiptenilor și din mîna lui faraon.

10. Și a spus: „Binecuvîntat fie Domnul că a izbăvit poporul său din mîinile egiptenilor și din mîna lui faraon.“

11. Acum am cunoscut că Domnul este mai mare decit toți dumnezeii, căci i-a smerit pe egipteni³.

12. Și a adus Ietro, socrul lui Moise, jertfă și ardere de tot lui Dumnezeu. Atunci a venit și Aaron și toți bătrînii lui Israel și împreună cu socrul lui Moise au mîncat cina jertfei înaintea lui Dumnezeu.

13. Și a doua zi a șezut Moise la judecată judecînd pricinile poporului, iar poporul a stat înaintea lui Moise de dimineață pînă seara.

14. Vîzînd Ietro cîte făcea Moise pentru popor, i-a spus: „De ce faci tu toate acestea? De ce te ostenești tu singur cu poporul care stă înaintea ta de dimineață pînă seara?“

15. Moise i-a răspuns socrului său: „Poporul vine la mine să ceară judecată de la Dumnezeu.“

16. Căci atunci cînd se ivesc neînțelegeri vin la mine. Eu îl judec pe fiecare și arăt poruncile și legea lui Dumnezeu⁴.

17. Socrul său i-a spus lui Moise: „Nu faci bine.“

18. Fiîndcă vā veți istovi și tu și poporul tău. E un lucru prea greu ca să-l poți face singur.

19. Ascultă sfatul meu și Dumnezeu te va binecuvînta! Fă-te mijlocitor înaintea lui Dumnezeu/pentru pricinile poporului.

20. Și vei mărturisi lor porâncele lui Dumnedzâu și legea lui și vei arăta lor căile întru carele vor merge întru ele și faptele carele vor face.

21. Și tu ție socotește dentru tot nărodul oameni tari și temători de Dumnedzâu, oameni drepti ce urăscu mindrie și vei pune pre ei mai mari preste mic, și preste sută, și preste cincizăci, și preste dzêce, și aducători înlontru de cărți.

22. Și vor giudeca nărodul preste tot ceasul, iară cuvintul cel cu greu îl vor aduce la tine, iară giudețele cele mici le vor giudeca ei și vor ișura de la tine și-ți vor agiutori ție.

23. Să vei face acesta cuvintu, te va întări Dumnedzâu și vei putea să stai și tot nărodul acesta va veni la locul lui cu pace.

24. Și ascultă Moisi glasul socrului său și făcu toate cîte i-au dzis lui.

25. Și alêse Moisi oameni tari dentru tot Israilul și-i făce pre ei preste ei preste mic, și preste sută mai mari, și preste 50, și preste 10, și aducători înlontru de cărți.

26. Și giudeca nărodul preste tot ceasul, iară cuvintul cu greu îl aduce la Moisi, iară tot cuvintul ușor giudeca ei.

27. Și trimise Moisi pre socru-l său și să duse la pămîntul lui.

CAP 19

1. Iară în-a treia lună a ieșirii fiilor Israil den pămîntul Eghiptului, întru dzua aceasta, au venit la pustiu Sină¹.

2. Și să rădică la Rafidin și veniră la pustiu Sină și să tăbăriră acolo Israil împotriva muntelui.

3. Și Moisi să sui în muntele lui Dumnedzâu și-l chemă pre insul Dumnedzâu den munte, dzicîndu: „Acêstea vei grăi casei lui Iacov și vei povesti fiilor Israil:

4. „Voi ați vădzut cîte am făcut eghiptenilor și v-am luat pre voi ca pre niște aripi de vultur și v-am tras pre voi cătră mine.

5. Și acum să veți asculta cu audzul glasul meu și veți cruța făgăduința mea, în veți fi mie nărod de multu preț dentru toate limbile, pentru că tot pămîntul al meu iaste.

6. Și voi veți fi mie împărătească svințenie și limbă sfîntă. Acêstea cuvinte vei grăi fiilor Israil“.

7. Și veni Moisi și grăi cătră cei bătrîni al nărodului și dzise și li puse lor toate cuvintele acêstea carele le-au porâncit lor Dumnedzâu.

8. Și răspunse tot nărodul odată și dzise: „Toate cîte au dzis Dumnedzâu vom face și vom asculta“. Și aduse Moisi cuvintele nărodului cătră Dumnedzâu.

9[8]. Și dzise Domnul cătră Moisi: [9] „Iată, eu viu cătră tine întru stîlp de nuâr², pentru ca să audză nărodul grăindu eu cătră tine și ție îți vor crêde în vîci“. Și spuse Moisi cuvintele nărodului cătră Domnul.

10. Și dzise Domnul cătră Moisi: „Pogo-

20. Și să le arăt porâncele lui Dumnezeu și legea lui și să spu lor căile lui pre care vor umbla și lucrurile ce vor face.

21. Iară tu-ți alêge den toți oamenii bărbat puternici, temători de Dumnezeu, bărbat drept și să le fie mărirea urită și pune preste dinșii căpitani, și izbaș, și ceaș, și vâtaș, și logofet.

22. Să-i judece preste toată vrêmea, iară cuvintul cel greu îl vor aduce la tine, iară judecățile cele mici să le judece ei și-ți vor ușora ostencala și-ți vor fi ajutor.

23. Deci, de vei face acest cuvint, te va întări Dumnezeu și vei putea sluji și tot norodul acesta va veni cu pace la locul său“.

24. Și ascultă Moisei glasul socru-său și făcu toate cîte-i zise.

25. Și alêse Moisei den tot Israilul oameni cu putere și puse preste dinșii căpitani, izbaș, ceaș, și vâtaș, și logofet⁴.

26. Și judeca oamenii preste toată vrêmea, iară tot cuvintul greu îl ducea la Moisei, iară cele mai mici le judeca ei înșii.

27. Și trimise Moisei pre socru-său și se duse în țara sa.

CAP 19

1. Iară a treia lună de ieșirea feciorilor lui Israil den țara Eghiptului într-această zi, veniră în pustia Sinaiei.

2. Și se rădicară de la Rafidin și veniră în pustia Sinaiei și stătu¹ Israil acolo împotriva muntelui.

3. Iară Moisei se sui în muntele lui Dumnezeu și-l strigă Dumnezeu den munte, dzicîndu-i: „Așa să zici casei lui Iacov și să spu feciorilor lui Israil:

4. „Voi înșiv<8> ați văzut ce am făcut eghiptenilor și am luat pre voi ca pre niște aripi de vultur și v-am adus la mine.

5. Deci acum de veți asculta cu ascultare glasul meu și veți păzi porunca mea, fi-veți mie gloata aleasă den multe² limbi, că tot pămîntul iaste al meu.

6. Și voi veți fi mie sfîntire împărătească și limbă sfîntă. Acêste cuvinte să le grăiești feciorilor lui Israil“.

7. Și deaca veni Moisei, chlemă pre toți bătrînii nărodului și zise și mărturisi lor toate cuvintele acêstea care porânci lor Dumnezeu.

8. Iară nărodul tot răspunseră depreună și zise: „Tot ce au zis Dumnezeu vom asculta și vom face“. Și duse Moisei cuvintele nărodului la Dumnezeu.

9. Iară Domnul zise lui: „Iată, eu voi veni la tine în stîlp de nor, ca să mă audză oamenii, vorbind cu tine și să crează ție în vîci“. Și spuse Moisei cuvintele nărodului cătră Domnul.

10. Iară Domnul zise lui Moisei: „Po-

20. Învață-i poruncile lui Dumnezeu și legea lui, arată-le căile pe care au să umble și tot ce trebuie să facă.

21. Iară tu alege-ți din popor bărbăți înțelepți, temători de Dumnezeu, bărbăți drepti, care urăscu mindria, și pune-i căpetenii peste mii, căpetenii peste sute, căpetenii peste cincizeci și căpetenii peste zeci de șiflete.

22. Ei să fie gata oricînd să judece poporul. Pricinile mai grele să le aducă în fața ta, iar pe cele mărunte să le judece ei. Astfel ei îți vor fi de mare sprijin și ție îți va fi mai ușor.

23. De vei face aceasta și Dumnezeu te va întări și te va binecuvînta, vei putea ține rînduială pentru întreg poporul și fiecare se va întoarce în pace la locul său“.

24. Moise a ascultat sfatul socrului său și a făcut toate cîte i-a spus.

25. A ales bărbăți înțelepți din tot Israelul și i-a făcut pe ei căpetenii peste mii și căpetenii peste sute, căpetenii peste cincizeci și căpetenii peste zeci de suflete.

26. Ei judecau poporul în toată vrêmea. Pricinile mai grele le aduceau în fața lui Moise, iar pe cele mărunte le judecau ei înșii:

27. După aceea s-a despărțit Moise de socru-l său și Ietro s-a dus acasă, în țara lui,

CAP. 19

Pregătiri pentru primirea legii.

1. În luna a treia de la ieșirea fiilor lui Israel din pămîntul Egiptului, au ajuns ei în pustia Sinai.

2. Au plecat din Rafidim și au mers în pustia Sinai unde și-au așezat tabăra, lângă munte.

3. Moise s-a suit în munte, la Dumnezeu. și Dumnezeu l-a strigat și i-a zis: „Grăiește astfel casei lui Iacov și vestește fiilor lui Israel:

4. „Ați văzut cîte am făcut egiptenilor și cum v-am luat ca pe aripi de vultur și v-am adus la mine.

5. Iară acum, de veți asculta cu luare-amînt glasul meu și veți păzi legămîntul meu, veți fi poporul meu ales dintre toate neamurile, căci al meu este întreg pămîntul.

6. Și mie îmi veți fi ca o împărăție de proști, ca un neam sfînt. Aceste cuvinte să le spu fiilor lui Israel“.

7. După ce Moise a coborît, a chemat pe bătrînii poporului și le-a spus tot ce li poruncise Dumnezeu.

8. Atunci tot poporul a răspuns într-un glas: „Toate cîte a spus Dumnezeu le vom face și-l vom asculta“. Moise a dus vorbele poporului la Dumnezeu.

9. Iară Domnul i-a spus lui Moise: „Iată, eu voi veni la tine într-un stîlp de nor, ca să audză poporul că eu îți vorbesc și să te creadă pururea“. Moise a dus vorbele poporului la Dumnezeu.

10. Domnul i-a mai spus: „Coboară-te

rlindu-te, mărturisește nărodului și curățește pre ei aslădzi și mâine și-ș spele hainele³.

11. Și fie gata în-a treia dzi, pentru că în-a treia dzi să va pogori Domnul pe muntele Sină înaintea a tot nărodul.

12. Și vei năbăi nărodul prepregiur, dzicîndu: „Feriți-vă pre voi a vă sul în munte și să s<ă> atingă ceva de el; tot cine să va atinge de munte cu moarte va muri.

13. Nu să va atinge de însul mîna, pentru că cu pietri să va lovi, au cu lovitură să va săgeta, ori dobitoc, ori om, nu va trăi. Iară cîndu glasurile și trîmbițele și nuărul va trîce de la munte, aceia să vor sul pre munte⁴.

14. Și pogori Moisi den munte cătră nărod și sfinți pre ei și-ș spălăra hainele lor.

15[14]. Și dzise nărodului: [15] „Gătați-vă 3 dzile să nu vă apropiăți la muierē.”

16. Și fu a 3 dzi, fiind de cătră minceate, să făcură glasuri și fulgere și nuări întunecoși pre muntele lui Sină, glasul trîmbiței răsuna tare și să spămintă tot nărodul cel den tabără⁵.

17. Și scoase Moisi nărodul întru timpinarea lui Dumnezeu den tabără și stătu supu munte⁶.

18. Muntele Sinaiei să afuma tot, pentru căce să pogori Dumnezeu pre el întru foc și să suia fumul ca un foc de cuplor și să minună tot nărodul foarte.

19. Și să făcură glasurile trîmbiței mergîndu înaintea mai tare foarte. Și Moisi grăia și Dumnezeu îi răspundea lui cu glas⁶.

20. Și să pogori Domnul pre muntele Sinaiei, pre virful muntelui, și chemă Domnul pre Moisi pre virful muntelui, și să sui Moisi.

21[20]. Și dzise Dumnezeu către el, dzicîndu: [21] „Pogorîndu, mărturisește nărodului că nu doară să s<ă> apropie cătră Dumnezeu a lua aminte și vor cădea dentru ei mulține.

22. Și cel ei să apropie, preuții Domnului Dumnezeu, să s<ă> sfințească, pentru ca să nu primenească dentru înșii Domnul⁷.

23. Și dzise Moisi cătră Dumnezeu: „Nu va putea nărodul să s<ă> sule împreună la muntele Sinaiei, pentru că tu te-ai mărturisit noadă, dzicîndu: „Usăbêște muntele și svințește pre îns⁸.”

24. Și dzise lui Domnul: „Pasă, pogoră-te și te suie tu și Aaron împreună cu tine, iară popli și nărodul nu să silească să s<ă> suie cătră Dumnezeu, ca nu cîndai va strica dentru înșii Domnul⁹.”

25. Și să pogori Moisi cătră nărodu și dzise lor.

CAP 20

1. Și grăi Domnul toate cuvintele acêstea cătră Moisi, dzicîndu:

2. „Eu sîntu Domnul Dumnezeuul tău, cela ce te-am scos den pămîntul Eghiptului pre tine, den casă de robie.

3. Să nu fie ție alți dumnezei afară den mine.

4. Să nu faci ție chip <cioplit, nice la tot asămănare den cîte-s în cer sus>¹, și den cîte-s pre pămîntu, gîos, și cîte-s întru ape, supu pămîntu.

5. Să nu te închini lor, nice să slujești lor, pentru că/eu sîntu Domnul Dumnezeuul tău,

goară și dă oamenilor vête și curățește astlăz și mâine și să-ș spele hainele.

11. Și să fie gata a treia zi, că a treia zi se va pogori Domnul în muntele Sinaiei înaintea țețelor tuturor oamenilor.

12. Și vei împărți nărodul împrejur, zicînd: „Păziți-vă să nu vă suîți în munte, nici cu nimie să nu vă atinget de dînsul, că tot cel ce se va atinge de munte, cu moarte va muri.

13. Că cel ce se va apuca de dînsul cu mîna, cu pîlătră se va ucide sau cu săgeată se va săgeta, sau fiară, sau om, nu va fi viu. Cînd vor auzi trîmbite³ și nor se va duce de la munte, iar ei se vor sul în munte⁴.”

14. Și se pogori Moisei den munte cătră nărod și-l curăți și-ș spălăra hainele.

15. Și zise cătră dînșii: „Fiți gata trei zile și nu intrați la muieri⁵.”

16. Iar cînd fu a treia zi, fiind despre zioă, fură glasuri și fulgere și nor cu fulger spre muntele Sinaiei și glas de trîmbită³ glăsuia foarte în putere și se înfricoșară toți oamenii în tabără.

17. Și scoase Moisei pre oameni înaintea lui Dumnezeu den tabără și stătura supu munte.

18. Iar muntele Sinaiei se afuma tot pentru pogorîrea lui Dumnezeu spre dînsul cu foc și ieșia fum ca fumul unui cuplor și se temură toți oamenii foarte.

19. Și fură glasuri de trîmbite³ ieșînd foarte tare. Și Moisei grăia, iar Dumnezeu îi răspundea cu glas⁶.

20. Și se pogori Domnul pre muntele Sinaiei, dăsupra muntelui, și chemă Dumnezeu pre Moisei den virful muntelui și se sui Moisei.

21. Și zise Domnul cătră dînsul, grăînd: pogoră și dă vête nărodului ca nu cumva să se apropie de munte cătră Dumnezeu, să ia aminte și să cază mulți dentr-înșii.

22. Și preoții carei se apropiia de Dumnezeu să se sfințească Domnului, ca să nu cumva să se schimbe de la dînșii Domnul.

23. Iară Moisei zise cătră Domnul: „Nu vor putea oamenii să se sule în muntele Sinaiei, că tu ne-ai porăncit, zicînd: „Pune-i uschit <de cluși>⁵ împrejurul muntelui și să-i sfințești⁶.”

24. Și zise lui Domnul: „Pasă tu și te pogoră și te suie tu și Aaron cu tine, iar popli și nărodul să nu se nevoiască să se suie cătră Dumnezeu, ca nu cumva să piarză pre dentr-înșii Domnul⁹.”

25. Și se pogori Moisei cătră oameni și le zise.

CAP 20

1. Și grăi Domnul acêste cuvinte toate cătră Moisei, zicînd¹:

2. „Eu sînt Domnul Dumnezeuul tău carele te-am scos den țara Eghiptului, den casa robiei.

3. Să nu fie ție alții dumnezei fără de mine.

4. Să nu faci ție idol și nici o asămănare cîtă iaste sus în cer și cîtă iaste pre pămînt jos și cîte sînt în ape supu pămînt.

5. Să nu te închini lor, nici să slujești lor, că/eu sînt Domnul Dumnezeuul tău, Dum-

nezeu, în vale și îngrijește-te ca poporul să-și spele hainele, azi și mîine, și să se ferească de necurății.

11. Să se pregătească, fiindcă poimîine mă voi pogori pe muntele Sinai în vîzul întregului popor.

12. Să tragi împrejurul muntelui un hotar și să-i spui poporului: „Feriți-vă să urcați în munte sau să vă atinget de el, că cine chiar cu un deget se va atinge de munte cu moarte va sfîrși.

13. Căci va fi ucis cu pietre sau săgetat cu săgeată: fie dobitoc, fie om, nu va scăpa cu viață. Numai cînd se vor îndepărta tunetele și trîmbițele și norul de pe munte, cei chemați să se urce⁴.”

14. Moise a coborît de pe munte la israeliți, purtînd de grija curățeniei și sfințeniei lor, iar ei și-au spălat hainele.

15. Și le-a spus: „Pregătiți-vă pentru poimîine și de femei să nu vă apropiați⁵.”

16. În dimineața zilei a treia s-au pornit tunete și fulgere și era ceață întunecoasă pe muntele Sinai, iar glasul trîmbiței răsuna tare și poporul din tabără s-a înspăimîntat.

17. Moise a scos poporul din tabără în timpinarea lui Dumnezeu și s-au oprit la poalele muntelui.

18. Muntele Sinai fumega tot, că se pogorise Dumnezeu pe el în foc și se ridica fum ca dintr-un cuplor și era cutremur groaznic.

19. Sunetul trîmbiței se făcea tot mai tare. Moise vorbea, iar Dumnezeu îi răspundea cu glas.

20. După ce Domnul s-a pogorît pe virful muntelui Sinai, l-a chemat pe Moise acolo, la el, și Moise s-a urcat.

21. Și i-a grăit Domnul lui Moise, spunîndu-i: „Coboară încă o dată și îngrijește-te ca nu cumva să se apropie poporul de Dumnezeu ca să-l cunoască, căci altminteri mulți vor pieri.

22. Iar preoții care se apropie de Domnul Dumnezeu să se sfințească, ca să nu-i piardă Domnul⁷.”

23. Moise i-a spus lui Dumnezeu: „Poporul nu se va putea urca pe muntele Sinai, căci tu ne-ai învățat să îngrădîm muntele și să-l sfințim⁶.”

24. Domnul i-a spus: „Coboară și să vii înapoi cu Aaron, dar poporul și preoții să nu vină să se urce la Dumnezeu, ca să nu-i sfîrșime Domnul⁹.”

25. Moise a coborît și a vorbit poporului.

CAP. 20

Cele zece porunci.

1. Domnul a rostit toate cuvintele acestea și a spus:

2. „Eu sînt Domnul Dumnezeuul tău, cel care te-am scos din pămîntul Egiptului, din casa robiei.

3. Să nu ai alți dumnezei afară de mine.

4. Să nu-ți faci chip cioplit și nici un fel de asămănare a cîte sînt sus în cer și a cîte sînt jos pe pămînt și a cîte sînt în apele de sub pămînt.

5. Să nu te închini lor și nici să nu le slujești, căci/eu sînt Domnul Dumnezeuul tău,

6. Și făcînd milă întru mii celor ce mă iubesc pre
 mine și celor ce păzăscu poruncile mele.
 7. Să nu iai numele Domnului Dumnezeuului tău în
 deșert, pentru că nu va curăți Domnul pre cela ce va
 lua numele lui în deșert.
 8. Adu-ți aminte de ziua simbetei, să o sfințești pre ea.
 9. Șase zile să lucrezi și vei face toate lucrurile tale,
 10. Iară a șaptea zi, simbăta Domnului Dumnezeuului
 tău, să nu faci într-însa tot lucrul, tu și feciorul tău, și
 fata ta, sluga ta, și slujnica ta, boul tău, și înjugătorul
 tău, și tot dobitocul tău, și cel nimênic ce lăcuiește cu tine.
 11. Pentru că în șase zile au făcut Dumnezeuu ceriul
 și pămîntul, și marea și toate cîte sînt în ele și odihni în
 ziua a șaptea; pentru aceea blagoslovi Dumnezeuu ziua
 a șaptea și o sfinți pre dînsa.
 12. Cînsteste pre tată-tău și pre muma-ta, pentru ca
 să ți să facă ție bine și delungat de ani să te faci pre pă-
 mîntul cel bun, carele Domnul Dumnezeuu tău dă ție.
 13. Să nu ucizi!
 14. Să nu preacurvești!
 15. Să nu furi!
 16. Să nu mărturisești pre minciuni asupra vecinului
 tău mărturie menciноasă!
 17. Să nu pohtești muierea aproapelui tău, să nu
 pohtești casa vecinului tău, nice țarina lui, nice sluga lui,
 nice pre slujnica lui, nice boul lui, nice înjugătorul lui,
 nice a tot dobitocul lui, nice cîte sînt aproapelui tău!
 18. Și tot norodul vedea glasul și luminele și glasul
 trimbiții și muntele afumînd. [19] Și spămîntîndu-se
 tot norodul, au stăcut de departe.
 19. Și zise cătră Moisi: „Grăiește tu noao și nu gră-
 iască cătră noi Dumnezeuu, cîndai să nu murim“.
 20. Și zise lui Moisi: „Îndrăzniți, că pentru ca să vă
 ispitească pre voi au venit Dumnezeuu cătră voi, pentru
 ca să facă frica lui întru voi, ca să nu greșiți“.
 21. Și sta tot norodul de departe, iară Moisi intră în
 negura unde era Dumnezeuu.
 22. Și zise Domnul cătră Moisi: „Acêstea vei zice
 casii lui Iacov și vei spune fiilor lui Israil: «Voi ați văzut
 că den ceriu am grăit cătră voi.
 23. Să nu faceți voao dumnezăi de argint și dumnezăi
 de aur, să nu faceți voao aceștia.
 24. Jîrtăvnic de pămînt să-m faceți mie și veți pune pre
 el arderile de tot ale voastre și mîntuirile voastre, oile și
 vițeei voștri, în tot locul unde voiui numi numele meu
 acolo și voiui veni cătră tine și te voiui blagoslovi.
 25. Iară de vei face mie jîrtăvnic de piatră, să nu le
 zidești cioplite, pentru că cușitul tău ai pus pre ele
 și s-au pingărit.
 26. Să nu te sui cu trêpte pre jîrtăvnicul meu, pentru
 ca să nu descoperi grozăvia ta pre dînsul./

К А П И Т О Л

Ш

CAP 21

tău, Dumnezeu zău răvniitor, dându-ți păcatele părinților pre fii, pre a treia și a patra rudă celor ce urăsc pre mine,

6. Și făcându-ți milă întru mii celor ce mă iubesc pre mine și celor ce păzesc poruncile mele.

7. Să nu iei numele Domnului Dumnezeu zău tău întru deșert, pentru că nu va curăți Domnul pre cea ce va lua numele lui întru deșert.

8. Adu-ți aminte de ziua sîmbetei, să o sfințești pre ea.

9. 6 zile să lucrezi și vei face toate lucrurile tale,

10. Iar a șaptea zi, sîmbătă Domnului Dumnezeu zău vostru, nu vei face întru însă tot lucrul tău, și fiiilor tăi, și fata ta, și sluga ta, și slujnica ta, boul tău, și jugătorul tău, și tot dobitoacul tău, și cel nemernic ce lăcuiește întru tine.

11. Pentru că în 6 zile au făcut Domnul cerul și pămîntul, și marea, și toate cîte-s întru ele, și răposă lîna 7 dzi; pentru aceea blagoslovit Domnul ziua a șaptea și o sfinți pre însă.

12. Cînsteste pre tatăl tău și pre maică-ta, pentru că să-ți faci ție bine, delungat la ani să te faci pre pămîntul cel bun, carele Domnul Dumnezeu zău dă-ți ție.

13. Să nu ucizi!

14. Să nu preacurvești!

15. Să nu furi!

16. Să nu mărturisești pre minciuni asupra vecinului tău mărturie mincinoasă!

17. Să nu poftesti muieră aproapelui tău, să nu poftesti casa vecinului tău, nice țarina lui, nice pre sluga lui, nice pre slujnica lui, nice boul lui, nice jugătorul lui, nice a tot dobitoacul lui, nice cîte sînt la aproapele tău!

18. Și tot nărodul vedea glasul și luminile și glasul trîmbiței și muntele afumîndu-se. [19] Și spăimîntîndu-să tot nărodul, au stătut de departe.

19. Și dzise către Moisi: „Grăiește tu noao și nu grăiescă către noi Dumnezeu zău, cîndăi să nu murim”.

20. Și dzise lor Moisi: „Îndrăzniți, că pentru că să vă ispitească pre voi au venit Dumnezeu zău către voi, pentru că să s<ă> facă frica lui întru voi, pentru că să nu greșiți”.

21. Și sta tot nărodul de departe, și Moisi intră în negură, unde era Dumnezeu zău.

22. Și dzise Domnul către Moisi: „Acăstea vei dzice casei lui Iacov și vei spune fiilor lui Israel: „Voi ați vădzut că den cer au grăit către voi”.

23. Să nu faceți voaoă dumnezei de argint și dumnezei de aur, să nu faceți voaoă singuri.

24. Jirtăvnic de pămînt să-m faceți mie și veți pune pre el arderile de tot ale voastre și mintuirea voastră, oile și vițaii voștri, întru tot locul unde voi numi numele meu acolo și voi veni către tine și te voi blagoslovi.

25. Iar de-m vei face jirtăvnic de pietri, să nu le zidești cioplite, pentru că cuțitul tău ai pus pre ele și s-au pingărit.

26. Să nu te sui cu scări pre jirtăvnicul meu, pentru că să nu descoperi rușinea ta pre țusul./

nezeul tău. Dumnezeu zău răvniitor carele dau păcatele părinților pre feciori pînă la al treilea și al patrulea neam, celor ce mă urăsc”.

6. Și cea ce fac milă în mii celor ce mă iubesc și păzesc poruncile mele.

7. Nu lua numele Domnului Dumnezeu zău tău în zadar, că nu va cruța Domnul pre cea ce va lua numele lui în dășărt.

8. Adu-ți aminte de ziua sîmbetei, să o sfințești.

9. 6 zile lucrează și să faci întru-însele tot lucrul tău,

10. Iar în ziua a șaptea, a sîmbetei Domnului Dumnezeu zău tău, nici un lucru să nu faci întru-însa, tu și feciorul tău, și fata ta, sluga ta, și slujnica ta, boul tău, și măgariul tău, și nici un dobitoac de ale tale, nici vineticiul tău care lăcuiește la tine.

11. Că în 6 zile au făcut Domnul cerul și pămîntul, marea și toate cîte-s întru-însele, iar a șaptea zi au odihnit; pentru-aceea au blagoslovit Domnul ziua a șaptea și o au sfințit.

12. Cînsteste pre tatăl tău și pre mamă-ta, ca să fi<e> ție bine și să trăiești ani mulți pre pămînt bun, care au dat Domnul Dumnezeu zău ție.

13. Nu ucide!

14. Nu curvi!

15. Nu fura!

16. Nu mărturisi asupra vecinului tău mărturie mincinoasă!

17. Nu pofti muieră vecinului tău, nu pofti casa vecinului tău, nice agrul lui, nice sluga lui, nice slujnica lui, nice boul lui, nice măgariul lui, nice unul den dobitoacul lui, nice nimic ce sînt ale vecinului tău!

18. Și tot nărodul vedea glasul și luminile și glasul trîmbiței și muntele afumîndu-se. Și temîndu-se tot nărodul sta dăparte.

19. Și ziseră lui Moisi: „Grăiește tu cu noi, să nu grăiescă cu noi Dumnezeu, ca să nu cumva murim”.

20. Și zise Moisi către nărod: „Îndrăzniți, nu vă temeți că pentru ispitirea au venit Dumnezeu la voi, ca să să fie frica lui întru voi, să nu greșiți”.

21. Și sta tot nărodul dăparte, iar Moisi intră în negură, unde era Dumnezeu.

22. Și zise Domnul către Moisi: „Acăsta să zici casei lui Iacov și să spui feciorilor lui Israel: „Voi ați văzut că am grăit cu voi den cer”.

23. Să nu faceți voaoă dumnezei de argint, nice dumnezei de aur să nu vă faceți.

24. Altar den pămînt să faceți mie și să puneți pre dînsul toată arsura și mintuirea voastră, oile și vițelii voștri, întru tot locul unde voi numi numele meu, acolo voi veni către tine și te voi blagoslovi.

25. Iar de vei face mie altar de piatră, să nu-l clădești cu pietri cioplite, că de vei pune pre dînsul săcurea ta, de-acia tu-l spureci.

26. Să nu te sui pre treaptul altariului meu, ca să nu arăți spurecăciunea ta spre dînsul./

Dumnezeul cel zeos, care pedepsește pentru greșelile părinților pe copii pînă la al treilea și al patrulea neam al celor ce mă urăsc

6. Și mă milostivesc pînă la al miilea neam către cei ce mă iubesc și păzesc poruncile mele.

7. Să nu iei numele Domnului Dumnezeu zău tău în deșert, că Domnul nu va cruța pe cel ce ia numele său în deșert.

8. Adu-ți aminte de ziua odihnei, ca să o sfințești.

9. Șase zile să lucrezi ca să-ți faci toate treburile tale,

10. Dar în a șaptea zi, ziua-odihnei Domnului Dumnezeu zău tău, să nu lucrezi nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga sau slujnica ta, nici boul, nici asinul, nici alt dobitoac al tău și nici străinul care trăiește la tine.

11. Că în șase zile a făcut Domnul cerul, pămîntul, marea și toate cîte sînt întru-însele, iar în ziua a șaptea s-a odihnit; de aceea a binecuvîntat Domnul ziua a șaptea și a sfințit-o.

12. Cînsteste pre tatăl și pre mama ta ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pămîntul cel bun pe care Dumnezeu zău ție-l va da.

13. Să nu ucizi!

14. Să nu preacurvești!

15. Să nu furi!

16. Să nu mărturisești strîmb împotriva aproapelui tău cu mărturie mincinoasă!

17. Să nu poftesti la femeia aproapelui tău; să nu poftesti la casa aproapelui tău, nici la ogorul, nici la sluga sau slujnica lui, nici la boul, asinul sau la orice dobitoac al lui; la nimic din ce are aproapele tău să nu poftesti!

Moise, mijlocitor între Dumnezeu și popo

18. Tot poporul a auzit tunetele și glasul trîmbiței și a văzut fulgerele și muntele fumegînd și spăimîntîndu-se foarte, a sta departe.

19. Și i-au spus lui Moise: „Vorbește tu cu noi, că de ne va vorbi Dumnezeu, vom muri de frică”.

20. Moise le-a răspuns: „Cutezați, că Dumnezeu a venit să vă încerce, ca avînd frică de el, să nu greșiți”.

21. Poporul sta deoparte, Moise însă s-a apropiat de negura unde era Dumnezeu.

Zidirea altariului

22. Domnul i-a grăit lui Moise: „Astfel să vorbești casei lui Iacov și să le spui fiilor lui Israel: „Ați văzut că am vorbit cu voi din cer”.

23. Să nu vă faceți alți dumnezei, nici de argint și nici de aur.

24. Mie să-mi faceți un altar de pămînt și să-mi jertfiți pe el arderile de tot și jertfele de izbăvire, oi și vite. Să faceți aceasta în tot locul unde voi pune numele meu; și voi fi cu voi acolo, binecuvîntîndu-vă.

25. Iar de-mi veți zidi un altar de piatră, să nu-l faceți din pietre cioplite, căci ați pus dalta pe el și l-ați pingărit.

26. Să nu se urec slujitorul pe trepte la altarul meu, ca să nu i se descopere goliciunea./

1. Și acēstea-s dreptățile carele vei pune înaintea lor¹:

2. De vei agonisi rob jidov, 6 ani să slujească ție, iar în-al șaptelea an îl vei slobodzi volnic, în dar.

3. Iară de va veni el singur, și singur va ieși; iară de va intra și muliere împreună cu însul, și muliereă va ieși împreună cu el.

4. Iară de-i va da domnul lui fămēla și va naște lui feți și fete, muliereă și copiii vor fi stăpînului lui, iară el singur cu sine va ieși.

5. Iară de va răspunde și va dzice robul: „Am îndrăgît pre stăpînul meu și pre muliereă mea și pre copiii miei, nu voi să mă duc volnic”,

6. Îl va aduce pre însul stăpînului lui la giudețul lui Dummcdzău. Și atunceă îl va aduce pre el lingă ușe pre prag și-i va găur stăpînului lui urēchea cu sula și-i va sluji lui în vēcî.

7. Iară de-ș va vinde cineva fata lui roabă, nu să va duce după cum să slobod roabele.

8. De nu va plăcea bine întru ochii stăpînului ei pre carea n-au mărturisit asupra-i, va slobodzi-o pre ea; iară la limbă străină nu iaste slobodu să o vindză, pentru căce au vinut întru însă.

9. Iară de o va tocmî pre însă cu ficiorul lui, după dreptatea fetelor va face ei.

10. Iară de va lua pre alta ție, ce i să cuvîne și înbrăcămînțile și împreunarea ei să nu o lipsescă.

11. Iară de nu-i va face acēste 3, va ieși în dar fără de argintu.

12. De va lovi cineva pre altul și va muri, cu moarte să s<ă> omoară.

13. Iar de nu va fi de bunăvoie, ce Dummcdzău l-au dat în mînile lui, da-ți voi loc unde va fugi acōl ucigașul.

14. Iar de să va apūca neștine pre vecinul său să-l omoare cu viclesug și va fugi la jirtăvnic, de la jirtăvnicul meu să-l îai să-l omori.

15. Cēla ce bate pre tată-său sau pre maică-sa cu moarte să s<ă> omoare.

16. Cēla ei va grăi de rău pre tată-său sau pre maică-sa cu moarte să s<ă> omoare.

17. Carēle va fura neștine pre oarecarele den fiii lui Israel și silindu-l il va vinde și să va afla întru aceasta cu moarte să moară.

18. Iar de să vor sudui 2 oameni și vor lovi pre aproapele lor cu piatră au cu pumnul și nu va muri, ce va dzăcea în pat,

19. De să va scula omul și va îmbla afară cu toiaș, nevinovat va fi cel ce l-au lovit; afară den zăbava lui va plăti și leacurile.

20. Iar de va lovi niștine pre robul lui au pre roaba lui cu toiaș și va muri den mîna lui, cu giudecată, să va izbindi.

21. Iară de va trăi o dzi sau 2, nu să va ispiți, pentru că argintul al lui iaste.

22. Iar de să vor bate 2 bărbați și vor lovi fămēla ce are în pîntece și va ieși copilul ei neînchipuit, cu pagubă să s<ă> păgubească întru cit va pune bărbătul mulierii și va da cu preț.

23. Iară de va fi închipuit, va da suflet pentru suflet,

24. Ochlu pentru ochlu, dinte pentru dinte, mină pentru mină, picior pentru picior,

25. Arsură pentru arsură, rană pentru rană, înflătură pentru unflătură.

1. Și acēste îndireptări și judecări pune înaintea lor.

2. De vei dobludi rob jidov, 6 ani să slujească, iar al șaptelea an să-l slobodi în cinste², să fie slobod.

3. Și de va fi venit la tine singur, singur să se ducă; iar de va fi venit cu muliere, și muliereă să se ducă cu dînsul³.

4. Iar de va da stăpînului lui muliere și va naște lui fecior sau fată, muliereă și copiii să fie ai stăpînului, iar el să se ducă singur.

5. Iar de va zice robul: „Dragu-m iaste stăpînul meu și și muliereă mea și copiii miei, nu mă voi duce să fiu slobod”,

6. Să-l aducă stăpînul său înaintea judecării lui Dumnezeu. De-acii, atunci să-l ducă înaintea ușii pre prag și să-l găurească stăpînul său urēchea cu sula și să-i slujească în vēcî.

7. Iar de va vinde cineva fata sa să fie roabă, să nu se ducă așa cum se duc roabele.

8. Deace nu va plăcea înaintea ochilor stăpînului său căruia au fost făgăduită⁴ să o lase⁵, iar la limbă streină să nu o vinză stăpînul său că au vinut într-însa.

9. Iar de o va fi tocmî după feciorul lui, după îndireptarea fetelor să facă ei.

10. Iar de va lua lui alta, să-i dea haine și zestre și împreunarea ei și ce-i va trebui să nu o lipsescă.

11. Iar de nu va face acēstea cite-trēle, se va duce în dar fără răscumpărare.

12. De va lovi cinevaș pre altul și va muri, să moară și acela.

13. Iar de nu-i va fi fost lui voia, cel va fi dat Dumnezeu în mînile lui, da-voiu cu ție loc în care va fugi cēla ce l-au ucis.

14. Iar de va daoage cinevaș a ucide pre vecinul său într-ascuns și va fugi la altariul meu, și de la altariul meu se va lua să se omoară.

15. Cine va bate pre tată-său sau pre mamă-sa cu moarte să moară.

16. Cel ce va grăi de rău pre tată-său sau pre mamă-sa cu moarte să moară.

17. Cēla ce va fura de la ceneva den feciorii lui Israel și silind il va vinde și se va afla întru aceasta cu moarte să moară.

18. Iar de se vor sfădi 2 oameni și va lovi unul pre altul cu piatră sau cu pumnul și nu va muri, ce va zăcea în pat,

19. De se va scula omul și va îmbla răzîmat în toiaș, curat iaste cēla ce l-au lovit, numai să plătească lucrul lui și leacul lui.

20. Cēla ce va bate sluga lui și slujnica lui cu toiaș și va muri de mîna lui cu judecată să i se izbindească, căce au ucis.

21. Iar de va trăi o zi sau 2, nu se va izbindi, lui, că al său au fost argintul lui.

22. De se vor sfădi 2 oameni și va lovi unul dentr-înșii pre o muliere grea și se va stirpi, iar copilul nu va <fi>⁶ fost încă închipuit, să păgubească și să dea preț cit va pune bărbatul mulierii.

23. Iar de va fi închipuit, să dea suflet pentru suflet,

24. Ochlu pentru ochlu, dinte pentru dinte, mină pentru mină, picior pentru picior,

25. Arsură pentru arsură, rană pentru rană, unflătură pentru unflătură.

Legi și prescripții pentru obște

1. Iată acum rînduicēle pe care le vei pune lor:

Robi și roabe.

2. De vei cumpăra rob evreu, șase ani să-ți slujească, în al șaptelea an îl vei lăsa slobod fără să ceri plată.

3. De va veni singur, singur va pleca. De va veni femeie împreună cu el, va pleca și femeia cu el.

4. Însă dacă stăpînului va da femeie și ea-i va naște fii și fiice, femeia și copiii lui să rămînă ai stăpînului, iar el să plece singur.

5. Dacă robul va spune: „Îmi iubesc stăpînul, femeia și copiii, nu vreau să fiu slobod”,

6. Atunci stăpînul său îl va aduce înaintea lui Dumnezeu și, lingă ușă sau pe prag, îi va găuri urechea cu o sulă și robul îi va sluji n vēcî.

7. Dacă cineva își va vinde fiica roabă, ea nu se va slobodi precum robii.

8. De nu-i va plăcea cumpărătorului care a ales-o pentru sine, să îngăduie să fie răscumpărată de neamurile ei: la neam străin să n-o vindă, căci nu a ținut tocmeala.

9. Dacă o va cumpăra pentru un fiu, o va ține ca pe o fiică.

10. Dacă a ales-o pentru sine și va mai lua alta peste aceasta, să n-o lipsescă pe cea dintîi de hrană, de îmbrăcăminte și nici de trailul împreună.

11. De nu va îndeplini acestea trei, să o slobodească fără de arginți.

Despre ucideri

12. Dacă cineva va lovi pe altul și acela va muri, să fie dat morții.

13. Dacă n-a voit să-l ucidă, ci Dumnezeu l-a dat în mînile lui, cu voi da ucigașului ur. loc unde să fugă.

14. Dacă însă cineva se va lua să omoare pe aproapele său prin viclesug și apoi se va adăposti la altarul meu, să fie dus de acolo și ucis.

15. Cine va bate pe tatăl și pe masa sa să fie dat morții.

16. Cine va răpi pe unul dintre fiii lui Israel, fie că l-a vîndut ca rob, fie că l-a păstrat pentru sine, să sfîrșescă cu moarte.

17. Cine va afurisi pe tatăl și pe mama sa să fie dat morții.

Despre vătămări

18. Dacă doi bărbați se vor certa și unul îl va lovi pe aproapele său cu o piatră sau cu pumnul și acela nu va muri, ci va zace în pat,

19. De se va scula omul și se va preumbla afară în cîrjă, cel ce l-a lovit să nu fie vinovat, numai să-i plătească zăcutul și leacurile.

20. Dacă cineva va lovi pe robul său cu toiaș și acesta va muri în mînile sale, să fie răz bunat. Asemenea și pentru slujnică.

21. Dacă însă vor trăi o zi sau două, să nu fie răz bunat, căci au fost cumpărați de stăpînul lor.

22. Dacă se vor certa doi bărbați și vor lovi o femeie însărcinată și ea va lepăda copilul nevătămat, vinovatul să fie pus să plătească atît cit va cere bărbatul femeii, după judecată.

23. Dacă va fi vreo vătămare, să se plătească viață pentru viață,

24. Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mină pentru mină, picior pentru picior,

25. Arsură pentru arsură, rană pentru rană, zgăibă pentru zgăibă.

26. Iar să va lovi neștine ochiul robului său au ochiul roabei lui și-l va orbi, volnici să-i trîmță pre el pentru ochiul lor.

27. Iar să va zdrobi dîntele robului sau roabei lui, volnici îi va trimite pre el pentru dîntele lor.

28. Iar să va lovi cu coarnele buhaiul³ bărbat au femeie și va muri, cu pietri să va uide buhaiul și nu să vor minca cărnurile lui, iar stăpînul buhaiului nevinovat va fi.

29. Iar să va fi fost buhaiul împungătoru înainte de ieri și de alaltieri și vor mărturisi stăpînului lui și nu-l va surpa și va omori bărbat au femeie, buhaiul cu pietri să s<ă> omoară și stăpînul lui să moară lingă însul.

30. Iar să s<ă> vor îngreuia preste el ascumpărări, da-va răscumpărări sufletului rîl în cît vor pune preste el.

31. Iar să va împunge ficior au fată, după aceasta dreptate îi vor face lui.

32. Iar să va împunge buhaiul rob au roabă, 30 de didrahmi de argintu va da stăpînului lor și buhaiul cu pietri să s<ă> omoare.

33. Să va deschide neștine groapă³ sau va ciopli de piatră groapă și nu o va acoperi și va cădea înlntu acolă vițal au măgar,

34. Stăpînul groapei va plăti argint, va da stăpînului lor, iar stîrvul al lui va fi.

35. Iar să va împunge buhai⁴ pre buhaiul aproapei și va muri, vor vinde buhaiul cel viu, ei vor împărți argintul lui și pre cel mortu buhaiu îl vor împărți.

36. Iar să s<ă> va cunoaște buhaiul cum iaste împungaș înainte de ieri și de alaltieri și vor mărturisi stăpînului lui și nu-l va surpa, va plăti buhaiu pentru buhaiu, iar stîrvul va fi al lui.

CAP 22

1. Să va fura iarăș neștine vițal au oaie și o va giunghea și o va vinde, 5 vițel să plătească pentru vițal și 4 oi pentru oaie.

2. Iar de să va afla întru groapă furul și rîindu-să va muri, nu iaste lui ucidere.

3. Iar să va răsări soarele pre el, vinovat iaste să moară și cel ei-l uide; iar să nu va avea, el să s<ă> vîndză pentru furtișag.

4. Iar de să va prinde și să va afla în mîna lui furtișagul viu, den măgar pîn-la oaie, îndoită să s<ă> plătească.

5. Iar de va paște neștine țarină sau vie și va lăsa dobitoacul lui să pască țarină alta, să plătească den țarina lui după faptul¹ lui; iar de va paște toată țarina, cele mai bune den țarina lui și cele mai bune den vila lui va plăti.

6. Iar de va leși foc și va afla spini și va arde avil, au spice, au cîmpu, va plăti cela ce au aflîl focul.

7. Iar de va da cineva aproapei lui argintu au halne² să le păzească și să vor fura den casa omului, de să va afla cela ce au furat, va plăti/îndoit.

26. De va lovi cinevaș pre robul său sau pre roaba sa preste ochi și va orbi, să fie robul iertat pentru ochi.

27. De va frînge dîntele robului său sau al roabei sale, slobozi să fie pentru dînte și ertați.

28. De va împunge vreun bou v<r>⁵ eun om sau pre vreo muiere și va muri, boul acela să se uigă cu pietri și carnea lui să nu i se mîninice, iar stăpînul boului să fie curățit.

29. Iar de va fi boul împungător de ieri sau de alaltieri sau mai denainte și vor spune stăpînului său și nu-l va uide, ce va împunge vreun om sau vreo muiere, boul să se uigă, iar stăpînul lui să se omoară.

30. Iar de-l vor băga de șugubnă, să dea preț pentru sufletul său cîtu-l vor băga.

31. Iar să va împunge fecior sau fată tot după această îndreptare să se facă lui.

32. Iar de va împunge pre rob sau pre roabă, să dea stăpînului boului stăpînului robului sau al roabei 30 de didrahme de argint, iar boul să se uigă cu pietri.

33. De va dăstupa cineva un puț sau va săpa groapă și nu o va acoperi, ce va cădea într-însa vițel sau măgar,

34. Stăpînul groapei să plătească prețul stăpînului dobitoacului, iar cel mort să fie al lui⁶.

35. De va împunge vreun bou pre alt bou al vecinului său și va muri, boul cel viu să se vînză și prețul lui să-l împartă stăpînii în două; și boul cel mort înă să-l împartă.

36. Iar de va fi știind boul că iaste împungător mai nainte de ieri sau de alaltieri și vor fi zis stăpînului său, el nu va fi băgat seama sau nu-l va fi ucis, să dea bou în locul boului, iar cel mort să fie al lui.

CAP 22

1. De va fura cineva vițel sau oaie și o va junghea sau o va vinde, să dea vițelul încincit, iar oaia să o dea împătrată.

2. Iar de se va afla furul săplînd să fure și rîindu-l va muri, mort să fie.

3. Iar să-l va apuca răsăritul soarelui; vinovat iaste morții și cela ce l-au ucis; iar de nu va avea furu să se plătească pentru furtișag, el să se vînză rob.

4. Iar de-l vor prinde și se va afla furtișagul în mîinile lui fălșat, de la măgar pînă la oaie, vita aceea îndoită să se plătească.

5. De-ș va slobozi cinevaș dobitoacul său și va paște arătura altuia sau vila vecinului său, să dea prețul den arătura lui și den vila lui; iar de va paște arătura cea mai bună și vila cea mai bună, den arătura cea mai bună și den vila cea mai bună va plăti.

6. De se va slobozi pirjol la mărăcini și va arde arie sau stog au arătură, va plăti cela ce au dat pirjol.

7. De va da cineva la prietenul său bani sau scule sau halne să le ascunză și se vor fura den casa aceluia și se va afla cela ce au furat, să plătească/îndoit¹.

26. Dacă cineva va lovi ochiul robului său sau ochiul slujnicei sale și-l vor pierde, aceștia să fie lăsați slobozi.

27. Dacă va pricinui căderea unui dînte al robului său sau al slujnicei sale, să-i lase slobozi pentru acel dînte.

28. Dacă un bou va împunge cu coarnele bărbat sau femeie și vor muri, boul să fie ucis cu pietre și carnea lui să nu se mîninice, iar stăpînul lui să nu fie tras la răspundere.

29. Dacă i s-a spus stăpînului cu o zi sau două înainte că boul e împungător și el nu l-a închis, astfel că a ucis bărbat sau femeie, boul să fie omorît cu pietre, iar stăpînul său să fie dat morții.

30. Dacă însă i se va cere preț de răscum-părare pentru sufletul său, să dea cît i s-a cerut.

31. Dacă boul va omori un băiat sau o fată, tot așa să se facă.

32. Dacă boul va împunge un rob sau o slujnică, să-i dea stăpînului acestora treizeci de drahme de argint, iar boul să fie uci cu pietre.

Pagube la dobitoace

33. Dacă cineva va descoperi o fîntînă sau va săpa o fîntînă și nu o va astupa și va cădea în ea un vițel sau un asin,

34. Stăpînul fîntîinii să plătească argint stăpînului acestora, iar stîrvul să fie al lui.

35. Dacă boul cuiva va împunge boul vecinului și-l va omori, se va vinde boul cel viu, iar prețul să se împartă pe din două; tot așa să se împartă și boul cel mort.

36. Dacă i s-a spus stăpînului, cu o zi sau două înainte, că are bou împungător și el nu l-a închis, să plătească, dînd un bou viu pentru cel mort, iar stîrvul să fie al lui.

CAP. 22

Despre furi și furturi

1. Dacă cineva va fura un vițel sau o oaie și le va înjunghia sau vinde, să plătească cinci vițeli pentru un vițel și patru oi pentru o oaie.

2. Dacă noaptea va fi prins fur la pradă și va fi lovit de moarte, nu este omor.

3. Dacă va fi ucis după răsăritul soarelui, ucigașul este vinovat și va fi omorît; furul să plătească ce a furat și, de nu poate, să fie vîndut ca rob.

4. Dacă a fost prins cu dobitoace vii, fie bou, oaie sau asin, să le plătească îndoit.

5. Dacă cineva va mina vitele într-un ogor sau într-o vie străină și le va lăsa să pască, va plăti cît a stricat; dacă a lăsat să pască tot ogorul, va plăti cu ce e mai bun din roadele țarinei și vici sale.

6. De va face cineva foc și focul va cuprinde mărăcini și vor arde spice, snopi sau clăi pe arii, să plătească cel care a aprins focul.

7. Dacă cineva va da vecinului său bani sau lucruri de preț ca să le păstreze și vor fi furate din casa omului, de se va găsi furul, să le plătească/îndoit.

8. Iar de nu să va afla acela ce au furat, va veni domnul casei înaintea lui Dumnezeu și va jura cum cu adevărat nu el să s<4> fie violent prestă toată marfa aceea a aproapelui său.

9[8]. Asupra fleșteării strimbătăi spusă [9] pentru vițel, și jugulilor, și oale, și ha<1>3nă, și toată pierderea ce să praste. Pentru că de va giura înaintea lui Dumnezeu, va merge gludețul amindurora; și acela ci să va prinde pre Dumnezeu va plăti îndoit aproapelui său.

10. Iar de va da neștine aproapelui său jugător, au vițel, au oale, au tot dobitoacul să-l păzească și să va surpa, au va muri, au să va robi și nime nu va ști,

11. Glurămintu va fi de la Dumnezeu întru mijlocul amindurora, cum că adevărat el n-au violent ca să albă parte întru tot de ascunderea vecinului și așa va primi stăpînul lui și nu va plăti.

12. Iar de să va fura de la el, va plăti stăpînului său.

13. Iar de să va prinde de jigancie, îl va aduce la prindere și nu va plăti.

14. Iar de va cere cineva ceva de la vecin și să va surpa, au va muri, au să va robi și stăpînul nu va fi cu însă, va plăti.

15. < Iar de va fi domnul lui cu însă nu va plăti>⁴; și de va fi nămit, va fi lui pentru simbrila lui.

16. Iar de va înșela neștine ficioară nelogodită și va dormi cu ea, cu zestre să o înzestreze pre ea și fămîie.

17. Iar de să va ferindu să va feri și nu va vrea tatăl ei să o dea pre însă lui fămîie, arginul va plăti el tătine-său, după cum iaste zestreă a fetei.

18. Pre vrăjitor<1> să nu-l lăsați să trăiască.

19. Tot ce doarme cu dobitoac cu moarte să omoriți.

20. Căla ce jirtvulește dumnezeilor va peri, fără<4> Domnului singur.

21. Și pre cel nemernic să nu chinuți, nice să-l premejdăți, pentru că ați fost nemernici în pămîntul Egiptului.

22. Toată văduă și săracul să nu le faceți rău.

23. Iar de-i veți asupri pre ei cu rău și strigîndu vor jehi cătră mine, cu audzul voi audzi glasul lor.

24. Și mă voi scribi cu mîne și voi omori pre voi cu sabie și vor fi fămîie voastre vădule și feciorii voștri săraci.

25. Iar de vei împrumuta argintul fratelui celui sărac ce iaste lungă tine, nu-l strigul, să nu-l pui asupra camătă.

26. Iar de vei zălogi zălog halna aproapelui, maiute de apusul soarelui să o dai lui.

27. Pentru că-i iaste aceasta învîltură singură, aceasta-i halna rușnării lui. Întru ce va dormi? De va striga cătră mine, voi asculta pre el, pentru că-s milostiv.

28. Pre bodzi să nu grăiești de rău și pre bolarinul nărodului tău să nu-l vorovești de rău.

29. Începăturile ari<e>i tale și a teascului tău să nu lipsești; cele dentăi-născute a fiilor tăi vei da mie.

30. Așa vei face: vițelul tău, și oala ta, și cel de supt jugul tău 7 zile vor fi supt malcă-ș, iar în a opta/zi o vei da mie pre însă.

8. Iar de nu se va afla furul, să vie stăpînul casei să se jure înaintea lui Dumnezeu cum nu le-au jăfuit el, nice nu le-au hilenit el, nice știe nimic de-ale vecinului său.

9. Asupra flește a cării strimbătăi ascunse a boului, a măgariului, a oil și a hainii și a tot ce va peri spre cine va fi bănuială să fie jurămint înaintea lui Dumnezeu spre amindoi și pre care va vinovați Dumnezeu să plătească îndoit vecinului său.

10. Iar de va da cinevaș prietenului său măgar, sau vițel, sau oale, sau fiece dobitoac să-l păzească și va muri, sau va peri, sau îl vor fura și nu va ști nimic,

11. Să fie între dînșii jurămintul lui Dumnezeu cum n-au hilenit el nimic de ce au fost dat ale vecinului la dînșul și așa să-l crează stăpîn-său și să nu plătească stăpînului său.

12. Iar de va fura el, să plătească stăpîn-său.

13. Iar de se va mănca de fiară, să ducă pre stăpîn unde l-au mîncat fiara și să nu-l plătească.

14. Iar de va cere cinevaș de la prietenul său ceva și va peri sau va muri, sau se va fura, iar stăpînul nu va fi cu dînșul, acela se va plăti.

15. Iar de va fi stăpînul cu dînșul, nu se va plăti; iar de va fi argatul, va fi în simbrila lui.

16. De va înșela cinevaș fată nelogodită și se va culca cu dînșă, să-i dea zestre și să o ia să-i fie mîiere.

17. Iar de nu va vrea tatăl ei să o dea să fie lui mîiere, el să plătească tatălui fetei zestrele ca unii fete².

18. Vrăjitorul să nu trăiască.

19. Tot cel ce va curvi cu dobitoac cu moarte să-l uideți.

20. Căla ce va face jărtvă bozilor, să-l omoriți; fără numal lui Dumnezeu să facă.

21. Pre vinetie să nu-l bateți, nici să-l năcăjiți, că și voi vinetici ați fost în țara Egiptului.

22. Nice unli văduve și nice unul sărac să nu faceți rău;

23. Că de le veți face rău și se vor scula ei și vor striga cătră mine,

24. Cu auzul voiu auzi glasul lor și cu urgle mă voi mîni și vă voi uide cu sabie-și vor fi mîierile voastre văduve și copiii voștri săraci².

25. Iar de vei da bani împrumut fratelui tău celui sărac carele iaste la tine nu-l pripi, nice-l băga camătă.

26. Iar de va pune vecinul tău halna lui la tine zălog, mai înainte de apusul soarelui l-o dă,

27. Că numal aceea iaste a rușnării lui și în ce va dormi? Că alta n-are. Ce apoi de va striga cătră mine, eu îl voi asculta, că sînt milostiv.

28. Dumnezellor să nu le grăiești rău, nice Domnului nărodului tău să nu-l zici cele rele.

29. Pirga ta și zeclulala ariei și a teascului tău să-m aduci; ce se va naste întâi feciorilor tăi să dai mie.

30. Așlăderea să faci și den vițelul tău, și den oala ta, și den măgarul tău; șapte zile să fie la mamă-sa, iar a opta/zi să-l dai mie.

8. Dacă nu se va găsi furul, să vină stăpînul casei să jure înaintea lui Dumnezeu că n-a ascuns nimic din ce i-a lăsat spre păstrare vecinul său.

9. De se vor certa doi pentru o vită, un asin, oale sau o haină, sau pentru alt lucru fiecare zicînd: „acesta e al meu”, pricina lor să fie adusă la judecată înaintea lui Dumnezeu și cel oșindit să plătească pagela îndoit.

10. Dacă cineva va da vecinului său un vițel, o oale sau orice dobitoac să-l păzească și acela va fi vătămănt sau omorît sau înstrăinat,

11. Să se facă jurămint în fața lui Dumnezeu că cel căruia i s-a încredințat dobitoacul n-a violent, și astfel nu va plăti nimic.

12. De se va fura de la el, să plătească stăpînului.

13. Dacă dobitoacul va fi sfîșiat de o fiară, să se aducă dovadă și nu-l va plăti.

14. Dacă cineva va împrumuta de la vecin o vită și aceasta va fi vătămănt sau omorîtă și stăpînul ei nu va fi de față, să o plătească.

15. Iar dacă stăpînul ei a fost cu ea, să nu o plătească; dacă a fost închiriată, se va socoti cu chiria.

Despre siluire

16. Dacă cineva va amăgi o fecioară nelogodită și se va culca cu ea, să-i dea zestre și s-o ia de nevastă.

17. Dacă tatăl ei nu va voi să i-o dea de nevastă, va plăti tatălui alții arginii cît face zestreă unei fete.

Alte pricini de pedeapsă

18. Pe vrăjitori să nu-i lăsați în viață.

19. Cine se culcă cu dobitoac să fie omorît.

20. Cel ce jertfește altor dumnezei, afară de Domnul, să sfîrșească prin moarte.

21. Pe pribeg să nu-l prigonii și să nu-l nedreplățiți, căci și voi ați fost pribegi în pămîntul Egiptului.

22. Să nu asupriți văduva și orfanul.

23. Dacă îi veți asupri, ei mi se vor plînge mie și eu voi lua aminte la glasul lor.

24. Mă voi aprinde de minie și voi face să pieriți prin sabie. Și vor fi fetele voastre văduve și copiii voștri orfani.

25. Dacă vei împrumuta cu arginți pe fratele cel sărac de lungă tine, să nu-l năpăstuiesti, zorîndu-l, și să nu-i ceri camătă.

26. Dacă vei lua zălog halna vecinului, să i-o întorci mai înainte de apusul soarelui.

27. Căci aceasta este învelitoarea lui și singurul șemînt pentru golicinea lui. În ce va dormi? De va striga către mine, îl voi auzi, căci sînt milostiv.

Frica de Dumnezeu

28. Pe Dumnezeu să nu-l hulști, iar pe căpeteniile poporului să nu le ponegrești.

29. Fără zăbavă să-mi aduci pîtea ariei și a teascului; pe cei întii-născuți dintre fiii tăi să-mi dai mie.

30. Tot așa să faci cu vițelul dintii, cu mielul și cu mîzul. Șapte zile să fie la mama lor, iar în ziua a opta să-mi dai mie.

31. Și bărbați sfinți veși fi mie. Și carne prinsă de jiganii să nu mincați, câinelui aruncați pre ea.

CAP 23

1. Să nu primești audzu în deșertu, să nu pristănești cu cel strimbu ca să fii mărturie strimbă.

2. Să nu fii cu mai mulți pre rău, să te adaogi cu mulțimea, să te abați cu cei mai mulți ca să abați județul.

3. Și pre cel mēser să nu-l miluiești la giudeț.

4. Iar de vei timpina boul neprietenului tău au jugătorul lui rătăcindu-să, să-l întorci, să l-i dai lui.

5. Și de vei vedea jugătorul neprietenului tău căzută suptu sarcina lui, să nu-l petreci, ci să-l rădici pre însul împreună cu el.

6. Să nu întorci giudețul mēserului întru județul lui.

7. De tot cuvîntul strimbu să te ferești, pre cel nevi<no> i vat și drept să nu-l omori și să nu îndreptezi pre cel necurat pentru daruri.

8. Și daruri să nu iai, pentru că darurile orbeșcu ochii celor ce văd și strică cuvintele drepte.

9. Și nemernicul să nu-l învăluie, nice să-l chinuie, pentru că voi știți sufletul nemernicului, pentru că voi erați nemernici în pămîntul Egiptului.

10. 6 ani vei sămăna pămîntul tău și vei aduna roadele lui,

11. Iar în anul șaptelea, lăsare vei face și-l vei lăsa pre însă și vor minca săracii limbii tale, iar rămășițele vor minca jiganii țarinii. Așa vei face viaa ta și maslinelele tale.

12. 6 zile să faci lucrurile tale, iar în anul 7 dăi vei odihni, pentru ca să s<ă> odihnească boul tău și jugătorul tău și pentru ca să răsuflă feciorul roabei tale și cel nemernic.

13. Toate cîte am grăit cătră voi, păziți-le și nume a dumnezăii străini să nu vă aduceți aminte, nice să s<ă> audză den gura voastră.

14. 3 vremi a anului prăznuieți mie (praznicul)²:

15. Praznicul azimilor păziți; 7 zile vei minca azimă, după cum ț-am porăncit pre vrēmea lunei tinereilor, pentru că întru însă ai ieșit de la Egiptu. Să nu te arăți înaintea mea deșertu.

16. Și praznic sēcerii a pānilor dentăi ve<i> face lucrurile tale, cărora vei sămăna întru țarina ta și praznic săvîrșitului, la ieșirea anului, întru adunarea lucrurilor tale, celor den țarina ta.

17. 3 vremi ale anului să va ivi tot bărbatul tău înaintea Domnului Dumnezăului tău, pentru că cîndu voi scoate limbile den fața ta și voi lărgi hotarile tale nu va pofti nime pāmîntul tău.

18. Să nu poi pre aluat singe de jirtva mea, nice să doarnă grāsimea a praznicului meu pām-dimineați.

19. Începăturile pānilor dentăi a pāmîntului tău vei aduce înlontru, în casa Domnului Dumnezăului tău. Să nu fierbi mielul întru laptele mamei lui.

20. Și iată, eu trimiți pre Inge/rul meu

31. Oamcn sfinți să fii mie. Și carne mincată de fieri să nu mincați, ce să se dea câinilor.

CAP 23

1. Cuvintele cele dāsarte să nu le primești a le asculta, să nu te adaogi să fii cu cei strimbi mărturie nedireaptă.

2[1]. Să nu fii cu mai mult spre rău. [2] Să nu urmez nărodului cel căător de rău să întorci judecata¹.

3. Pre sărac să nu-l miluiești cu judecata.

4. De vei afla boul vrăjmașului tău și măgariul lui ducindu-se rătăcit, întoarce-l și l-i dă.

5. De vei afla măgariul vrăjmașului tău căzînd cu sarcina lui să nu treci pre lingă dînsul, ce să-l scoli cu dînsul.

6. Să nu întorci judecata săracului în judecata lui.

7. De tot cuvîntul nedirept să fugi, pre cel curat și pre cel drept să nu-l ucizi, nici să îndreptezi pre cel vinovat pentru mita².

8. Daruri să nu iai, că darurile orbeșcu ochii celor ce văd și răsipesc cuvintele cele drepte.

9. Pre vinetic nu învăluie, nice-l face năcaz, că știți voi sufletul vineticului, că și voi ați fost vinetici în țara Egiptului.

10. 6 ani să sēmeni pāmîntul tău și să stringi roada lui,

11. Iar al șaptelea să-l lași să-l mîntnice săracii limbii tale, iar rămășița să mănince fiaralele cele sălbatece. Așa să faci și vici tale și māslinelele tăi.

12. Șase zile să lucrezi tot lucrul tău, iar a șaptea zi să odihnești, să se odihnească boul tău și măgariul tău, să se odihnească feciorul roabei tale și vineticul.

13. Toate cîte am grăit vooă, să le păziți și numele altor dumnezei să nu pomeniți, nice să se auză den gurile voastre.

14. De trei ori preste an să-m faceți zion cea mare.

15. Azimele să păziți: șapte zile să măncați azimă, cum am porăncit vooă în vrēme de lună nooă, că într-acēea ați ieșit den țara Egiptului. Să nu te arăți înaintea mea în dāsart.

16. Și praznic în pîrga secerișilor tale cum vei sămăna în arătura ta și praznicul sfîrșitului anului întru adunarea lucrului arăturilor tale să faci.

17. În trei vremi ale anului să se arate toată partea ta bărbătească înaintea Domnului Dumnezăului tău, iar cînd voui goni limbile de la fața ta și voui lărgi hotarile tale și nu va sili nimini țara ta.

18. Să nu poi pre aluat singele jărtfei mele, nice să mīie grāsimea praznicului meu pāmă dimineața.

19. Pîrga grîurilor celor dentăi ale pāmînturilor tale să le duci în casa Domnului Dumnezăului tău. Să nu fierbi mielul în laptele mamei lui.

20. Iar eu, iată voui trimite Inge/rul meu

31. Fiind poporul meu sfînt, să nu mincați carne sfîșiată de fiare, ci s-o aruncați la cîini.

CAP. 23

Despre aproapele

1. Să nu iei aminte la cuvinte deșarte, să nu te însoțești cu cel nedrept, ca să fii martor mincinos.

2. Nu te lua cu cei mulți la rele; la judecată să nu te alături mulțimii, māsîind dreptatea.

3. Pe sărac să nu-l pārtinești, judecînd strimbu.

4. Dacă vezi că boul sau asinul dușmanului tău s-au rătăcit, să-i întorci și să i-i aduci.

5. Dacă vei vedea asinul dușmanului tău căzut sub povară, să nu treci mai departe, ci să-l ridicăți împreună.

6. La judecată să nu nedreptățești pe cineva fiindcă e sărac.

7. Să te ferești de judecata strimbă și mincinoasă, pe cel nevinovat să nu-l osindești și să-l ucizi, că eu nu voi ierta nelegiuirea.

8. Să nu primești daruri, căci darurile orbeșcu ochii văzătorilor și strimbă pricinile cele drepte.

9. Să nu-l obiđuiești pe pribeag, știînd voi cum este sufletul pribeagului, căci ați fost și voi pribezi în țara Egiptului.

Despre sărbători

10. Șase ani să sēmeni pāmîntul tău și să-i aduni roadele.

11. În al șaptelea, să-l lași să se odihnească; din ce va crește, se vor hrāni săracii poporului, iar rămășițele le vor minca fiarele timpului. Tot așa să faci cu via și cu māslinelele tale.

12. Șase zile să-ți faci munca ta, iar în ziua a șaptea să te odihnești, ca să se odihnească și boul și asinul tău, ca să răsuflă și robul tău și străinul pe care l-ai nāmîit.

13. Să păziți toate cîte vi le-am spus; să nu pomeniți numele altor dumnezei, să nu le roștiți niciodată.

14. Într-un an să-mi faceți de trei ori prăznuire.

15. Mai tūții să ținēți sărbătoarea azimelor; șapte zile din Aviv, luna ieșirii voastre din Egipt, să mincați numai azime, cum v-am poruncit. Și nimeni să nu se înfățiseze la altarul meu cu mina goală.

16. Să ținēți apoi sărbătoarea secerișului grînelor pe care le-ați sēmănat în ogoare, iar toamna, cînd adunați din livezi și vii roadele muncii voastre, sărbătoarea culesului.

17. De trei ori pe an, la aceste praznice să se strîngă împreună toți bărbații fiilor lui Israel înaintea Domnului Dumnezăului lor.

18. Cînd voi alunga pe necredincioși de la voi și voi lărgi hotarele voastre, să nu turnați singele jertfei pe dospitură și nici grāsimea pe la praznicul meu să nu rămînă pe a doua zi.

19. Pîrga roadelor voastre să o aduceți în casa Domnului Dumnezăului vostru. Să nu fierbeți mielul în laptele mamei sale.

Făgăduința

20. Iată eu voi trimite Inge/rul meu, ca să

Înainte de fetele tale, pentru ca să te cruțe
pe cale, pentru ca să te bage într-un pământ
carele ț-am gătit ție.

21. Ia-te aminte tu pe dînsul și ascultă
de el și nu priești, pentru că nu va îngădui
ție, că numele meu iaste pe înșul.

22. De vei asculta glasul meu și vei face
toate cîte voi dzice ție, vrăjbi-voi vrăjmași-
lor tăi și voi înponcișa poncișilor tăi.

23. Pentru că va merge ingerul meu,
povățuitorul tău, și te va aduce către amor-
reu, și către hetheu, și către ferezeu, și către
hananeu, și către ghergheseu, și către evueu,
și către evuseu și voi sfărîma pre ei demai-
tea fetei voastre.

24. Să nu te închini dumnezeilor lor,
nice să le slujești² lor, să nu faci după faptele
lor, ce cu surpare să surpi cuptoarele lor
și zdrobind să zdrobești stîlpii lor.

25. Și să slujești Domnului Dumnezeului
tău și voi blagoslovi pînă la ta, și vinul tău,
și apa ta, și voi îndrepta⁴ slăbiciunea de
la voi.

26. Nu va fi nepod <i>ci</i> cloasă, nice steapă
pe pămîntul tău. Numărul zilelor tale plî-
nind voi plîni.

27. Și frica voi trimite povăț ție și voi
întrîsta toate limbile la cari tu mergi către
ei și voi da pre toți neprietenii tăi pribegii.

28. Și voi trimite viespile înainte de ta
și voi scoate pre amorrei, și pre eviei, și pre
hananei, și pre hethei de la tine.

29. Nu-i voi scoate pre înși într-un an,
pentru ca să nu să facă pămîntul pustiu
și să vor face multe asupra ta jiganiile
pămîntului.

30. Pre puțin-puțin⁵ voi scoate pre ei de
la tine, pînă-vei crește și vei urma pămîntul.

31. Și voi pune hotarale tale de la Marea
Roșie pînă la Marea Filistinii, de la pustii
pînă la riul cel mare Efrathu. Și voi da pre
mîna voastră pre cea ei sed pre pămîntu
și voi scoate pre înși de la tine.

32. Să nu pristănești lor și bodzilor lor
făgăduință.

33. Și să nu pristănească în pămîntul
tău, pentru ca să nu te faci să greșești către
mine, pentru că, de vei sluji bodzilor lor,
aceștia îți vor fi ție piedecă⁶.

CAP 24

1. Și lui Moisi dzise : Sui-te către Domnul
tu, și Aaron, și Nadav, și Aviud, și 70 de ce-
mai bătrîni a lui Israel, și să vor închina
de departe Domnului.

2. Și să va apropia Moisi singur către
Dumnezeu și ei nu să vor apropia; iară
nărodul nu să va sui împreună cu înșii⁷.

3. Și intră Moisi și povesti nărodului
toate cuvintele lui Dumnezeu și dreptățile.
Și răspunsă tot nărodul cu un glas dzicînd :

Înainte de fetei tale să te păzească pre cale
și să te ducă în pămîntul care l-am gătit ție.

21. Socotește-te și-l ascultă, nu i te im-
poncișa, că nu te va lăsa, că numele meu
iaste pe dînsul.

22. De vei asculta cu ascultare glasul meu
și vei face cîte am porăncit cu ție, fi-voi
vrăjmaș vrăjmașilor tăi și mă voi potrivii
potrivnicilor tăi.

23. Că va merge ingerul meu înainte
ta și te va duce în Ammoréa, și în Hetthéa,
și în Ferczéa, și în Hananéa, și în Gher-
ghesca, și în Evéa, și în Evuséa și voi
pierde pre aceia demai-tea fetei voastre.

24. Să nu vă închinați dumnezeilor lor,
nice să-i ascultați, nice să fac ție după lucrurile
lor, ce sfărîmă curățirile lor și zdrobind să
zdrobești stîlpii lor.

25. Și să slujești Domnului Dumnezeului
tău și voi blagoslovi pînă la ta, și vinul
tău, și apa ta, și voi întoarce slăbăniile
tăle.

26. Și nu veți fi sterpi, nici fără de roadă
pe pămîntul tău. Și umplind voi umplea
numărul zilelor tale.

27. Și frica o voi trimite de-ți va fi povăț
și voi înfricoșa toate limbile la care vei
merge tu și voi da pre toți potrivnicii tăi
în pribegie.

28. Și voi trimite înainte de ta viespi și
vor gonii pre amorrei, și pre eviei, și pre
evvusel, și pre hananei, și pre hethei de la
tine.

29. Și nu-i voi gonii într-un an, ca să
nu fie pămîntul pustiu și să se facă asupra
ta fieri sălbatece.

30. Ce pre-nect li voi împuțina și-l voi
gonii de la tine, pînă vei crește și vei umplea⁸
pămîntul.

31. Și voi pune hotarale tale de la Marea
Roșie pînă la Marea Filistinului și den
pustie pînă la riul cel mare al Efrathului
și voi da în mîinile voastre pre cea ei săd
pre pămînt și-i vei gonii de la tine.

32. Să nu te amesteci cu dînșii nice să
făgăduiești făgăduință dumnezeilor lor.

33. Și să nu rămie ei pre pămîntul tău,
să nu te faci să greșești către mine, că de
vei sluji dumnezeilor lor, aceia va fi ție în
zmîntecă⁹.

CAP 24

1. Și zise Domnul lui Moisei : „Sui-te^c
la Domnul, tu și Aaron, și Nadav, și Aviud
și 70 de bătrîni izrailiteni să se închine
Domnului de departe.

2. Și să se apropie Moisei singur către
Domnul, iar ceilalți să nu se apropie; și
oamenii carei vor fi cu dînsul să nu se sui-
că⁷.

3. Și veni Moisei și spuse oamenilor toate
cuvintele lui Dumnezeu și judecățile. Iar
oamenii răspunseră tot/cu un glas zicînd :

vă ocrotească pe cale pînă veți intra în țara
pregătita vouă.

21. Luați aminte la ce vă va spune,
ascultați-l; de vă veți împotrivi, el nu vă
va ierta, căci în el este numele meu.

22. De veți asculta glasul meu și veți face
toate cîte vi le-am poruncit și veți păzi
legămîntul meu, imi veți fi popor ales între
toate popoarele, căci al meu este întreg
pămîntul și mie imi veți fi ca o împărăție de
preoți și neam sfînt. Aceste cuvinte le vei
spune fiilor lui Israel : „De veți lua aminte
la glasul meu și veți face toate cîte vă voi
spune, voi fi vrăjmaș vrăjmașilor voștri și
potrivnicilor voștri le voi fi potrivnic⁸.”

23. Îngerul meu, povățuitorul, va merge
înainte voastră și vă va duce la amorrei,
la hetei, la ferezei, la canaanei, la gherghesei,
la hevei și la icbusei, pe care eu îi voi stirpi.

24. Să nu vă închinați dumnezeilor lor
și nici să le sluiți; să nu vă luați după ei,
ci să sfărîmați capitele lor și să zdrobiți
stîlpii lor.

25. Să sluiți Domnului Dumnezeului
vostru și eu vă voi binecuvînta pînă la ta,
și apa și voi abate de la voi toată boala și
săbi-ținea.

26. Nu va fi în pămîntul vostru nici o
femeie steapă sau care să lepede. Pînă
la zilele voastre nu-i voi rupe înainte de vreme.

27. În fruntea oștirii voastre voi trimite
groaza și spaima ca să se înfricoșeze toate
popoarele la care veți merge și-i voi pune
pe fugă pe toți potrivnicii voștri.

28. Voi trimite înainte voastră viespi
și bărzăuni ca să alunge pe amorrei, pe hevei,
pe icbusei, pe canaanei și pe hetei.

29. Dar nu-i voi alunga într-un an, ca să
nu se pustiască pămîntul și să nu se înmul-
tească fiarele sălbatice.

30. Ci îi voi alunga încetul cu încetul
pînă ce voi vă veți înmulți și veți moșteni
pămîntul.

31. Și voi așeza hotarele voastre de la
Marea Roșie pînă la Marea Filistenilor și din
pustie pînă la riul cel mare al Efratului
și voi da în mîinile voastre pe locuitorii
acestui pămînt ca să-i gonii dinaintea
voastră.

32. Să nu vă amestecați cu ei și să nu faceți
legămînt dumnezeilor lor.

33. Ei să nu se așeze în pămîntul vostru
ca să nu vă facă să păcătuți împotriva
mea, slujind dumnezeilor lor; aceasta ar fi
pentru voi o capcană care v-ar pierde⁹.

CAP. 24

Legămîntul

1. Domnul i-a spus iarăși lui Moise :
„Sui-te pe munte, tu, Aaron, Nadab, Abiud
și șaptezeci dintre bătrîni lui Israel și închi-
nați-vă acolo de departe Domnului.

2. Singur Moise să se apropie de Domnul,
ceilalți nu; iar poporul să nu se urce pe
munte⁷.”

3. A mers Moise și a spus poporului toate
cuvintele lui Dumnezeu și legile sale. Iar
adunarea a răspuns/intr-un glas : „Vom

„Toate cuvintele carele au grăit Domnul vom face și vom asculta”.

4. Și scrisese Moisi toate cuvintele Domnului. Și mincând Moisi dimineață, zidi jrtăvnic suplu munte și 12 pietri la cele 12 sămînții ale lui Israel.

5. (Și trimiseră pre voinicii fiilor Israel) și aduseră ardere de tot². Și jrtvuiră jrtve de mlntuire Domnului Dumnedzau vităi.

6. Și luind Moisi gumătate de singe, turnă în clondir, iar gumătate turnă către jrtăvnic.

7. Și luind cartea făgăduinții, citi în urechile nărodului. [8] Și dziseră: „Toate cite au grăit Domnul vom face și vom asculta”.

8. Și luind Moisi singele, au rășchirat preste nărod și au dzis: „Iată singele făgăduinții cărui au pus Dumnedzau către noi pentru toate cuvintele acestea”³.

9. Și să sui Moisi, și Aaron, și Nadav, și Avind, și 70 den cei mai bătrini a lui Israel.

10. Și au vădzut locul unde au stătut acolo Dumnedzau lui Israel și ce era suplu picioarele lui ca un lucru de cărmănidă⁴, zamfir, și ca chipul întăriturii cerului la curățenie⁵.

11. Și den cei aleși a lui Israel n-au strigat nice unul și să iviră în locu lui Dumnedzau și mincară și băură.

12. Și dzise Domnul către Moisi: „Sui-te către mine în munte și fii acolo și-ți voi da tablele cele de piatră, legea și poruncele carele am scris, ca să le pui pravilă lor”⁷.

13. Și sculindu-să Moisi și Iisus, ce sta lîngă el, s-au suit în muntele lui Dumnedzau.

14. Și celor bătrini dzisă: „Așezați-vă aici pân-ne vom întoarce către voi. Și iată, Aaron și Or cu voi sintu; de să va timpla la cineva gludecată, margă înaintea lor”.

15. Și să sui Moisi în munte și acoperi nuărul munte.

16. Și pogori mărirea lui⁸ Dumnedzau pre muntele Sinai și-l acoperi pre însă norul 6 zile. Și chemă Domnul pre Moisi a șaptea dzi den mijlocul norului.

17. Și chipul mării Domnului, ca niște foc ardîndu pre virful muntelui, înaintea fiilor lui Israel.

18. Și intră Moisi în mijlocul norului și să sui în munte și era acolo în munte 40 zile și 40 de nopți.

CAP 25

1. Și dzise Domnul către Moisi dzicîndu:

2. „Dzi fiilor lui Israel și grăiește: Luați-m începături: de la toți căroră le va părea întru inima lor să luați începăturile mele”.

3. Și aceasta iaste începătura ce veți lua de la înșii: aur, argint, aramă,

4. Și vîrde, și rumăn, roșu îndoit, și vișin împletit, și păr de capră,

5. Și piei de berbec rușite, și piei verzi, și lîmne neputrede, și pietri sardii,

6. Și untu de lemnu la lumină, tămîie a untu de lemnu a ungerii și la înpreunarea tămîiei.

7. Și pietri la săpat la cel-preste-umăr și la haina- cea-până-în-pămîntu.

8. Și-m vei face/mie sfințenie și mă voi arăta întru voi,

„Toate cuvintele cite au grăit Domnul vom asculta și vom face”.

4. Și scrisese Moisei toate cuvintele Domnului. Și mincând dimineața, zidi altar Domnului suplu munte și 12 pietri pre 12 sămînții ale lui Israel.

5. Și trimise pre voinicii cei tineri ai feciorilor lui Israel și aduseră ardere de tot și puseră viței jrtăvna mlnturii Domnului Dumnezeu.

6. Și sculindu-se Moisei, turnă jumătate den singe în clondir¹, iar jumătate turnă pre altar.

7. Și luind cartea făgăduinței, ceti în urechile oamenilor. Iar ei ziseră: „Tot ce au grăit noaoă Domnul vom face și vom asculta”.

8. Iară Moisei, luind singe, stropi norodul și zise: „Acesta iaste singele făgăduinței care au făgăduit Domnul către noi pentru toate cuvintele acestea”.

9. Și se sui Moisei, și Aáron, și Nadav, și Avind, și 70 den bătrînii lui Israel.

10. Și văzură locul unde stătu Dumnezeul lui Israel și suplu picioarele lui era ca un lucru de piatră de zamfir și luminat asemene seninului² cerului³.

11. Și pre cei aleși ai lui Israel nu au strigat alegîndu-i nice pre unul și se arătară în locul lui Dumnezeu și mincară și băură.

12. Și zise Domnul către Moisei: „Suiete în munte la mine și stăi acolo și-ț voi da scinduri de pliatră, legea și poruncile care am scris, să pui lor lege”.

13. Și sculindu-se Moisei și Iisus, carele sta lîngă el, se sui în muntele lui Dumnezeu.

14. Iar bătrînilor ziseră: „Așteptați aici cu mlcomire pînă ne vom întoarce către voi. Iar iată că iaste cu voi Aáron și Or; deci de se va întimpla cuiva piră, să meargă la dinșii”.

15. Și cum se sui Moisei în munte, acoperi norul muntele.

16. Și se pogori slava lui Dumnezeu pre muntele Sinai și-l acoperi norul 6 zile. Iar a șaptea zi chemă Domnul pre Moisei den mijlocul norului.

17. Iar slava fetei Domnului era ca niște foc ce arde desupra muntelui înaintea feciorilor lui Israel.

18. Și intră Moisei în mijlocul norului și te sui în munte și fu acolo în munte 40 de zile și 40 de nopți¹.

CAP 25

1. Și zise Domnul către Moisei grăind:

2. „Zi feciorilor lui Israel să-m aducă începăturile¹ den toate ce sint draği în- mîilor sale să la începături ale mele.

3. Și acestea sint care vă se cade să luați de la dinșii: aur, și argint, și aramă,

4. Și roșu răsucit, și rumen, și gravani, și vișină împletită, și lînă de capră,

5. Și piei de berbec rușite, și piei verzi, și lîmne neputrede.

6. Pietri sardii, și untdelemn la lumină², și tămîie unsă în untdelemn întru înpreunarea tămîiei,

7. Pietri la săpat la cel-preste-umăr³ și la haina- cea-pînă-în-pămînt⁴.

8. Și să-m faci/sfințire și mă voi arăta întru voi,

face tot ce a poruncit Domnul”.

4. Atunci Moise a scris toate cuvintele lui Dumnezeu. Și sculindu-se dis-de-dimineață, a înălțat un altar sub munte și doisprezece stlpi de piatră, după cele douăsprezece sămînții ale lui Israel.

5. A trimis apoi niște tineri dintre fiii lui Israel de au adus ardere de tot și au jertfit Domnului Dumnezeu viței ca jrtfe de izbăvire.

6. Jumătate din singe l-a turnat Moise într-un vas, iar cealaltă jumătate a vărsat-o peste jertfelnic.

7. Și luind cartea legămîntului, a citit-o cu glas tare în fața întregului popor, iar ei au zis: „Vom face toate cite ne-a poruncit Domnul și-l vom asculta”.

8. Atunci luind Moise singe din vas, a stropit poporul și a spus: „Iată singele legămîntului pe care l-a făcut Domnul cu voi, după toate poruncile acestea”.

9. Și s-a suit pe munte Moise, Aaron, Nadab, Avind și cei șaptezeci de bătrini ai lui Israel.

10. Și au văzut locul unde stătea Dumnezeul lui Israel; sub picioarele lui se făcea ca o temelie de safir, strălucind lîmpede ca seninul cerului.

11. Dar aleșii lui Israel l-au văzut pe Dumnezeu, fără ca ei să-și arate minia împotriva lor; apoi au mincat și au băut.

12. Iar Domnul i-a spus lui Moise: „Urcă-te la mine în munte să stai o vreme, că îți voi da table de piatră, pe care am scris legea și poruncile mele, să vă fie de învățătură”.

13. Sculindu-se Moise și Iosua, slujitorul său, s-au suit în muntele lui Dumnezeu.

14. Iar bătrînilor le-au spus: „Așteptați aici pînă ne vom întoarce la voi. Iată, Aaron și Or sint cu voi; de va avea cineva vreo pricină, să meargă la ei”.

15. S-au suit Moise și Iosua în munte și un nor a acoperit muntele.

16. Și s-a pogorit slava Domnului pe muntele Sinai și norul l-a acoperit șase zile. În ziua a șaptea l-a strigat Domnul pe Moise din mijlocul norului.

17. Și era chipul slavei Domnului pe virful muntelui ca un foc mistuitor înaintea fiilor lui Israel.

18. Și s-a urcat Moise pe culme și a intrat în mijlocul norului; și a stat acolo în munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

CAP. 25

Pregătirea lăcasului sfînt

1. Domnul i-a grăit lui Moise și i-a zis

2. „Spune fiilor lui Israel să-mi aducă prinoase, fiecare cît îl lasă inima.

3. Prinoasele care vor fi primite sint: aur, argint și aramă,

4. Mătase viorie, vișinie și stacojie, pînză de în și păr de capră.

5. Piei de berbec vopsite roșu, piei străvezii și lemn de salcîm.

6. Untdelemn pentru candelă, miresme pentru mirul de uns și felurite tămîi.

7. Piatră de sardiu și alte pietre scumpe ferecate pentru umărul și pieptarul preotului.

8. Cu acestea să-mi faci/un lăcas sfînt, unde eu voi sălășlui,

9. Și vei face mie după toate cîte îți arăt² fie în munte. Pilda cortului² și pilda a tuturor vaselor lui, așa vei face.

10. Și vei face săcriu a mărturie de lămne neputrede de 2 coți și jumătate de lungu și de un cot și jumătate de largu și de un cot și jumătate de înaltu.

11. Și îl vei polei pre însul cu aur curat, deîntronu și denafară vei polei pre însă, și vei face lui zimți de aur sucîți prenpregiur lui.

12. Și vei face lui 4 verigi de aur și vei pune pre cele 4 cornuri a lui, 2 verigi pre o margine și alte 2 pre altă margine, a doao.

13. Și vei face pîrîngi de lămne neputrede și le vei polei cu aur curat pre inse.

14. Și vei băga pîrîngele în verigele cele ce-s în cornurile săcriului, ca să s<ă> rădice săcriul întru ei.

15. Întru verigile făgăduinței vor fi pîrîngele neclătite.

16. Și vei pune înlontru, în săcriu, mărturiile carele îți voi da ție.

17. Și vei face acoperemintu de rugăciune de aur vărsat, curat, de 2 coți și jumătate de lungu și de un cot și jumătate de lat.

18. Și vei face 2 heruvimi de aur bătuți și vei pune pre ei dentru amîndoa pîrțile a acoperemintului.

19. Și să vor face heruvimii unul den partea aceasta și unul den partea a doao a acoperemintului.

20. Și vei face pre doi heru<vi>³mii pre amîndoa marginile vor fi acei 2 heruvimi întinzîndu aripile deasupra, umbrîndu cu aripile lor pre pămîntu; și obrazele lor, unul cătră altul, cătră acoperemintu vor fi obrazele heruvimilor.

21[20]. Și vei pune acoperemintul pre săcriu deasupra⁴. [21] Și în săcriu vei pune mărturiile carele îți voi da ție.

22. Și mă voi cunoaște ție de acolă și-ți voi grăi ție den sus de acoperemintu, întru mijlocul a doi heruvimi, carii sintu pre săcriul mărturie, și după toate cîte îți voi porânci ție cătră fiii lui Israil.

23. Și vei face masă de lemnu neputred de 2 coți de lungă, și de un cot de lată, și de un cot și jumătate de înaltă.

24. Și o vei polei pre însă cu aur curat și vei face ei zimți înviriți prenpregiur de aur.

25. Și vei face ei cunună de un pîmînu prenpregiur și vei face zimți înviriți pregiur cunună inpregiur.

26. Și vei face 4 verigi de aur și vei pune verigele pre 4 pîrți, a picioarele ei, suptru cunună.

27. Și vor fi verigele întru teci pîrîngelor ca să rădice cu ele masa.

28. Și vei face pîrîngele de lămne neputrede și-i vei polei <pre ei>⁵ cu aur curat și să va rădice cu înși masa.

29. Și vei face blidele ei, și lingurile⁶, și căușile, și turnătorile întru carele vei turna cu ele de aur curat vei face pre ele.

30. Și vei pune pre masă pîne-innainți pururea înaintea mea.

31. Și vei face sfêșnic de aur curat, bălăt să faci sfêșnicul fusului, și fufêzele, și scăfirliile, și șuruburile, și florile/ dentru însă vor fi,

9. Și să-m faci toate cîte voui arăta cu ție în munte. Chipul cortului și chipul tuturor vaselor lui, așa să faci.

10. Și să faci săcriul mărturie de lemn neputred de 2 coți și jumătate de lung și de un cot și jumătate de larg și de un cot și jumătate de nalt⁵.

11. Și să-l fêreci pre denlăuntru și pre denafară cu aur curat și să faci desupra lui coronă de aur.

12. Și să-i faci 4 belciuge de aur și să le pui pre cîte 4 cornurile lui: 2 belciuge la un căpătăi și 2 belciuge la alt căpătăi.

13. Și să faci niște pîrghii de lemn neputred și să le fêreci cu aur curat.

14. Și să bagi pîrghiile pre belciugele care sint prin cornurile săcriului, să se poarte cu acelea săcriul legii.

15. Și pîrghiile să nu se mai clătească.

16. Și în săcriu vei pune mărturiile care voui da ție.

17. Și să faci curățirei acoperemint de aur curat, în lung de 2 coți și jumătate, în lat de un cot și jumătate.

18. Și să faci 2 heruvimi de aur vărsați și să-i pui de amîndoa pîrțile căpătăiclor a acoperemintului.

19. Și se vor face heruvimii unul de o parte, altul de altă parte.

20. Așîderea vei face 2 heruvimi la amîndoa laturile întinzînd aripile deasupra și umbrînd cu aripile lor acoperemintul; și să fie cu fêțele unul cătră altul.

21[20]. Și să pui acoperemintul deasupra săcriului. [21] Iar în săcriu să bagi mărturiile care voui da ție.

22. Și de acolă mă voui spune ție și voui grăi cu tine de deasupra acoperemintului între acei 2 heruvimi, carei vor fi deasupra săcriului mărturie, și după toate cîte voui da ție, și-ț voui porunci cătră feciorii lui Israil.

23. Și să faci și masă de lemn neputred de 2 coți de lungă, și de 1 cot de lată, și de 1 cot și jumătate de naltă⁶.

24. Și să o fêreci cu aur curat și să-l faci acoperemint de aur să atingă de toate pîrțile.

25. Și să faci cunună de o palmă împrejur și cunună să atingă de toate pîrțile.

26. Și să faci 4 belciuge de aur și să pui acle 4 belciuge la cornurile picioarelor ei.

27. Supt cunună cu carea iaste încunjurată să bage pîrghiile pre belciuge să rădice cu dinsele masa.

28. Și pîrghiile ei să le faci de lemn neputred și să le fêreci cu aur curat și pre dinsele să se rădice masa.

29. Și să faci tipsile, și cățile, și vasele cele de treabă, și pîharăle în care vei turna de aur curat să le faci.

30. Și să pui pre masă pîne a punerii-inainte înaintea mea de pururea.

31. Și să faci sfêșnic, de aur curat vărsat să faci sfêșnicul, iar stîlpărele lui, și ramurile lui, și gitul⁷ lui, și rătundurile lui, și florile/ lui să fie dentru-îpsul⁸,

9. Toate să le faci după însemnarea care am să țî-o arăt; tocmăi așa să le faci.

Chivotul Mărturie

10. Chivotul mărturie să-l faci din lemn de salcim, lung de doi coți și jumătate, lat de un cot și jumătate și tot atît de înalt.

11. Să-l poleiești cu aur curat, pe dinăuntru și pe dinafară să-l poleiești, și să-i faci de jur împrejur cunună împletită de aur.

12. Să-i faci patru inele de aur și să le pui la cele patru colțuri, două inele pe o latură și două inele pe cealaltă latură.

13. Să faci drugi din lemn de salcim și să-i poleiești cu aur curat.

14. Să bagi drugii prin inelele de pe laturile chivotului, ca să ridici chivotul cu ele.

15. Drugii să fie mercu în inelele chivotului.

16. În chivot să așezi tablele legii, care țî le voi da.

17. Deasupra să faci acoperămintul ispășirii din aur curat, lung de doi coți și jumătate, lat de un cot și jumătate.

18. Să faci doi heruvimi de aur bălăt și să-i așezi pe cele două laturi.

19. Să fie un heruvim pe o latură și un heruvim pe cealaltă latură.

20. Heruvimii să-i pui deasupra, cu aripile întinse umbrînd acoperămintul, iar fêțele lor să fie una către alta și să privegheze acoperămintul.

21. Care va fi pe chivot. Iar în chivot să pui legea care țî-o voi da.

22. De acolă mă voi face cunoscut ție și, de deasupra, dintre cei doi heruvimi, care sint pe chivotul legii, îți voi vorbi despre toate, cîte vreau să poruncesc prin tine fiilor lui Israil.

Masa pînilor punerii-inainte

23. Să faci o masă din lemn de salcim, lungă de doi coți, lată de un cot, înaltă de un cot și jumătate.

24. S-o îmbraci cu aur curat și să-i faci de jur împrejur cunună împletită de aur.

25. Să-i faci de jur împrejur un briu de o palmă, cu înflorituri de aur.

26. Să faci patru verigi de aur și să așezi verigile pe cele patru muchii ale picioarelor ei,

27. Dedesubtul briului, iar verigile să fie în teciile drugilor, ca să se ridice cu ele masa.

28. Să faci drugi din lemn de salcim, să-i poleiești cu aur curat; cu ei să se ridice masa.

29. Tot din aur să faci vase, cățui, cupe și căni de turnat. Să le pui pe masă.

30. Și să mai pui pe masă pînile punerii-inainte, care vor sta pururea înaintea mea.

Sfêșnicul

31. Să faci sfêșnic din aur bălăt. Fusul, brațele, cupele, nodurile și florile/să fie dintr-o bucată.

32. 6 fufedze să iasă den coaste : 3 fufedze a sfșnicului den coastele de o parte a lui și 3 fufedze a svșnicului den partea a doao.

33. Și 3 scăftrilii închipuite ca nucșoarele într-o fufadză, șurub și floare; așa, la cele 6 fufedze ce ies den sfșnic.

34. Și într-o svșnic, 4 scăftrilii închipuite a nucșoare într-o fufadză, șuruburile și florile ei.

35. Șurubul suptu cele 2 fufedze dentru însă și șurub suptu cele 4 fufedze dentru însă. Așa, la cele 6 fufedze ce ies den sfșnic. Și într-o fufedzele sfșnicului, 4 scăftrilii închipuite ca nucșoarele.

36. Scăftriliile și fufedzele dentru însă să fie tot bătut dentru aur curat.

37. Și vei face feștilele⁷ ei 7 și vei pune feștilele ei și vor lumina dentru o față.

38. Și clăștele lui⁸ și supunerile lui⁸ de aur curat ve<i>⁹ face.

39. De un talandu de aur curat vei face toate vasele acștea.

40. Cantă, vei face după pilda ce îi s-au arătat în munte.

32. 6 fofeze să iasă den partea den sfșnic : 3 fofeze de o parte, 3 fofeze de altă parte.

33. Și 3 girteaă în chipul nucilor într-o fofeză și într-un rătund și într-o floare, așa să iasă cele 6 ramurile den sfșnic și în sfșnic cite 3 girteaă în chip de nuci într-o ramură să fie și rătundurile și florile lui rătund supt 2 ramuri de ale lui și rătund supt 4 ramuri de ale lui; așa în cite 6 fofezele ce ies den sfșnic să fie.

34. Și în sfșnic să fie 4 girteaă în chip de nuci.

35. Fofezele și rătundurile să fie dentru-insu¹ vărsate.

36. Tot de un aur curat.

37. Și să faci 7 candelile și le vei pune feștilă și vor lumina numai de la fața lor.

38. Și clăștele⁹ lui și cele de desupt ale lui să le faci de aur curat.

39. De un talant de aur curat vei face toate vasele acștea.

40. Socotăște să faci după închipuirea ce îi se-au arătat în munte.

32. Din cele șase brațe ale sfșnicului, trei să iasă dintr-o latură și trei din cealaltă.

33. La fiecare braț să faci trei cupe ca floarea de migdal, cu nod și floare.

34. Iar pe fus să fie patru cupe lucrate ca floarea de migdal, cu nod și floare,

35. Un nod sub cite două brațe. Așa să fie pentru toate cele șase brațe care ies din sfșnic.

36. Tot sfșnicul să fie lucrat dintr-o singură bucată de aur curat.

37. Să faci șapte candelile și să le așezi astfel ca să lumineze latura din fața lui.

38. Să-i faci mucări și tăvițe din aur curat.

39. Toate aceste odoare să fie dintr-un talant de aur curat.

40. Vei să le faci după însemnarea ce îi-a fost arătată în munte.

CAP 26

1. Și cortulul vei face 10 garduri de vișină împletit, și den verde, și mohorit, și roșu împletit, heruvim, lucru de jăsător să le faci pre cele¹.

2. De lungu un gradu, de 28 coți și de lat 4 coți un gardu va fi; o măsură va fi la toate gardurile.

3. Și 5 garduri vor fi de una fiindu-să unul de altul și 5 garduri vor fi fiindu-să unul de la altul.

4. Și vei face chiotori verzi la margine; gardulul, unuia, de o parte, la împreunarea și așa vei face la marginea gardulul denafară către împreunarea a doao.

5. Și 50 de chiotori vei face la un gardu și 50 de chiotori vei face de o parte a gardulul, spre împreunarea al doilea gard, cu fața unu către altu împotriva stindului.

6. Și vei face belciuge² de aur, 50, și vei împreuna gardurile unu cu altu cu belciugii și va fi un cortu.

7. Și vei face piei de păr acoperemintul pre cortu; 11 piei să faci pre el.

8. Lungimea unii piei va fi de 30 coți și de 4 coți va fi lărgimea a unii piei; o măsură va fi la 11 piei.

9. Și vei împreuna cele 5 piei într-un loc și cele 6 piei într-un loc și vei dupleca pielea a șaptea în fața cortulul.

10. Și vei face chiotori, 50, la marginea unii piei, care va fi la mijlocul împreunării, și 50 de chiotori vei face pre marginea piei<i>³ ce împreună pre a doao.

11. Și vei face 50 de belciugi de aramă și vei împreuna belciugii den chiotori de căpețele și vei împreuna pieile și vor fi una.

12. Și vei supune ce prisosăște de piele cortulul, giunătate de piele ce prisosăște vei acoperi ce prisosăște de piei den cortu, vei acoperi denapoi cortulul.

13. Un cot den cea și un cot den celaltal, den prisositul pieilor a cortulul den lun/gime,

CAP 26

1. Iară cortul așa să faci¹: 10 zvșe² de vișină împletită, și den verde, și den gravani, și den roșu împletit, și mulțime de heruvimi de lucru cusut să faci pre dinșele³.

2. Și măsura unii zvșe să fie de 28 de coț de lungă, iar de lată de 4 coți; o zăvasă atita să fie; iar măsura celorlalte tot pre aceasta va fi.

3. Cinci zvșe să fie împreunate să se fie una de alta, iar cinci zvșe să se fie iar toate una de alta.

4. Și vei face lor chieotori verzi la marginea unii zvșe de o parte, așjiderea vei face și la marginea zvșei cei a doaoa, ca să se împreune.

5. Cincizeci de chieotori să faci pre muchea zvșei și 50 de chieotori la muchea celalalte zvșe, să se împreune una drept alta.

6. Și vei face 50 de cirlige de aur și vei prinde zvșele amindoaă una de alta cu cirlige și vor fi un cort.

7. Și să faci 11 zvșe de lină să fie de acoperemintul cortulul.

8. O zăvasă să fie de 30 de coț de lungă și de 4 coț de lată și să fie zvșele cite 11 toate într-o măsură.

9. Și se împreună 5 zvșe la un loc și 6 zvșe la alt loc și a șasea zăvasă o vei pleca în ușa cortulul.

10. Și să faci la muchea unii zvșe 50 de chieotori carea va fi la mijloc și la celalaltă zăvasă să faci iar 50 de chieotori pre muchea carea să se împreune cu celalaltă.

11. Și să faci 50 de cirlige de aramă și să împreună cu cirligele chieotorile cele desupra și să alături zvșele să fie una.

12. Iar ce va prisosi den zvșe de pre cort să acoperi dosul cortulul cu ceea de un cot cu celalaltă iar de un cot.

13. Iar den prisoseala lun/gimei zvșelor cortulul să acopere cortul pre dă laturi, și de o

CAP. 26

Facerca cortului

1. Cortul să-l faci gîn zece covoare de mătase viorie, vișinie și stacojie, urzite cu fir de în răsucit. Pe ele să faci heruvimi țesuți cu măiestrie.

2. Lungimea unui covor să fie de douăzeci și opt de coți, iar lățimea de patru coți. Toate covoarele să aibă aceeași măsură.

3. Cite cinci covoare să fie prinse unul de altul în lungime.

4. Să faci cheotori de mătase vinată la marginea fiecărui covor pe amindouă părțile, unde se îmbină.

5. Cincizeci de cheotori să faci la un covor și cincizeci la marginea covorului unde se unesc. Cheotorile să fie una în fața alteia.

6. Să faci cincizeci de cirlige de aur și să împreună covoarele cu cirligele; acesta va fi cortul.

7. Să faci acoperișul cortului din covoare de păr de capră; să faci unsprezece astfel de covoare.

8. Lungimea unui covor să fie de treizeci de coți și lățimea de patru coți; toate unsprezece să fie de aceeași măsură.

9. Să împreună cinci covoare de o parte și alte șase de alta. Pe al șaselea covor să-l îndoi în fața cortului.

10. Să faci cincizeci de cheotori pe marginea fiecărui covor pe amindouă părțile, unde se îmbină.

11. Să faci cincizeci de cirlige de aramă și să viți cirligele în cheotori, să împreună covoarele ca unul singur.

12. Iar ce prisosăște din acoperemint, cite o jumătate de covor, să acopere partea dindărăt a cortului.

13. Cite un cot dintr-o parte și cite un cot din celaltă parte a prisosului, în lun/gime,

și va fi de acoperit pre coastele cortului de o parte și de alta, pentru ca să s<ă> acopere.

14. Și vei face acoperemintul preste acesta cortului, piel de berbecă rușite și acoperemintul, piel verzi deasupra.

15. Și vei face stilpii cortului de lemn neputrede.

16. De 10 coți să faci un stilp și de un cot și jumătate lățimea unui stilp.

17. Doao gardine la un stilp stind unul cătră altul; așa să faci la toți stilpii cortului.

18. Și vei face stilpii cortului 20 despre partea despre miazănoapte.

19. Și 40 de capete de argint la cei 20 de stilpi, 2 capete la un stilp la amindoa părțile lui și 2 capete stilpului unuia la amindoa părțile lui.

20. Și partea a doao, de cătră nōtos, 20 de stilpi.

21. Și 40 de capete lor, de argint, 2 capete la un stilp la amindoa părțile lui și 2 capete la un stilp la amindoa părțile lui.

22. Și dendărătul cortului, despre partea despre mare, vei face 6 stilpi.

23. Și 2 stilpi vei face la unghiurile cortului dendrăptu.

24. Și vor fi de-atocma de gios și intru-un loc vor fi fie den capete și intru o inpreunare. Așa vei face la amindoa unghiurile, atocma să fie.

25. Și vor fi 8 stilpi și capetele lor de argint 16, doao capete la un stilp și 2 capete la altu stilp, la amindoa părțile lui.

26. Și vei face 5 zăvoară³ de lemn neputrede, 5 zăvoară la un stilp, de o parte a cortului,

27. Și 5 zăvoară a stilpului a părții a cortului al doilea și 5 zăvoară a stilpului a părții dendrăptu a cortului de cătră mare.

28. Și zăvorul cel den mijloc pren mijlocul stilpilor să s<ă> petreacă, de o parte intr-altă parte.

29. Și stilpii să-i poleiești⁴ cu aur și verigele să le faci de aur, pre cari vei băga inlontru zăvoarele.

30. Și vei rădica cortu după chipul ce ți s-au arătat in munte.

31. Și vei face acoperemintul de verde și mohorit, și roșu inpletit, și vișin torsu. [32] Lucru țesut să faci pre el heruvim.

32. Și să-l pui pre 4 stilpi pre însă, neputrezii, poleiți cu aur; și capetele lor, de aur, și fundurile lor, 4, de argintu.

33. Și vei pune acoperemintul pre stilpi și vei băga acolo mai inlontru de acoperemint săcriul mărturie și va ușăbi acoperemintul voaă intre mijlocul sfintului și intre mijlocul sfintului svinților.

34. Și vei acoperi cu acoperemintul săcriul mărturie intru sfintul svinților.

35. Și vei pune masa dennafară de acoperemintu și sfēsnicul denpotrivă mesei despre partea cortului de cătră nōtos; și masa o vei pune despre partea cortului de cătră miazănoapte.

36. Și vei face ușii poală de acoperit de verde, și mohorit, și roșu inpletit, lucrul inpiștritorului.

parte, și de alta.

14. Și să faci acoperemintul cortului preste aceasta piei de berbecă rușite și desupra acoperemint de piel verzi.

15. Și să faci stilpii cortului de lemn neputrede.

16. De 10 coți să fie un stilp de nalt și de lat de un cot și jumătate.

17. 2 gardine la un stilp stind unul cătră altul; așa să faci la toți stilpii cortului.

18. Și să faci cortului 20 de stilpi despre partea despre miazănoapte.

19. Și la acei 20 de stilpi să fie 40 de căpătăie de argint la un stilp, cite 2 căpătăie la amindoa părțile să aibă căpătăie.

20. Iar de ceea parte despre amiazăzi să fie iar 20 de stilpi și 40 de căpătăie de argint,

21. Cite 2 căpătăie la un stilp de amindoa părțile.

22. Iar dendărătul cortului, despre latirea carea iaste spre mare, să faci 6 stilpi.

23. 2 stilpi să-i faci la căpătăiul cortului dendrăpt.

24. Și să fie tot intr-o potrivă de jos până sus și tot intr-un chip așa să faci la amindoa căpătăiele intoema.

25. Și vor fi 8 stilpi, iar căpătăiele lor de argint vor fi 16, cite 2 căpătăie la un stilp de amindoa părțile.

26. Și să faci 5 zăvoară de lemn neputred, 5 zăvoară la un stilp despre o parte de cort,

27. Și 5 zăvoară la al doilea stilp la căpătăiul cortului.

28. Iar 5 zăvoară la stilpul cel dendărăt, la unghiul cortului care iaste despre mare.

29. Și stilpii cei den mijloc să treacă 2 dentr-un unghi pănă intr-alt unghi și stilpii să-i fereci cu aur. [30] Și să faci verigi de aur pren care vei băga zăvoarele și să fereci și zăvoarele cu aur.

30. Și să așazi cortul după chipul ce ți se-au arătat in munte.

31. Și să faci zăvasă de verde, și de mohorit, și de roșu inpletit, și de vișină toarsă, lucru țesut să faci și intins. [32] Și să faci pre dlnsa heruvimi.

32. Și să-l intinzi pre 4 stilpi neputrezii și fericăți cu aur; și căpătăiele stilpilor cele den sus să fie ferecate cu aur, iar cele den jos de la temelie, cu argint.

33 [32]. Și să pui zăvasa pre acei stilpi. [33] Și să bagi acolo inlăuntru zăvelei sieriul mărturie și să dăspară zăvasa intre sfințire și intre sfinta sfinților.

34. Și să acop<e>⁴ri cu zăvasa sieriul făgăduinței intru sfinta sfinților.

35. Și să pui masa dennafară de zăvasă și sfēsnicul împotriva mesei despre partea cortului carea iaste despre miazăzi; iar masa să o pui despre partea cortului care iaste despre miazănoapte.

36. Iar ușilor să le faci acoperemint de verde, și de mohorit, și de gravant tors, și de vișină/țesută, lucru inpiștrit să fie.

să atirne peste pereții cortului, de amindoa părțile, ca să-l acopere.

14. Să mai faci un acoperis din pielicele de berbec vopsite roșu și altul din piei străvezii pe deasupra.

15. Să spijini cortul pe scinduri din lemn de salcin.

16. O scindură să aibă zece coți in lungime și un cot și jumătate in lățime.

17. Fiecare scindură să aibă in partea de jos cite două cepuri, unul in dreptul altuia; toate scindurile să fie la fel.

18. In partea dinspre miazănoapte a cortului să pui douăzeci de scinduri.

19. Să faci celor douăzeci de scinduri patruzeci de tălpi de argint, cite două tălpi pentru o scindură, de amindoa părțile.

20. In partea dinspre miazăzi să pui tot douăzeci de scinduri.

21. Să le faci patruzeci de tălpi de argint, cite două tălpi pentru fiecare, de amindoa părțile.

22. Iar in spatele cortului, in partea dinspre asfințit, să pui șase scinduri.

23. Să faci două scinduri pentru unghiurile din spate ale cortului.

24. Să fie deopotrivă in partea de jos pină la capătul unde se imbină. Să le faci pe amindoa la fel pentru cele două unghiuri.

25. Să fie opt scinduri și șaisprezece tălpi de argint, cite două tălpi la o scindură, la amindoa capetele.

26. Să faci grinzi din lemn de salcin, cinci pentru scindurile dintr-o latură a cortului,

27. Și cinci pentru cele din cealaltă latură și încă cinci pentru latura dindărătul cortului, spre asfințit.

28. Grinda din mijloc să treacă prin scinduri de la o latură la alta a cortului.

29. Să poleiești cortul, să faci și verigile, care vor ține grinzele, din aur, iar scindurile și grinzele să le imbraci toate cu aur.

30. Cortul să-l ridici după insemnarea ce ți-am arătat-o in munte.

31. Să faci perdeaua din mătase viorie, vișinie și stacojie, urzită cu fir de in răsucit. In țesătura ei să faci heruvimi.

32. Să o atirni pe patru stilpi din lemn de salcin poleiți cu aur; capetele să fie de aur, iar cele patru tălpi ale lor din argint.

33. După ce ai atirnat perdeaua, să așezi inăuntru chivotul mărturie. Și va despărți astfel perdeaua sfinta de sfinta sfințelor.

34. Să acoperi cu capacul chivotul mărturie.

35. Masa să o așezi dincoace de perdea, iar sfēsnicul in fața mesei, spre partea cortului dinspre miazăzi; masa să stea in spre miazănoapte.

36. Să faci la ușă perdeaua din mătase viorie, vișinie și stacojie, urzită cu fir de in, lucrul măiestrit.

37. Și vei face acoperemintului 5 stâlpi neputredzi și-i vei polei pre înși cu aur. Și virvurile lor, de aur, și le vei topi lor 5 funduri de arame.

CAP 27

1. Și să faci jirtăvnic de lămne neputrede de 5 coți de lungu și de 5 coți de lat, în patru cornuri va fi jirtăvnicul, și de 3 coți, înălțimea lui¹.

2. Și vei face cornurile în cele 4 cornuri, dentru însul să fie făcute cornurile, și le vei acoperi cu aramă.

3. Și vei face cunună jirtăvnicului, și acoperemintului, și păharăle lui, și furculițele² lui, și cădelnița lui, și toate vasele lui le vei face de aramă.

4. Și să-i faci lui grătarul de aramă faptu de mreaje, și vei face grătarului patru verige de arame în 4 unghiuri.

5. Și vei pune pe ei suptu grătarului jirtăvnicului de gios. Și să fie grătarul până la giunmălate de jirtăvnic.

6. Și vei face jirtăvnicului pârîngi de lămne neputrede și-i vei ferece cu aramă.

7. Și vei băga pârîngele în verigi și fie pârîngele pre amîndoa coastele jirtăvnicului cîndu îl vor rădica pre însul.

8. Găunos, de scinduri îl vei face pre el, după cela ce îi s-au arătat în munte, așa să faci.

9. Și vei face curte cortului despre partea despre mōtos. Pī<n>dzele gardului curții, de vișin răsucit, de lungă 100 coți de o parte.

10. Și stîlpii lor, 20, și fundurile lor, 20, de aramă, și capetele lor și marginile, de argintu.

11. Așa și la partea de cătră miadzănoapte, pînză de 100 coți de lungi și stîlpii lor, 20, cu fundurile <de>³ arame : virvurile și capetele și marginile stîlpilor ferecate cu argintu.

12. Iar lățimea curții de cătră mare, pînză de 50 coți, stîlpii lor, 10, și fundurile, 10.

13. Și lățimea curții de cătră răsărit, pînză de 50 coți, stîlpii lor, 10 și fundurile, 10,

14. Și de 15 coți înălțimea pînzelor de o parte, stîlpii lor, 3, și funduri, 3.

15. Și a dooa parte, de 15 coți pînzelor de tnalte, stîlpii lor, 3, și fundurile, 3.

16. Și ușil curții, acoperemintu de 20 coți de înaltu, de verde, și mohorit, și roșu împletit, și vișin răsucit cu înpiștritul croitorului ; stîlpii lor, 4, și fundurile lor, 4.

17. Toți stîlpii curții împrejur, ferecați cu argintu, și capetele lor, de argintu, și fundurile lor, de arame.

18. <Iar lungimea curții, 100 spre 100, și lărgimea, 50 spre 50, și înălțimea de 5 coți de vișin<ă> răsucită, fundurile lor de arame>⁴.

19. Și toată tocmala, și toate ciniile, și pocumbil curții, de arame. Și vei face haine verzi, și mohorite, și roșii, ca să slujască cu ele întru sfințe.

20. Și tu porăncește fiilor Israil și să ia untdelemnul fie de masline fără drojdii, curat, ales la lumină, pen/tru ca să ardă

37. Și să faci zăvăsei acoperemintului 5 stâlpi de lemn neputred și să-i fereci cu aur și căpătăiele lor cele de sus să fie de aur și jos le vei vărsa 5 temeliile de aramă.

CAP 27

1. Și să faci altar de lemn neputred de 5 coți să fie de lung și de 5 coți de larg, în 4 cornuri să fie altarul, de 3 coți de nalt¹.

2. Și să faci în cîte 4 unghlurile 4 coarne, și coarnele să fie dentru-insul și să le acoperi cu aramă.

3. Și să faci altariului cunună, iar acoperemintul lui și păharăle lui, și furculițele lui, și cădelnițele lui, și toate vasele lui să le faci de aramă.

4. Și să faci lui grătar de aramă în chip de mreajă, și să faci grătarului în cîte patru cornurile 4 belciuge de aramă.

5. Și să-l pui supt grătarul altariului den jos. Și să fie grătarul până la mijlocul altariului.

6. Și să faci altariului pîrghii de lemn neputred pre de laturi și să le fereci cu aramă.

7[6]. Și să baği pîrghiile pre belciuge. [7] Și să fie pîrghiile altariului să-l fie de 2 pîrği.

8. Și denlău<n>²tru să fie găunos și să-l faci de scinduri cum se-au arătat fie în munte.

9. Și să faci cortului curte despre partea despre amiazăzi și zăvăsele curții să fie de vișină țesută de 100 de coți de lungi de o parte.

10. Și stîlpii lor, 20, și temeliile lor, 20 de aramă, iar cîrciele și belciugele lor, de argint.

11. Așa și despre latură despre miazănoapte zavasă să faci de 100 de coți de lungă, și stîlpii lor, 20, și temeliile lor, 20, de aramă, iar verigile și căpătăiele stîlpilor cele de sus ferecate cu argint.

12. Iar lățimea zăvăsei curții despre mare să fie de 50 de coți, stîlpii lor 10.

13. Și temeliile lor, 10.

14. Și înălțimea zăvăselor să fie de 15 coți de o parte, stîlpii lor, 3, și temeliile lor, 3.

15. Iar zăvăsele de a dooa parte să fie de 15 coți de nalte ; și stîlpii lor, 3, și temeliile lor, 3.

16. Iar zăvasa acoperemintului ușilor curților, de 20 de coți de naltă să fie, de verde, de mohorit, de gravan și de vișină răsucită cu esături pestrîțe ; stîlpii ei, 4, și temeliile lor, 4.

17. Toți stîlpii curții să fie ferecați cîte de amîndoa pîrği³ cu argint și căpătăiele lor cele den sus să fie de argint, iar temeliile lor de aramă.

18. Iar lungimea curții să fie de 100 de coți, iar lățimea de 50 de coți, iar înălțimea, de 5 coți să fie și să fie de vișină răsucită și temeliile să fie de aramă.

19. Și toate vasele și dichisele curții să fie de aramă. Și să faci haine verzi, și mohorite, și roșii, să slujască cu dînsele întru sfințire.

20. Iar tu porăncește fecilor lui Israil să ia fie unt de măslina curat, ales, fără drojdii la lumină, ⁴/să lumineze în cortul mărturiei

CAP. 27

Altarul jertfelor

1. Să faci un jertfelnic din lemn de salcim, lung de cinci coți și lat de cinci coți : jertfelnicul să fie în patru colțuri, iar înălțimea lui de trei coți.

2. În cele patru colțuri ale lui să faci coarne ca ieșind dintr-insul ; să-l îmbraci în aramă.

3. Să-i faci cunună și acoperămint, iar cenușarul, gălețile, cupele, cirigile, cleștele și vatraul și toate uneltele să fie din aramă.

4. Tot din aramă să-i mai faci un grătar ca o împletură, cu patru inele pe cele patru laturi.

5. Să le potrivești în partea de jos a jertfelnicului. Iar împletura grătarului să ajungă pînă la mijlocul jertfelnicului.

6. Să-i faci jertfelnicului drugi de lemn de salcim și să-i îmbraci în aramă.

7. Drușii să-i viri în inele pe amîndouă laturile jertfelnicului, ca să poată fi ridicat.

8. Să-l faci de scinduri și gol înăuntru, precum îți-am arătat în munte, așa să-l faci.

Curtea cortului

9. Cortul să aibă o curte. În latura dinspre miazăzi perdelele curții să fie din pînză de in, lungi de o sută de coți.

10. Pentru ele să faci douăzeci de stâlpi, iar aceștia să aibă douăzeci de tălpi de aramă, cirigile și verigile lor să fie de argint.

11. Tot așa în partea dinspre miazănoapte, perdeaua să fie lungă de o sută de coți, să aibă douăzeci de stâlpi și douăzeci de tălpi de aramă, iar cirigile și verigile stîlpilor să fie ferecate în argint.

12. În latura dinspre răsărit a curții să fie perdele de cincizeci de coți, cu zece stâlpi și zece tălpi.

13. În latura curții dinspre asfințit să fie perdele de cincizeci de coți, cu zece stâlpi și zece tălpi.

14. Într-o parte perdelele să fie înalte de cincisprezece coți, să aibă trei stâlpi cu tălpile lor.

15. Și în cealaltă parte perdelele să fie înalte de cincisprezece coți, să aibă trei stâlpi cu tălpile lor.

16. Poarta curții să aibă o perdea de douăzeci de coți, lucrată cu măiestrie, din mătase viorie, vișinie și stacojie, urzită cu fir de in răsucit. Să aibă patru stâlpi cu patru tălpi.

17. Toți stîlpii curții împrejur să fie ferecați în argint, capetele lor de argint, iar tălpile de aramă.

18. Lungimea curții să fie de o sută de coți, lățimea de cincizeci de coți, înălțimea despărțirii de cinci coți : perdelele să fie din pînză de in, iar tălpile stîlpilor de aramă.

19. Toate odoarele și toate uneltele și țărșii curții să fie de aramă.

Untdelemnul candelor

20. Să poruncești fiilor lui Israil să aducă pentru luminat untdelemn curat, limpede, stors din măslină/ ca să ardă sfșnicul și să

lumină pururea pre cortul mărturiei [21] den afară de acoperenintu ce iaste preste fâgăduință.

21. Ați-l-a-va pre el Aaron și filii lui, decusară până dimineață, înaintea lui Dumnezeu. De lege vécnică, întru semințiile voastre de la filii lui Israel.

CAP 28

1. Și tu ado lingă tine pre Aaron, fratele tău, și pre filii lui <și dintru filii lui Israel> ¹, ca să-m fie mie popi Aaron, și Nadav, și Aviud, și Eleazar, și Ithamar, pre filii lui Aaron ².

2. Și vei face veșmint sfințit lui Aaron, fratelui tău, întru cinste și mărire.

3. Și tu grăiește tuturor înțelepților la cuget pre carii i-am împlat de duhul înțelepciunii și simțirei, și vor face veșmintul cel svințu lui Aaron, la sfințu, pentru ca să-m preușască mie.

4. Și aceștea-s veșmintele carele vor face: cel-pregiur-pieptu, și cea-preste-umăr, și haina-pân-la-picioare, și haina strălucită, și mitră, și briu. Și vor face veșmintele sfințite lui Aaron și feciorilor lui, pentru ca să-m preușască mie.

5. Și ei vor lua aurul, și verdele, și moh<o>ritul, și roșul, și vișinul.

6. Și vor face cea-preste-umăr de vișin împletit, lucru tăsut a împistritoriului.

7. Doao preste-umere vor fi, fiindu-să una de alaltă, pre amindoaă părțile spinzurate.

8. Și țăsătura preste-umere, carea iaste preste însă după facere dentru însă, va fi de aur curat, și verde, și moh<o>rit, și roșu torsu, și vișin împletit.

9. Și vei lua pre cele doao pietri, pietri de zmaragd, și vei săpa întru ele numerele fiilor lui Israel.

10. 6 numere ³ pre o piatră și 6 numere, cele alalte, pre a doao piatră, după nașterile lor.

11. Lucru de meșterșug de pietri, săpătură de pecete vei săpa cele doao pietri pre numerele fiilor Israel.

12. Și vei pune pre amindoaă pietrile pre umerile hainei-de-preste-umere, pietri de păminte sntu fiilor Israel, și va lua Aaron numerele fiilor Israel înaintea Domnului pre amindoaă umerile lui, păminte pentru ei.

13. Și vei face paveze de aur curat.

14. Și vei face doao <lanțuri> ⁴ împletite de aur curat, amestecate cu flori, lucru a împletituri, și vei pune lanțurile împletite preste păvecioare, după înaintele umerilor lor denalnte.

15. Și vei face cuvintul județelor, lucru a împistritoriului, după tocmala cei-preste-umăr să-l faci pre însă den aur, și den verde, și den moh<o>rit, și den roșu împletit, și den vișin împletit vei face pre el.

16. În 4 colțuri va fi îndoit de o palmă de lungu și de o palmă de lat.

17. Și vei țese întru însu țăsături după piatră, cu 4 rinduri: un rind de pietri va fi sardion, topaz, smaragd, un rindu;

18. Și al doilea rindu, anthrax, zamfir, ghesmi.

19. Și rindul al treilea, lighirion, și/ahatis, și amethistos;

totdeauna, [21] iar denafară de acoperenintul care spinzură preste fâgăduința mea.

21. Să-l-a-ți Aáron și feciorii lui înaintea Domnului de seara până dimineața. În lege vécnică întru neamurile voastre, la feciorii lui Israel.

CAP 28

1. Iară tu ado lingă tine pre fratele-tău Aáron, și pre feciorii lui, și den feciorii lui Israel să fie mie popi Aáron, și Nadav, și Aviud, și Eliazar, și Ithamar, și feciorii lui Aáron.

2. Și să faci frăține-tău, lui Aaron, odăjdii sfințite în slavă și în cinste.

3. Iară tu vorbêște tuturor celor ce snt cu minte înțeleaptă, pre carei i-am împlat de duhul înțelepciunii, să facă odăjdii sfințite lui Aáron, întru care să preușască mie ¹.

4. Și veșmintele așa să le facă: să facă odăjdii-preste-piept deasupra, și odăjdii-lungă- <până-la-picioare > ², și haină-preste-umere, și haină strălucitoare, și mitră și briu. Și să facă odăjdii sfințite lui Aáron și feciorilor lui, ca să preușască mie.

5. Și ei vor lua aur, și verdele, și mohoritul, și roșul, și vișina.

6. Și vor face odăjdii-acea-de-preste-umere de vișină răsucită, lucru cusut cu împistrituri.

7. Doao de-preste-umăr vor fi fiindu-se una de alta, spinzurind de amindoaă părțile.

8. Iar țesăturile odăjdii-acei-de-preste-umere care vor fi dentru-înă să fie aur curat, și verde, și mohorit, și gravani, mohorit împletit, și vișină răsucită.

9. Și să ial 2 pietri, pietri de zmaragd, și să sapi într-însele numele feciorilor lui Israel.

10. Șase nume să le sapi într-o piatră, iar 6 nume să le sapi într-altă piatră, după neamurile lor.

11. Lucru de meșterșug de pietri, săpătură de pecete vei săpa într-acele 2 pietri, pre numele feciorilor lui Israel.

12. Și vei pune pietrile amindoaă <pre> ³ umerile odăjdii-acei-de-preste-umere, întru pomenirea feciorilor lui Israel, și va rădica Aáron numele feciorilor lui Israel înaintea Domnului într-amindoaă umerile sale, întru pomenire de la dinșil.

13. Și să faci 2 paveze de aur curat.

14. Și să faci 2 lanțuri de aur curat, amestecate cu flori, lucru împletit. [15] Și să pui lanțurile cele împletite pre paveze și le tocmeste pre umerile lor.

15. Și să faci cuvintul judecării, lucrul împistritoriului, după tocmala odăjdii-acei-de-preste-umere și aceasta să fac de aur, și de verde, și de gravani, și de roșu răsucit, și de vișină țesută.

16. Și în patru colțuri să-l faci să fie îndoit, iar măsura lui să fie de o palmă de lung și de o palmă de lat.

17. Și vei coase pre dînsul cusături de piatră cu patru rinduri: un rind să fie piatră sardion, topaz, și smaragd;

18. Iar în al doilea rind să fie anthrax ⁴, și zamfir, și aspis;

19. Iar al treilea rind să fie piatră lighirion, și/ahatis, și amethistos ⁵;

fie în toată vremea lumină.

21. În cortul mărturiei, la perdeaua dinaintea chivotului legii. Să-l aprindă Aaron și filii săi ca să lumineze de seara până dimineața înaintea Domnului. Aceasta să fie lege vécnică pentru toți filii lui Israel din neam în neam.

CAP. 28

Veșmintele preoțești

Și i-a mai spus Domnul:

1. „Cheamă-l la tine pe fratele tău, Aaron, și pe feciorii lui, ca aceștia să-mi fie preoți dintre toți filii lui Israel, Aaron, Nadab, Abiud, Eleazar și Ithamar.

2. Să-i faci lui Aaron, fratele tău, veșmint sfințit întru cinste și podoabă.

3. Iar tu spune-le meșterilor Iscusiți, cărora le-am dăruit darul măiestriei, să-i facă lui Aaron odăjdii sfințite, în care să-mi slujească.

4. Aceștea snt veșmintele pe care să le facă: hoșen, efod, meil, hiton, chidar și briu. Să facă veșmintele sfințite lui Aaron și fiilor săi, ca să-mi slujească ei ca preoți.

5. Să fie de mătase viorie, vișinie și stacojie în fir de aur și în.

6. Efodul să-l facă din pluză de în, țesută cu măiestrie.

7. Peste umeri să atrîne în două fișii, prînse una de alta.

8. Briul efodului să-l faci tot din mătase viorie, vișinie și stacojie și din fir de aur și în.

9. Să iei două pietre scumpe de smarald și să sapi în ele numele fiilor lui Israel.

10. Șase nume pe o piatră și celelalte șase nume pe a doua piatră, după rînduiala semințiilor lor.

11. Săpătura cu numele fiilor lui Israel să fie făcută de un meșter săpător de peceti.

12. Pietrele pentru pomenirea fiilor lui Israel să le prinzi pe umerii efodului ca să le poarte Aaron pe cei doi umeri ai săi înaintea Domnului, spre aducere aminte.

13. Încheietorile să fie de aur curat.

14. Să faci două lînțisoare, tot de aur, împletite, pe care să le treci prin încheietori, în partea de dinainte.

15. Hoșenul judecării să fie lucrat cu măiestrie, ca și efodul, din mătase viorie, vișinie și stacojie și din fir de aur și în răsucit.

16. Să fie îndoit în patru colțuri, lung de o palmă și lat de o palmă.

17. Pe el să prinzi pietre scumpe în patru rînduri. Un rind de pietre să fie sardion, topaz și smarald. Acesta să fie rîndul întâi.

18. Rîndul al doilea să fie rubin, safir și iaspis.

19. Rîndul al treilea opal, /agat și ametist

20. Și rîndul al patrulea, hrisolîth, și virilîon, și onihîon, acoperite cu aur <și legate cu aur>⁴ să fie, după rîndul lor.

21. Și pietrele să fie după numerele fiilor Israil, 12 înaintea Domnului, pre doao umere a lor, 12 după numerele lor, după nașterile lor, cioplituri de peceți, fieștecăruia după nume să fie, la 12 neamuri.

22. Și vei face pre cuvîntu lanțuri împletite, lucru de lanțuri de aur curat.

23. Și va lua Aáron numerele fiilor lui Israil pre cuvîntul județului <preste pieptu>⁴, intrîndu la sfînta, pomenirea înaintea lui Dumnezeu.

24. Și vei pune pre cuvîntul giudețului lanțurile celea ce-s lanțuțe, pre amîndoa pârțile a cuvîntului le vei pune.

25. Și cele doao pevecioare vei pune pre amîndoa pârțile⁵, deasupra cei-preste-umere, den față.

26. Și vei pune pre cuvîntul județului arătarea și adevărul și va fi pre pieptul lui Aaron cîndu intră întru la sfîntul înaintea Domnului. Și va pune Aaron județele fiilor lui Israil pre pieptu înaintea Domnului pururea.

27. Și vei face înbrăcăminte-pănă-gios tot verde.

28. Și va fi gura lui dentr-insul în mijloc, avîndu bată împregiurul gurei, lucru țasătoriului, împletitura țasăută, pentru să nu să spîntece.

29. Și vei face pre marginea înbrăcămînții-den-gios ca niște rodii mici a roidiei înflorite, de verde, și de moh <o>⁶ rit, și roșu răsucit, și vișin împletit, pre marginea înbrăcămînții prenpregiur.

30. Și într-acesta feli, rodii mici de aur, și clopoți întru mijlocul lor prenpregiur, lîngă rodie, de aur, și un clopot, și floare și pre marginea înbrăcămînții prenpregiur.

31. Și va fi Aaron întru slujba lui înțeles glasul lui intrînd la sfîntu înaintea Domnului și ieșîndu, pentru ca să nu moară.

32. Și vei face potcoavă de aur curată și vei închipui întru înșă chip de pecete, sfînșenie Domnului.

33. Și vei pune pre ea pre verde împletit și va fi pre mitră, den față mitrei va fi, și va fi pre fruntea lui Aaron.

34. Și va rădica Aaron greșalele svinților, cîte oare vor sfînși fiii lui Israil, a toată darea sfînșilor lor și va fi pre fruntea lui Aáron pururea priimit lor înaintea Domnului.

35. Și strînsorile hainelor⁶, de vișin; și vei face chidarîs⁷ vișină, și briu vei face, lucru a împistritoriului.

36. Și fiilor lui Israil vei face înbrăcămînți, și brine, și pâlării vei face lor întru cînste și mîrire.

37. Și vei înbrăca <cu ele>⁴ pre Aaron fratele tău, și pre feciorii lui cu insul și-i vei pomăzui și le vei implea minele lor și-i vei svinși pre ei, pentru ca să svestenulaseă mie.

38. Și vei face lor nădragi de in să acopere rușinea trupului lor, de la briu pîn-la stîngii să fie.

39. Și va⁸ avea Aaron acêștea și fiii lui cîndu vor intra întru la cortul mărtu-

20. Iar al patrulea rînd să fie pliatră hrisolîth și virilîon și onihîon; ocolite să fie cu aur și legate cu aur, după rîndul lor.

21. Și să fie pietrele pre numele a 12 feciori ai lui Israil, înaintea Domnului, pre amîndoa umerele lui 12 număruri, după semînțiile lor, cioplite de peceți, după numele fiește-a-căruia să fie, la 12 neamuri.

22. Și să faci pre cuvînt lanțuri împletite în chip de belciuge de aur curat.

23. Și va lua Aáron numele feciorilor lui Israil pre cuvîntul judecății pre piept cînd va intra întru sfînșita sfînșire înaintea lui Dumnezeu întru pomenire.

24. Și vei pune lanțul cel împletit pre cuvintele judecății.

25. Și să le pui pre amîndoaă cornurile a cuvîntului.

26. Și amîndoaă pavezele să le pui pre amîndoaă umerele, dăsupra cei-de-preste-umere, în față.

27. Și vei pune pre cuvîntul judecății și pre mărturisirea adevărîței.

28. Și să fie pre pieptul lui Aáron cînd va intra în sfînșire înaintea lui Dumnezeu.

29. Și să poarte Aáron judecățile feciorilor lui Israil înaintea fetei Domnului totdeauna.

30. Și să faci și odăjdie-pănă-jos verde.

31. Și să-i fie gura dentr-insa la mijloc, avînd bête⁶ împrejurul gurii.

32. Lucru de țesător, împletitura țesută, pentru să nu se spîntece.

33. Și să faci pre marginea odăjdiei-den jos ca niște rodii mici înflorî.

34. De lucru verde, și mohorit, și roșu răsucit, și de vișină împletită pre marginea odăjdiei împrejur și într-acest chip rodii mici de aur și între dînsii clopoței împrejur, lîngă rodii cei de aur.

35. Și va fi Aáron cînd va face slujba se va auzi glasul lui intrînd întru sfînșire înaintea Domnului și ieșînd, ca să nu moară.

36. Și să faci potcoavă⁷ de aur curat și să faci într-insa chipul peceții sfînșirei Domnului.

37. Și să o legi pre verde împletit și va fi pre mitră.

38. Pre față mitrei, să fie pre fruntea lui Aáron și să rădica Aaron greșalele lor și de cîte ori se vor sfînși feciorii lui Israil cu tot lucrul sfînșilor și să fie în toată vrîmîea pre fruntea lui Aáron priimită lor înaintea Domnului.

39. Și strînsorile odăjdilor, de roșu; și să faci pâlărie de vișină și briu să faci de lucru împistrit.

20. Rîndul al patrulea hrisolit, onix și beril. Toate să fie ferecate în înfloritură de aur.

21. Douăsprezece pietre, după numărul numelor fiilor lui Israel, săpate ca pecețile, fiecare după numele celor douăsprezece semînții.

22. Să faci pentru hoșen lăntșoare răsucite din aur curat.

23. Să prinzi lăntșoarele pe hoșen, pe amîndoa laturile, în incheietori, în partea de dinainte⁴.

29. Iar Aaron să poarte, cînd intră în locașul sfînt, pe hoșenul judecății, la inima lui, numele fiilor lui Israel, spre pomenire înaintea lui Dumnezeu.

30. În hoșenul judecății să pui sorții numiți Urim și Tummim, ca să fie meru la inima lui Aaron, cînd se va înfățișa în locașul sfînt înaintea Domnului. Astfel va purta Aaron pururea la inima sa judecățile fiilor lui Israel înaintea Domnului.

31. Să faci tot meilul din mătase viorie.

32. Să aibă în mijloc o deschizătură pentru cap, cu un tiv țesut și o împletitură, ca să nu se rupă.

33. Pe poale, de jur împrejur, să prinzi rodii de mătase viorie, vișinie și slacojie în tir de în răsucit, iar printre rodii clopoței:

34. O rodie și un clopoțel, o rodie și un clopoțel și tot așa.

35. Veșmintul să-l poarte Aaron, cînd îni va slui, iar la intrarea și ieșirea din locașul sfînt să se audă sunetul clopoțelilor și să-l păzească de piere.

36. Să faci o tăbliță de aur curat și să sapi pe ea în chip de pecete: Sfînșită Domnului.

37. Și să o prinzi cu un fir de mătase viorie în partea-de dinainte a chidarului,

38. Ca să atrne pe fruntea lui Aaron, iar Aaron va purta pe fruntea sa greșelile fiilor lui Israel la prinoase și daruri; ea va fi pururea pe fruntea lui, cerșînd îngăduința Domnului.

39. Hitonul să-l faci din plînză de in. Să faci chidarul și briul din plînză de in, lucrăt cu măiestrie.

riei, cîndu mergu a posluși cătră jirtăvnicul sfîntului; și nu vor aduce pre ei greșale¹ pentru ca să nu moară. De lege vécinică, lui și seminției lui după însul.

CAP 29

1. Și acestea sîntu carele vei face lor, pentru ca să-i sfîntești pre însi, ca să-m svestenulască mie¹. [2] Vei lua vițal den boi, umul, și berbeci curați, 2,

2. Și pâini nedospite frămîntate în untdelemn și plăcinte nedospite unse cu untdelemn. Făină alocasă de grîu să le faci pre ele și să le pui pre o coșniță².

3. Le vei aduce și le vei apropia pre coșclug, și vițalul, și cei 2 berbeci.

4. Și pre Aaron și pre feciorii lui îi vei aduce la ușele cortului mărturie și i vei scîlda pre însi cu apă.

5. Și luînd veșmintele, vei îmbrăca pre Aaron, fratele tău, și haina-cea-pănă-glos și cea-preste-umăr și cuvîntul, și vei prena acesta, cuvîntul, cătră cea-preste-umăr.

6. Și vei pune mitra pre capul lui și vei pune poteoava sfîințeniei pre mitră.

7. Și vei lua de untdelemnul unsorii și vei turna pre capul lui și-l vei unge pre însă.

8. Și pre feciorii lui îi vei aduce și-i vei îmbrăca cu hainele și-i vei încingi cu briele pre însi.

9. Și vei pune lor pălăriile și va fi lor slujbă mie întru vac. [10] Și vei săvîrși mâinele lui Aaron și mâinile fiilor lui.

10. Și vei aduce vițalul la ușile cortului mărturie și vor pune deasupra Aaron și fiii lui mâine<le> lor pre capul vițalului înaintea Domnului, lingă ușele cortului mărturie.

11. Și vei giunghea vițalul înaintea Domnului, lingă ușile cortului mărturie.

12. Și vei lua den singele vițalului și vei pune pre coarnele jirtăvnicului cu degetul tău, iar celalaltu tot singele vei turna lingă fundul jirtăvnicului.

13. Și vei lua toată grăsimia ce iaste pre plutece, și maiul³ de la plemîni, și amindoi rărunchii, și grăsimia de preste ei și vei pune preste jirtăvnic.

14. Iar cărnurile vițalului, și pielea, și baleza vei arde cu foc afară den tabără, pentru că iaste a păcatului.

15. Și vei lua pre un berbec și vor pune Aaron și fiii lui mâinele lor pre capul berbecului.

16. Și vei junghea berbecule și, luînd singele, vei turna pegrîur jirtăvnic pegrîgur.

17. Și pre berbecule îl vei spînteca în doao și părțile lui și-i vei spăla mațele și picioarele cu apă și vei pune deasupra despiciăturilor cu capul.

18. Și vei aduce pre berbecule tot pre jirtăvnic ardere de tot Domnului, cătră miros, a miroseni<e> l frumoase, jirtăvire Domnului iaste.

19. Și vei lua berbecule al doilea și va pune Aaron și feciorii lui hîmule lor pre capul berbecului.

20. Și-l vei giunghea pre însul, și vei lua den singele/lui, și vei pune pre marginea

40. Și feciorilor lui Aaron să faci îmbrăcăminte și brine și pălării în cînte și în slavă.

41. Și să îmbraci pre frate-tău Aaron și pre feciorii lui cu dînsul și să-i ungi și să le umpli mîinile și să-i sfîntești să-m facă jirtăv.

42. Și să le faci nădragi de în să acopere rușinea trupurilor⁴ lor de la mijloc⁵ până la coapse să fie.

43. Și să aibă Aaron și feciorii lui cînd vor intra în cortul mărturie și cînd vor veni să slujască sfîntire la altar: să nu puie pre dînsii păcat, ca să nu moară. În lege vécinică să fie lui aceasta și seminției lui după dînsul.

CAP 29

1. Și aceasta iaste care vei face lor și vei sfîinți ca să junghe ei mie. Să iai un vițel den cireadă și 2 cîrlani de berbeci curați

2. Și pine fără aluat mestecată cu untdelemn și să faci azime¹ de făină de grîu și să le ungi cu untdelemn.

3. Și să le pui într-un coș și ducîndu-le să le duci pre coș, și vițelul, și cîrlanii amindoi.

4. Și să aduci pre Aaron și pre feciorii lui pre amindoi înaintea cortului mărturie și să-i scalzi cu apă.

5. Și luînd odăjdile cele sfînte, vei îmbrăca pre frate-tău Aaron în odăjdila-cea-pănă-la-pămînt și în cea-de-preste-umere și vei pune și cuvîntul și vei împreuna cuvîntul de cea-de-preste-umăr.

6. Și să pui în capul lui mitră și să pui poteoava sfîințirei pre mitră.

7. Și să iai den untdelemnul unsorii să torni în capul lui și să-l ungi.

8. Și să aduci și feciorii lui și să-i îmbraci în vășminte și să-i încingi cu brine și să le pui pălării în cap.

9. Și vor junghea mie în veac și vei săvîrși mîinile lui Aaron și mîinile feciorilor lui.

10. Și să aduci vițelul înaintea ușii cortului mărturie și să-ș puie Aaron și feciorii lui mîinile pre capul vițelului înaintea Domnului la ușile cortului mărturie.

11. Și să junghe vițelul înaintea Domnului, la ușile cortului mărturie.

12. Și să iai den singele vițelului și să pui pre cornurile altariului cu degetul tău, iar celalalt singe tot să-l torni la temelie² altariului.

13. Și să iai toată grăsimia cîtă iaste la mațe și bázarul mațelor, și de la plumîni, și rănichii amindoi, și grăsimia de pre dînsii și să pui pre³ altar.

14. Iar carnea vițelului, și pielea, și baleza să arzi în foc denafară de tabără, că iaste păcat.

15. Și să iai un cîrlan de berbec și să-ș puie Aaron și feciorii lui mîinile pre capul lui.

16. Și deaca-l vor junghea, să iai singe să torni înaintea altariului de amindoaă părțile.

17. Și cîrlanul să-l spînteci în doao și să-i speli mațele și picioarele în apă.

18. Și să pui tot cîrlanul pre altar ardere de tot Domnului, cătră mirosul mirosirei cei frumoase, că iaste jertva Domnului.

19. Și să iai cîrlanul al doilea și să-ș puie Aaron și feciorii lui mîinile pre capul lui.

20. Și să-l junghe și să iai den singele/lui să pui pre marginea urechii cei

40. Să le faci fiilor lui Aaron hitoane, brîie și chidare spre cînte și podoabă.

41. Să-l îmbraci cu ele pre Aaron, fratele tău, și pe fiii săi împreună cu el. Să-i ungi, să le umpli mîinile și să-i sfîntești, ca să-mi fie preoți.

42. Să le faci nădragi de în, de la brîu peste coapse, ca să-și acopere goliciunea.

43. Să se îmbrace Aaron și fiii săi, cînd vor intra în cortul mărturie sau cînd se vor apropia de jertfelnic, în sfînta, să-mi slujească, ca să nu-și aducă asupra lor păcat și să nu moară. Să fie lege veșnică lui și seminției sale după el.

CAP. 29

Sfîințirea preoților

1. Cînd îi vei sfîinți ca să fie preoți, iată ce trebuie să împlinești: să iei dintre vite un vițel și doi berbeci fără meteahnă,

2. Pîini nedospite, frămîntate cu untdelemn și turtă nedospite, unse cu untdelemn. Să le faci din făină de grîu alocasă.

3. Să le pui într-un paner și să le aduci împreună cu vițelul și cei doi berbeci.

4. Să-i însoțești pe Aaron și pe fiii săi pînă la intrarea în cortul mărturie, unde să-i speli cu apă.

5. Și luînd odăjdile, să-l îmbraci pe Aaron, fratele tău, cu hitonul, cu meul, cu cîdelul și cu hoșenul, și să-l încingi;

6. Să-i așezi pe cap mitră, iar la mitră să prinzi tăblița sfîințeniei.

7. Să-i torni pe cap untdelemn de ungere și să-l ungi.

8. Să-i aduci apoi pe fiii lui și să-i îmbraci cu veșmintele sfînte.

9. Să-i încingi cu brîie și să le așezi mitrele, ca să-mi fie preoți în veac. Astfel umplînd mîinile lui Aaron și mîinile fiilor săi, îi vei sfîinți.

10. Să aduci apoi vițelul la ușa cortului mărturie, iar Aaron și fiii săi să-și pună mîinile pe capul vițelului, înaintea Domnului.

11. Să junghe vițelul înaintea Domnului, la ușa cortului mărturie.

12. Să iei din singele vițelului cu degetul tău și să-l ungi pe coarnele jertfelnicului; tot singele celălalt să-l torni la talpa jertfelnicului.

13. Să iei toată grăsimia de pe măruntaie și praporul ficatului, rărunchii cu grăsimia de pe ei și să le arzi pe jertfelnic.

14. Iar carnea vițelului, pielea și mațele cu baleza din ele să le arzi în foc afară din tabără, căci este jertfă pentru păcat.

15. Să iei un berbec, iar Aaron și fiii săi să-și pună mîinile pe capul lui.

16. Apoi să-l junghe și, luînd singele, să stropești jertfelnicul de jur împrejur.

17. Să tai berbecule în bucăți și să-i speli măruntaiele și picioarele cu apă și să le așezi pe bucățile tăiate și pe căpătîină.

18. Să arzi berbecule tot pe jertfelnic; aceasta este arderea de tot, jertfă Domnului, mireasmă plăcută lui.

19. Să iei berbecule al doilea, iar Aaron și fiii săi să-și pună mîinile pe capul lui.

20. Să-l junghe și să iei singele/lui și să

urechii lui Aaron cel drept, și pre marginea mâinii celei drepte, și pre marginea piciorului celui drept, și pre marginile urechilor fiilor lor cele drepte, și pre marginile mâinilor lor cele drepte, și pre marginile picioarelor lor cele drepte.

21. Și vei lua den singele jirtăvnicului și den untdelemnul ungerii și vei uncopi¹ pre Aaron și pre văsmintul lui, și pre fiii lui, și pre veșmintele fiilor lui cu însul și să va sfinți el, și văsmintul lui, și fiii lui, și veșmintele² fiilor lui împreună cu însul.

22. Iară singele berbecului îl vei turna preglur jirtăvnic prepreglur și vei lua de la berbec grăsimia lui, și grăsimia ce acopere pintecele lui, și maiul plămînii, și rărunchii amindoi, și săul ce iaste supțu înșil, și brațul³ dreptu, pentru că iaste săvârșenie aceasta,

23. Și pâine una, den untdelemn, și o plăcintă den coșnița azimilor, cărora sintu puse înaintea Domnului.

24. Și vei pune toate pre mâinele lui Aaron și pre mâinile fiilor lui, vei usăbi pre înșii, usăbire înaintea Domnului, și vei pune toate pre mâinile lui Aaron.

25. Și vei primi pre ele den mâinele lor și le vei aduce pre jirtăvnicul arderii de tot, cătră miros de bun miros înaintea Domnului roditură iaste Domnului.

26. Și vei lua pieptul de la berbecule săvârșirei, carele iaste a lui Aaron, și-l vei usăbi pre însul, usăbire înaintea Domnului, și va fi fle în parte.

27. Și vei sfinți usăbirea pieptului și brațul luării, carele s-au usăbit și carele s-au luat de la berbecule săvârșirei de la Aaron și de la feciorii lui.

28. Și va fi lui Aaron și fiilor lui de lege vecinică de la fiii lui Israil, pentru că iaste aceasta usăbire⁶ și usăbire va fi de la fiii lui Israil, den jirtvele mintuitoare, luare Domnului.

29. Și văsmintul sfințului, care iaste lui Aaron, va fi fiilor lui după însul; și să s<ă> pomăzulescă ci intru ins și să s<ă> săvârșescă mâinele lor.

30. 7 dzile le va îmbrăca popa cel mare pentru însul dentru fiii lui, carele va intra intru cortul mărturiei să slujască intru sfinți.

31. Și berbecule săvârșirei îl vei lua și vei fierbe în loc sfințu.

32[31]. Și vor minca Aaron și fiii lui carnea berbecului [32] și piinea den coș lângă ușile a cortului mărturiei.

33. Și vor minca pre ele intru carele s-au sfințit, el să săvârșescă mâinele, să sfințescă pre înșii. Și de altu neam să nu mănince de ele, pentru că-s sfințe.

34. Iar să vor rămînea den căruirile jirtvei săvârșirei și den pâini până-dimineață, vei arde cēlēlalte cu foc; nu să vor minca, pentru că sfințenie iaste.

35. Și vei face lui Aaron și fiilor lui așa după toate cēte am poruncit tie: 7 dzile vei săvârși mâinele lor.

36. Și vițelul cel al păcatului vei face în dzua cu/rățenței și vei curăți jirtăvnicul

dirēpte a lui Aăron, și pre marginea mâinii celei drepte, și pre marginea piciorului celui drept, și pre marginea urechilor celor drepte ale feciorilor lui, și pre marginea mâinilor lor celor drepte, și pre marginea picioarelor lor celor drepte.

21. Și să iai den singele⁴ carele va fi pre altar și den untdelemnul ungerii și să stropești pre Aăron, și odăjdile lui, și pre feciorii lui, și pre odăjdile feciorilor lui, iar singele cirlanului îl vei turna de amindoaă părțile de altariu.

22. Și să iai den cirlan grăsimia lui, și grăsimia de pre mațele lui, și bazarul mațelor, și de la plămîni și rănichii amindoi, și grăsimia de pre dinșii, și armul cel drept, și unărul drept, că aceasta iaste săvârșire,

23. Și o pline de undelemn și o azimă⁵ den coșul azimelor, care sint puse înaintea Domnului în miros cu miroseală frumoasă, că iaste jirtva Domnului.

24. Și să le pui toate pre mâinile lui Aăron și pre mâinile feciorilor lui și vei usebi osēbi înaintea Domnului.

25. Și vei pune toate pre mâinile lui Aăron, iar după aceasta vei lua de pre mâinile lor și vei pune pre altar în ardere de tot înaintea Domnului, în miros cu miroseală frumoasă, că iaste jirtva Domnului.

26. Și să iai pieptșorul de la cirlanul săvârșirei, care iaste al lui Aăron, și să-l osibești deosebi înaintea Domnului, și va fi partea ta.

27. Și să sfințești osebirea pieptșorului și umerile usebirei se va chiuma, care se-au usebit de la cirlanul săvârșirei [28] de la Aăron și de la feciorii lui.

28. Să fie lui Aăron și feciorilor lui lege vecinică de la feciorii lui Israil, că aceasta iaste luare și osoble de la feciorii lui Israil, den jirtvele mintuitoare, luare Domnului.

29. Iar odăjdile cele sfințite, care sint ale lui Aăron, să fie ale feciorilor lui după dînsul și să se ungă ei într-insele și să săvârșescă mâinile lor.

30. Șapte zile să [să] se îmbrace într-insele preotul cel mare, care den feciorii lui va fi în locul lui și care va intra în cortul mărturiei să slujască intru sfințire.

31. Iar cirlanul săvârșirei îl vei lua și să fierbi carnea într-un loc sfinț.

32. Și să mănince Aăron și feciorii lui carnea cirlanului și piinea den coș, lângă ușile cortului mărturiei vor minca acētea.

33. Intru care te vei sfinți, într-insele să săvârșăști mâinile lor și să se sfințescă. Iară de altă seminție să nu mănince dentrinsele, că sint sfințe.

34. Iar de va rămînea den carnea altariului săvârșirei și den pâini pre a doaoa zi, să arzi rămășița cu foc; iar să nu se mănince, că iaste sfințire.

35. Și să faci lui Aăron și feciorilor lui așa cum am poruncit cu tie: șapte zile să săvârșăști mâinile lor.

36. Și vițelul pentru păcat să faci în zioa cu/rățenței și să curățești altariul cînd vei

ungi virful urechii drepte, degetul mare al minii drepte, degetul mare al piciorului drept al lui Aaron și al fiilor lui. Să stropești cu singe jertfelnicul de jur împrejur.

21. Să iei din singele de pe jertfelnic și din untdelemnul ungerii și să stropești pe Aaron și veșmintele sale, pe fiii lui și veșmintele lor, ca să se sfințescă ei și veșmintele lor. Ce a rămas din singe să-l torni lângă jertfelnic.

22. Pentru sfințirea preotului să iei de la berbec grăsimia cozii și măruntaicilor, praporul ficatului, amindoi rărunchii, grăsimia de pe ei și pulpa din dreapta.

23. Să mai iei o pline, o turtă cu untdelemn și o azimă din panerul pus înaintea Domnului.

24. Să le pui toate lui Aron și fiilor săi pe palme, ca să le aducă drept dar înaintea Domnului.

25. Să le iei apoi din minile lor și să le arzi pe jertfelnic ardere de tot ca o mireasmă plăcută Domnului.

26. Pentru sfințirea lui Aaron să iei pieptul berbecului și să-l duci înaintea Domnului, legându-l; aceasta va fi partea ta.

27. Pieptul acesta ca și coapsa, care au fost ridicate înaintea Domnului pentru sfințirea lui Aaron și a fiilor săi, sfințite vor fi.

28. Să fie aceasta pentru Aaron și fiii săi lege vecinică fiilor lui Israil, căci aceasta este o jertfă de înălțare, dar înălțat Domnului între jertfele de izbăvire ale fiilor lui Israil.

29. Iar odăjdile lui Aaron să rămîna, după el, fiilor săi, să se îmbrace cu ele cînd vor fi unși și sfințiți.

30. Șapte zile să le îmbrace marea preot, care-i va urma dintre fiii săi, cînd va intra în cortul mărturiei să slujească în locașul sfinț.

31. Să iei berbecule sfințirii și să-i fierbi carnea într-un loc sfinț.

32. Aaron și fiii săi să mănince carnea berbecului și piinele din paner la ușile cortului mărturiei.

33. Să le mănince, că prin ele s-au cîrătit, cînd li s-au umplut minile, la sfințirea în preoție. Nimeni altul să nu mănince din ele, căci sint sfințite.

34. Iar de va rămînea din carnea jertfei de sfințire și din pîini pină dimineață, să arzi rămășițele în foc; să nu se mănince, căci sint sfințite.

35. Cu Aaron și cu fiii săi să faci totul, așa cum ți-am poruncit: șapte zile să țină sfințirea lor.

36. În fiecare zi să junghezi un vițel pentru jertfa izbăvirii./Cu singele lui să stropești

cind vei sfinți cu el și vei unge pre el, ca să sfințești pre el.

37. <7> dzili vei curăți<7> jirtăvnicul și-l vei sfinți pre el și va fi jirtăvnicul sfințit sfinților. Tot cel ci să va atinge de jirtăvnic să va sfinți.

38. Și aceștea sîntu elte vei face pre jirtăvnic: miel de un an curățit, 2 pre dzi neincetat, jirtve neincetate.

39. Un miel vei face dimineață și al doilea miel de cătră sară vei face.

40. Și a dzēca de fāin<7> curată, frămîntată cu untdelemn așezată, a patra de în și turnare a patru de în de vin la un miel.

41. Și mielul al doilea îl vei face de cătră sară, după jirtva de dimineață, și după turnarea lui vei face întru miros de bună mirosire jirtvā Domnului.

42. Jirtva a neincetării întru auzurile voastre și întru sămințile voastre, pre ușile cortului mărturie, înaintea Domnului, întru carele mă voi cunoaște fie acolo, ca să-ți grăiescu.

43. Și mă voi făgădui acolo fiilor lui Israil și mă voi sfinți întru mărirea mea.

44. Și voi sfinți cortul mărturie, și jirtăvnicul, și pre Aaron, și pre fiii lui voi sfinți, ca să-m slujască mie.

45. Și mă voi chema întru fiii lui Israil și voi fi lor Dumnezău.

46. Și vor cunoaște că eu sîntu Domnul Dumnezăul lor, cēla ce am scos pre ei den pămîntului Eghiptului, ca să mă chem lor și să le fiu lor Dumnezău.

CAP 30

1. Și vei face jirtăvnic de tāmle de lēmn neputrede.

2[1]. Și-l vei face pre insul de un cot de lungu, de un cot de largu¹. În patru colțuri va fi și de 2 coși de înaltu, dentru insul va fi coarnele lui.

3. Și-l vei polei pre însă cu aur curat grătioara lui, și părății lui preneghur, și coarnele lui, și vei face lui cunună înpletită de aur înpregiur.

4. Și două verigi de aur curate vei face lui supt cununa cea înpletită, la amîndoaă laturile vei face, la amîndoaă coastele, și vor fi la părăngi, pentru ca să rădăce pre el cu însele.

5. Și vei face părăngi de lēmn neputrede și le vei fereca cu aur pre însele.

6. Și-l vei pune pre el înpotriva acoperemîntului celui ce iaste pre săcriul mărturie lor, întru carel mă voi arăta cu fie.

7. Și va tāmila Aaron pre insul tāmlic tocmită, mărunță, dimineață-dimineață.

8. Cînd tocmēste lumnilu, va tāmila pre însă tāmlicēre neincetată, pururea înaintea Domnului, întru sămințile lor.

9. Și nu veți aduce pre el altă tāmlic, luare jirtvā, și turnare, pre insul.

10. Și să va ruga Aaron pre coarnele lui o dată într-un an; de singele curățeniei a păcatelor lertării, o dată într-un an va curăți pre el întru sămințile lor. Svîntu a sfinților iaste Domnului¹.

sfinți pre dînsul și să-l ungi să fie sfințit.

37. Șapte zile să curățești altariul și să-l sfințești și va fi altariul sfința sfinților. Tot cel ce se va atinge de dînsul se va sfinți.

38. Aceasta iaste care vei face pre allar: 2 cîrlani de berbeci elte de 1 an, curățit, în toate zilele totdeauna să faci jirtvā.

39. Un cîrlan dimineața, altul iudescară.

40. Și a zēca parte de fāin de grū curată, frămîntată cu untdelemn, așezată în a patra parte de în și turnarea a patra parte de în de vin să fie unu cîrlan.

41. Iar cîrlanul al doilea să-l faci indescară, ca și jirtva de dimineața, și turnarea lui să o faci întru mireseala mirosului celui bun jirtvei Domnului.

42. Jirtva neincetării întru auzurile voastre și întru sămințile voastre, înaintea ușilor cortului mărturie, înaintea Domnului, întru care mă voi arăta fie acolo, ca să-ți grăiescu.

43. Și voi făgădui acolo feciorilor lui Israil și-i voi sfinți întru slava mea.

44. Și voi sfinți cortul mărturie, și altariul, și și pre Aaron, și pre feciorii lui voi sfinți, ca să junghe mie.

45. Și mă voi chema între feciorii lui Israil și voi fi lor Dumnezū.

46. Și vor cunoaște că eu sînt Domnul Dumnezū lor, cēla ce i-am scos de<n> țara Eghiptului, să mă chiem lor și să fiu lor Dumnezū.

CAP 30

1. Și să-m faci altar de cădire de tāmlic de lemn neputred.

2. Și să-l faci de un cot de lung și de un cot de larg. Și să fie în 4 cornuri, iar de nalt să fie de 2 coși și cornurile lui să fie dentru-insul.

3. Și să-l fereci cu aur curat grătărelul lui, și părății lui împrejur, și cornurile lui, și să-i faci cunună de aur împrejur.

4. Și 2 belciuge de aur curat să-i faci supt cununa cea de împrejur de amîndoaă laturile și să fie pirghii ca să-l rădăce cu dînsele.

5. Și pirghiile să le faci de lemn neputred și să le fereci cu aur.

6. Și să-l pui împotriva zăvēsei acoperemîntului carea iaste la sieriul mărturie întru care mă voi arăta cu fie de acolo.

7. Și să cădească pre dînsul Aaron cu tāmlic tocmită, mărunță, dimineața-dimineața, cînd așază luminile¹, va tāmila pre dînsul.

8. Și cînd va aprinde Aaron lumini indescară, să cădească pre dînsul totdeauna cu tāmlic în toată vrēma înaintea Domnului în neamurile lor.

9. Și să nu se aducă la dînsul altă tāmlic, prinos și junghe; și turnare să nu torni pre dînsul.

10. Și se va ruga Aaron pre cornurile lui o dată într-un an, de singele curățirei a rugăciunilor de păcate o dată într-un an² să-l curățească întru săminția lor și va fi sfința sfinților Domnului¹.

jertfelnicul pentru curățire și să-l ungi, ca să se sfințească.

37. Șapte zile să curăți jertfelnicul și să-l sfințești și va fi jertfelnicul preasfînt. Oricine se va atinge de el se va sfinți.

38. În fiecare zi să aduci jertfā neconțință: să pui pe jertfelnic doi miei de un an, fără meteahnă.

39. Un miel îl vei jertfi dimineața, iar al doilea miel îl vei jertfi seara.

40. A zēca parte dintr-o cē de fāin de grū, amestecată cu a patra parte dintr-un lîn de untdelemn curat, și a patra parte dintr-un lîn de vin pentru turnare.

41. Al doilea miel să-l jertfești seara, cu dar de fāin și de vin ca și dimineața, să-l aduci jertfā domnului întru mireasmă plăcută lui.

42. Pentru tot neamul vostru aceasta să rămînă jertfā neconțință, la ușile cortului mărturie, unde mă voi arăta ca să-ți grăiescu.

43. Acolo mă voi întîlni cu însumi cu fiii lui Israil și voi sfinți locul acela prin slava mea.

44. Și voi sfinți cortul mărturie și jertfelnicul, iar pe Aaron și pe fiii săi îi voi sfinți, ca să-m slujească, preoți fiind.

45. Voi locui în mijlocul fiilor lui Israil și voi fi Dumnezū lor.

46. Și vor cunoaște că eu sînt Domnul Dumnezū lor, cēla ce i-am scos din pămîntul Egiptului, ca să locuiesc printre ei și să fiu Dumnezū lor.

CAP. 30

Altarul tāmliciei.

1. Să faci un jertfelnic de tāmlicie din lemn de salcîm.

2. Să fie pătrat, lung de un cot, lat de un cot și înalt de doi coși; să fie dintr-o bucată cu coarne cu tot.

3. Să îmbraci cu aur curat partea de sus, pereții împrejur și coarnele; să-i faci de jur împrejur o cunună înpletită de aur.

4. Sub cunună să-i faci două verigi de aur curat, pe cele două laturi, la margini; prin ele să bagi drugii de ridicat.

5. Drugii să fie din lemn de salcîm, îmbrăcat cu aur.

6. Să-l așezi în fața perdelei, care este înaintea chivotului mărturie, acolo unde mă voi arăta cu fie.

7. Pe el să ardă Aaron tāmlicie mărunță, cu mireasmă plăcută. În fiecare dimineață, cînd pregătește candelile, să-l tāmlicieze pe el.

8. Să-l tāmlicieze pe el și seara, cînd Aaron va aprinde candelile; această ardere neconțință să se facă pururea înaintea Domnului din neam în neam.

9. Să nu aduceți pe el o altă ardere sau alt prinos și nici o altă jertfā, nici dar de pline, nici turnare.

10. Aaron să aducă odată pe an jertfā de curățire pe el, pe coarnele lui. Cu singele curățirii de păcate, al izbăvirii, să-l curățe odată pe an pentru un neam. Acesta îi este Domnului preasfînt¹.

Шн грѣи дмнхл кѣтрѣ мѡвѣи зикжндѣ .
 дѣвѣнхл гжндхл фѣлорхл гѣранхл жѣсокопѣ
 ца лор, шн бордѣ фѣшкѣрелѣ мжнѣхрѣ пѣнтрѣ
 сѣфлѣтхл лсѣрѣ дмнхлхн, шн нѣкафн жѣтрѣ ѣн
 кѣрѣ жѣсокопѣнѣ ца лор. Шн ачѣста жѣте
 кѣрѣ бордѣ кѣпѣн бор мѣрѣ лѣсокопѣнѣ, жѣмѣлѣ
 пѣ дѣ дндрѣхмѣ, дѣпѣ дндрѣхмѣлѣ чѣлѣ сѣфѣтѣ,
 дѣлѣсѣ зѣчн дѣ бѣнн дндрѣхмѣлѣ, пѣрѣ жѣмѣлѣтѣ
 дѣ дндрѣхмѣ бѣннѣхл дмнхлхн. Тотѣ кѣрѣ
 лѣ мѣрѣ лѣсокопѣнѣ, дѣн, кѣ дѣ лѣн жѣсѣ бор
 рѣ бѣннѣхл дмнхлхн. Чѣлѣ богѣлѣ нѣкалѣ дѣлѣсѣ
 пѣ, шн чѣлѣ сѣрѣкѣ нѣкалѣ жѣпѣннѣ дѣн жѣмѣлѣтѣ
 дѣ дндрѣхмѣ адѣ бѣннѣхл дмнхлхн, пѣнтрѣ
 фѣтѣнхл гѣранхл сѣтѣ рѣлѣ пѣнтрѣ сѣфлѣтѣлѣ
 бѣлѣтѣ. Шн бѣнхл арѣннѣхл бѣннѣхлхн, сѣ
 пѣнтрѣ фѣтѣнхл гѣранхл, шн бѣндѣ лѣлѣхрѣлѣ
 корѣтхлхн мѣртѣхрѣнѣ, шн бѣфн фѣлорхл гѣранхл
 поменѣрѣ жѣннѣтѣ дмнхлхн, сѣбѣрѣлѣцн пѣнтрѣ
 сѣфлѣтѣлѣ воластрѣ. Шн грѣи дмнхл кѣтрѣ
 мѡвѣи зикжндѣ. Фѣспѣлѣтѣлѣ дѣ арѣмѣтѣ,
 шн фѣндѣхлхн дѣ арѣмѣтѣ кѣ сѣтѣ спѣлѣ, шн сѣбѣн
 пѣнѣ жѣннѣтѣ корѣтхлхн мѣртѣхрѣнѣ, шн жѣ
 мнѣжѣлѣлѣ жѣртѣбѣннѣхлхн. Шн бѣн пѣнѣ
 жѣртѣнѣсѣ апѣ, шн шѣборѣ спѣлѣ лѣрѣбѣнѣ шн фѣтѣн
 хлхн дѣн жѣртѣнѣсѣ мжннѣ лор шн пѣчѣлѣрѣлѣ
 кжндѣ бор мѣрѣ лѣ корѣтхлхн мѣртѣхрѣнѣ сѣборѣ
 спѣлѣ кѣлѣтѣ, шн нѣбор мѣрѣ, сѣлѣ кжндѣ мѣртѣ
 лѣ жѣртѣбѣннѣсѣ сѣлѣжѣлѣкѣ шн сѣлѣ арѣкѣ арѣ
 рнѣ дѣтѣмѣ дмнхлхн, жѣсѣборѣ спѣлѣ мжннѣ ш
 пѣчѣлѣрѣлѣ нѣлѣтѣ кжндѣ жѣртѣ лѣ корѣтхлхн мѣртѣ
 хрѣнѣ пѣнтрѣ кѣ сѣнѣх мѣлѣтѣ. Шн бѣфн лѣ
 лѣтѣ бѣтѣннѣсѣ, лѣ шн рѣдѣннѣлѣ лѣн дѣпѣ рѣжѣсѣ.
 Шн грѣи дмнхл кѣтрѣ мѡвѣи зикжндѣ. Шн
 пѣнтрѣ мѣлѣрѣсѣхрѣнѣ фѣлорѣ дѣ змѣрнѣтѣ лѣтѣсѣ, фѣ
 дѣ сѣкан, шн сѣорѣнѣсѣлѣтѣ мѣрѣсѣнѣтѣлѣ, жѣмѣ
 тѣлѣ дѣ апѣтѣ, сѣн, шн пѣрѣсѣтѣ мѣрѣсѣнѣтѣлѣ
 рѣлѣсѣ сѣтѣ шн чнчн зѣчн. Шн дѣ рѣсѣсѣ, фѣ
 дѣ сѣкан дѣ чѣлѣ сѣфѣтѣ, шн оуѣнтѣ дѣн лѣмнхл дѣ
 масѣннѣ, нѣнѣ. Шн бѣн фѣчѣ пѣрѣ джнѣлѣ оуѣнтѣ
 дѣ лѣмнхл оуѣнѣлѣ сѣфѣтѣ, мѣрѣ мѣрѣсѣнѣтѣлѣ, кѣ
 мѣрѣсѣлѣгѣлѣ фѣкѣтѣлѣнѣ дѣ мѣрѣ, оуѣнтѣ дѣ
 лѣмнхл оуѣнѣлѣ сѣфѣтѣ бѣфн. Шн бѣн оуѣнѣ
 дѣн жѣртѣнѣсѣ корѣтхлхн мѣртѣхрѣнѣ, шн кѣвѣдѣ
 мѣртѣхрѣнѣ. Шн пѣлѣ бѣсѣлѣ сѣн, шн сѣфѣш
 нѣкѣл шн пѣлѣтѣ бѣсѣлѣ лѣн, шн жѣртѣбѣннѣхл
 тѣмѣжнѣ, шн жѣртѣбѣннѣхлхн арѣдѣрѣлѣрѣ дѣтѣ.
 Шн пѣлѣтѣ бѣсѣлѣ лѣн, шн масѣ шн пѣлѣтѣ бѣсѣ
 лѣ сѣн, шн спѣлѣтѣлѣрѣ шн фѣндѣхлхн сѣн. Шн
 лѣбѣн сѣфѣнѣ пѣрѣ лѣлѣ, шн бѣрѣфн сѣфѣнѣ сѣфѣтѣлѣ,
 пѣлѣтѣнѣ сѣбѣ апѣнѣчѣ дѣ лѣлѣ сѣбѣ сѣфѣнѣ
 Шн пѣрѣ лѣрѣбѣнѣ шн пѣрѣ фѣтѣнхлхн бѣн оуѣнѣ шн кѣ
 сѣфѣнѣ пѣрѣ сѣн кѣ сѣм пѣрѣсѣтѣсѣ мѣлѣ. Шн фѣтѣн
 лорхлхн гѣранхл лѣбѣн грѣи зикжндѣ, оуѣнтѣ дѣ
 лѣмнхл оуѣнѣлѣ дѣ пѣмѣтѣхрѣнѣ, сѣфѣтѣ бѣфн лѣлѣтѣ
 бѣлѣсѣ жѣртѣ сѣмннѣчнѣлѣ воластрѣ. Пѣтрѣнхл
 сѣмнѣсѣлѣ сѣнѣлѣтѣ оуѣнтѣ, шн дѣпѣ пѣмѣтѣлѣ а
 чѣста сѣнѣлѣчнѣ бѣлѣсѣ сѣнѣлѣнѣ жѣтрѣ лѣтѣста
 кнѣ, сѣфѣтѣ жѣтѣ шн сѣфѣнѣчнѣ бѣфн бѣлѣсѣ.
 Кѣрѣлѣ бѣфнѣ жѣтрѣ лѣтѣста кнѣ, шн кѣрѣлѣ бѣ

11. Și grăi Domnul către Moisi, zicînd :

12. „De vei lua gîndul fiilor lui Israil în socotința lor și vor da fieșcarele mîntuire pentru sufletul lor Domnului, și nu va fi întru ei cădere în socotința lor.

13. Și aceasta iaste care vor da ciți vor mîrge la socotință : jumătate de didrahmă, după didrahmul cel sfînt, doaozeci de bani didrahmul, iară jumătate de didrahmă, venitul Domnului.

14. Tot carele merge la socotință den 20 de ani în sus vor da venitul Domnului.

15. Cel bogat nu va adaoge și cel sârac nu va împușina den jumătate de didrahmă a da veritul Domrului pentru fiii lui Israil, să să roage pentru sufletele voastre.

16. Și vei lua argintul venitului pentru fiii lui Israil și-l vei da la lucrul cortului mărturii și va fi fiilor lui Israil pomenire înaintea Domnului, să vă rugați pentru sufletele voastre.”.

17. Și grăi Domnul către Moisi, zicînd :

18. „Fă spălătoare de aramă și fundul ei de aramă ca să să spêle, și o vei pune în mijlocul cortului mărturii și în mijlocul jîrtăvnicului. [19] Și vei turna într-însa apă

19. Și-ș vor spăla Aarón și fiii lui dentr-însa minile lor și picioarele.

20. Cînd vor mîrge la cortul mărturii, se vor spăla cu apă și nu vor muri : sau cînd mergu la jîrtăvnic să slujască și să aducă arderile de tot Domnului,

21 [20]. Îș vor spăla minile și picioarele cu apă cînd intră la cortul mărturii, pentru ca să nu moară. [21] Și va fi lor lîge vîcînîcă, lui și rudeniilor lui după dînsul”.

22. Și grăi Domnul către Moisi, zicînd :

23. „Și tu ia miroșuri : floare de zmîrnă aleasă, 500, de sieli, și scortîșoară miroșitoare, jumătate de alîta, 250, și treștie miroșitoare, doao sute și cincizeci,

24. Și de îrcos, 500 de sieli, de cel sfînt, și unt den lemnu de maslin, in.

25. Și vei face pre dînsul untdelemn, unsoare sfîntă, mir miroșitoriu cu meșesugul făcătoriu de mir, untdelemn unsoare sfîntă va fi.

26. Și vei unge dentr-insul cortul mărturiei și chîvotul mărturiei.

27. Și toate vasele ei, și sfêșnecul, și toate vasele lui, și jîrtăvnicul tîmîii, și jîrtăvnicul arderilor de tot,

28. Și toate vasele lui, și masa, și toate vasele ei, și spălătoarea și fundul ei.

29. Și le vei sfinți pre êle și vor fi sfînte sfîntelor. Tot cine se va atînge de êle se va sfinți.

30. Și pre Aarón și pre fiii lui vei unge și-i vei sfinți pre ei, ca să-m preoțască mie.

31. Și fiilor lui Israil le vei grăi, zicînd : «Untdelemn, unsoare de pomăzuit sfînt va fi acesta, voao, întru semînțiile voastre.

32. Pe trupul omenescu să nu să ungă și după tocmeala aceasta să nu faceți voao singuri întru acesta chip. Sfînt iaste și sfințenie va fi voao.

33. Carele va face întru acesta chip și carele va /da

11. Și grăi Domnul către Moisi, zicîndu :

12. „De vei lua gîndul fiilor Israel întru socotința lor și va da fieștecarele mîntuirii pentru sufletele lor Domnului², și nu va fi întru ei cădere întru socotința lor.

13. Și aceasta iaste ce vor da eiți vor mîrge la socotință : jumătate de didrahmu, după didrahmul cel sfîntu, 20 bani didrahmul, iar jumătate de didrahmu, venit Domnului i.

14. Tot carele mîrge la socotință den 20 de ani în sus vor da venitul Domnului.

15. Cel avut nu va adaoge și cel sărac nu va înpuțna de jumătate de didrahmă, dîndu venitul Domnului pentru fiii lui Israel, să s<ă> roage pentru sufletele voastre.

16. Și vei lua argintul, venitul lui pentru fiii lui Israel, și-l vei da la lucrul cortului mărturie și va fi fiilor lui Israel pomenire înaintea Domnului, ca să s<ă> roage pentru sufletele voastre³.

17. Și grăi Domnul către Moisi, zicîndu :

18. „Fă medelniță⁴ de aramă și fundul lui de aramă, ca să s<ă> spēle, și-l vei pune întru mijlocul cortului mărturie și întru mijlocul jîrtăvnicului. [19] Și vei turna întru însul apă

19. Și să vor spăla Aaron și fiii lui dentru însul mînule lor și picioarele.

20. Cîndu mergu la cortul mărturie, să vor spăla cu apă și nu vor muri; sau cîndu, mergînd la jîrtăvnic să slujască casei Domnului.

21[20]. Să vor spăla mînele și picioarele cu apă, cîndu întră la cortul mărturie, pentru casă nu moară. [21] Și va fi lor de lege vîcnică, lui și rudeniilor lui după însul⁴.

22. Și grăi Domnul către Moisi, zicîndu :

23. „Și tu ia unsori⁴ : floare de zmirnă aleasă, 500 de sicli, și scoarță dulce binc-mirositoare, glumătate de atita, 250, și de trestie mirositoare, 250.

24. Și de iris, 500 de sicli, de cel sfîntu, și untdelemnul de masline, în.

25. Și vei face pre însă untdelemnul, unsoare sfîntă, mir mirositor, cu meștersugul făcătorului de mir, untdelemnul unsoare sfîntă va fi⁵.

26. Și vei unge dentru însă cortul mărturie, și săcriul mărturie, și toate vasele ei, și sfîșnicul,

27. Și toate vasele lui, și jîrtăvnicul tămîlei, și jîrtăvnicul arderilor de tot,

28. Și toate vasele lui, și masa, și toate vasele ei, și medelnița, și fundul ei.

29. Și le vei sfîșii pre ele și vor fi sfînte svinților. Tot cine să va atinge de ele să va sfîșii.

30. Și pre Aaron și pre fiii lui vei unge și vei sfîșii pre ei, ca să-m sfîștenească mie.

31. Și fiilor lui Israel le vei grăi, zicînd : „Unsoare de pomădzuit sfîntă aceasta va fi voao întru semînțiile voastre.

32. Pre trupul omenescu să nu să ungă și după tocmala aceasta să nu faceți voao singuri întru, acesta chip. Sfîntu iaste și sfîșenie va fi voao.

33. Carele va face într-acesta chip și carele va/da dentru însul la altu neam va

11. Și grăi Domnul către Moisel, zicînd :

12. „De vei lua în seamă cugetele feciorilor lui Israel întru socotința lor și vor da fieștecare mîntuire Domnului pentru sufletele lor, și nu va fi cădere între dinșii întru cecetarea lor.

13. Și aceasta iaste ce vor da ei cînd vor mîrge la socotință : jumătate de didrahmă, care iaste didrahmă sfîntă, 20 de sicli didrahma, datul Domnului.

14. Și tot cel ce va mîrge la socotință den 20 de ani în sus să dea dat Domnului.

15. Cel bogat să nu mai adaogă, nici cel sărac să nu mai impuțineze de o jumătate de didrahmă.

16. Și cînd vor da dat Domnului den feciorii lui Israel, să se roage pentru sufletele lor (și să iai argintul datului de la feciorii lui Israel și să dai spre lucrul cortului mărturie și să fie feciorilor lui Israel întru pomenire înaintea Domnului rugăciunile pentru sufletele voastre)³.

17. Și zise Domnul către Moisel, grăind :

18. Fă-m lighin de aramă și și fundul lui de aramă, ca să se spēle, și să-l pui în mijlocul cortului mărturie și al altariului. [19] Și să torni într-insul apă

19. Să-ș spēle Aaron și feciorii lui mînile și picioarele lor într-insul.

20. Cînd vor intra în cortul mărturie, să se spēle cu apă să nu moară ; sau cînd vor veni la altar să slujască și să aducă jîrtvă Domnului

21[20]. Să-ș spēle mînile și picioarele cu apă, cînd vor intra în cortul mărturie, să nu moară. [21] Și să fie lui aceasta în făgăduință vîcnică și după dînsul feciorilor lui în neamurile lor⁴.

22. Și grăi Domnul către Moisel, zicînd :

23. „Ia tu ție unsori : floare de zmirnă aleasă, 500 de sicli și scoarță mirositoare jumătate pre atita, adică 250, și spichinar, 250⁴.

24. Și casie, 500 de sicli, untdelemn sfînt și în⁵.

25. Și-l vei face ulei, unsoare sfîntă și mirositoare : mirosul și uleiul fierbind cu meșteșug va fi unsoare sfîntă.

26. Și să ungi dentr-insa cortul mărturie, și sieriul mărturie,

27. Masa, și toate vasele ei, sfîșnicul, și toate vasele lui,

28. Și altariul cel cădîtor, și altariul arderii de tot, și toate vasele lor, lighinul, și toate fundurile lui.

29. Și le vei sfîșii și vor fi sfînta sfîntilor și tot cine se va atinge de dînsle se va sfîșii.

30. Iar pre Aaron și pre feciorii lui să-i ungi și să-i sfîșiești să junghe mie.

31. Și să zici feciorilor lui Israel : „Această unsoare de undelemn sfîntă să fie voaoă întru neamurile voastre.

32. Trup de om să nu se ungă cu dînsul și într-acest chip voi înșivă să nu faceți altuia, că iaste sfîșit și să fie voaoă sfînt.

33. Iar de va face cinevaș așa sau de va/da

11. Domnul i-a vorbit lui Moise și i-a spus :

12. „Cînd vei face numărătoarea fiilor lui Israel, să-și răscumpere fiecare sufletul, ca să nu se întimple vreo nenorocire în timpul număratului.

13. Iată ce vor da cei ce întră la numărătoare : jumătate de siclu după siclu cel sfînt, care are douăzeci de oboli, jumătate de siclu este darul pentru Domnul.

14. Tot cel ce întră la numărătoare de la douăzeci de ani în sus să plătească această dare Domnului.

15. Cel bogat să nu dea mai mult, nici săracul mai puțin de jumătate de siclu drept dar Domnului, pentru răscumpărarea sufletului.

16. Să iei banii de răscumpărare de la fiii lui Israel și să-i dai la trebuințele cortului mărturie spre pomenirea fiilor lui Israel înaintea Domnului, ca să izbăvească sufletele voastre³.

17. Domnul i-a vorbit lui Moise și i-a spus :

18. „Să faci spălătoare de aramă pentru spălat, talpa ei să fie de aramă : să o pui între cortul mărturie și jertfelnic și să torni apă într-insa

19. Ca să-și spēle Aaron și fiii săi în ca mînile și picioarele.

20. Cînd vor intra în cortul mărturie, să se spēle cu apă, ca să nu moară, iar cînd se vor apropia de jertfelnic să slujească și să aducă arderile de tot pentru Domnul

21. Să-și spēle mînile și picioarele cu apă, ca să nu moară. Să fie aceasta rînduială veșnică pentru ei și pentru urmașii lor, din neam în neam⁴.

22. Iarși i-a vorbit Domnul lui Moise și i-a spus :

23. „Să iei smirnă aleasă, cinci sute de sicli, și scoarță mirositoare, jumătate din aceasta, două sute cincizeci, și trestie cu mireasmă plăcută, două sute cincizeci de sicli,

24. Și casie, cinci sute de sicli, după siclu sfînt, și ulei de masline, un hin.

25. Să faci din acestea mir sfînt, înmi-resmat, după meștersugul făcătorilor de mir ; și să fie acesta pentru sfînta ungere.

26. Să ungi cu el cortul mărturie și chivotul mărturie,

27. Sfîșnicul și odoarele sale, jertfelnicul de tămîiere,

28. Și jertfelnicul arderii de tot, și toate odoarele lui, masa și toate vasele, spălătoarea și talpa ei.

29. Să le sfîșiești pe acestea și vor fi sfînte. Oricine se va atinge de ele se va sfîșii.

30. Să-i ungi pe Aaron și pe fiii lui și să-i sfîșiești ca să-mi slujască, fiind preoți.

31. Și să le spui fiilor lui Israel : „Acești va fi pentru voi mirul sfîntei ungeri, în numele meu, din neam în neam.

32. Trupurile celorlalți oameni să nu se ungă cu el și să nu vă faceți vouă înșivă alt mir alcătuit la fel. Este un lucru sfînt și sfînt trebuie să rămînă și pentru voi.

33. Acela care își va face mir după asemănarea lui sau va/da din el unui străin să

peri dentru nărodul lui.”.

34. Și dăse Domnul cătră Moisi : „Unsori, zimbră aleasă, și onihă, și halvan de unsoare, și tămîie curată, atocma unul cu alaltu va fi.

35. Și vor face pre el tămîietură, lucru a facerii de mir a tocmirei lucrului de mir, curat, lucru sfînt.

36. Și vei tăia dentru acestea măruntu și vei pune împotriva măruntălor întru cortul mărturiilor, de unde mă voi cunoaște ție de acolô. Sfîntu a sfinților va fi voaă tămîie.

37. După tocmala aceasta să nu faceți voaă singuri. Sfîntenie va fi voaă Domnului.

38. Carele va face într-acesta chip ca să s<ă> miroasească întru însă, va peri sufletul acela dentru nărodul său.”.

CAP 31

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd :
2. „Iată, am chemat anume pre Veseleil, ficiorul lui Uri, ficiorul lui Or, den neamul lui Levi.

3. Și l-am umplut pre el duh dumnezeiescu de înțelepciune, și de pricepere, și de știință întru tot lucrul.

4. Să eugele, și să fie mai mare preste meșteri, să s<ă> lucrêde aurul, și argîntul, și aramă.

5. Și vîrde, și moh<o>rit, și roșul răsucit, și vîșniul împletit și lucrurile pietrilor la fapte, și lucrurile teslări<e> i să lucrêde dup<ă> toate lucrurile.

6. Și eu dedu lui și pre Eliav a lui Ahisamah, den neamul lui Dan, și la tot priceput la înimă am dat pricepere, și vor face și vor isprăvi toate cîte ț-am porăncit ție :

7. Cortul mărturie, și săcriul făgăduinței, și acoperimîntul ce-l preste însă, și tocmala cortului,

8[7]. Și jîrtăvnicul, [8] și masa, și toate vasele ei, și sfîșnicul cel curat, și toate vasele lui,

9[8]. Și medelnița, și fundul lui,

10[9]. Și veșmintele cîle de slujbă a lui Aaron, și veșmintele fiilor lui ca să svestenulască mie,

11[10]. Și untul de lemn u ungerii, și tămîia a împreunării sfîntului, după toate cîte ț-am porăncit, vor face.”.

12[11]. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd :

13[12]. „Și tu porăncêste fiilor lui Israel, zicîndu : „Căutați și simbetile mîle păziți, pentru că iaste sâmnu lîngă mine și întru voi, întru rudele voastre, pentru ca să cunoașteți cum eu, Domnul ce vă svințesc pre voi.

14[13]. Și să păziți simbăta, căci sfîntă iaste aceasta Domnului și voao. Cîla ce o va plîngrește pre însă cu moarte să va omori. Tot carele va face întru însă lucru, va peri sufletul acela den mijlocul nărodului ei.

15[14]. 6 zile vei face lucruri, iar a 7 dzi, simbăta, odihnă sfîntă Domnului. Tot elne va face lucru în dzua a șaptea cu moarte să va omori.

16[15]. Și vor pădzi fii<i> lui Israel simbetile, ca să le facă pre inse la neamurile lor.

17[16]. Făgăduință vîcnică întru mine și fiilor Israel sâmnu iaste vîcnic, căci în 6 zile au făcut Dumnezău/ferul și pămîntul

cinevas dentr-insul alții seminții, să piêle den neamul său.”.

31. Și zise Domnul cătră Moisei : „Ia ție mirosêle, stacti, și onihă, și halvan de miros bun, și tămîie curată : toate acestea să fie într-o măsură cumpănite.

35. Și să faci tămîie într-alt lucru a fierberii de mir, lucrul mestecării, curat și sfînt.

36. Și să tai dentr-insul mărunt și să pul împotriva mărturie în cortul mărturie, de unde mă voi arăta ție de acolô. Sfînta sfîntelor și să fie aceasta voaă tămîie.

37. După tocmala aceasta să nu vă faceți voi înșivă, ce Domnul să fie voaă întru sfînțire.

38. Iar de va face cinevas așa ca să mirosească de la dînsul, va peri sufletul acela den neamul său.”.

CAP 31

1. Și grăi Domnul cătră Moisei, zicînd :
2. „Iată, am chemat pre nume pre Veseleil, ficiorul Uri, ficiorul lui Or, den neamul lui Levi.

3. Și l-am umplut de duh dumnezeiescu, și de înțelepciune, și de pricepere, și de știință întru toate lucrurile,

4. Și să fie mai mare preste meșteri să lucrêde lemn, și aur, și argînt, și aramă.

5. Și vîrdele, și gravanț, și roșu răsucit, și vîșina cea împletită, și lucrul de pîlătră, și multe feluri de meșteșuguri de lemn întru toate lucrurile.

6. Și i-am dat și pre Eliav al lui Ahisamah, den neamul lui Dan, și acestuia i-am dat înimă chibzuitoare și chibzulă ca să lucrêde și să facă toate cîte am porăncit ție :

7. Cortul mărturie, și sieriul făgăduinței, și acoperimîntul care iaste dăsupra lui, așăzămîntul cortului, și lucrul ce va trebui,

8. Masa, și toate vasele ei, și sfîșnicul cel curat, și toate dichisele lui,

9. Și lightniul, și fundul lui,

10. Și odăjdile preoțești ale lui Aaron și ale feciorilor lui, ca să sfințescă mie,

11. Undelemnul ungerii, și tămîia împreunării întru sfînțire, și toate cîte am porăncit ție să facă.”.

12. Și grăi Domnul cătră Moisei, zicînd :

13. „Grăiêste tu feciorilor lui Israel, zicînd : „Păziți-vă și să feriți simbetile mîle că iaste semn între mine și între voi și să știți întru neamurile voastre că eu sînt Domnul cîla ce vă sfințesc.

14. Și să păziți simbăta, că iaste sfîntă Domnului și voaă. Și cîla ce o va spurca cu moarte va muri. Și cîla ce va face lucru întru-însa peri-vă sufletul acela dentre oamenii săl.

15. Șase zile să lucrați, iar în zîoa a șaptea, simbăta, răpaoș sfînt iaste Domnului. Tot cel ce va face lucru simbăta, va muri.

16. Și să păzească feciorii lui Israel simbetile, să le ție întru neamurile lor întru făgăduință vîcnică.

17. Întru mine și între feciorii lui Israel iaste semn vîcnic, că în 6 zile au făcut Domnul/ferul și pămîntul, iar la șaptea zi

fie stîrpit din neamul său.”.

34. Și a mai spus Domnul : „Să iei mirodenii : smîrnă aleasă, onihă, halvan mirositor și tămîie curată, din toate aceași măsură.

35. Să faci din ele, după meșteșugul făcătorilor de mir, un amestec de tămîiat, cu puțină sare, lucru curat și sfînt.

36. Să-l pisezi mărunt și să-l pui înaintea chivotului mărturie, în cortul mărturie, acolo unde mă voi arăta eu ție. Să-l țineți în mare sfîntenie.

37. Tămîie, tocmilă în felul acesta, să nu vă faceți pentru voi, căci ea este numai a Domnului, lucru sfînt.

38. Cine își va face asemenea amestec, ca să se afume cu el, sufletul acela se va stîrpi din neamul său.”.

CAP. 31

Meșteri cortului

1. Domnul i-a vorbit lui Moise și i-a spus :

2. „Iată, l-am chemat anume pe Bealeel fiul lui Uri, fiul lui Or, din seminția lui Levi.

3. Și l-am umplut de duh dumnezeiescu, de înțelepciune, de pricepere și știință și de pșeușință la tot lucrul.

4. Ca să chibzuiească și să facă lucruri din aur, argînt și aramă, din mîltase vîorie, vîșinie și stacojie și din pînză de in.

5. Și să șlefuiască pietre scumpe, să cioplească lemnul și să lucreze tot felul de podoabe.

6. Iar eu i-am dat ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan, și am pus priceperea în mintea oricărui om iscusit ca să se facă toate cîte am poruncit :

7. Cortul mărturie și chivotul legămîntului, acoperimîntul acestuia și toate untele,

8. Jertfelnicul tămîierii, masa și toate vasele ei, sfîșnicul cel de aur curat și toate odoarele lui,

9. Spălătoare și talpa ei,

10. Veșmintele preoțești ale lui Aaron și veșmintele fiilor săi, ca să-mi poată sluji,

11. Mirul pentru ungere și miresmele pentru locașul sfînt ; să le facă toate cum ț-am poruncit.”.

Zîua odihnei

12. Și a mai zis Domnul lui Moise :

13. „Spune fiilor lui Israel să păzească zilele de odihnă, căci acestea sînt semn între mine și voi din neam în neam, ca să cunoașteți că eu sînt Domnul cel ce vă sfințesc.

14. Păziți zîua odihnei, căci aceasta este zîua sfîntă a Domnului pentru voi. Cel care o va plîngări să piară. Oricine va lucra în zîua aceasta, sufletul acela să fie stîrpit din poporul său.

15. Șase zile să lucrați, iar zîua a șaptea este zîua de odihnă, sfînțită de Domnul. Oricine va lucra în zîua a șaptea va fi dat pleirii.

16. Fiii lui Israel să păzească zîua odihnei, prăznuind-o din neam în neam.

17. Acesta este semn vîcnic între mine și fiii lui Israel, pentru că în șase zile a făcut Domnul/ferul și pămîntul, iar în zîua a

și în-a 7 d-zi au părăsit și au răpoasat⁴.

18[17]. Și dăde lui Moisi, cîndu părăsi grîndu lui întru muntele Sinaiei, cele două lăspedzi a mărturie, lăspedzi de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu.

CAP 32

1. Și vădzîndu nărodul cum au zăbăvit Moisi să s<ă> pogoare den munte, să rădică nărodul pre Aaron și-i dzisără lui: „Seoală și fă noao dumnezăi, carii vor merge înaintea noastră, că Moisi acesta, <omul>¹ carele ne-au scos pre noi den pămîntul Eghiptului, nu știm ce i s-au făcut lui².”

2. Și dzisă lor Aaron: „Luați cerceii cei de aur den urechile muierilor voastre și fete lor și le aduceți la mine³.”

3. Și luară tot nărodul cerceii cei de aur carele era întru urechile muierilor lor și le-au adus cătră Aaron⁴.

4. Și le prîmi den mâinele lor și le ciopli cu razul și le fêceră pre inse vițal vîrsat. Și dzisără: „Acestia-s dumnezăi tăi, Israil, carii te-au suit den pămîntul Eghiptului⁵.”

5. Și vădzîndu Aaron, au zidit jîrtvînic înaintea lui, și strigă Aaron, dzicîndu: „Praznic Domnului, mîine⁶.”

6. Și mincîndu a doao d-zi, au suit arderi de tot și aduse jîrtve de mîntuire. Și ședzu nărodul a mîncea și a bea și să seulară a juca.

7. Și dzise Domnul cătră Moisi dzicîndu: „Pasă de sirgu de te pogoară de aicea, pentru că fără<ă> legi au făcut nărodul tău carele ai scos den pămîntul Eghiptului⁸.”

8. Ieșiră curîndu den calea carea le-ai porâncit⁹ lor, au făcut lor vițal și s-au închinat lui și jîrtviră lui și au făcut jîrtvă, dzicînd: „Acestia-s dumnezăi tăi, Israil, carii te-au suit pre tine den pămîntul Eghiptului.”

10[9]. Și acum lasă-mă și, scribîndu-mă cu urgie pre înșii voi sfîrșima pre înșii și te voi face pre tine întru limbă mare¹⁰.”

11[10]. Și să rugă Moisi înaintea Dumnezăului lui și dzis <e>: „Pentru ce, Doamne, te mîinii cu urgie pre nărodul tău pentru căi ai scos den pămîntul Eghiptului întru putere mare și întru brațul tău cel înalt¹¹?”

12[11]. Ca să nu zică doară eghiptenii, dzicîndu: „Cu vicieșug i-au scos pre ei să-i uciagă pre munți și să-i topască pre ei de pre pămîntu. Potolî-te de urgia mîinii tale și blînd fii pre răul nărodului tău.”

13[12]. Aducîndu-ți aminte de Avraam și de Isaac și de Iacov, slugelor tale, căroa te-ai giurat lor pre tine și ai grăit cătră ei, dzicîndu: „Multu voi înmulți sămînția voastră, ca stêlele cerului de mulțime, și tot pămîntul acesta carele ai dzis să-l dai sămînției lor și-l vor ținea pre înșii în vîci¹².”

14[13]. Și să înblînzî Domnul pentru răul ce au dzis să facă nărodului său¹³.

15[14]. Și întorendu-să Moisi, pogori den munte și cele 2 table¹⁴ a mărturie în mîinile lui, lăspedzi de piatră scrise de amîndoa părțile lîr, de o parte și de alta, era scrise preste tot¹⁵.

16[15]. Și lăspedzile faptu / dumnezăies-

au părăsit și au odihnit¹⁶.

18. Și dăde Dumnezeu lui Moisei, deaca părăsi de-a-i grăi în muntele Sinaiei, 2 lăspedzi ale mărturie, lăspedzi de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu¹⁷.

CAP 32

1. Iară nărodul, văzînd că zăbovi Moisei a se pogori den munte, se rădică nărodul asupra lui Aăron și zise: „Seoală și fă noao dumnezei, carei să meargă înaintea noastră, că Moisei ceta, omul care ne-au scos den țara Eghiptului, nu știm ce fu lui¹.”

2. Iar Aăron zise lor: „Luați cerceii de aur den urechile muierilor voastre și den urechile fetelor voastre și-i aduceți la mine².”

3. Și luară tot nărodul cerceii den urechile muierilor lor și den urechile fetelor lor și-i aduseră la Aăron.

4. Și-i luă den mîinile lor și ciopli chip și le făcu vițel vîrsat. Și ziseră: „Acestia sînt dumnezăii tăi, Israil, carei te-au scos den țara Eghiptului³.”

5. Iar Aaron, văzînd așa, zidi altar împotriva lui și mărturisî Aăron, zicînd: „Mîine mare zi iaste a Domnului⁴.”

6. Și mincînd de dimineață, rădică ardere de tot și aduse jîrtvă de mîntuire. Și săzură oamenii să mînînce și să bea și să seulară să și joace.

7. Și zise Domnul cătră Moisei grînd: „Pogoară curînd de aici, că au făcut fărădelege oamenii tăi carei i-ai scos den țara Eghiptului.”

8. Și curînd se-au dat în laturi⁵ den calea carea le-ai porâncit și s-au făcut vițel și se-au închinat lui și au făcut jîrtvă, zicînd: „Acestia-s dumnezăii tăi, Israil, carei te-au scos den țara Eghiptului⁶.”

10[9]. Ce acum mă lasă să mă afit cu mînie spre dinșii și să-i pierz. [10] Și să fac pre tine o limbă mare¹⁰.”

11. Iar Moisei se rugă înaintea Domnului său și zise: „Pentru ce, Doamne, să te mîinii cu urgie pre oamenii tăi carii i-ai scos den țara Eghiptului cu tărie mare și cu brațul tău cel înalt¹¹?”

12. Ca să nu zică eghiptenii: „Întru hîclenie i-au scos, ca să piște în munți și să-i piarză de pre pămînt. Potolêște mînia urgiei tale și fii milostiv răotășilor oameni-lor tăi,

13. Aducîndu-ți aminte de Avraam, de Isaac și de Iacov, robii tăi căroa te-ai jurat cu tine, zicînd: „Înmulți-voiu sămînția voastră foarte cu mulțime ca stêlele cerului¹²”, și tot pămîntul acesta care ai zis că-l vei da sămînției lor și să-l moștîneze în vîci¹³.”

14. Și se înblînzî Domnul pentru răota-țea care zisese să facă oamenilor săi.

15. Și se pogori Moisei den munte și cu amîndoa tablele mărturie în mîinile lui, lăspedzi de piatră scrise cite de amîndoa părțile dencoace și de cêea parte.

16. Și lăspedzile fură lucrul lui / Dumnezeu

șaptea a stat și s-a odihnit¹⁸.

Tablele legii

18. După ce a contenit Dumnezeu din vorbă pe muntele Sinai, i-a dat lui Moise cele două table ale legii, table de piatră scrise cu degetul lui Dumnezeu.

CAP. 32

Vițelul de aur

1. Văzînd poporul că Moise zăbovese în munte, s-a adunat la Aaron și i-a zis: „Seoală și fă-ne dumnezei, care să meargă înaintea noastră, căci cu omul acesta, Moise, care ne-a scos din Egipt, nu știm ce s-a întimplat¹.”

2. Aaron le-a spus: „Luați cerceii de aur din urechile femeilor, feciorilor și fetelor voastre și aduceți-i la mine².”

3. Toți și-au scos cerceii de aur din urechi și i-au adus la Aaron.

4. El i-a luat din mîinile lor, apoi i-a topit într-un tipar și a făcut un vițel turnat. Atunci ei au strigat: „Iată, Israele, dumnezeul tău, care te-a scos din pămîntul Egiptului³.”

5. Văzînd Aaron aceasta, a zidit un jert-felnic înaintea lui și a dat de știre: „Mîine este praznicul Domnului⁴!”

6. Și s-au sculat ei a doua zi dis-de-dimineață și au adus arderi de tot și jertfe de izbăvire. Apoi au șezut de au mincat și băut, pe urmă au prins să dănuiască.

7. Atunci a zis Domnul către Moise: „Coboară iute de aici și vezi că poporul tău, pe care l-ai scos din pămîntul Egiptului, s-a ticăloșit.

8. Prea repede s-a abătut de la calea pe care i-am poruncit-o, că, uite, și-a făcut un vițel turnat și i se închină lui și-i aduc jertfe, zicînd: „Iată, Israele, Dumnezeul tău, care te-a scos din pămîntul Egiptului⁵.”

9. Domnul a mai spus: „Cunosc că popo-rul acesta este îndărătnic⁶.”

10. Lasă-mă dar acum să se aprindă mînia mea asupra lor, să-i pierd cu urgie; din tine, însă voi face să răsără un popor mare¹⁰.”

11. Moise l-a rugat atunci pe Domnul Dumnezeul său și i-a spus: „De ce, Doamne, te aprinzi de mînie împotriva poporului tău, pe care l-ai scos din pămîntul Egiptului cu brațul tău cel puternic¹¹?”

12. Nu cumva vrei să zică egiptenii că i-ai scos cu vicieșug, ca să-i pierzi în munți și să-i ștergi de pe fața pămîntului. Întoarce-ți urgia mîinii tale, fii milostiv cu poporul tău.

13. Adu-ți aminte de Avraam, de Isaac și de Iacov, robii tăi, față de care însuși te-ai legat, jurînd: «Voi înmulți sămînția voastră ca stêlele de pe cer și tot pămîntul acesta, de care v-am vorbit, îl voi da sămîn-ției voastre să-l stăpînescă în vîci¹²».

14. Atunci s-a înblînzit Domnul de a abătut pieirea ce voia s-o aducă asupra popo-rului său.

15. Moise s-a întors și a coborît din munte cu cele două table ale legii în mîna, table de piatră scrise pe amîndouă părțile pe o parte și pe alta erau scrise.

16. Tablele erau lucrul lui / Dumnezeu și

17[16]. Și auzind Iisus glasul norodului strigînd, zise
 către Moisi: „Glas de războiu, în tabără”.
 18[17]. Și zise Moisi: „Nu iaste glas începătorilor
 de virtute, nici glas de începători de fugă, ce glas de în-
 cepători de vin eu auzu”.
 19[18]. Și cînd se aprîpie de tabără, văzu vițelul și
 horile și minîindu-se cu urgie Moisi aruncă den mîinile lui
 amîndoaă lîspezile și sfîrîmă pre dinsele supt munte.
 20[19]. Și luînd vițelul carele au făcut, l-au ars pre
 dînsul cu foc și-l măcină mărunț și sămănă pre dînsul pre
 apă și-l adăpă pre dînsul fiilor lui Israil.
 21[20]. Și zise Moisi către Aaron: „Ce ți-au făcut
 norodul acesta de ai adus pre dîșii păcat mare?”
 22[21]. Și zise Aaron către Moisi: „Nu te scribi,
 Doamne, că tu știi pornirea norodului acestuia,”
 23[22]. Pentru că-m ziseră mie: «Fă-ne noao dum-
 nezăi carii vor mîrge înaintea noastră, pentru că Moisi,
 omul acesta carele ne-au scos pre noi den pămîntul Eghipe-
 tului, nu știm ce i se-au făcut lui».
 24[23]. Și zise lor: «La cine iaste aur, adunați-l!»
 Și-l adunară și mi-l dăderă. Și am aruncat pre dînsul în
 foc și ieși vițelul acesta”.
 25[24]. Și văzînd Moisi norodul cum se-au răsipit
 (că-i risipise pre ei Aaron bucurie neprietenilor lor)¹.
 26[25]. Slătu Moisi pre ușa taberii și zise: „Cine iaste
 spre Domnul vie către mine”. Și se adunară către el toți
 fiii lui Lévi.
 27[26]. Și zise lor: „Aceasta zice Domnul Dumnezău
 lui Israil: «Puneți fieștecarele sabia lui pre coapsă și
 îmblați pren mijloc și vă întoarceți den poartă în poartă
 pren tabără și uicideți cineș pre fratele său și cineș pe aproa-
 pele lui și cineș pre cel de lingă el»”.
 28[27]. Și făcură fiii lui Lévi dupe cum le porînci lor
 Moisi și căzură den norod în zioa acêea ca vreo trei mii
 de oameni.
 29[27]. Și zise lor Moisi: [28] „Umpléți mîinile voastre
 astăzi Domnului, fiecarele întru fiul său și în fratele lui,
 ca să să dea pre voi blagoslovenie”.
 30[29]. Și fu a dooa zi, zise Moisi către norod: „Voi
 ați greșit greșală mare și acum să mă suu către Dumnezău,
 ca să mă rog pentru greșala voastră”.
 31[30]. Și să întoarse Moisi către Domnul și zise: „Ro-
 gu-mă, Doamne, greșit-au norodul acesta greșală mare
 și s-au făcut lor dumnezăi de aur.”
 32[31]. Și acum, de vei să lași lor păcatul lor, lasă-l
 iară de nu, stinge-mă den cartea carea ai scris”.
 33[32]. Și zise Domnul către Moisi: [33]. „Carele
 au greșit înaintea mea, voui stinge pre dîșii den cartea
 mea.”
 34[33]. Iară acum pasă și te pugoară și povățeste noro-
 dul acesta la locul care ți-am zis ție. Iată, înțelul meu va
 mîrge înaintea fîții tale. Iară în zioa ce voui socoti, voui
 aduce pre ei păcatul lor”.
 35[34]. Și lovi Domnul pre norodul pentru facerea vițe-
 lului carele au făcut Aaron. /

soarea, scrisoarea lui Dumnezău iaste, săpată în lîspezi.

17[16]. Și auzind Iisus glasul norodului strigînd, zise către Moisi: „Glas de războiu, în tabără”.

18[17]. Și zise Moisi: „Nu iaste glas începătorilor de virtute, nici glas de începători de fugă, ce glas de începători de vin eu auzu”.

19[18]. Și cînd se aprîpie de tabără, văzu vițelul și horile și minîindu-se cu urgie Moisi aruncă den mîinile lui amîndoaă lîspezile și sfîrîmă pre dinsele supt munte.

20[19]. Și luînd vițelul carele au făcut, l-au ars pre dînsul cu foc și-l măcină mărunț și sămănă pre dînsul pre apă și-l adăpă pre dînsul fiilor lui Israil.

21[20]. Și zise Moisi către Aaron: „Ce ți-au făcut norodul acesta de ai adus pre dîșii păcat mare?”

22[21]. Și zise Aaron către Moisi: „Nu te scribi, Doamne, că tu știi pornirea norodului acestuia,”

23[22]. Pentru că-m ziseră mie: «Fă-ne noao dumnezăi carii vor mîrge înaintea noastră, pentru că Moisi, omul acesta carele ne-au scos pre noi den pămîntul Eghiptului, nu știm ce i se-au făcut lui».

24[23]. Și zise lor: «La cine iaste aur, adunați-l!», Și-l adunară și mi-l dăderă. Și am aruncat pre dînsul în foc și ieși vițelul acesta”.

25[24]. Și văzînd Moisi norodul cum se-au răsipit (că-i risipise pre ei Aaron bucurie neprietenilor lor)¹.

26[25]. Slătu Moisi pre ușa taberii și zise: „Cine iaste spre Domnul vie către mine”. Și se adunară către el toți fiii lui Lévi.

27[26]. Și zise lor: „Aceasta zice Domnul Dumnezău lui Israil: «Puneți fieștecarele sabia lui pre coapsă și îmblați pren mijloc și vă întoarceți den poartă în poartă pren tabără și uicideți cineș pre fratele său și cineș pe aproapele lui și cineș pre cel de lingă el»”.

28[27]. Și făcură fiii lui Lévi dupe cum le porînci lor Moisi și căzură den norod în zioa acêea ca vreo trei mii de oameni.

29[27]. Și zise lor Moisi: [28] „Umpléți mîinile voastre astăzi Domnului, fiecarele întru fiul său și în fratele lui, ca să să dea pre voi blagoslovenie”.

30[29]. Și fu a dooa zi, zise Moisi către norod: „Voi ați greșit greșală mare și acum să mă suu către Dumnezău, ca să mă rog pentru greșala voastră”.

31[30]. Și să întoarse Moisi către Domnul și zise: „Rogu-mă, Doamne, greșit-au norodul acesta greșală mare și s-au făcut lor dumnezăi de aur.”

32[31]. Și acum, de vei să lași lor păcatul lor, lasă-l iară de nu, stinge-mă den cartea carea ai scris”.

33[32]. Și zise Domnul către Moisi: [33]. „Carele au greșit înaintea mea, voui stinge pre dîșii den cartea mea.”

34[33]. Iară acum pasă și te pugoară și povățeste norodul acesta la locul care ți-am zis ție. Iată, înțelul meu va mîrge înaintea fîții tale. Iară în zioa ce voui socoti, voui aduce pre ei păcatul lor”.

35[34]. Și lovi Domnul pre norodul pentru facerea vițelului carele au făcut Aaron. /

cu era și scrisoarea, scrisoare dumnezăului seă era¹¹, săpate întră lăpăz.

17[16]. Și auzind Iisus glasul nărodului strigând, zise către Moisi: „Glas de război, în tabără”.

18[16]. Și dzise Moisi: [17] „Nu iaste glas începătorilor după virtute nice glas de începător de fugă, ce glas de începători de vin eu audzu”.

19[18]. Și cindu să apropiie de tabără vădzu vițelul și danțurile și scribindu-să cu mână Moisi aruncă den mâinele lui amindoaă lăpăzile și le sfărîmă pre inșe suptu munte¹².

20[19]. Și luind vițelul carele au făcut, l-au arsu pre insul cu foc și-l măcină măruntu și-l sâmană pre insu pre apă și-l adăpă pre insu fiilor lui Israil.

21[20]. Și dzise Moisi către Aaron: „Ce l-au făcut nărodul acesta, că ai adus pre inșil păcat mare?”¹³.

22[20]. Și dzise Aaron către Moisi: [21] „Nu te scribi, Doamne, pentru că știi pornirea nărodului acestuia.

23[22]. Pentru că-m dzisără mie: „Fă-ne noaă dumnezăi carli vor mărge înaintea noastră, pentru că Moisi, omul acesta carele ne-au scos pre noi den pământul Eghiptului, nu știm ce s-au făcut lui”.

24[23]. Și dzis lor: „La cine sîntu aururi¹⁴, luați-le!” Și s-au luat și mi le-au dat. Și le-am aruncat pre inșe în foc și ieși acestu vițel”.

25[24]. Și vădzind Moisi nărodul cum s-au rășchirat (pentru că l-au rășchirat pre inșii Aron bucurie neprietenilor lor)¹⁵.

26[25]. Stătu Moisi¹⁶ pre ușa taberii și dzise: „Cine-i către Domnul, vie către mine!”. Și să adunară către el toți fiii lui Levi.

27[26]. Și dzise lor: „Acēstea dzise Domnul Dumnezăul lui Israil: „Puneți fieștecarele sabia lui la stinghe-ș și inblați pre mijloc și vă întoarceți de în poartă în poartă pre tabără și ucideți cineș pre aproapele său și cineș pre aproapele lui și cineș pre cel de lîngă el”.

28[27]. Și făcură fiii lui Levi după cum le grăi lor și căzură den nărod întră acea dzi la vro 3 000 oameni¹⁷.

29[27]. Și dzise lor Moisi: [28]. „Împleți mînule voastre astăzi Domnului, careleș întră fiul său și întră fratele lui, ca să s<ă> dea pre voi blagoslovenie”.

30[29]. Și fu a doa dzi și dzise Moisi către nărod: „Voi ați greșit greșeală mare și acum să mă sui către Dumnezău, pentru ca să mă rog pentru greșeala voastră”¹⁸.

31[30]. Și să întoarce Moisi către Domnul și dzise: „Rogu-mă, Doamne, greșit-au nărodul acesta greșală mare și au făcut lor dumnezăi de aur.

32[31]. Și acum de vei să le laș lor păcatul, lasă-l, iar de nu, stinge-mă den cartea carea ai scris”.

33[32]. Și dzise Domnul către Moisi: [33]. „Carele au greșit înaintea mea, il voi stinge pre inșă den cartea mea.

34[33]. Iar acum pasă și te pogoară și povățuiește nărodul acesta la locul carele ț-am dzis ție. Iată, ingerul meu va mărge înaintea fēții tale. Iară întră ce dzi voi socoti, voi aduce pre ei păcatul lor”.

35[34]. Și lovi Domnul pre nărod pentru vițel carele au făcut, Aaron.

și scriptura, scriptura lui Dumnezeu, săpată în lăpăzi.

17. Și auzind Isus glasul oamenilor strigând, zise către Moisi: „Glas de război se aude în tabără”.

18. Iar Moisi zise: „Nu iaste glas a celor ce încep cu putere, nice glas de oameni biruiți cu biruință, ce eu auz glas de oameni beți de vin”.

19. Și deaca se apropiară de tabără și văzu vițelul, se ațîță Moisi cu mână și lepădă tablele amindoaă den mâini supt munte și le sparse”.

20. Și luind vițelul care-l făcuse, îl arse în foc și-l sfărîmă fărîmături mărunțele și dăde pre apă și adăpă cu dinsa pre feciorii lui Israil.

21. Și zise Moisi către Aaron: „Ce au făcut ție oamenii de ai adus pre dinșii păcat mare?”

22. Iar Aaron zise către Moisi: „Nu te mânia, Doamne, că tu știi năravurile acestor oameni.

23. Că mi-au zis: „Fă noaă dumnezei carei să meargă înaintea noastră, că Moisi, omul cela ce ne-au scos den țara Eghiptului, nu știm ce au fost lui”.

24. Iar eu le-am zis: „Carei den voi au aur, să aducă!” Și au adus și au dat mie și l-am aruncat în foc și se-au sleit acest vițel”.

25. Și vădzind Moisi că se-au împărțit oamenii că l-au împărțit Aaron întră bucuria vrăjmașilor lor,

26. Stătu Moisi în porțile taberii și zise: „Să iaste cinevaș al Domnului, să vie la mine!” Și merseră la dînsul toți feciorii lui Levi.

27. Și zise lor: „Acēstea grăiește Domnul Dumnezăul lui Israil: „Fieștecare să vă incingeți sabiile prejur mijlocu-vă și păsăți și vă întoarceți pre tabără de la o poartă până la altă poartă și să ucideți fieștecare pre fratele lui și pre prietenul lui și pre vecinul lui”.

28. Și făcură feciorii lui Levi cum zise lor Moisi și căzură den nărod întră-acea zi 3 000 de oameni”.

29. Și zise lor Moisi: „Sfințit-ați mînile voastre astăzi Domnului fieștecare întră feciorul său și întră fratele său și pre voi se-au dat blagoslovenie”.

30. Iar a doaoa zi zise Moisi către nărod: „Voi ați făcut păcat mare, ce acum să mă sui cu către Dumnezău să mă rog pentru păcatele voastre”.

31. Și întorcîndu-se Moisi către Domnul, zise: „Rogu-te, Doamne, greșit-au oamenii aceștia greșală mare și au făcut ei inșis lor dumnezei de aur.

32[31]. Ce acum, de-ți iaste vola să ierț lor păcatul acesta, iartă-l, [32] iară de nu, sterge-mă den cartea carea m-ai scris”.

33. Iară Domnul zise către Moisi: „Cela ce au greșit către mine, pre acela-l voi scoate den cartea mea.

34. Iar tu, pasă acum și te pogoară și suie oamenii în locul care am spus ție, iar ingerul meu va mărge înaintea fēței tale. Iar eu voi socoti și voi aduce într-o zi spre dinșii păcatul lor.

35. Și lovi Domnul pre nărod pentru facerea vițelului care-l făcu Aaron.

scrierea era scrierea lui Dumnezeu, săpată pe table.

17. Auzind Iosua larma și zarva poporului, a zis către Moise: „În tabără răsună strigăte de război”.

18. Moise i-a răspuns: „Nu este strigăt de biruitori și nici glas de biruiți puși pe fugă, ci eu aud glas de oameni care cheuiesc”.

19. Cînd s-a apropiat de tabără, a văzut vițelul și jocurile și, aprinzîndu-se de mline, a aruncat Moise cele două table și le-a sfărîmat la poalele muntelui.

20. Luînd vițelul, pe care-l făcuseră ei, l-a topit în foc, l-a făcut pulbere pe care, presărînd-o în apă, a dat-o fiilor lui Israel să bea.

21. Apoi l-a întrebat pe Aaron: „Ce ți-a făcut poporul acesta de ai adus asupra lui o nelegiuire atît de mare?”

22. Aaron i-a răspuns lui Moise: „Nu te minia, stăpîne, căci tu cunoști năravul poporului acesta.

23. Căci mi-au spus: „Fă-ne dumnezei, care să meargă înaintea noastră, pentru că nu știm ce i s-a întîmplat lui Moise, omul care ne-a scos din Egipt”.

24. Iar eu le-am spus: „Cine are aur, să-l aducă. Și mi l-au dat mie. Eu l-am topit în foc și a ieșit vițelul acesta”.

Pedepsirea israeliților și rugăciunea lui Moise

25. Vădzind Moise că poporul se smintise, căci Aaron l-a lăsat să ajungă de risul dușmanilor,

26. A stat la intrarea taberei și a spus: „Cine este pentru Domnul, să vină la mine!” Atunci s-au adunat la el toți fiii lui Levi.

27. El le-a spus: „Ascultați porunca Domnului Dumnezăului lui Israil: „Încingeți-vă sabia la sold și străbateți tabăra de la o poartă la alta ca să-mi ucideți pe tot omul vinovat, chiar de ar fi frate, prieten sau vecin”.

28. Și au făcut fiii lui Levi după cuvîntul lui Moise. În ziua aceea au căzut ca la trei mii de oameni din popor.

29. Căci Moise le spusese fiilor lui Levi: „Să vă umpleți astăzi mînile voastre ca să vă sfințiți în Domnul, chiar cu prețul fiului sau fratelui vostru, ca Dumnezău să vă binecuvînteze”.

30. A doua zi a vorbit Moise poporului: „Mare nelegiuire ați făcut. Am să mă urc acum la Domnul, ca să mă rog pentru fărădelegea voastră”.

31. S-a întors Moise la Domnul și i-a spus: „Vai, Doamne, poporul acesta a făptuit nelegiure mare cînd și-a făcut un dumnezău de aur.

32. Acum de vrei să le ierți greșeala, iartă-l. De nu, șterge-mă și pe mine din cartea ta, în care m-ai scris”.

33. Domnul i-a spus lui Moise: „Pe acela care a greșit înaintea-mi il voi șterge din cartea mea.

34. Coboară acum și du poporul acolo unde ți-am spus. Iată, ingerul meu va merge înaintea ta. La vremea cuvenită, voi pedepsi poporul acesta pentru păcatele lui”.

35. Și Domnul a lovit poporul pentru facerea vițelului, pe care îl închipuise Aaron

CAP 33

1. Și dzise Domnul către Moisi: „Pasă, înaintea, sui-te de aici, tu și nărodul tău, pre carii ai scos den pământul Egiptului la pământul carele m-am giurat lui Avraam, și lui Isaac, și lui Iacov, dzicind: «Seminției voastre voi da pământul acestă».

2. Și voi trimite împreună cu tine pre ingerul meu și vei scoate pre hananeu, pre amorren, pre hetten, pre ferezei, pre ghergheseu, pre even, pre ievuseu.

3. Și te voi băga în pământul ce cură lapte și miere, pentru că nu mă voi sui cu tine, că nărodul acesta iaste greu la cerbice, pentru ca să nu te topăscu pre¹ cale².

4. Și auzind nărodul cuvintul acestu rău, plinse cu plinsuri.

5. Și dzise Domnul către Moisi: „Grăiește fiilor lui Israel: «Voi, nărodul grei la cerbice, căutați să nu altă rană voi aduce cu pre voi și voi topi pre voi. Acum, dară, luați-vă podoabele măririlor voastre și înfrimșările și-ți voi arăta ce-ți voi face ție³».

6. Și-șă luară filii lui Israel podoaba lor și înbrăcămințele lor de la muntele Horiv.

7. Și luind Moisi cortul lui, îl întinse afară den tabără, departe de tabără, și să chemă cortu a mărturie⁴. Și fu tot cela ce cerca pre Domnul ieșia la cortu, afară den tabără.

8. Și cindu mergea Moisi la cortu afară den tabără, sta tot nărodul privindu, căreș de la ușa cortului său, și lua aminte mergindu Moisi, până ce intra el (iarăș)⁵ în cortu.

9. Și dacă intra Moisi în cortu, pogoria stîlpul nuărului și sta la ușile cortului și grăia lui Moisi.

10. Și vedea tot nărodul stîlpul norului stîndu pre ușa cortului și, stîndu tot nărodul, să închina careș de la ușa cortului său.

11. Și grăi Domnul către Moisi față la față, ca cind are grăi neștine către prietenul său. Și să slobodzia la tabără și sluga Isus, feciorul lui Navi, tînăr, (și)⁶ nu ieșia afară den tabără.

12. Și dzise Moisi către Domnul: „Iată, tu mie-m zici: «Scoate nărodul acestă», și tu nu mi-ai arătat mie pre carele vei trimite cu mine. Și tu mi-ai dzis: «Știu-te mai bine decit pre toți și dar ai la mine⁷».

13. Deci, de am aflat har înaintea ta, arată-te pre tine mie cunoscut să te vădu, pentru ca să fiu aflat har înaintea ta și pentru ca să cunosc cum limba aceasta nărodul tău iaste⁸.

14. Și dzise: „Eu voi merge înaintea ta și te voi odihni⁹”.

15. Și dzise către însul: „De nu te vei merge împreună cu noi, să nu mă scoți de aici.

16. Și cum cunoscut va fi adevărat cum am aflat har lingă tine, eu și nărodul tău, fără numai mergindu tu împreună cu noi? Și mă voi mări eu și nărodul tău decit toate limbile cete-s pre pământu¹⁰”.

17. Și dzise Domnul către Moisi: „Și acesta cuvintul carele ai dzis tu și-l voi face pentru că ai aflat har înaintea mea și te știu decit pre toți¹¹”.

CAP 33

1. Și grăi Domnul către Moisei, zicind: „Pasă și te suie de aici, tu și nărodul tău, care l-ai scos den țara Egiptului, în pământul care m-am jurat către Avraam, și către Isaac, și către Iacov, zicind: «Seminției tale îl voi da».

2. Și voi trimite ingerul meu înaintea ta și vei gonî pre hananei, și pre ammorei, și pre hethei, și pre ferezei, și pre gherghesei, și pre evei, și pre evusei.

3. Și te voi duce în pământul care cură miere și lapte, iar eu nu voi merge cu tine, că sînt oamenii cu cerbice vîrtoasă, ce să nu te ucig¹ eu²”.

4. Iar nărodul, auzind cuvintul acesta, cu durere se întristă și le păru cu greu.

5. Și zise Domnul către Moisei: „Zi feciorilor lui Israel: «Voi, oameni cu cerbice vîrtoasă, păziți-vă să nu puî pre voi altă rană și să vă pierz. Ce acum vă luați hainele slavei voastre și podoabele și voi arăta ce voi face ție³”.

6. Și luară feciorii lui Israel podoabele lor și hainele lor den muntele Horivului.

7. Și luind Moisei cortul său, îl întinse denafară de tabără și dăparte de tabără și se chemă cortul mărturie⁴. Și fu tot cel ce cerca pre Domnul ieșia la cortul mărturie⁴, care era denafară de tabără.

8[7]. Iar cind ieșia Moisei den tabără, sta toți oamenii și privia fieșlecare denaintea cortului său și lua aminte până ce intra Moisei iar în cort.

9[8]. Și deaca intra Moisei în cort, se pogoria stîlp de nor și sta înaintea ușilor cortului și grăia Domnul către Moisei.

10[9]. Și vedea tot nărodul stîlpul cel de nor stînd înaintea ușilor cortului, [10] și stînd, toți oamenii se închina fieșlecare den ușa cortului său.

11. Și grăia Domnul către Moisei față către față⁵, ca cum grăiește cinevaș prieten către prietenul său. Și-l trimitea în tabără, iar sluga Isus, feciorul lui Navi, tînăr era și nu ieșia den cort.

12. Și zise Moisei către Domnul: „Iată, tu zici mie: «Scoate oamenii acestia», și tu nu mi-ai arătat pre cine vei trimite cu mine. Și tu ai zis mie: «Știu-te mai bine decit pre toți și milă ai la mine⁶».

13. Deci, deaca am milă înaintea ta, arată-te mie însuși tu, chiar și aieve să te văz, deaca am aflat milă înaintea ta și să cunosc că limba aceasta oamenilor tăi sînt⁷”.

14. Iar Domnul zise: „Eu însumi voi merge înaintea ta și te voi odihni⁸”.

15. Iar Moisei zise: „Deaca nu vei merge tu însuși cu noi, nu mă scoate de aici.

16. Dară cum se va arăta cu adevărat că am aflat milă înaintea ta, eu și oamenii tăi? Ce pasă tu cu noi și voi fi proslăvit eu și oamenii tăi mai mult decit toate limbile cete sînt pre pământu⁹”.

17. Și zise Domnul către Moisei: „Iată, cuvintul care am făgăduît către tine îl voi și face, că ai aflat milă înaintea mea și te știu mai bine decit pre toți¹⁰”.

CAP. 33

Poruncă de plecare

1. Domnul i-a spus lui Moise: „Pleacă de aici cu poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, și du-te în pământul pe care m-am legat cu jurămint față de Avraam, de Isaac și de Iacov. că-l voi da seminției voastre.

2. Voi trimite înaintea ta pe ingerul meu și el va izgoni pe canaanei, pe amorei, pe hetei, pe ferezei, pe gherghesei, pe hevei, și pe iebusei.

3. Și te vei duce în pământul unde curge lapte și miere. Eu însă nu voi merge cu voi, ca să nu vă nimicesc pe drum, știind că sînteți ca să nu vă nimicesc pe drum, știind că sînteți un popor îndărătnic¹”.

4. Auzind aceste cuvinte groaznice, poporul a plîns cu jale. Și toți au lepădat podoabele ce le purtau.

5. Domnul i-a vorbit lui Moise astfel: „Spune fiilor lui Israel: «Vă știu de popor îndărătnic și de așa merge numai o clipă cu voi, v-aș de pierzării. Dar cum v-ați dezbrăcat de hainele cele mindre și ați lepădat toată podoaba, am să văd ce voi face cu voi²”.

6. Acolo, la muntele Horeb, și-au dezbrăcat fiii lui Israel veșmintele cele frumoase și podoabele.

Cortul

7. Iar Moise, luîndu-și cortul, l-a întins afară din tabără, departe de ea, și l-a numit cortul mărturie³. Și toți cei ce căutau pe Domnul veneau afară din tabără la cortul întîlnirii.

8. Și de fiecare dată cînd Moise se îndrepta spre cort, toți israeliții se sculau și se uitau după el de la ușile corturilor lor, pînă ce acesta intra în cortul său.

9. Și cînd era el înăuntru, se pogora un stîlp de nor și sta la intrarea cortului și Domnul vorbea cu Moise.

10. Și mulțimea, văzînd stîlpul cel de nor ce sta acolo, cădea în genunchi și se închina, fiecare din ușa cortului său.

11. Domnul îi vorbea lui Moise față către față, așa cum ar grăi cineva cu prietenul său. Cînd Moise se întorcea în tabără, rămînea în cort Isus, fiul lui Navi, slujitorul său tînăr.

Rugăciunea lui Moise

12. Moise a zis către Domnul: „Iată, tu îmi spui să duc poporul acesta, dar nu mi-ai arătat pe cine ai să trimiți cu mine, cînd mi-ai spus: «Te știu pe nume și tu ai aflat har înaintea mea⁴».

13. De e așa, că am aflat har înaintea ta, arată-te să te văd și să cunosc că am aflat har înaintea ta și că acest popor este poporul tău cel mare.

14. Atunci Domnul i-a spus: „Eu însumi voi merge înaintea ta și te voi călăuzi spre odihnă⁵”.

15. Moise i-a spus: „De nu mergi tu însuși cu noi, mai bine să nu ne scoți de aici.

16. Căci prin ce se va cunoaște cu adevărat că am aflat har înaintea ta, eu și poporul tău? Nu prin aceea că tu ne însoțești? Atunci eu și poporul tău am fi cei mai proslăviți între toate neamurile de pe pământ care le-ai sfărîmat.

17. Domnul i-a spus lui Moise: „Voi face cum spui tu, pentru că tu ai aflat har înaintea mea și te știu mai bine decit pe toți⁶”.

18. Și zise : „Arată-mi mărirea ta“.

19. Și zise : „Eu voiu trece mai înainte de tine cu mărirea mea și voiu chema cu numele Domnului înaintea ta și voiu milui pre cine voiul milui și nu mă voiul îndura de care nu mă voiul îndura“.

20. Și zise : „Nu vei putea să vezi fața mea, pentru că nu va vedea om fața mea și să trăiască“.

21. Și zise Domnul : „Iată loc la mine și vei sta pe piatră“.

22. Și cînd va trece mărirea mea și te voiu pune la gaura pietrii și voiu acoperi cu mina mea pre tine până voiu trece“.

23. Și voiul lua mina mea și atuncea vei vedea denapoia mea, iară fața mea nu ți se va arăta ție.

CAP 34

1. Și zise Domnul către Moisi : „Cioplêște-ți ție doao êspezi de piatră ca și cêlê dentăiu și te suie la mine în munte și voiu serie pre lêspezi cuvintele care era pre lêspezile cêlê dentăiu care le-ai fărîmat“.

2. Și te gătêste dimineață și te veisui la muntele Sinai și vei sta cătră mine acolo pe vârful muntelui“.

3. Și nimenea să nu să suie cu tine și nimenea să nu să ivească în tot muntele și oile și boii să nu să pască aproape de muntele acela“.

4. Și ciopli doao lêspezi de piatră ca și cêlê dentăi. Și mincînd Moisi dins-de-dimineață, s-au suit la muntele Sinai, după cum i-au poruncit lui Domnul. Și luo Moisi cu dînsul cêlê doao lêspezi de piatră“.

5. Și să pogori Domnul în nor și acolo stătu lîngă el și chemă numele Domnului“.

6. Și trecu Domnul naintea fêții lui și chemă Domnul : „Domnul Dumnezeul cel îndurătoriu și milostiv, mult îngăduitoriu și mult milostiv“.

7. Și adevărat și dreptatea păzînd și făcînd milă la mii, rădicînd fărădelegile și strîmbătățile și greșalele, și pre cel vinovat nu curățêste, aducînd păcatele părinților spre feciori și spre fiii fiilor, preste a treia și a patra rudă“.

8. Și grăbind Moisi, plecîndu-se pre pămînt să închină“.

9[8] Și zise : [9] „De am aflat har înaintea ta, meargă Domnul împreună cu noi, pentru că norodul iaste greu la cerbice; și vei lua tu păcatele și fărălegile noastre și vom fi ai tăi“.

10. Și zise Domnul către Moisi : „Iată, eu pui ție făgăduință înaintea a tot norodul tău și voiu face slăvite care nu s-au făcut în tot pămîntul și în toată limba și va vedea tot norodul întru care sint faptele Domnului că minunate sint care voiul face cu ție“.

11. Ia tu aminte toate cîte eu poruncescu ție. Iată, eu voiu scoate den fata voastră pre amoreu, și pre hananeu, și ferezeu, și pre heteu, și pre eveu, și pre gherghesu, și pre evuseu“.

12. Ia aminte pre tine ca nu cîndva vei pune făgăduință cu ceia ce șăd pre pămînt întru care intri la dînsul, casă nu să facă piêdecă întru voi“.

13. Capiștile lor să le sfărîmați, și stîlpii lor să-i zro-

18. Și dzise: „Arată-mi mărirea ta“.

19. Și dzise: „Eu voi trece mainte de tine cu mărirea mea și voi chema numele Domnului înaintea ta și voi milui pre cine voi milui și mă voi îndura pre carele mă voi îndura“.

20. Și dzise: „Nu vei putea să vedzi fața mea, pentru că nu va vedea om fața mea și va trăi“.

21. Și dzise Domnul: „Iată loc la mine și vei sta pre piatră“.

22. Și cindu va trece mărirea mea și te voi pune la o gaură a pietrii și voi acoperi cu mâna mea pre tine până voi trece.

23. Și voi [voi] lua mâna mea și atunci vei vedea denapole mele, iară fața mea nu ți să vă arăta ție“⁷.

CAP 34

1. Și dzise Domnul către Moise: „Cioplește doao lăspezi de piatră ca și cele dentăi și te suie la mine în munte și voi scrie pre lăspezi cuvintele carele era pre lăspezile cele dentăi, carele ai sfărmat“.

2. Și te gătăște dimineață și te vei sui la muntele Sină și-m vei sta acolo în virful muntelui.

3. Și nime să nu suie cu tine și nime să nu ivască într-un tot muntele și oile și boii să nu să pască aproape de muntele acela“.

4. Și ciopli doao lăspezi de piatră ca și cele dentăi. Și mincind Moisi, luă Moisi cu însul cele 2 lăspezi de piatră.

5. Și pogori Domnul în nor și stătu lingă el acolo și numi cu nume Domnului.

6. Și trecu Domnul înaintea feței lui și numi Domnul: „Domnul Dumnezău cel îndurător și milostiv, multu îngăduitor și multu miluitor“.

7. Și adevărat și dreaptața păzindu și făcindu milă la mii, rădicindu fărădelegile și strîmbătățile și greșalele, și pre cel vinovat nu-l va curăți, aducindu păcate a părinților pre feciori și pre feciorii feciorilor, pînă la al treilea și al patrulea neam!“.

8. Și striguindu Moisi, plecindu-să pre pămînt, să închină.

9[8]. Și dzise: [9] „Să am aflat har înaintea ta, marga Domnul împreună cu noi, pentru că nărodul greu la cerbice iaste; și vei lua tu păcatele și fărădelegile noastre și vom fi ție“.

10. Și dzise Domnul către Moisi: „Iată, eu puiu ție făgăduință înaintea a tot nărodul tău și voi face slăvite carele nu s-au făcut în tot pămîntul și în toată limba și va vedea tot nărodul într-un carii sintu faptele Domnului că minunate sintu carele cu ție voi face“.

11. Ia aminte tu toate cite eu porănescu ție. Iată, eu voi scoate den fața voastră pre amorreu, și pre hananeu, și pre hetteu, și pre ferezeu, și pre evcu, și pre ghergheseu, și pre evvuseu.

12. Ia aminte pre tine ca să nu pui făgăduință cu ceia ci șed pre pămîntu într-un carele întri la însul, ca să nu să faci piădecă într-un vol.

13. Cuptoarele lor să le sfărmași/și stîlpii

18. El zise: „Arată-m slava ta!“

19. Iar Domnul zise către Moisei: „Eu volu mîrge înaintea ta cu slava mea și volu chema numele micu înaintea ta Domn și volu milui pre care volu milui și volu îndura pre care mă volu îndura“.

20. Și iar zise: „Nu vei putea vedea fața mea, că nu poate fi să văză omul fața mea și să fie viu!“.

21. Și iară zise Domnul: „Iată, iaste loc la mine și vei sta pre piatră“.

22. Și cînd va trece slava mea, te volu pune la o peșteră a pietrii și desupra ta volu acoperi cu mâna mea pînă volu trece.

23. De-acii, volu lua mâna mea și atunci vei vedea denapolea mea⁸, iar fața mea nu se va arăta ție“.

CAP 34

1. Și grăi Domnul către Moisei, zicînd „Cioplește-ți 2 lăspezi de piatră ca și cum au fost cele dentăi și te suie în munte la mine, și volu scrie pre lăspezi cuvintele care au fost pre lăspezile cele dentăi care le-ai sfărmat“.

2. Și să fii gata dimineață să te sui în muntele Sinaiei și să stai în virful muntelui.

3. Și să nu se suie nimini cu tine, nice să se ivască cinevaș într-acest munte, nice oile, nice boii să nu se pască aproape de munte“.

4. Și ciopli 2 lăspezi de piatră ca și cele dentăi. Și mincă Moisei de dimineață și se sui în muntele Sinaiei, cum porăncise lui Domnul. Și luoa cu sine amîndoaă lăspezile cele de piatră.

5. Și se pogori Domnul în nor și stătu acolo înaintea lui și chemă numele Domnului.

6. Și trecu Domnul înaintea feței lui și nimeni pre Domnul: „Domnul Dumnezeu îndurător și milostiv, răbdător și adevărat“.

7. Cea ce păzește dreptatea și face milostenie în mii, izbîndind fărădelegile și nedreptățile și păcatele, și pre cel vinovat nu-l va cruța, cea ce pui păcatele părinților pre feciori și pre feciorii feciorilor, pînă la al treilea și al patrulea neam!“.

8. Și grăbind Moisei, se plecă pînă la pămînt și se închină lui Dumnezeu.

9. Și zise: „Să am aflat milă înaintea ta, Doamne, rogu-te să mergi cu noi, că oamenii sint cu cerbice virtuoaș; să laș păcatele și nedreptățile noastre și să fim ai tăi“.

10. Și zise Domnul către Moisei: „Iată, eu puiu ție făgăduință înaintea tuturor oamenilor tăi, și volu face cele mari și minunate ca care n-au fost preste tot pămîntul și preste toate laturile și nice într-o limbă și vor vedea tot oamenii în carei sint lucrurile Domnului că sint minunate călea ce volu face eu ție“.

11. Și la tu aminte toate cite porănesc eu ție, că iată, eu volu goni denaintea feței voastre pre ammorei, pre hananei, pre hethei, pre ferezei, pre evei, pre gherghesei și pre evvusei.

12. Ia-te aminte însuț să nu pui cîndva făgăduință cu ceia ci șad pre pămîntul în care vei intra, ca să nu fie într-un vol zîml-tăle.

13. Ce altarele lor să le răspîi/îdolii lor

18. Atunci Moise s-a rugat: „Doamne, arată-mi slava ta!“

19. Domnul i-a spus: „Voi trece prin fața ta toată slava mea și voi rosti înaintea ta numele meu, Domnul. Și voi milui pe cel ce este de miluit și mă voi îndura de cel vrednic de îndurare“.

20. Dar fața mea nu vei putea să o vezi, că tot omul care o vede își pierde viața“.

21. Și iarăși a zis Domnul: „Iată un loc lingă mine, așază-te pe stîncă aceasta“.

22. Cînd va trece slava mea, te volu ascunde în gaura stîncii și te volu acoperi cu mina mea pînă voi trece.

23. Cînd voi ridica mina, atunci vei vedea spatele meu, fața mea însă nu o vei vedea“.

CAP. 34

Alte table ale legii

1. Domnul i-a spus lui Moise: „Cioplește două table de piatră, ca cele dintii, și suie-te la mine în munte, cu voi scrie pe table cuvintele care erau pe tablele cele dintii, pe care le-ai sfărmat“.

2. Fii gata dis-de-dimineață ca să te sui în muntele Sinai și să mă aștepti acolo în virful muntelui.

3. Nimeni să nu urce cu tine și nimeni să să nu se arate în tot muntele. Nici oi, nici vite să nu pască la poalele muntelui“.

4. A cioplit Moise două table de piatră ca cele dintii. Și sculindu-se în zori, și luat tablele și s-a urcat în muntele Sinai, după porunca Domnului.

5. Atunci Domnul s-a pogorit într-un nor, a stat acolo lingă el și a rostit numele Domnului, Iahve.

6. A trecut Domnul pe dinaintea lui și spus: „Este Iahve, Domnul Dumnezeu îndurător și milostiv, multrăbdător, îngăduitor și drept“.

7. Cel care păzește adevărul și se milostivește de mii și mii, cel care iartă vina, greșala și păcatul, dar nu lasă nepededit pe cel ce se răzvrătește împotriva lui, ci pedepsește pentru părinți și pe copii, și pe copiii copiilor, pînă la al treilea și al patrulea neam!“

8. Atunci Moise s-a plecat cu grabă la pămînt și i s-a închinat.

9. Și i-a zis: „De am aflat har înaintea ta, Doamne, vino să mergi în mijlocul nostru, chiar dacă poporul acesta este îndărătnic; iartă greșalele și fărădelegile noastre și ne fă moștenirea ta“.

Legămîntul

10. Iar Domnul i-a spus lui Moise: „Iată, eu inchei un legămînt cu tine, înaintea a tot poporul: voi face minuni cum n-au fost în tot pămîntul și la nici un alt neam. Și poporul în mijlocul căruia te afli va vedea înfricoșătoarele fapte ale Domnului pentru tine“.

11. Ia aminte la toate cite ți le poruncesc. Iată, eu voi izgoni din fața ta pe amorei, pe cananei, pe hetei, pe ferezei, pe hevci, pe gherghesei și pe iebusei.

12. Ferește-te să faci legămînt cu locuitorii țării în care intri, ca nu cumva să cădeți într-o cursă.

13. Doboriți jertfelnicile lor și sfărmași/

lor să-l zdrobiți, și desigurile lor să le tăiați, și cioplitile bodzilor lor să le ardeți cu foc.

14. Pentru că nu veți închina la altu Dumnezău, pentru că Domnul Dumnezău, nume rivnit, Dumnezău rivnitor iaste.

15. Ca să nu pul vreedinioară făgăduință celor ci șed pre pământu și vor curvi după bodzli lor și vor jirtui bodzilor lor și te vor chema și vel minca den jirtvele lor.

16. Și vei lua den fetele lor fiilor tăi și den fetele tale vei da fiilor lor și vor curvi fetele tale dennapola bodzilor lor și vor curvi pre fiilor tăi dennapola bodzilor lor.

17. Și dumnezăi vărsați să nu faci ție.

18[17]. Și praznicul azimilor să păzești; 7 zile vei minca azimă, după cum ti-am porăncit ție, după vreme, întru luna tinerilor, pentru că întru luna tinerilor ai ieșit de la Eghiptu.

19. Tot dășchizind zgăul — mie, parte bărbătească, dentăi-născut a vițelului și dentăi-născut a oil.

20. Și dentăi-născut a celui de suplu jug vei mîntui cu oaie, iar de nu vei mîntui pre însă, vei da prețul lui tot dentăi-născutul fiilor tăi vei mîntui. Să nu te arăți înaintea mea dășertu².

21. 6 dzile să lucrezi, iar a 7 dzi vei odihni; cu sămănatul și cu secerca vei odihni.

22. Și praznic a șapteleor lmi vei face, începătura secerii grăului și praznic al adunării mijlocind anul.

23. Trei vremi ale anului să va ivi toată partea bărbătească a ta înaintea Domnului Dumnezăului Israil.

24. Căce cînd voi scoate limbile dennaintea fetei tale și voi lărgi hotarale tale și nu va pofti nimerile pământului tău, cîndu te vei sul să te arăți înaintea Domnului Dumnezăului tău 3 vremi ale anului.

25. Să nu jungli pre aluat singe a jirtvelor mele, să nu doarmă pre dimineață jirtvă a praznicului Paștelor.

26. Căce dentăi roduri a pământului tău vei aduce înlontru în casa Domnului Dumnezăului tău. Să nu fierbi miel cu laptele mamei lui³.

27. Și dzise Domnul către Moisi: „Scrie cuvintele acestea ție, pentru că pre acestea cuvinte pui ție făgăduință și lui Israil“.

28. Și era acolo Moisi înaintea Domnului 40 dzile și 40 nopți: pâine n-au minca și apă n-au băut. Și au scris pre lăspedzi cuvintele acestea a făgăduinței: Căce 10 cuvinte⁴.

29. Și cîndu pogorila Moisi den muntele Sină, și lată lăspedzele pre mînile lui Moisi. Și pogorind den munte, și Moisi nu știa cum s-au mărit chipul fetei orazului lui, grăind el către însul⁵.

30. Și vădzu Aaron și toți fiii lui Israil pre Moisi și era mărit chipul fetei obrazului lui și să spămîntară a să apropiia îngă însul.

31. Și-i chemă pre înșii Moisi și să întoarșă la dînsul Aaron și toți boierii adunării și grăi Moisi/cătră înșii.

să-l sfărîmă, sădirile lor să le tăiați, și ciopliturile dumnezeilor lor să le ardeți cu foc.

14. Să nu vă închinați altui Dumnezeu, că Domnul Dumnezeu, nume rivnit, Dumnezeu rivnitor iaste.

15. Să nu cumva să pui făgăduință cu cea ce șad pre pămînt și să se întoarcă către dumnezeii lor și să puie jărtvă dumnezeilor lor și să te cheme să mîntuieci jărtva lor.

16. Și să iai fetele lor după feciorii tăi și fetele tale să le dai după feciorii lor și să se întoarcă fetele tale pre urma dumnezeilor lor și feciorii tăi să se întoarcă pre urma dumnezeilor lor.

17. Și dumnezei vărsați să nu faci ție.

18. Praznicul azimei să păzești; 7 zile să mîntuieci azime, cum ti-am porăncit, în tot anul, în luna celor noi, că în luna tinerilor ai ieșit den țara Eghiptului.

19. Tot ce va dășchide pîntecele, parte bărbătească fiind, al meu să fie: vițelul cel dentăi-născut și mielul cel dentăi-născut.

20. Iar cel născut-dentăi al măgăreței să schimbi cu al oil, iar de nu vei schimba, de-acii să dai prețul lui și tot dentăi-născut al feciorilor tăi să schimbi. Să nu te arăți înaintea mea dășărt.

21. Șase zile să lucrezi, iar a 7 zi să te odihnești și de sămănatură și de secerătură să te odihnești.

22. Și sărbătoarea a șapteleor¹ să faci mică, începătura secerișilor de grîne, praznic mare.

23. Mijlocind anul în trei vremi, să se arate toată partea ta cea bărbătească înaintea Domnului Dumnezăului lui Israil.

24. Căce cînd voiu goni limbile denaintea fetei tale și voiu lărgi hotarale tale, nu iaste nimini să poftască spre pămîntul tău, și cînd vei veni să te arăți înaintea Domnului Dumnezăului tău de 3 ori în an.

25. Să nu jungli pre aluat singele jărtvei mele și să nu mîie până dimineață jărtva zilei cei mari a Paștilor.

26. Pîrga pămîntului den arăturile tale să duci în casa Domnului Dumnezăului tău. Să nu fierbi mielul în laptele mamei lui².

27. Și zise Domnul către Moisi: „Scrie ție aceste cuvinte, că într-aceste cuvinte pui ție făgăduință și lui Israil“.

28. Și fu acolo Moisi înaintea Domnului 40 de zile și 40 de nopți: pâine n-au mincat, nice apă n-au băut. Și scris Moisi în lăspedzi cuvintele acestea: Cuvintele a zece porunci.

29. Și pogorîndu-se Moisi den muntele Sinaiei, și era lăspedzele amîndoaă în mînile lui. Și pogorîndu-se den munte, nu știa că se-au proslăvit chipul fetei obrazului său cînd grăia cu dînsul.

30. Și văzu Aaron și toți feciorii lui Israil pre Moisi că era chipul fetei obrazului lui proslăvit și se temură să se apropie de dînsul³.

31. Și chemă pre dînsii Moisi și se întoarșă către dînsul Aaron și toți boierii adunării și vorbi Moisi/cătră dînsii,

stîlpilor lor. Să tăiați dumbrăvile lor sfinte, iar pe dumnezeii lor cei ciopliți să-i ardeți în foc.

14. Să nu te închini la dumnezeu străin, fiindcă numele Domnului Dumnezăului tău este „Cel ce rivnește“; e un Dumnezeu rivnitor.

15. Să nu faci legămînt vreedată cu locuitorii acelei țări, pentru că ei, cu dumnezeii lor, se pingăresc și, jertfind acestora, te vor chema și pe tine să te înfrupți din jertfele lor.

16. De vei da fetele tale după feciorii lor și feciorii tăi după fetele lor, se vor pingări fetele și feciorii tăi cu dumnezeii cei străini.

17. Să nu-ți faci dumnezei turnați.

18. Sărbătoarea azimelor să o ții șapte zile, așa cum ti-am poruncit; să mîntuieci azime la vremea rînduită în luna Aviv, căci în luna Aviv ai ieșit din Eghipt.

19. Tot cel care deschide cel dintîi pîntecele mamei, de parte bărbătească, și întîiul născut dintre viței și întîiul născut dintre oi este al meu.

20. Iar pe întîiul născut al asinei să-l răscumperi cu un miel, iar de nu-l vei răscumpăra, să-i fringi gîtul. Pe tot întîiul născut dintre fiii tăi să-l răscumperi și nimeni să nu vină înaintea mea cu mlua goală.

21. Șase zile să lucrezi, iar în ziua a șaptea să te odihnești, chiar în vremea semănatului și a secerișului să te odihnești.

22. Să ții sărbătoarea săptămînilor, la secerișul grîului, și sărbătoarea culesului, toamna.

23. De trei ori pe an, cei de parte bărbătească să vină înaintea Domnului Dumnezăului lui Israil.

24. Căci atunci cînd voi izgoni popoarele din fața ta și voi lărgi hotarele tale, nimeni nu va rivni la ogrorul tău, dacă te vei înfățișa de trei ori pe an Domnului Dumnezăului tău.

25. Să nu amesteci singele jertfelor mele cu dospitură, iar jertfa sărbătorii Paștilor să nu rămînă plină dimineața.

26. Cele dintîi roade ale țarinei tale să le aduci în casa Domnului Dumnezăului tău. Să nu fierbi mielul în laptele mamei sale².

27. Domnul i-a spus lui Moise: „Scrie-ți cuvintele acestea, căci prin cuvintele acestea așez eu făgăduința cu tine și cu Israil“.

28. Și a stat Moise acolo cu Domnul patruzeci de zile și patruzeci de nopți. Nici pline n-a mincat, nici apă n-a băut. Și a scris pe table cuvintele acestea ale legămîntului: Cele zece porunci.

29. Cînd a coborît Moise din munte, cu tablele legii în mîini, nu știa că fața lui strălucește, pentru că vorbise Dumnezeu cu el.

30. Aaron și israeliții, văzînd cum îi strălucește lui Moise fața, s-au temut să se apropie de el.

31. Dar Moise i-a chemat și au venit la el mai marii obștei cu Aaron, și Moise a vorbit/ cu ei,

32. Și după aceasta venîră la însul toți fiii lui Israel și le porînci lor toate cîte au porîncit Domnul cătră însul în muntele Sină.

33. Și în vreme ce părăsi grăind cătră înșil, puse pre obradzul lui acoperemîntu *.

34. Și cînd vrea mîrge Moisi înnaîntea Domnului să-i grăiască lui, lua acoperemîntul până ce ieșia; și ieșind, grăia tuturor fiilor Israel cîte porînci lui Domnul.

35. Și vîdzură fiii lui Israel obrazul lui Moisi cum s-au mîrit: și puse Moisi acoperemîntu pre obrazul lui până vrea intra a grăi cu însul.

CAP 35

1. Și adună Moisi toată adunarea fiilor lui Israel și dzise lor: „Acestea-s cuvintele carele au dzis Domnul să le faceți pre ele:

2. „6 zile să faceți lucruri, iar a 7 dzi să odihnești; svinte simbele, odihnă Domnului. Tot carele va face lucru întru ea moară.

3. Să nu ardeți foc întru toată sălășluirea voastră întru dzua simbetilor. Eu, Domnul“.

4. Și dzise Moisi cătră toată adunarea fiilor lui Israel, dzicînd: „Acesta, cuvîntu carele au porîncit Domnul, dzicînd:”

5. „Luați de la voi singuri luare Domnului. Tot cela ce priimște întru inimă vor aduce începăturile Domnului: aur și argint, aramă,

6. Vîrde, moh<o>rit, roșu îndoit răsucit, vișin împletit și peri de capre,

7. Și piei de berbeci rușite, și piei verzi, și lîmne neputrede,

8. Și pietri sardii, și pietri la săpături, la cea-preste-umăr
9[8]. Și la cea-păn-in-pămîntu-haină.

10[9]. Și tot înțeleptul la cuget întru voi venind lucrînde la toate cîte au porîncit Domnul:

11[10]. Cortul, și mînuntăile, și acoperimînturile, și întinsorile, și pociunbii, și stîlpil.

12[11]. Și săcriul mărturie, și pîrîngele ei, și ceriul ei, și acoperemîntul, [12] și pinzdele curții, și stîlpil ei, și pietrele zmaragdului, [13] și tîmîile, și untul de lemn a unsorii, [14] și untu de lemn a lumină, și unsoare la untul de lemn a unsorii, și la tîmîia tocmirei,

13[14]. Și masa, și toate vasele ei,

14[15]. Și sfîșnicul luminel, și toate vasele lui,

15[16]. Și untul de lemn a ungerii, și tîmîia tocmirei, și poala a ușii cortului,
16[17]. Și jirtăvnicul, și toate vasele lui,
19[18]. Și veșmintele sfînte a lui Aaron, preutul, și veșmintele cu carele slujescu cu ele întru sfîntu, și hainele fiilor lui Aaron, a preuției“.

20[19]. Și toată adunarea fiilor lui Israel leși de la Moisi.

21[20]. Și aduse fieștecarele ce-l trăgea înima lui și cărora au socotit cu sufletul lor, au adus luare Domnului la toate faptele cortului mărturie, și la toate lucrurile ei, și la toate vîșmintele sfîntului².

22[21]. Și au adus bărbații de la tîmcel tot cui ce s-au pîrîut cu cugetul, au adus: peceți, și cercei, și înle, / și împletituri, și

32. Iar după aceasta chleamară la dînsul pre toți feciorii lui Israel și porînci lor toate cîte grăi cătră dînsul Domnul în muntele Sinăci.

33. Și deaca părăsi de-a grăi, puse pre fața sa acoperemînt.

34. Iară cînd mergea Moisei înaintea Domnului să grăiască cu dînsul, lua acoperemîntul până ce ieșia și ieșind, grăia tuturor feciorilor lui Israel cîte porînci lui Domnul.

35. Și vîdzură feciorii lui Israel că se proslăvise obrazul lui Moisei și puse Moisei acoperemînt pre fața sa pînă venia de grăia cu dînșil.

CAP 35

1. Și strînse Moisei toată gloata feciorilor lui Israel și zise cătră dînșil: „Acestea sînt cuvintele care au zis Domnul să le faceți:

2. „Șase zile să lucrezi, iar a șaptea zi să odihnești: sfînta simbătă, răpaosul Domnului. Tot cel ce va face lucru într-însa să moară.

3. Să nu așlîțai foc nice într-un lăcaș de ale voastre în ziua simbetei. Eu, Domnul“.

4. Și spuse Moisei cătră toată strînsura feciorilor lui Israel, grăindu-le cuvîntul acesta care porînci Domnul, zicînd:

5. „Luați înșivă voi de la voi parte Domnului. Fieștecare după plăcerea inimii sale să dea parte Domnului: aur, și argint, și aramă,

6. Vîrde, și gravant, și roșu îndoit răsucit, și vișină împletită, și păr de capră,

7. Și piei roșii de berbeci, și piei verzi, și lîmne neputrede,

8. Și pietri sardii, și pietri de săpături, la cea-de-preste-umăr,

9. Și la ceea-pînă-in-pămînt.

10. Și tot carele iaste întru voi cu mînte înțeleptă să vie să lucrîze tot ce au porîncit Domnul:

11. Cortul, și mîruntăile, zăveșele, acoperimînturile, întinsorile, înceletoarele, și stîlpil,

12. Sieriul mărturie, și pîrghile lui, și acoperemîntul lui, și zăvasa, și pinzele curții, și stîlpil ei, și pietrele zmaragd, [13] și tîmîle, și undelemn al unsorii, [14] și undelemn la lumină, și unsori la undelemn al unsorii, și tîmîia slujbei,

13[15]. Masa, și toate vasele ei,

14[16]. Sfîșnicul, și toate vasele lui,

15[17]. Și tîmîia slujirii, și zăvasă la ușile cortului,

16[18]. Altar, și toate vasele lui,

19. Și odăjdile cele sfînte ale lui Aaron, preutul, și odăjdile cu care slujăste în sfînta, și odăjdile cele de preoție ale feciorilor lui Aaron“.

20. Și ieși toată gloata feciorilor lui Israel de la Moisei.

21. Și aduseră fieștecare dentr-înșii cum poftia inima lui și cum gîndia sufletul lui, au adus parte Domnului, spre tot lucrul cortului mărturie, și spre toate vasele lui, și spre toate odăjdile cele sfînte.

22. Și nu aduseră numai bărbații, ce și muierile, fieștecine cumu-l ducea mîntea.

[23]. Aduseră peceți, și cercei, înle, / și

32. După aceea s-au apropiat de el și ceilalți din popor și Moise le-a spus toate poruncile date de Domnul în muntele Sinai.

33. Iar după ce a conținut din vorbă, Moise și-a acoperit fața cu un văl.

34. Cînd intra Moise în cort ca să vorbească cu Domnul, își ridica vălul; ieșind, și-l puneă din nou și spunea fiilor lui Israel toate poruncile Domnului.

35. Și fiii lui Israel vedeau că fața lui Moise strălucea și că Moise își puneă vălul peste față, pînă intra din nou să vorbească cu Domnul.

CAP. 35

Ziua de odihnă

1. Moise a adunat întreaga obște a fiilor lui Israel și le-a spus: „Ascultați poruncile Domnului:

2. „Șase zile să lucrați, în ziua a șaptea să vă odihniți: ziua a șaptea să fie sfîntă, odihna Domnului. Tot cel ce va lucra în ziua aceea să fie dat pieirii.

3. În ziua a șaptea să nu faceți foc în toate sălășele voastre. Eu sînt Domnul“.

Darea pentru cort.

4. Și a mai vorbit Moise întregii adunări a fiilor lui Israel, spunîndu-le: „Iată ce mai poruncește Domnul:

5. „Aduceți din ce aveți prinos Domnului. Fiecare să dea cît îl lasă inima: aur, argint și aramă,

6. Mătase viorie, vișinie și stacojie, pinză de in și păr de capră,

7. Pielicele de berbeci vopsite roșu, piei străvezii și lemn de salem,

8. Undelemn pentru candelă, și aromate pentru mirul de uns, și miresmele tîmției,

9. Piatră de sardiu, și pietre pentru efod și hoșen.

10. Cei mai iscușiți dintre voi să vină să lucreze toate cîte le-a poruncit Domnul:

11. Cortul, acoperimîntul lui și perdeaua verigile și scîndurile, grinzile, stîlpil și tălpile lor,

12. Chivotul legii cu drugii lui, capacul și perdeaua, covoarele curții și stîlpil ei pietre de smarald, tîmție și mir de ungere,

13. Masa și toate vasele ei, și pinile pentru punerea înaintea,

14. Sfîșnicul de lăminat și toate odoarele lui, candelă și undelemn de ars,

15. Jertfelnicul tîmlierii cu drugii, miresmele și mirul,

16. Jertfelnicul pentru arderile de tot, împletitura, drugii și toate cele de trebuință pentru el, spălătoare cu temelia ei,

17. Perdelele curții și perdeaua de la intrare,

18. Tărușii cortului și țărșii de îngrădire,

19. Veșmintele sfînte ale lui Aaron, preutul, veșminte în care să slujească și veșminte preoțești pentru fiii lui Aaron“.

20. Plecînd obștea fiilor lui Israel de la Moise,

21. A adus fiecare cît îl lăsa inima și cît socotea în cugetul său; au adus daruri Domnului pentru lucrările cortului mărturie și ale tuturor lucrurilor lui și pentru veșmintele preoțești.

22. Și veneau bărbați și femei și fiecare, după cum îl lăsa inima, aducea verigi, cercei, inele, / lanțuri, brățări, tot felul de vase de aur,

deprețur-drēpte, tot vasul de aur. [22] Și toți cîți au adus luări de aur Domnului.

23[22]. Și la tot ce s-au aflat vișină în insul și la tot ce s-au aflat piei de berbēce roșite au adus și piei verzi.

24[23]. Tot cine au luat luare argintu și aramă au adus luările Domnului și la carii s-au aflat lēmnē neputrede la toate luările a gătlrei au adus.

25[24]. Și toată muiērea înțeleaptă la cuget cu mînele a toarece au adus toarse vērdele, și mōh<o>rtul, și roșul, și vișinul.

26[24]. Și toate muierile cărora le-au pārut cu cugetul lor cu înțelepciune au torsu pāru de capre.

27[25]. Și bolērit au adus pietrile zmaragdului și pietrile plinirei la preste-umār, și la cuvintu,

28[26]. Și la tocmiri, și la untul de lemn u ungerii, și la tocmirea tāmlii.

29[27]. Și tot bărbatul și fāmēia, pre carii aducea cugetul lor să între să facă toate lucrurile ete au porincit Domnul să le facă pre ēle pren Moisi, au adus fiii lui Israil luare Domnului.

30[28]. Și dzise Moisi fiilor lui Israil : „Iată, au chemat Dumnezău anume pre Veseleii, ficiorului lui Uri, fiul lui Or, den neamul Iudei,

31[29]. Și-l implu pre insul duh dumnezăiescu de înțelepciune, și pricepere, și ștīre de toate, să fie mai mare preste mēșteri, după toate lucrurile,

32[30]. Mai-marelu preste mēșter, să facă aurul, și argintul, și arama,

33[30]. Și să cioplească pietrile, și să lucrēde lēmnēle, [31] și să facă intru tot lucrul înțelepciune.

34[31]. Și a adaoge innainte intru cuget au dat lor [32] și lui Eliav a lui Ahisamah den neamul lui Dan.

35[33]. Și-i implu pre însii de înțelepciune, priceperi, cuget, toate să le priceapă, să facă lucrurile sfintului și cēle tāsute și împistrite să le tēse cu cel roșu, și cu mōh<o>rtul, și cu vișinul să facă tot lucrul mēșterșugului² celui mare a împistritēi³.

CAP 36

1. Și făcu Veseleii, și Eliav, și tot înțeleptul la cuget, cărui a s-au dat înțelepciunea¹ și știință intru ēle să s<ă> priceapă a face toate lucrurile carele să cuvint după cēle sfinte, după toate cēte au porāncit Domnul².

2. Și cheamă Moisi pre Veseleii, și pre Eliav, și pre toți cîți avea înțelepciunea, cărora au dat Domnul știință intru inimă, și pre toți carii de bună voie vrea să margă la lucruri ca să le săvîrșescă pre ēle.

3[2]. Și luară de la Moisi toate luările carele au adus fiii lui Israil la toate lucrurile sfintului, ca să le facă pre ēle. [3] Și ei încă priliima ete aducea de la cea ce le aducea dimineață-dimineață,

4. Și venia tot înțeleptii carii lucrea toate lucrurile sfintului, careș după lucrul său carele ei lucrea.

5[4]. Și dzisără cătră Moisi cum mulțime aduce nărodul decit lucrurile carele au porāncit Domnul să facă³.

6[5]. Și porānci Moisi și strigă în tabără dzicind : „Bărbat și fāmēia să nu mai lucrēde

impletitori, ghierdane, și tot lucrul de aur. Tot ce aduseră era în parte Domnului.

23[24]. Și la tot cine se afla vișină, și la tot cine se afla piei de berbēce rușite, și piei verzi.

24. Și tot indestia pārlile de argint și de aramă de aducea parte Domnului și la cine se afla lēmnē neputrede aducea spre tot lucrul.

25. Și toate muierile cēle mēștere și înțelepte torcea cu mînele și aducea tort vērde, și gravani, și roșu, și vișnă.

26. Și toate muierile cu dragostea carea era în mintea lor au tors cu mēșterșug pār de capră.

27. Iar bolarii aduseră pietri de zmaragd, și pietri de umplērea hainel-pei-de-predăsupra, și la tocmirea cuvintului.

28. Și undelemnul ungerii, și amestecarea tāmlii.

29. Și toți oamenii și muierile, cine cum se pricepa cu mintea lui, mergea de făcea de toate lucrurile ete porāncise Domnul lui Moisei și aduseră feciorii lui Israil în parte Domnului.

30. Și zise Moisei cătră feciorii lui Israil : „Iată, au chemat Dumnezeu pre nume pre Veseleii al lui Uri, feciorul lui Or, den seminția Iudei,

31. Și l-au umplut de duhul înțelepciunii lui Dumnezeu și al priceperii, spre știința a tot lucrul de lemn,

32. Și să facă aur, și argint, și aramă la toate lucrurile mēșterșugului de lemn,

33. Și să cioplească pietri și să lucrēde lēmnēle și să facă intru tot lucru de înțelepciune.

34. Și adaugere de minte au dat lui și lui Eliav al lui Ahisamah den seminția lui Dan.

35. Și au umplut pre amindoi de înțelepciune și de chibzuală, să priceapă toate cu mintea și să facă tot lucrul impletit sfintirei, impletitura și împistritura, și să teasă roșul, și gravani, și vișnă și să facă tot lucrul mēșterșugului de lemn⁴.

CAP 36

1. Și făcu Veseleii, și Eliav, și tot cel cu mintea înțeleaptă, cărui cum i se dedese înțelepciunea a înțelege și a pricepe mēșterșugul ca să facă toate lucrurile cēle frumoase care era ale sfintirei, cum porāncise Domnul.

2. Și chemă Moisei pre Veseleii, și pre Eliav, și pre toți cei ce avea înțelepciune, cărora le dădese Dumnezeu pricepere și mēșterșug în inimă, și pre toți cîți venia de a lor voie la lucru, ca să-l săvîrșescă.

3. Și luară de la Moisei toate aducerile care aduseră feciorii lui Israil să le facă spre tot lucrul sfintirei. Și deaca le lua ei, totdeauna încă mai mult aducea de toate den dimineață în dimineață.

4. Și vinu tot înțeleptii carii lucrea lucrurile sfintirei, fieștecare lucrea după cum le era lucrul.

5[4]. Și ziseră cătră Moisei : [5] „Mult aduc oamenii de toate lucrurile, mai mult decit au porāncit Domnul să se facă⁵.

6. Și porānci Moisei să strige în tabără dzicind : „Bărbaților și muierilor, de acum

Toți au adus prinos de aur Domnului.

23. Cei ce aveau au adus mătase, in, pār de capră, piei străvezii și pielicele de berbece.

24. Cei ce au putut au adus în dar argint sau aramă și au mai adus lemn de salcim pentru toate cele de trebuință.

25. Femei îndeminate au adus lucruri de mină, mătase viorie, vișinie și stacojie și plnză de in.

26. Alte femei pricepute au tors pār de capră.

27. Căpeteniile au dăruit pietre de smarald și alte pietre scumpe de pus la efod și la hosen.

28. De asemenea, miresme, untdelemn de ars, mir de ungere și felurite tāmli.

29. Deci, dintre fiii lui Israel, tot bărbatul și femeia pe care li lăsa inima să vină să facă tot ce porāncise Domnul prin Moise să se facă au adus prinoase Domnului.

Mesterii

30. Moise le-a spus fiilor lui Israel: „Iată, Domnul l-a chemat anume pe Betaleel, fiul lui Uri al lui, Or din seminția lui Iuda,

31. Și l-a umplut de duhul dumnezeiesc al isusinței, priceperii și științei la orice lucru,

32. Ca să închipuiescă și să lucreze lucruri de aur, de argint și de aramă,

33. Să sfeluiască pietrele scumpe, să cioplească lemnul și să lucreze cu isusință tot felul de lucruri.

34. Și i-a mai dat în suflet și pricepera de a-i învăța pe alții, ca și lui Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan.

35. Le-a mai dăruit isusință ca să lucreze pentru sfintul lăcaș țesături măiestre de mătase și de in.

CAP. 36

1. Deci Betaleel, Oholiab și toți cei isusiți, cărora Domnul le-a dat pricepera și știința ca să facă lucruri trebuitoare la lăcașul sfint, au să le facă după porunca Domnului⁶.

2. Moise a chemat la lucru pe Betaleel, pe Oholiab și pe toți cei isusiți, cărora Domnul le dăduse pricepere, ca și pe toți cei ce veneau cu trageră de inimă să ajute.

3. Ei au luat de la Moise toate darurile pe care fiii lui Israel le aduseseră pentru lăcașul sfint. Și încă mai veneau în fiecare dimineață fiii lui Israel cu alte prinoase.

4. Atunci lucrătorii cei isusiți, care lucreau la lăcașul sfint, au lăsat fiecare treburile lor,

5. Și au venit la Moise și i-au spus : „Poporul aduce mai mult decit a porāncit Domnul să se dea⁷.

6. Și Moise a pus de s-a strigat în tabără/ că nici un bărbat sau femeie să nu mai dă-

la începăturile sfintului". [6] Și să opri
nărodul a mai aduce.

7[6]. Și lucrurile le era lor de aglunsu la
lucru să le facă ele și rămaseră.

8[7]. Și făcu tot înțeleptul la cuget
întru cea ce lucra la cortu 10 garduri de
vișin împletit, și verde, și moh<o>rit, și
roșiu împletit, heruvim, lucrul a țăsător
au făcut pre ele⁴.

9[8]. De lungu un gardu, 28 coți și de lat,
4 coți un gardu era; o măsură era la toate
gardurile.

10[9]. Și 5 garduri era întru însă fiindu-să
unul de alaltu și iarăș 5 garduri era întru
însă fiindu-să unul de altul.

11[10]. Și făcu chiotori verzi la marginea
gardului, unula, de o parte, la înpreunare;
și așa au făcut la marginea gardului denna-
fară, la înpreunarea a doaa.

12[10]. Și 50 de chiotori au făcut la un
gard și 50 chiotori au făcut de o parte a
gardului, la înpreunarea acei al doilea, cu
fața una cătră alaltă, căutindu întru însă
fieștecare.

13[11]. Și făcu sponce, 50, de aur,
și au înpreunat gardurile unul cu alaltu cu
sponcele și să făcu cortul 1.

14[12]. Și făcu piei de piele ca să acopere
pre cortu, 11 piei au făcut pre ele.

15[13]. De lungă era 1 piele de 30 coți
și de 4 coți lată o piele; o măsură era la
11 piei.

16[13]. Și înpreună cele 5 piei într-un
loc și cele 6 <piei>⁵ într-un loc.

17[14]. Și au făcut 50 de chiotori pre
marginea unii piei, cea den mijlocul înpreu-
nării, și 50 de chiotori au făcut pre marginea
pieii ce să înpreună cu a doaa.

18[15]. Și au făcut 50 de sponce de arame
și au înpreunat sponcele de chiotori și în-
preună pieile și să făceră una.

19[16]. Și făcu învălitură cortului, piei de
berbeci rușite, și acopereminturi, piei verzi
deasupra⁶.

20[17]. Și au făcut stilpi a cortului
den lămne neputrede⁷.

21[18]. De 10 coți un stilpu și de un cot
și giământate de lat un stilpu;

22[19]. Doao unghișoare la un stilpu
stindu împotriva unul altuia.

23[20]. Așa au făcut la toți stilpii cortu-
lui; și au făcut stilpi cortului, 20 de stilpi
despre laturea despre notos

24[20]. Și 40 de funduri de argintu au
făcut la 20 de stilpi, [21] doao funduri la un
stilpu la amindoaă părțile lui și doao funduri
la un stilpu la amindoaă părțile lui.

25[22]. Și laturea a doao, de cătră miadză-
noapte, 20 de stilpi

26[22]. Și 40 de funduri a lor de argintu,
doao funduri la un stilpu la amindoaă părțile
lui și doao funduri la un stilpu la amindoaă
părțile lui,

27[23]. Și denapoia cortului, de cătră
partea de cătră mare [24] au făcut 6 stilpi.

28[24]. Și 2 stilpi au făcut pre unghiurile
cortului dennaioi.

29[25]. Și era atocma den gios și într-un
chip era atocma den capete, întru a asămă-
nare.

30[26]. Așa au făcut la amindoaă părțile
amindoaă, și era 8 stilpi și fundurile lor de
argintu, 16, doao funduri/ la un stilpu și

să nu mai aduceți întru aducere sfințirei".
De-acii părăsără oamenii de-a mai aduce.

7. Iar ei avea lucru mult de-a lucra și
stirșiră.

8. Și făcu tot înțeleptul și carei lucra
lucruri de sfințire¹ [2] care sint ale lui Aáron
preotul, cum porinci Domnul lui Moisei.
Și făcură odăjdia cea-de-preste-umere<de
sirmă>² de aur, și de verde, și de gravani,
și de roșu răsucit, și de vișină împletită.
Și împărșiră sirma de aur pre păr să o coasă
cu verde, și cu gravani răsucit, și cu vișină;
lucru desăvârșit făcură într-insul. Iar odăj-
dia-acea-de-pre-dăsupra, carea se ținea de
amindoaă părțile, lucru cusut de sine
împletit ei însăși făcură adinsă, după făptura
lui de sirmă de aur, de verde, de gravani,
și de roșu răsucit, și de vișină împletită,
cum porânci Domnul lui Moisei. Și făcură
amindoaă pietrele cele de zmaragd legate
și în cășuțe de aur și le ciopliră pecet cu
numele feciorilor lui Israil și le puseră pre
amindoaă umerile odăjdiei-acei-de-preste-
umere. Iar pietrele era pomenire feciorilor lui
Israil, cum porâncise Domnul lui Moisei.
Și făcură cuvintul, lucru cusut cu împistri-
turi preste odăjdia-acea-de-pre-dăsupra, de
sirmă, și de verde, și de gravani, și de roșu
răsucit și de vișină împletită. În patru cornuri
făcură cuvintul și indoit de o palmă în
lung, de o palmă în lat. Și cusură într-insul
cu cusătura patru rinduri de pietri, și într-un
rind, cîte trei pietri. Și rindul cel dentăi
era de piatră de sardion, topazion și de
zmaragd; așa era un rind. Iar al doilea rind
era de anthrax, de zamfir și de aspis; iar
rindul al treilea era de lighirion, ahatis
și de amethistos, iar rindul al patrulea era
de hrisolith, virilion și de onihion. Și
era pietrele fericite în cășuțe de aur și
așazate în aur. Și era pietrele de la 12 fe-
ciori ai lui Israil săpate cu numele lor,
pre fieștece piatră săpat fieștecare nume
al fieștecărui fecior, pre 12 seminții. Și făcură
împrejurul cuvintului împletituri împletite,
lucrul împletiturii de aur curat, și făcură 2
paveze de aur și 2 belciuge de aur și puseră
pre amindoaă marginile cuvintului și băgară
împletiturile cele de aur pentr-amindoaă
belciugele ale aminduror marginilor cuvintu-
lui, în așzământurile amindoaă, 2 împleti-
turi pre amindoaă pavezele. Și puseră
pre amindoaă umerile odăjdiei-acei-de-
pre-dăsupra cu fața împotriva lui. Și
făcură 2 belciuge de aur și puseră pre amin-
doaa cornurile cuvintului până jos la
săvârșit dendărătul odăjdiei-acei-de-pre-dăsupra.
Și făcură 2 belciuge de aur și le puseră pre
amindoaă umerile odăjdiei-acei-de-suspre
față după așzazare³, desupra tocmărilor
odăjdiei. Și întinseră cuvintul cu belciugele
care era pre dînsul în belciugele⁴ odăjdiei care
era pre dînsa și le legară cu verde tors la
cusătura odăjdiei, ca să nu cază cuvintul de
pre odăjdie, cum porâncise Domnul lui
Moisei. Și făcură odăjdia cea de supt cea-de-
preste-umere lucru cusut, împletit tot cu
verde, iar bêtele⁵ odăjdiei-acei-de-desupt
era cusute la mijloc și marginea împletită
și era împrejur bêtele nedăspărțite. Și
făcură margini odăjdiei-acei-de-dăsupu, lucru
ca cum ară fi un rodin înflorit, de verde,
și de gravani, și de roșu și de vișină țesută.
Și făcură clopoței de aur și puseră clopoței
la marginea odăjdiei cei de dăsupu cel-
de-preste-umere; împrejur, prentre flori,
puseră clopoței de aur. De-acii, puseră
pre marginea odăjdiei acele flori care era
făcute ca niște rodii înfloriti împrejur, cum
porânci Domnul lui Moisei. Și făcură lui
Aáron și feciorilor lui haine de vișină, lucru
împletit, și pălării cu vișină, și lanțuri cu
vișină și nădragi cu vișină țesut, și brinele
lor cu vișină, și cu verde, și cu gravani și
cu roșu, lucrul împistriturii, cum porânci

ruiască pentru lăcașul sfint. Și poporul n-a
mai adus nimic.

7. Căci adunaseră destul pentru lucrările
pe care trebuiau să le facă și încă prisosea.

Alecdutrea cortului

8. Atunci meșterii cei iscușiți au făcut
pentru cort zece covoare de mătase viorie,
vișinie și stacojie, urzite cu fir de in răsucit,
cu chipuri de heruvimi, țesute cu măiestrie.

9. Lungimea unui covor era de douăzeci
și opt de coți iar lățimea de patru coți. Toate
covoarele aveau aceeași măsură.

10. Cîte cinci covoare au fost prinse unul
de altul în lungime.

11. Au făcut cheotori de mătase viorie
la marginea fiecărui covor, pre amindoaă
părțile, unde se înbinau.

12. Cincizeci de cheotori au făcut la
jumătate de acoperământ și cincizeci la
cealaltă jumătate.

13. Au făcut cincizeci de cirlige de aur
și au înpreunat covoarele cu cirligele.

14. Au făcut acoperișul cortului din co-
vora de capră.

15. Lungimea unui covor era de treizeci
de coți și lățimea de patru coți; toate un-
sprezece aveau aceeași măsură.

16. Și au înbinat cinci covoare de o
parte și alte șase de alta.

17. Apoi au făcut cincizeci de cheotori pe
marginea fiecărui covor, pre amindoaă părțile,
unde se uneau jumătățile.

18. Și au făcut cincizeci de cirlige de aramă
și le-au vîrit în cheotori, ca să fie un singur
acoperiș.

19. Pe deasupra au mai pus pielicele de
berbec vopsite roșu și piei străvezii.

20. Și au sprijinit cortul pe scinduri din
lemn de salcim.

21. Fiecare scindură era lungă de zece
coți și lată de un cot și jumătate.

22. În partea de jos avea fiecare scindură
cîte două cepuri, unul în dreptul altuia.

23. Scindurile erau la fel: douăzeci în
partea dinspre miazăzi,

24. Cu patruzece de tălpi de argint sub
ele, cîte două la fiecare scindură, pentru
cepur;

25. În partea dinspre miazănoapte au făcut
alte douăzeci de scinduri

26. Și patruzece de tălpi de argint, cîte
două de fiecare scindură, pentru cepuri.

27. Iar în spatele cortului, în partea dinspre
asfințit, au făcut șase scinduri.

28. Au făcut două scinduri pentru un-
ghiurile din spate ale cortului.

29. Acestea erau prinse sus și jos prin
verigi.

30. Cîte două scinduri la unghiuri, cu
totul opt și șaisprezece tălpi sub fiecare.

doao funduri la un stîlp, la amîndoaă părțile lui,

31[27]. Și făcî zăvoară⁶, 5, de lîmne neputrede, 5 la stîlpi de o parte a cortului

32 [28]. <Și 5 zăvoară la stîlpi la latură cortului a doao>⁷ [29] și 5 zăvoară la stîlpi la dennapoia laturii a cortului de cătră mare.

33[30]. Și zăvorul den mijloc pren mijlocul stîlpilor petrecea de o latură într-altă latură.

34[31]. Și stîlpii i-au ferecat cu aur [32] și verigile lor le-au făcut de aur, la prinsoare pîrîngelor, și ferecă zăvoarele cu aur.

35[33]. Și făcu acoperemîntul¹⁰ de vîrde, și moh<o>rit, și roșu înpletit, și vîșin răsucit, lucru făcut au făcut pre însă, heruvim.

36[34]. Și-i puse pre ei pre 4 stîlpi neputredzi, ferecăți cu aur, și căpeșele lor de aur și fundurile lor, 4, de argint.

37[35]. Și făcî poală la ușa cortului¹¹, de vîrde, și moh<o>rit, și roșu înpletit, și vîșin înpletit, lucru a împistritorului.

38[36]. Și stîlpii lui, 5, și căpeșele lor; și ferecă căpeșele lor cu aur. [37] Și le topi lor 5 funduri de arame.

CAP 37

1. Și făcu Veseleil sâcriul¹ den lîmne neputrede de 2 coți și jumătate de lungă și de un cot și jumătate de lat și de un cot și jumătate de înalt.

2. Și o ferecă pre însă cu aur curat denlontru și denafară. Și-i făcu ei zimți² supții de aur înpregiur.

3. Și-i turnă 4 verigi³ de aur pre 4 laturi a lui: doă verigi pre o latură și doao verigi pre latură a doao.

4. Și au făcut pîrîngi de lîmne neputrede și le ferecă pre ele cu aur.

5. Și băgă pîrîngele pren verigi den laturile sâcriului, să rădice sâcriul cu ele.

6. Și făcî capacul⁴ punere-deasupra de aur curat: de 2 coți și jumătate de lungă și de un cot și jumătate de lat.

7. Și au făcut 2 heruvimi⁵ de aur bătuși și puse de amîndoaă părțile a acoperemîntului:

8. Un heruvim de o latură și altu heruvim de latură a doao a acoperemîntului. Și făcî pre cel 2 heruvimi la amîndoaă laturile lui.

9. Și era amîndoi heruvimii întînzînd âripile lor de asupra, umbrîndu cu âripile lor preste acoperemîntu. Și obradze lor, unul cătră altul; cătră acoperemîntu era obradze heruvimilor.

10. Și făcu masă de lîmne neputrede de 2 coți de lungă și de un cot de lată și de un cot și jumătate de înaltă⁶.

11. Și o ferecă pre ea cu aur curat și-i făcu ei zimți de aur sucții înpregiur.

12. Și-i făcî ei cunună de un pumnu prenpregiur și-i făcu zimți sucții înpregiur cununei⁷.

13. Și vîrsă ei 4 verigi de aur și puse pre cele 4 verigi la patru părți a picioarelor ei suptu cununa cea sucită.

14. Și era verigile prinsori/pîrîngelor ca să rădice masa.

Domnul lui Moisei. Și făcî potcoavă de aur întru sfințirea sfințirei, de aur curat, și scriseră pre dînsa scripturi în săpăturile scripturii sfințirea Domnului și o puseră să stea deasupra preste lanțuri, cum porînci Domnu lui Moisei⁸.

8. Și făcî cortului 10 zăvîse de vîșină împletită, și de vîrde, și de gravani, și de roșu împletit, și făcu pre dînsule heruvimi, lucrul țesătorului.

9. Și era de lungi una cite de 28 de coți și de late cite de 4 coți; și la toate era o mîsură.

10. Și 5 zăvîse era fiîndu-se una de alta.

11. Și făcî chiotori verzi la marginea zăvîselor.

12. Una în de o parte, alțiia de altă parte, unde se împeuna.

13. Și făcu la o plasă 50 de chietori și la altă plasă alte 50 de chietori, ca să le împeuneze amîndoaă. Și le așăzără de-ș căuta una cu alta în fața și făcu 50 de belciuge de aur și împeună plasele amîndoaă una cu alta și se făcu cortul.

Și-i puseră pre 4 stîlpi neputredzi, ferecăți cu aur, și căpătăiele lor dăsupra, de aur, și la căpătăiele cele den jos, funduri de argint¹⁰. Și făcî ușilor cortului mărturiei zăveasă de vîrde, și de gravani, și de roșu răsucit, și de vîșină țesută, și heruvimi de lucru cusut; și stîlpii ei, 5, și belciugele lor și inieturile lor și căpătăiele lor le fericîră cu aur; și fundurile lor, 5, de aramă. Și făcîră curte despre răsărit și despre amiazăzi de vîșină țesută, de largă cite de 100 de coți, și stîlpi, 20, și funduri de stîlp, 20, și despre partea de la miazănoapte, 100 de coți de largă, și stîlpi 20, și fundurile lor, de aramă, 20, și unghiul despre miazănoapte, de 100 de coți, și unghiul despre mare de zăvîse, de 50 de coți și stîlpii lui, 10, și și fundurile lui, 10, și unghiul cătră răsărit, de 50 de coți de la zăvasă spre amiazăzi, și stîlpii lui, 3, și fundurilor lor, 3, și la cel al doilea despre miazăzi de o parte și de altă parte la ușile curții, zăvîse de 15 coți, și stîlpii lor, 3, și fundurile lor, 3. Și toate zăvîsele cortului¹¹ era de vîșină împletită și fundurile stîlpilor de aramă, și căpătăiele den sus de argint, și cele den jos fericite cu argint, toți stîlpii curții, și acoperemîntul ușilor, tot de lucru cusut era, de vîrde, și de gravani, și de roșu răsucit, și de vîșină țesută de 20 de coți de lungă în nălțime, iar de lată, de 5 coți, întocma zăvîselor curții, și stîlpii lor, 4, și fundurile lor, 4, de aramă, iar vîrurile lor fericite cu argint și căpătăiele den jos cu argint, și toate vasele ei de aramă. Aceasta iaste zidirea cortului mărturiei, cum porînci Domnul lui Moisei să fie întru slujba preoților, de se făcu cu Thamar, feciorul¹² lui Aâron, preotul, și cu Veseleil Urii, den semînția Iudii, că fu făcut cum porînci Domnul lui Moisei și cum făcu Eliav al lui Ahisamah, den semînția lui Dan, carei isprăviră lucrurile cele țesute și împistriturile cele cusute cu gravani și cu vîșină.

CAP 37

1. Și făcu Veseleil sâcriul de lemn neputred de 2 coți și jumătate de lung și de un cot și jumătate de larg și de un cot și jumătate de înalt.

2[1]. Și-i ferică cu aur curat pre denlăuntru și pre denafară. [2] Și-i făcu împrejur șabac¹ de aur.

3. Și-i făcu 4 belciuge de aur la 4 cornuri: 2 la un căpătăl, 2 la alt căpătăl.

4. Și făcu pîrghii de lemn neputred să-l poarte [5] și le ferică cu aur.

5. Și băgă pîrghile pren belciugele sâcriului, să rădice sâcriul cu dînsule.

6. Și făcu acoperemîntul lui, adecă capacul², de aur curat: de 2 coți și jumătate de lung și de un cot și jumătate de lat.

7. Și făcu 2 heruvimi de aur bătuși și puse de amîndoaă părțile acoperemîntului:

31. Au făcut cinci grinzii de lemn de salem pentru scindurile de pe o latură

32. Și cinci pentru cele din cealaltă latură.

33. Grînda din mijloc au făcut-o, ca să treacă prin scinduri de la o latură la alta a cortului.

34. Au îmbrăcat scindurile și grinzile cu aur și verigile erau tot din aur.

35. Au făcut o perdea din mătase viorie, vîșinie și stacojie, urzită cu fir de în răsucit, cu chipuri de heruvimi, țesute cu iscusință pe ea, ca să despartă sînta de sînta sfințelor.

36. Au atîrnat-o cu cîrlige de aur de patru stîlpi de lemn de salem, poleiți, stînd în patru tălpi de argint.

37. La ușa cortului au făcut o perdea de mătase viorie, vîșinie și stacojie, urzită cu fir de în răsucit și cu înfloritură.

38. Și au atîrnat-o cu cîrlige de cinci stîlpi poleiți cu aur, puși în cinci tălpi de argint.

CAP 37

Odoarele sfințe

1. După aceea a făcut Bețaleel chivotul din lemn de salem, lung de doi coți și jumătate, lat și înalt de un cot și jumătate.

2. I-a poleit cu aur curat, pe dinăuntru și pe dinafară, împrejur cu o cunună de aur.

3. I-a făcut patru inele de aur: două pe o latură și două pe cealaltă latură.

4. A făcut doi drugii din lemn de salem, i-a poleit cu aur

5. Și i-a vîrit prin inele, ca să se ridice chivotul cu ele.

6. A făcut apoi capacul chivotului din aur curat: lung de doi coți și jumătate și lat de un cot și jumătate.

7. A făcut doi heruvimi din aur bătuți:

8. Un heruvim l-a așezat pe o latură a capacului și alt heruvim l-a așezat pe cealaltă latură a capacului.

9. Ei umbreau cu aripile lor capacul, iar fețele lor erau îndreptate una către alta, spre capac.

10. A făcut apoi masa din lemn de salem, lungă de doi coți, lată de un cot și jumătate de un cot și jumătate.

11. A poleit-o cu aur curat și a făcut împrejur o cunună tot de aur.

12. I-a făcut, de asemenea, de jur împrejur un briu de o palmă, cu înfloritură de aur.

13. A făcut patru inele de aur pe cele patru muchii ale picioarelor,

14. Sub briu, ca să treacă drugii prin ele.

15. Și făcea pârîngele de lămne neputrede și-l ferecă pre ei cu aur ca să rădîce cu ei masa.

16. Și făcu vasele⁸ mîsei, blidele ei, și cădelnițele, și căușile, și lăbricele cu carele va turna cu ele, de aur curat.

17. Și făcea sfîșnicul⁹, de aur curat l-au făcut pre el, bătut l-au făcut sfîșnicul, [18] fusul lui, și fufedzele, și scăfîrîlile¹⁰, jînîrile¹¹ lui și florile dîntu însu era.

18[19]. Și 6 fufedze ieșîndu den coaste-i: 3 fufedze a sfîșnicului de o parte și 3 fufedze a sfîșnicului den latură a dooa.

19[20]. Și 3 scăfîrîli în chipul nucșoarelor, întru o fufadză, scăfîrîlile și floarea,

20[21]. Și 3 scăfîrîli în chipul nucșoarei, întru o fufadză, scăfîrîlia și floarea. [22] Așa, cîte 6 fufedze ce ies den sfîșnic. [23] Și întru sfîșnic, 4 roțile în chipul nucșoarei și întru un fușcior, scăfîrîlile și florile¹² lui;

21[24]. Scăfîrîlile ei suptu cîte dooa fușcioare dîntu însă și scăfîrîlile suptu cîte dooa fușcioare dîntu ea; așa cîte 6 fufedze ce ies den sfîșnic.

22[25]. Și fușcioarele¹³ <și scăfîrîlile>¹⁴ dîntu însă era toți bătuși dînt-un aur curat.

23[26]. Și au făcut locul luminilor, 7, și lingurile lor, și clêștele lor de aur curat¹⁵.

24[28]. De un talandu de aur curat au făcut pre însă și toate vasele lui.

25[29]. Și au făcut jîrtăvnic¹⁶ de tîmîile de lămne neputrede, de un cot de lungu și de un cot de lat el, în patru muchi, și de 2 coți înălțîimea lui; dîntu însu era cornurile lui.

26[30]. Și-l ferecă pre el cu aur curat, grătia¹⁷ lui, și pârîșii lui, și cornurile lui, [31] și făcu lui cunună sucită de aur prentreglur.

27[31]. Și dooa verigi de aur curat au făcut lui suptu cunună cea sucită a lui, în dooa latură a lui, la amîndoa coastele lui, la verigi pârîngelor, pentru ca să-l rădîce pre el cu inșele.

28[32]. Și au făcut pârîngele den lămne neputrede și-l ferecă pre înșii cu aur.

29[33]. Și au făcut untu de lemnul a ungerii cel sfîntu și tocmirea tîmîilei, curat lucru de făcător de mir¹⁸.

CAP 38

CAP 38

1. Și au făcut jîrtăvnic de ardere de tot den lămne neputrede, de 5 coți de lungu și de 5 coți de lat, în patru muchi era jîrtăvnicul, și de 3 coți înălțîimea lui.

2. Și au făcut cornurile pre cîte 4 muchi, dîntu însu era cornurile, și le acoperi pre ele cu aramă.

3. Și făcu cunună jîrtăvnicului, și acoperîntu lui, și pârîșile lui, și undîșele de carne a lui, și cădelnița lui, și toate vasele lui le-au făcut de aramă¹.

4. Și au făcut lui grătari², lucru ca mîreaj l-au făcut pre el, de aramă.

5. Și au făcut grătariului 4 verigi de aramă pre 4 laturi și-l puse pre el de ei dedesuptul grătariului jîrtăvnicului pre dedesuptu, și era / grătariul până la jumătate de

8. Un heruvim de o parte și alt heruvim de altă parte a acoperîntului³

9. Și cu aripile lor umbra desupra acoperîntului; și era cu fața unul spre altul.

10. Și făcu masă de lemn neputred de 2 coți de lungă și de un cot de lată și de un cot și jumătate de naltă.

11. Și o ferecă cu aur curat și-i făcu șabac cu aur împrejur.

12. Și cunună de aur și-i făcu împrejurul cununii stîlp<i>șori de aur.

13. Și-i făcu 4 belciuge de aur la patru părți ale picioarelor ei supt cunună cea împletită.

14. Și era vișele prinsori pîrghîilor ca să rădîce masa.

15. Și făcu pîrghil de lămne neputrede și le ferecă cu aur.

16. Și făcu vasele mîsei, tipsli, și cădelnițe, și pîhară de aur în care să to<a>rne tot de aur curat.

17. Și făcu sfîșnicul care să lumineze, de aur curat bătut, și fofêzele pre de amîndoa laturile lui; și den fofêzele lui ieșîia flori.

18. Șase fofêze ieșîia den coaste: trei fofêze de o parte, trei de altă parte.

19. Și 3 găoci în chipul nucilor dîntu inșele și florile dîntu inșele și rîtundurile lor să fie luminările întru inșele. Și rîtundul al șaptelea să fie deasupra fusului tot de aur și pre dînsul să fie 7 luminări de aur, și mucărlile lui, de aur⁴, și fundurile lui, de aur. Și așa ferică stîlpul cu argînt și făcu stîlpilor belciuge de aur și săvîrși și ferică înclieturile cu aur și ferică stîlpul zăvêsei cu aur și făcu înclietori de aur. Așa făcu belciugele cortului, de aur, și belciugele zăvêsei, iar belciugele acoperîntului celui de pre dîsupra vase de aramă. Așa făcu pîharăle cortului de argînt, și înclieturile ușilor cortului și a curții de aramă. Și făcu verigi de argînt pre stîlpi; așa-i ferică cu argînt și așa făcu pârîșii cortului și pârîșii curții, de aramă.

15. A făcut drugii din lemn de salcîm și i-a poleit cu aur; cu ei să se ridice masa.

16. A făcut apoi vasele mîsei, căștii, cupe și căni de turnat, toate din aur.

17. A mai făcut un sfîșnic de luminat, din aur curat. Fusul, brațele, cupele, nodurile și florile erau dîntu-o bucată.

18. Din cele șase brațe ale sfîșnicului, trei ieșeau dîntu-o latură și trei din cealaltă.

19. Fiecare braț avea trei cupe ca floarea de migdal, cu nod și floare.

20. Iar pe fus erau patru cupe lucrate ca floarea de migdal, cu nod și floare.

21. Sub două brațe venea un nod, toate la fel pentru brațele care ieșeau din sfîșnic.

22. Tot sfîșnicul a fost lucrat dîntu-o singură bucată de aur curat.

23. Apoi a făcut șapte candelă, mucări și tăvițe din aur curat.

24. Toate aceste odore au fost făcute dîntu-un talant de aur curat.

Altarul tîmîterii

25. A făcut apoi jertfelnicul tîmîterii din lemn de salcîm, pătrat, lung de un cot, lat de un cot și înalt de doi coți; l-a făcut dîntu-o bucată, cu coarne cu tot.

26. I-a îmbrăcat cu aur curat partea de sus, pereții și coarnele, iar împrejur i-a făcut o cunună împletită de aur.

27. Sub cunună i-a făcut pe cele două laturi, la margini, două verigi de aur curat, ca să vîre prin ele drugii de ridicat.

28. Drugii i-a făcut din lemn de salcîm și i-a îmbrăcat cu aur.

29. După meșteșugul făcătorilor de aromate, a făcut mir pentru sfînta ungere și amestec de tîmîiat înmiresmat și cu iscusință alcătuit.

CAP. 38

Altarul arderii de tot

1. A făcut un jertfelnic din lemn de salcîm, în patru colțuri, lung de cinci coți și lat de cinci coți; înălțîimea lui era de trei coți.

2. În cele patru colțuri ale lui ieșeau patru coarne, îmbrăcate în aramă.

3. Tot din aramă i-a făcut cenușarul, gălețile, cupele, cîrligele, clêștele și vîtraul.

4. I-a mai făcut un grătar împletit de aramă în partea de jos, pînă la mijloc.

5. A turnat patru verigi de aramă pentru cele patru colțuri ale grătarului pentru drugii.

34 AA

6. Și au făcut drugii jîrtăvnicului de lîmne neputrede
și-i ferecă cu aramă.

7[6]. Și viri drugii spre coastele jîrlăvnicului, cîndu-l rădică pre el ; [7] găunos, de scînduri. l-au făcut pre el.

8. Și au făcut spălătoarea cea de aramă și fundul ei de aramă, den oglinzile celor ce-au postit, cèle ce au postit lingă ușile cortului mărturieii.

9. Și au făcut curtea : despre amiazăzi, pînzele curții, de roșu împletit, o sută preste sută ;

10. Şi stâlpii lor, 20, şi cûmburile lor, 20, de aramă, şi copcile lor şi âripile lor, de argint;

11. Și laturea despre miazănoapte, o sută preste o sulă, și stâlpii lor, 20, și fundurile lor, doaozeci, de aramă, și copcile lor și ăripile lor, de argint ;

12. Și laturea despre mare, garduri de 50 de coți, stîlpii lor, 10, și cîuiburile lor, 10, și copcile lor și ăripile lor, de argint :

13. Si laturea de cătră răsărit, de 50 de coti ;

14. Pînze de 15 coți, dennapoi, și stîlpii lor, 3, și cîiuburile lor, 3;

15. Și pre denapoiia de a dooa, de o parte și de alta, spre ușa curții, garduri de 15 coși, și stîlpii lor, 3, și cîmburile lor, 3;

16 Toate gardurile cortului, de mătase împletită ;

17. Și cûiuburile stîlpilor lor, de aramă, și cheotorile lor, de argint, și căpeșelele lor, ferecate penprejur cu argint și stîlpîi penprejur, ferecați cu argint, toț stîlpîi curții;

18. Și acoperemîntul porții curții, lucru de împistritoriu de vinăt, și mohorit, și roșu răsucit, și mătase împletită, de 20 de coți de lungu și de nalt, și de largu de 5 coti, potrevindu-se pînzelor curții;

19. Și stîlpii lor, 4, și fundurilor lor, 4, de aramă, și cheotorile lor, de argint, și capetele lor, ferecate cu argint.

20. Și tot țăruii curții împrejur, de aramă

21. Și aceasta iaste tocmeala cortului mărturie, după cum s-au poruncit lui Moisi ; slujba să fie a leviților, pren Ithamár, fiul lui Aarón, preotul.

22. Și Veseleîl, fiul lui Ūrie, den neamul Iudii, au făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

23. Și Eliáv, fiul lui Ahisamáh, den neamul lui Dan, care au fost meșter mai mare preste cèle țesute și cèle cusute și cèle împistrite, au țesut cu vinăt, și cu mohorit, cu roșu răsucit, și cu mătase.

24. Tot aurul carele s-au lucrat la lucruri, după tot lucrul sfintelor, să făcu aur den zăciuială, 29 de talanți și 700 și 30 de sicli, după siclul cel sfânt.

25. Și argint și luarea de la oamenii cei socotiți ai
adunării, 100 de talanți și 1 775 de sicli, un drahtu pe
capu,

26[25]. Jumătate de siclu, după siclul cel sfânt. [26] Tot ceea ce mergea la socoteală den 20 de ani și în sus, la 6 sute de mii și 3 mii și 5 sute și 50.

27. Și să făcu cea sută de talanți de argint/la topirea

jertăvnic.

6. Și au făcut pârîngele jertăvnicului de lămne neputrede și-i făcură pre ei cu arame.

7[6]. Și viri pârîngele spre coastele jertăvnicului, cîndu îl rădîcă pre el; [7] găunos², de scinduri, l-au făcut pre el.

8. Și au făcut medelnița⁴ cea de aramă și fundul lui de aramă, den oglinzile celor ce au postit, carele au postit lîngă ușile cortului mărturie.

9. Și au făcut gardul: despre miadzădzi, pîndzele curții de vișin înpletit, 100 preste sută;

10. Și stîlpii lor, 20, și fundurile lor, 20, de aramă, și sponcile lor și ârepile lor, de argintu;

11. Și laturea despre amiază noapte⁶, preste sută, și stîlpii lor, 20, și fundurile lor, 20, de aramă, și sponcile lor și âripile lor, de argintu.

12. Și laturea despre maare, garduri de 50 coți, stîlpii lor, 10, și fundurile lor, 10, și sponcile⁷ lor și âripile lor, de argintu⁸.

13. Și laturea de cătră răsărit, de 50 de coți;

14. Pîndză de 15 coți, dennapoi, și stîlpii lor, 3, și fundurile lor, 3.

15. Și pre denapoi a doao, de o parte și de alta, spre ușa curții, garduri de 15 coți și stîlpii lor, 3, și fundurile lor, 3;

16. Toate gardurile cortului de vișin înpletit;

17. Și fundurile stîlpilor de arame, și chitorile lor de argintu, și căpefelele lor⁹ ferecate prenpregiur cu argintu, și stîlpii ferecați prenpregiur cu argintu, toți stîlpii curții.

18. Și acoperemîntul porții curții, lucru a înpistrîtorului, de vîrde, și moh<o> rit, și roșu răsucit, și vișin înpletit, de 20 coți de lungă și de înaltu, și de largă, 5 coți, potrivindu-să pl<n¹⁰> dzelor curții.

19. Și stîlpii lor, 4, și fundurile lor, 4, de aramă, și chitorile lor, de argintu, și căpefelele lor ferecate cu argintu.

20. Și toți poclumbii¹¹ curții prenpregiur, de aramă¹².

21. Și aceasta iaste tocma la cortului mărturie, după cum s-au porâncit lui Moisi; slujba să fie a levîților pren Ithamar, fiul lui Aaron, preutulul.

22. Și Veseliil, ficleorul lui Uri, den neamul Judei, au făcut după cum au porâncit Domnul lui Moisi.

23. Și Ellav, ficleorul lui Ahisameh, den neamul lui Dan, carele au fostu mai mare meșteru preste cele făcute, și cele cusute¹³, și cele înpistrite, au făcut cu vîrde, și moh<o> rit, și cu roșu răsucit, și cu vișin.

24. Tot aurul carele s-au lucrut la lucruri, după tot lucrul svințelor, să făcură aur den dezechialale, 29 talandzi și 730 sicli, după siclu cel sfîntu¹⁴.

25. Și argintu și luare de la oamenii cei socotîți a adunării, 100 talandzi, 1 775 sicli, un drahmu pre cap.

26[25]. Giumătate de siclu, după siclu del sfîntu¹⁵. [27] Tot cela ce mîrge la socotela den 20 ani și în sus, la 603 550.

27. Și să făcură cele 100 talandzi de argintu/la topirea căpefelelor cortului și la

6. Și le făcu cu aramă.

7. Și băgă pirghiile pre la laturile altariului, să fie de-al rădica; găunos, de scinduri, îl făcu.

8. Și făcu și undelemnul ungerii cel sfînt și amestecătura tîmției, lucru curat și cu bun miros³.

Așa făcu și lighin, de aramă, și fundul lui de aramă, căutările⁴ celor ce se postia, carel se postiră la porțile cortului mărturie în zioa ceea ce l-au pus. Și făcu lighinul den care se spăla Moisei și Aaron și feciorii lui. Măinile și picioarele și le spăla cînd intra în cortul mărturie și, cînd mergea la altar să slujască, se spăla dentr-insul, cum porânci lui Moisei Domnul. Și tot aurul cît fu lucrut, lucrul sfințirilor era, 29 de talanți de aur, și 700 și 20 de sicle, sicle ale sfințirei; și argint, părți de la oamenii adunării, 100 de talanți; și 1 000 și 700 și 70 și 5 de sicle în căpătăul drahmei, o jumătate de sicla după sicla sfințirei. Și tot cine venia la sfințire de la 20 de ani în sus spre 663 550. Și se făcură 100 de talanți de argint la săvîrșirea căpefelelor cortului și la căpefelele acoperemîntului. Iar cea mie și 700 și 75 de sicle au făcut la corturile stîlpilor și au poleit căpefelele lor și le-au împodobit. Și aramă a luoații, 50 de talanți și 2 400 de sicle. Și făcură dentr-insa pragurile ușilor cortului mărturie, și temelile cortului împrejur, și pragurile porților curții, și pârșii curții împrejur, și punere de aramă împrejurul altariului, și toate vasele cortului mărturie. Și făcură feciorii lui Israel cum porânci Domnul lui Moisei. Așa făcură. Iar aducerea cea de aur cîtă rămăsese, făcură vase să slujască într-insele înaintea Domnului.

6. Drugii l-a făcut din lemn de salcim și l-a îmbrăcat cu aramă.

7. A vîrit drugii în inelele de pe laturi, ca să poată fi ridicat jertfelnicul, care era din scinduri și gol înăuntru.

8. A făcut apoi spălătoarea și temelia ei din aramă din oglinzile femeilor care slujeau la intrarea cortului mărturie.

Curtea cortului

9. A întocmit apoi curtea. Spre miazăzi curtea avea perdele din pînză de in, lungi de o sută de coți.

10. Ele atîrnau de douăzeci de stîlpi pe douăzeci de tălpi de aramă, cu cîrlige și verigi de argint.

11. Tot așa în partea dinspre miazănoapte, perdeaua era lungă de o sută de coți, stînd pe douăzeci de stîlpi, cu douăzeci de tălpi de aramă, iar verigile și cîrligele erau de argint.

12. Spre asfințit perdelele de cincizeci de coți atîrnau de zece stîlpi cu zece tălpi de aramă.

13. Tot așa spre răsărit a făcut perdele de cincizeci de coți;

14. De o parte a porții, cincisprezece coți pe trei stîlpi cu trei tălpi de aramă;

15. Pe cealaltă parte, cincisprezece coți pe trei stîlpi cu trei tălpi de aramă.

16. Toate perdelele de pe laturi erau din pînză de in,

17. Iar stîlpii aveau tălpi de aramă, cîrligele și verigile teate de argint.

18. A făcut perdeaua pentru poarta curții, lungă de douăzeci de coți și înaltă de cinci coți, din mătase viorie, vișinie și stacojie urzită cu fir de in răsucit.

19. Ea atîrna de patru stîlpi cu patru tălpi de aramă sub ei, cu cîrlige și verigi de argint.

20. Toți țărșii cortului și ai curții erau de aramă.

Socoteala lucrărilor

21. Din porunca lui Moise, Itamar, fiul preotului Aaron, a făcut cu ajutorul levîților socoteala lucrurilor folosite la cortul mărturie.

22. Toate cite le poruncise Domnul lui Moise le-a făcut Bealeel, fiul lui Uri al lui Or, din seminția lui Iuda,

23. Ajutat de Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan, care a făcut țesăturile și cusăturile din pînză de in și din mătase viorie, vișinie și stacojie.

24. Tot aurul folosit la facerea lucrurilor sfînte a fost douăzeci și nouă de talanți și șapte sute treizeci de sicli de aur, după măsura siclului sfînt.

25. Iar argintul, adus prinos de cei numărați ai obștii, a fost o sută de talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli.

26. Cîte o jumătate de siclu, după măsura siclului sfînt, s-a luat de la șase sute trei mii cinci sute cincizeci dintre cei care au mers la numărătoare, de la douăzeci de ani în sus.

27. O sută de talanți de argint/au fost

28

ла топірѣ капетелоръ кортѣхъ, шнъ ла капетѣ
ле акперемжнѣхъ. Оушѣ де капетѣ ла
Оушѣ де талланци оушѣ таллантѣ ла оушѣ кпѣцѣла.
Шнъ ѣѣ, аѣѣ, де енанъ, аѣѣ фѣкѣтѣ ла кпѣцѣ
рѣла етѣлпѣлоръ, шнъ аѣѣ полѣнтѣ кпѣцѣлѣлоръ,
л шнъ аѣѣ фѣкѣтѣ прѣ джнѣшнъ. Шнъ арама
ахорѣнъ, тѣѣ, де талланци, шнъ аѣѣ, де енанъ.
Шнъ аѣѣ фѣкѣтѣ дѣтѣрѣнѣа прѣгѣрѣла оушѣнъ кѣтѣ
аѣѣ мѣртѣрѣнъ, шнъ кѣртѣрѣнѣхъ чѣлѣ де ара
мѣ кѣ гѣтѣрѣнъ аѣѣ, шнъ тѣлѣтѣ елѣлѣ кѣртѣрѣ
кнѣкѣхъ. Шнъ фѣлѣрѣла кѣртѣнъ пѣнѣпрѣкѣ,
шнъ прѣгѣрѣла пѣртѣнъ кѣртѣнъ, шнъ цѣрѣшнъ кѣтѣ
аѣѣ, шнъ цѣрѣшнъ кѣртѣнъ прѣкѣрѣ.

КАПѢЛО

Шнъ чѣла чѣ аѣѣрѣмѣлѣ ежнѣтѣлѣ шнъ мохѣ
рѣтѣлѣ, шнъ рошѣлѣ, аѣѣ фѣкѣтѣ етѣмнѣтѣ
де елѣѣлѣ аѣѣ лѣрѣнѣ, кѣтѣлѣлѣ елѣ кѣ
лае фѣтѣ чѣлѣ етѣнѣтѣ, аѣѣ кѣлѣ порѣ
тѣ джнѣлѣ аѣѣ моуѣнъ. Шнъ фѣкѣтѣ
ѣѣ прѣтѣ оушѣрѣ де аѣѣ, шнъ де ежнѣтѣ шнъ де
мохѣрѣтѣ, шнъ де рошѣ рѣѣлѣтѣ шнъ де мѣтѣлѣ
дѣлѣтѣнѣтѣ. Шнъ етѣнѣтѣрѣ етѣнѣлѣлѣ чѣлѣ
де аѣѣ кѣпѣрѣлѣ, кѣтѣлѣлѣ фѣрѣлѣ кѣ ежнѣтѣ
шнъ кѣ мохѣрѣтѣлѣ, шнъ кѣ рошѣлѣ чѣ рѣѣлѣтѣ, шнъ
кѣ мѣтѣлѣ чѣ фѣлѣтѣнѣтѣ, аѣѣ чѣлѣтѣ аѣѣ фѣ
кѣтѣ прѣ лае. Прѣтѣ оушѣрѣ чѣнѣлѣлѣ де аѣѣ
мѣлѣлѣ етѣнѣлѣ, аѣѣ чѣлѣтѣ фѣрѣлѣ етѣнѣ фѣлѣ
тѣнѣтѣ, оушѣлѣ кѣ аѣѣтѣ дѣлѣтѣ джнѣлѣ аѣѣ фѣкѣ,
аѣѣтѣ фѣлѣтѣрѣлѣ, аѣѣ аѣѣ шнъ аѣѣ ежнѣтѣ шнъ
мохѣрѣтѣ шнъ рошѣ рѣѣлѣтѣ, шнъ мѣтѣлѣ фѣлѣ
тѣнѣтѣ, аѣѣ чѣлѣтѣ порѣнѣнъ джнѣлѣ аѣѣ моуѣнъ.
Шнъ фѣкѣтѣ аѣѣлѣ етѣнѣлѣ етѣнѣлѣ аѣѣ фѣ
тѣнѣтѣ шнъ чѣнѣтѣнѣтѣ кѣ аѣѣ, етѣнѣтѣ шнъ тѣлѣ
тѣ тѣлѣнѣтѣ дѣлѣтѣ, аѣѣтѣ нѣлѣлѣ фѣлѣ
аѣѣ етѣнѣлѣ. Шнъ дѣлѣтѣ прѣ лае прѣ оушѣ
рѣла тѣнѣ прѣтѣ оушѣрѣ, пѣтѣрѣ де пѣмѣнѣ ежнѣтѣ
фѣлѣлѣ аѣѣ етѣнѣлѣ, аѣѣтѣ кѣлѣ порѣнѣнъ джнѣлѣ
аѣѣ моуѣнъ. Шнъ фѣкѣтѣ етѣнѣлѣ аѣѣ чѣ
лѣтѣ кѣ аѣѣтѣрѣла аѣѣтѣ аѣѣлѣ чѣнѣ прѣтѣ оушѣ
мѣрѣ де аѣѣ, шнъ ежнѣтѣ, шнъ мохѣрѣтѣ, шнъ рошѣ
рѣѣлѣтѣ шнъ мѣтѣлѣ фѣлѣтѣнѣтѣ, аѣѣтѣ мѣлѣ,
аѣѣтѣ аѣѣ фѣлѣтѣ етѣнѣлѣ аѣѣ етѣнѣлѣ де аѣѣ
рѣ, шнъ етѣнѣлѣ де аѣѣтѣ джнѣтѣ. Шнъ етѣ
чѣлѣ фѣлѣтѣнѣлѣ чѣлѣтѣрѣ аѣѣтѣ пѣтѣрѣ фѣлѣтѣ
рѣнѣлѣ, рѣнѣлѣ де пѣтѣрѣ, елѣлѣ шнъ тѣлѣ
шнъ етѣнѣлѣ оушѣрѣ. Шнъ рѣнѣлѣ аѣѣ
рѣнѣлѣ аѣѣтѣ, шнъ етѣнѣлѣ, шнъ етѣнѣ. Шнъ рѣ
аѣѣ етѣнѣлѣ аѣѣтѣ, шнъ аѣѣтѣ, шнъ аѣѣ
аѣѣтѣ. Шнъ рѣнѣлѣ аѣѣтѣ, хѣлѣлѣ
шнъ етѣнѣлѣ, шнъ етѣнѣлѣ, аѣѣтѣ кѣ
аѣѣ, шнъ аѣѣтѣ пѣтѣрѣ кѣ аѣѣ. Шнъ пѣ
тѣнѣ етѣ рѣнѣлѣ етѣнѣлѣ аѣѣ етѣнѣлѣ, аѣѣ
аѣѣтѣрѣ чѣлѣ етѣнѣлѣ, етѣнѣлѣ пѣтѣнѣ, аѣѣ
рѣнѣлѣ етѣнѣлѣ, аѣѣ, нѣмѣлѣ. Шнъ аѣѣ фѣ
кѣтѣ прѣ етѣнѣлѣ етѣнѣлѣ фѣлѣтѣнѣтѣ, аѣѣтѣ
фѣлѣтѣнѣтѣ де аѣѣ кѣлѣтѣ. Шнъ аѣѣ фѣкѣтѣ аѣѣ
пѣтѣ де аѣѣ, шнъ аѣѣ етѣнѣлѣ де аѣѣ. Шнъ аѣѣ
пѣтѣ прѣ чѣлѣ аѣѣ етѣнѣлѣ де аѣѣ, аѣѣ аѣѣ аѣѣ
аѣѣтѣрѣла, етѣнѣлѣ. Шнъ аѣѣ пѣтѣ

Pag. 67, col. II

capetelor cortului și la capetele acoperământului: [28]
O sută de capete la o sută de talanți, un talant la un căpețel.

28[29]. Și cea 1 775 de sicli au făcut la chioturile stil-
pilor și le-au poleit căpețele lor și au împodobit pre dinșii.

29[30]. Și arama luorii, 370 de talanți și 2 400 de sicli.

30[31]. Și au făcut dentr-însa pragurile ușii cortului
mărturie, și jărtăvnicul cel de aramă cu grătarul lui, și
toate vasele jărtăvnicului,

31[32]. Și fundurile curții pen împrejur, și pragurile
porții curții, și jărușii cortului, și jărușii curții penprejur.

CAP 39

1. Și ceta ce au rămas vinățul, și mohoritul, și roșul,
au făcut veșminte de slujbe lui Aarón, ca să slujască cu
ele întru cel sfânt, după cum porunci Domnul lui Moisi.

2. Și făcură cea-preste-umăr de aur, și de vinăt, și de
mohorit, și de roșu răsucit, și de mătase împletită.

3. Și să tăiară potcoavele cele de aur ca părul, ca să
țeară împreună cu vinățul, și cu mohoritul, și cu roșul cel
răsucit, și cu mătasea cea împletită, lucru țesut le-au făcut
pre ele

4. Preste-umeri, fiindu-se de amîndoa părțile, lucru
țesut întru sine, împletit unul cu alalt.

5[4]. Dentru dînsul au făcut, după făptura lui, den
aur, și den vinăt, și mohorit, și roșu răsucit, și mătase
împletită, după cum porunci Domnul lui Moisi.

6[5]. Și făcură amîndoa pietrile zmaragdului îm-
pănate și ținuite cu aur, săpate și cioplite, cioplitură
de pecete, dentru numele fiilor lui Israil.

7[6]. Și le puseră pre ele pre umerile cei-preste-umere.
pietri de pomenire sînt fiilor lui Israil, după cum porunci
Domnul lui Moisi.

8[7]. Și făcură engolpiul, lucru țesut cu împistrêle,
dupre lucrul cei-preste-umere, de aur, și vinăt, și mohorit,
și roșu răsucit.

9[7]. Și mătase împletită, în patru muchi, îndoit au
făcut engolpiul, de o palmă de lungu și de o palmă de lat,
îndoit.

10[8]. Și se țesu într-însul țesetură după piatră, în
patru rînduri, rînd de pietri: sardion, și topazion, și zma-
ragd, un rînd;

11[9]. Și rîndul al doilea: anthrăx, și zamfir, și iaspis;

12[10]. Și rîndul al treile lighiriôn, și ahatîs, și ame-
thistos;

13[11]. Și rîndul al patrulea: hrisolithos, și viriliôn,
și onihîôn, încunjurate cu aur și legate penprejur cu aur.

14[12]. Și pietrile era den numele fiilor lui Israil, 12
den doasprăzêce nume ale lor săpate peceti, careș den nu-
mele său. la 12 neamuri.

15[13]. Și au făcut pre engolpiu lănușă împletite,
lucru împletit de aur curat.

16[14]. Și au făcut doao paveze de aur și doao verigi
de aur.

16[15]. Și au pus pre cele doao verigi de aur la amîndoa
începăturile engolpiului.

17[16]. Și au pus lănușele de aur pre amîndoa veri-

căpețele acoperemintului: [28] 100 căpețele la 100 talandzi, talandul la un căpețel.

22[29]. Și era 1775 steli au făcut la chitorile stîlpilor și le-au poleit căpețele lor și le-au și podobit pre înșli.

23. Și aramă lușrii, 370 talandzi și 2400 steli¹⁴.

30[31]. Și au făcut dentru înșul pragurile¹⁵ ușii cortului mărturie, și jîrlăvnicul cel de aramă cu grătarul lui, și toate vasele jîrlăvnicului.

31[32]. Și fundurile curții prenpreglur, și pragurile porții curții, și poclumbii cortului, și poclumbii curții prenpreglur.

CAP 30

1. Și au rămas verde, și moh<o>rit, și roșul, au făcut veșminte de slujbă¹ lui Aaron, ca să slujască cu ele întru cel sfîntu, după cum porîncel Domnul lui Moisi.

2. Și făcură cea-preste-umăr² de aur, și verde, și moh<o>rit, și roșu răsucit, și vișin înpletit.

3. Și să țărăsă lastoviiile de aur ca părul, ca să s<ă> țeară împreună cu verde, și cu moh<o>ritul, și cu roșul cel răsucit, și cu vișinul cel înpletit, lucru țăsut l-au făcut pre el.

4. Preste-umere, fiindu-să de amîndoaă părțile, lucru țăsut între sine, înpletit unul cu alalt.

5[4]. Dentru înșul au făcut, după făptura lui, den aur, și den verde, și moh<o>rit, și roșu răsucit, și vișin înpletit, după cum porîncel Domnul lui Moisi.

6[5]. Și făcură amîndoaă pletirile³ smaragdului găvozdi și întului cu aur, săpat și cloplîș, cloplîțură de pecete, den fili lui Israeli.

7[6]. Și le puseră pre ele pre umerile cel-preste-umere, pletiri de pomenire sîntu a fiilor lui Israeli, după cum porîncel Domnul lui Moisi.

8[7]. Și făcură cuvîntu, lucru țăsut întru înștreață, după lucru cel-preste-umere, den aur, și verde, și moh<o>rit, și roșu răsucit⁴.

9[7]. Și vișin înpletit, în patru muchi îndoit au făcut cuvîntu, de o palmă de lungu și de o palmă de lat, îndoit.

10[8]. Și să țăsu întru înșul țășătură după plătră, în 4 șraguri⁵, șrag de pletiri: sardon, și topázion, și zmaragdu un șrag;

11[9]. Și șragul al dollea: antrax, și zambifros, și ghesmi;

12[10]. Și șragul al treilea: lighirlon, și ahatis, și améthistos;

13[11]. Și șragul al patrulea: hrísó-lithos, și vîrlilon, și onihlon, încunglurat cu aur și legat prenpreglur cu aur.

14[12]. Și pletirile era den numerile fiilor lui Israeli, 12 den 12 numerile a lor săpat cu peceti, careș după numele său, la 12 neamuri.

15[13]. Și au făcut pre cuvîntu lanțușe înpletite den aur curat.

16[14]. Și au făcut doao păvecloare de aur și doao verigi de aur⁶. [15] Și au pus pre cele doao verigi de aur la amîndoaă părțile începăturile cuvîntului.

17[16]. Și au pus lanțușe de aur pre

pentru turnarea celor o sută de capete ale cortului și pentru capetele perdelei, o sută de capete din o sută de talanți, cîte un talant pentru un capăt.

28. Din o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli au făcut cîrligele stîlpilor, au poleit capetele lor și le-au împedobit.

29. Arama adusă prinos a fost trei sute șaptezeci de talanți și două mii patru sute de sicli.

30. Au făcut din ea tălpile pentru stîlpii de la intrarea cortului mărturie, jîrlăvnicul arderii de tot și toate unelteile lui.

31. Tălpile stîlpilor curții, țărșii cortului și țărșii curții de jur întăjur.

CAP 30

CAP. 30

Veșmintele preoțești

1. Din prîsosul de mătase viorie, vișinie și stacojie i-au făcut veșminte lui Aaron, ca să slujească în ele în locașul sfînt, după porîncea Domnului.

2. I-au făcut efod din fir de aur, mătase viorie, vișinie și stacojie și din fir de în răsucit.

3. Și au tăiat foile de aur în fire, pe care le-au țesut cu iscusință printre firele de în răsucit cu cele de mătase viorie, vișinie și stacojie.

4. I-au făcut două încheietori de pus peste umăr, prinse de amîndoaă părțile.

5. Au făcut brîul efodului, care vine peste el, din fir de aur, mătase viorie, vișinie și stacojie și din fir de în răsucit, după cum îi porîncise Domnul lui Moise.

6. Au lucrat două pietre de smarald ferecate în aur și au săpat pe ele, ca o pecete, numele fiilor lui Israeli.

7. Și le-au pus pe umerii efodului, întru pomenirea fiilor lui Israeli, după cum îi porîncise Domnul lui Moise.

8. Au făcut apoi hosenul, lucru țesut cu măiestrie, după chipul efodului, din fir de aur, mătase viorie, vișinie și stacojie și din fir de în răsucit.

9. Hosenul l-au făcut îndoit, în patru colțuri, lung de o palmă și lat de o palmă.

10. Și au pus pe el pietre scumpe în patru rînduri; rîndul întîi sardon, topaz și smarald;

11. Rîndul al dollea: rubin, safir și iaspis;

12. Rîndul al treilea: opal, agat și ametist;

13. Rîndul al patrulea: hrísolit, onix și beril. Toate erau ferecate în aur.

14. Și au fost douăsprezece pietre, după numărul numelor fiilor lui Israeli, săpate ca niște peceti, fiecare după numele celor douăsprezece semînșii.

15. Au făcut peste hosen lănțușoare răsucite din aur curat.

16. Au făcut două paveze de aur și două verigi de aur și au prins verigile de cele două părți de sus ale hosenului.

17. Au agățat lănțușoarele de aur de

amîndoaă verigele pre amîndoaă părțile a cuvîntului și la amîndoaă împreunările, doao lanțuțe⁷.

18[17]. Și au pus preste cîte doao pevecloare umerile cel-preste-umere, denpotrivă, den față.

19[18]. Și au făcut doao verigi de aur și au pus pre amîndoaă ariple⁸, preste marginea cuvîntului, pre marginea denapolei cel-preste-umăr denlontru.

20[19]. Și au făcut doaa verigi de aur și au pus preste amîndoaă umerile cel-preste-umăr den jos de insul, den față, spre înpreunarca den sus de țăsătura cel-preste-umăr.

21[20]. Și au strinsu cuvîntul den înțele⁹ de pre insul spre verigele cel-preste-umăr, fiindu-să den vîrde, fiind înpletit la țăsătura acela-preste-umăr, pentru ca să nu să sloboadze cuvîntul den cea-preste-umăr, după cum porânci Domnul lui Moisi.

22[21]. Și au făcut halnea-cca-păn-glos¹⁰ supțu cea-preste-umăr, lucru țăsut tot vîrde.

23[22]. Și gura cei-pănă-glos-halne, în mijloc țăsul înpletit, cu carele fiind înpregiur, cel-pregiur-gură era nedezlegat.

24[23]. Și au făcut poalele halne<1>¹¹-cei-pănă-glos den glos rudioare ca a unui rudli înflorite: de vîrde, și de moh<o> rit, și roșu răsucit, și vișin înpletit¹².

25[24]. Și au făcut clopoți¹³ de aur și au pus clopoței pre poalele hainei înprejur, între rudioare.

26[25]. Clopoți de aur și rudioare pre poalele hainei înpregiur, ca să slujască, după cum porînci Domnul lui Moisi.

27[26]. Și au făcut haine vișine¹⁴, lucru țăsut, lui Aaron și fiilor lui,

28[27]. Și chilverile¹⁵ de vișin, și mitra¹⁶ de vișin, [28] și nădragii¹⁷ de vișin înpletit,

29. Și brilele lor de vișin, și vîrde, și moh<o> rit, și roșu înpletit, lucru a înpistritorului, în ce chip¹⁸ au porîncit Domnul lui Moisi.

30. Și au făcut potcoava cea de aur¹⁹, usăblre sfîntului, de aur curat, și au scris pre ea²⁰ slove sâpate a pecete, sfințenie Domnului.

31. Și puseră preste ei²¹ înpletitura cea vîrde, ca să fie deasupra mitrei²², în ce chip au porîncit Domnul lui Moisi.

32. Și săvîrși tot lucrul a cortului mărturie și făcură filii lui Israel după toate cîte porînci Domnul lui Moisi.

33. Și aduseră cortul cătră Moisi, și toate vasele lui, și verigele lui, și stîlpii lui, și zăvoarale lui, și poctumbii lui, și fundurile lui,

34. Și pliele, piel de berbêce ruște, și acoperemînturile de asupra, piel verzi²³,

35. Și acoperemîntul, și săcriul mărturie, și verigile lui, și acoperemîntul,

36. Și masa, și toate casele ei, și pâinele punerii,

37. Și sfîșnicul cel curat, și luminile lui, lumine de ardere, și toate cinile lui, și untdelemnul de luminat,

38. Și jirtivnicul cel de aur, și untdelemnul a ungerii, și tîmlele a tocimirei, [39] și poala ușii cortului,

39[40]. Și jirtivnicul cel de aramă, și grătarul cel de arame, și/părîngele lui, și toate

verigile de pe cele două părți ale hoșenului.

18. Celelalte două capete ale lăntîșoarelor le-au prins de cele două paveze și le-au pus pe umerii efodului în față.

19. Au mai făcut două verigi de aur și le-au prins de cele două aripi ale hoșenului, în partea dinspre efod.

20. Au mai făcut încă două verigi de aur și le-au pus pe amîndoi umerii efodului, în partea de jos, în față, unde se unesc, mai sus de briul efodului.

21. Și au strins hoșenul cu verigile lui de verigile efodului cu un șnur de mătase viorie, ca să nu cadă hoșenul de pe efod și ca să stea peste briul efodului, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.

22. Și au făcut meilul de sub efod, țesătură viorie.

23. În mijloc, meilul avea o deschizătură și împrejurul deschizăturii avea un tiv, ca să nu se rupă.

24. Și au făcut pe poalele meilului rodii de mătase viorie, vișinie și stacojie și de fir de în răsucit.

25. Au mai făcut clopoței de aur și au pus clopoței pe poalele meilului de jur împrejur între rodii.

26. Pe poalele meilului de slujbă au așezat un clopoțel și o rodie, un clopoțel și o rodie, și tot așa, după cum poruncise Domnul lui Moise.

27. Și au făcut pentru Aaron și pentru fiii lui veșminte țesute din plîză de în,

28. Chidare de în, mitre de în și nădragi de în răsucit.

29. Și brile din plîză de în și de mătase viorie, vișinie și stacojie, țesătură măiestrită, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.

30. Au făcut și o tăbliță de aur și au săpat pe ea în chip de pecete: „Sfințită Domnului“.

31. Și au prins-o cu un fir de mătase viorie în partea de dinainte a chidarului, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.

Împlinirea lucrărilor

32. Astfel s-au sfîrșit toate lucrările cortului. Toate le-au făcut filii lui Israel după cum poruncise Domnul lui Moise, așa au făcut.

33. Apoi au adus lui Moise: cortul, acoperemintele și unelte, cirligele, scindurile, drugii, precum și stîlpii cu tălpile,

34. Pleile pentru acoperiș, perdeaua de mijloc,

35. Chivotul legii, capacul lui și drugii,

36. Masa plîinilor puse înaintea, cu toate vasele ei,

37. Sfîșnicul de aur curat, candelile lui, candelile de luminat și untdelemnul lor,

38. Jertfelnicul cel de aur, mirul ungerii, miresmele de tămîiat și perdeaua de la intrarea cortului,

39. Jertfelnicul cel de aramă pentru ardere de tot/ unelte lui, spălătoare cu

fundul ei.

40. Și pînzele curții, și stîlpîii, și fundurile ei, și poala
ușii curții, și funile ei, și țărșușii ei, [41] și toate dechisele
ce sînt la lucrurile cortului mărturie.

41 [42]. Și veșmintele cele de slujbă, ca să slujască cu
dinele în sfânt, veșmintele sfântului, carele sînt ale lui
Aarón și veșmintele fiilor lui la slujbă,

42. Dupe toate cîte porînci Domnul lui Moisi așa au făcut fiii lui Izrail toată gătirea.

43. Și văzu Moisi toate lucrurile și era făcute acestea în ce chip porunci Domnul lui Moisi, așa le-au făcut pre ele. Și blagoslovi pre dînsii Moisi.

1416
 71
 1417
 1418
 1419
 1420
 1421
 1422
 1423
 1424
 1425
 1426
 1427
 1428
 1429
 1430
 1431
 1432
 1433
 1434
 1435
 1436
 1437
 1438
 1439
 1440
 1441
 1442
 1443
 1444
 1445
 1446
 1447
 1448
 1449
 1450
 1451
 1452
 1453
 1454
 1455
 1456
 1457
 1458
 1459
 1460
 1461
 1462
 1463
 1464
 1465
 1466
 1467
 1468
 1469
 1470
 1471
 1472
 1473
 1474
 1475
 1476
 1477
 1478
 1479
 1480
 1481
 1482
 1483
 1484
 1485
 1486
 1487
 1488
 1489
 1490
 1491
 1492
 1493
 1494
 1495
 1496
 1497
 1498
 1499
 1500
 1501
 1502
 1503
 1504
 1505
 1506
 1507
 1508
 1509
 1510
 1511
 1512
 1513
 1514
 1515
 1516
 1517
 1518
 1519
 1520
 1521
 1522
 1523
 1524
 1525
 1526
 1527
 1528
 1529
 1530
 1531
 1532
 1533
 1534
 1535
 1536
 1537
 1538
 1539
 1540
 1541
 1542
 1543
 1544
 1545
 1546
 1547
 1548
 1549
 1550
 1551
 1552
 1553
 1554
 1555
 1556
 1557
 1558
 1559
 1560
 1561
 1562
 1563
 1564
 1565
 1566
 1567
 1568
 1569
 1570
 1571
 1572
 1573
 1574
 1575
 1576
 1577
 1578
 1579
 1580
 1581
 1582
 1583
 1584
 1585
 1586
 1587
 1588
 1589
 1590
 1591
 1592
 1593
 1594
 1595
 1596
 1597
 1598
 1599
 1600
 1601
 1602
 1603
 1604
 1605
 1606
 1607
 1608
 1609
 1610
 1611
 1612
 1613
 1614
 1615
 1616
 1617
 1618
 1619
 1620
 1621
 1622
 1623
 1624
 1625
 1626
 1627
 1628
 1629
 1630
 1631
 1632
 1633
 1634
 1635
 1636
 1637
 1638
 1639
 1640
 1641
 1642
 1643
 1644
 1645
 1646
 1647
 1648
 1649
 1650
 1651
 1652
 1653
 1654
 1655
 1656
 1657
 1658
 1659
 1660
 1661
 1662
 1663
 1664
 1665
 1666
 1667
 1668
 1669
 1670
 1671
 1672
 1673
 1674
 1675
 1676
 1677
 1678
 1679
 1680
 1681
 1682
 1683
 1684
 1685
 1686
 1687
 1688
 1689
 1690
 1691
 1692
 1693
 1694
 1695
 1696
 1697
 1698
 1699
 1700
 1701
 1702
 1703
 1704
 1705
 1706
 1707
 1708
 1709
 1710
 1711
 1712
 1713
 1714
 1715
 1716
 1717
 1718
 1719
 1720
 1721
 1722
 1723
 1724
 1725
 1726
 1727
 1728
 1729
 1730
 1731
 1732
 1733
 1734
 1735
 1736
 1737
 1738
 1739
 1740
 1741
 1742
 1743
 1744
 1745
 1746
 1747
 1748
 1749
 1750
 1751
 1752
 1753
 1754
 1755
 1756
 1757
 1758
 1759
 1760
 1761
 1762
 1763
 1764
 1765
 1766
 1767
 1768
 1769
 1770
 1771
 1772
 1773
 1774
 1775
 1776
 1777
 1778
 1779
 1780
 1781
 1782
 1783
 1784
 1785
 1786
 1787
 1788
 1789
 1790
 1791
 1792
 1793
 1794
 1795
 1796
 1797
 1798
 1799
 1800
 1801
 1802
 1803
 1804
 1805
 1806
 1807
 1808
 1809
 1810
 1811
 1812
 1813
 1814
 1815
 1816
 1817
 1818
 1819
 1820
 1821
 1822
 1823
 1824
 1825
 1826
 1827
 1828
 1829
 1830
 1831
 1832
 1833
 1834
 1835
 1836
 1837
 1838
 1839
 1840
 1841
 1842
 1843
 1844
 1845
 1846
 1847
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869

1. Și grăi Domnul către Moisi zicind :
2. „În ziua dentîi a lunii dentîi, lună noao, vei întinde cortul mărturie.
3. Și vei pune chivotul mărturie și vei acoperi chivotul cu acoperimîntul.
4. Și vei băga înlăuntru masa și vei pune înainte punerea ei ; [5] și vei băga înlăuntru sfêșnicul și vei pune făcliile lui.
5. Și vei pune jîrtăvnicul cel de aur, ca să tămîieze înaintea chivotului mărturie. [6] Și vei pune acoperirea acoperimîntului pre ușa cortului mărturie.
6. Și jărtăvnicul jărtvelor îl vei pune lingă ușile cortului mărturie.
7. Și vei pune spălătoarea între cortul mărturie și între jărtăvnic și vei pune într-însa apă.
8. Și vei pune împrejur cortul și toate cîte sînt în el le vei sfinți împregiur.
9. Și vei lua untdelemnul ungerii și vei unge cortul și toate cîte-s într-însul și vei sfinți pre dînsul și toate vasele lui și vor fi sfinte.
- 10[9]. Și vei unge jîrtăvnicul jîrtvelor și toate vasele lui și vei sfinți jîrtăvnicul și va fi jîrtăvnicul sfîntul sfîntelor.
- 11[10]. Și vei unge spălătoarea și fundul ei și o vei sfinți pre ea.
- 12[11]. Și vei aduce pre Aaron și pre fiii lui la ușile cortului mărturie [12] și vei scâlda pre dînșii cu apă.
- 13[12]. Și vei îmbrăca pre Aaron cu veșmintele cîle sfinte și-l vei unge pre el și-l vei sfinți pre el și va sluji mie.
- 14[12]. Și pre feciorii lui vei aduce și-i vei îmbrăca cu haine.
- 15[12]. Și-i vei unge în ce chip ai unsu pre tatăt lor și-m vor proeți mie. [13] Și va fi casile fiilor ungere de proeție în vîci întru rudele lor“.
- 16[14]. Și au făcut Moisi toate cîte au poruncit lui Domnul, așa au făcut.
- 17[15]. Și fu în luna dentîi în al doilea an, ieșînd ei den Eghipet, la lună noao, se-au întinsu cortul.
- 18[16]. Și au pus Moisi cortul, și au pus căpețelele lui, și au pus zăvoarele, [17] și au pus stîlpîi lui, și au întinsu gardurile cortului.
- 19[17]. Și au pus acoperemîntul cortului pre el deasupra, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.
20. Și luînd mărturiile, le-au pus înlăuntru în chivot ; și au pus drugii/supt chivot și au pus jîrtăvnicul deasupra

vasele lui, și medelnîța, și fundul ei,

40[41]. Și pîndzele curții, și stîlpii, și fundurile ei, și poala a ușii curții, și funiile ei, și pocumbii ei, [42] și toate cîmîile ce-s la lucrurile cortului mărturie.

41[43]. Și veșmintele de slujbă, ca să slujescă cu înse întru sfîntu, veșmintele a sfîntului carele sîntu a lui Aaron, și veșmintele fiilor lui la slujbă,

42[43]. După toate cîte au porîncit Domnul lui Moisi, așa au făcut fiii lui Israel toată gătarea.

43[44]. Și vădu Moisi toate lucrurile și era făcute de ei în ce chip porînci Domnul lui Moisi, așa le-au făcut pre ele. Și-l blagoslovi pre înși Moisi²¹.

CAP 40

1. Și grăi Domnul către Moisi zicîndu¹:

2. „În ziua dentăi a lunii dentăi, lună noă, vei întinde cortul mărturie.

3. Și vei pune săcriul mărturie și vei acoperi săcriul cu acoperemîntul.

4. Și vei băga înlontru masa [5] și vei pune înaintea punerea ei; și vei băga înlontru sfîșnicul și-l vei pune feștilele lui.

5. Și vei pune jîrtăvnicul cel de aur, ca să tămîllez înaintea săcriului mărturie. [6] Și vei pune acoperirea acoperemîntului pre ușa cortului mărturie.

6. Și jîrtăvnicul jîrtivelor îl vei pune lîngă ușile cortului mărturie.

7. Și vei pune medelnîța între cortul mărturie și între jîrtăvnic; și vei pune întru insul apă.

8. Și vei pune preste ele cortul și toate cîte-s întru el le vei sfinți împrejur.

9. Și vei lua untu de lemnul a ungerii și vei unge cortul și toate cîte-s întru insul și-l vei sfinți pre însă și toate vasele lui și va fi sîntu.

10[9]. Și vei unge jîrtăvnicul jîrtivelor și toate vasele lui și vei sfinți jîrtăvnicul și va fi jîrtăvnicul sfîntu sfinților.

11[10]. Și vei unge medelnîța și fundul ei și vei sfinți pre el.

12[11]. Și vei aduce pre Aaron și pre fiii lui la ușile cortului mărturie și-i vei scălda pre înși cu apă.

13[12]. Și vei îmbrăca pre Aaron veșmintele svinte și-l vei unge pre el și-l vei sfinți pre el și va sluji mie.

14[12]. Și pre feciorii lui vei aduce și-i vei îmbrăca haine.

15[12]. Și-l vei unge în ce chip al unsu pre tatăl lor și vor preuți mie. [13] Și va fi ca să le fie lor ungere de preuție în vîci întru rudele lor“.

16[14]. Și au făcut Moisi toate cîte au porîncit Domnul, așa au făcut.

17[15]. Și fu întru luna dentăi în-al doilea an, ieșînd el den Eghiptu, la lună noao, s-au întinsu cortul.

18[16]. Și au pus Moisi cortul², și au pus căpețelele lui, și au pus zăvoarele pre însă, [17] și au pus stîlpii lui și au întinsu gardurile a cortului.

19[17]. Și au pus acoperemîntul de asupra cortului pre el, de asupra, după cum porînci Domnul lui Moisi.

20[18]. Și luîndu mărturiile, le-au pus înlontru, în săcriu, și au pus pîrîngele/suptu

CAP 40

1. Și grăi Domnul către Moisi zicînd:

2. „În ziua dentăi a lunii cei dentăi, să întinzi cortul mărturie.

3[2]. Și să pui săcriul mărturie și să acoperi săcriul cu acoperemîntul.

4[3]. Și să bagi masa înăuntru și să pui punerea înaintea ei. [4] Și să bagi înăuntru sfîșnicul și să pui făciile într-insul.

5. Și să pui altariul cel de aur ca să tămîlzez săcriul mărturie și să pui acoperirea zăveșei pre ușa cortului mărturie.

6. Și altariul jîrtivelor să-l pui lîngă ușile cortului mărturie.

7. Și să pui lighinul între cortul mărturie și între altar și să bagi într-insul apă și preste dîsele să pui cortul.

8. Și toate cîte sînt într-insul le vei sfinți împrejur.

9. Și să lai undelemnul ungerii și să ungi cortul și toate cîte sînt într-insul și vei sfinți pre dînsul și toate vasele lui și va fi sînt.

10. Și să ungi altariul jîrtvei și toate vasele lui și să sfințești altariul și să fie altariul sfînta sfinților.

11. Și să ungi lighinul și fundul lui și să-l sfințești.

12. Și să aduci pre Aaron și pre feciorii lui înaintea ușilor cortului mărturie și să-i scalzi cu apă.

13. Și să îmbraci pre Aaron cu odăjdii sfînte și să-l ungi și să-l sfințești și să junghe mie.

14[13]. Și să aduci pre feciorii lui și să-l îmbraci în odăjdii.

15[13]. Și să-l ungi cum vei unge și pre tatăl lor și să junghe mie. Și va fi ca să fie lor ungere de preoție în vîci întru rudenii lor“.

16[14]. Și făcu Moisi toate cîte porînci lui Domnul, așa făcu.

17[15]. Și fu al doilea an, în luna dentăi, deaca ieșîră el den Eghiptu, în ziua dentăi a lunii, tînse cortul.

18[16]. Și puse Moisi cortul, și căpețelele și așază încheieturile, și puse stîlpii.

19[17]. Și întinse zăveșele împrejur cortului și puse zăveșele cortului pre dînsu dăsupra, cum porîncise Domnul lui Moisi².

20[18]. Și luînd mărturiile, le puse în săcriu înăuntru și puse pîcloarele/suptu săcriu.

temella ei;

40. Perdelele curții cu stîlpii și tălpile lor, perdelele de la intrarea curții, țărîșii, toate lucrurile și odoarele cortului;

41. Veșmintele preoțești, odăjdiiile lui Aaron și veșmintele fiilor lui.

42. Fiii lui Israel au făcut toate, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

43. Și cînd a văzut Moise că au făcut toate lucrurile, așa cum îi poruncise Domnul, i-a binecuvîntat.

CAP. 40

Sfințirea cortului

1. Și iarăși a grăit Domnul lui Moise și i-a zis:

2. „În ziua întii a lunii întii să întinzi cortul adunării.

3. Să pui în el chivotul legii și să atîrni perdeaua înaintea lui.

4. Să așezi înăuntru masa, punînd pe ea toate ale ei. Să aduci sfîșnicul și să-i aprinzi candelile.

5. Să așezi jertfelnicul tămîrierii, cel de aur, înaintea chivotului legii și să atîrni perdeaua de la intrarea cortului.

6. Jertfelnicul arderii de tot să-l așezi înaintea intrării,

7. Iar între cortul mărturie și jertfelnic să pui spălătoarea și să torni într-însa apă.

8. Să tocmești împrejurul cortului ordnăirea curții și la intrarea curții să atîrni perdeaua.

9. Iar mir de ungere și unge cortul și toate cele din el ca să-l sfințești, și el va fi sînt;

10. Unge jertfelnicul arderii de tot și toate ucelele lui și se va sfinți jertfelnicul în mare sfințenie.

11. Unge spălătoarea și temelia ei ca să o sfințești.

12. Cheamă pe Aaron și pe fiii lui ca să se spele la intrarea în cort.

13. Îmbracă-l pe Aaron în odăjdii, unge-l cu mir și sfințește-l, ca să-mi fie preot.

14. Îmbracă și pe fiii lui Aaron cu hitoane.

15. Și, ca pe tatăl lor, să-i ungi, ca să-mi fie preoți. Și ungerea aceasta îi va sfinți preoți în veac, în neamul lor“.

Îndeplinirea poruncilor lui Dumnezeu

16. Și a făcut Moise toate cîte le-a poruncit Domnul, chiar așa a făcut.

17. În ziua întii a lunii întii din anul al doilea de la ieșirea lor din Egipt, a fost așezat cortul.

18. Și a întins Moise cortul și a pus scindurile, stîlpii și grinzile la locul lor;

19. A tocmit deasupra cortului acoperemintele și a făcut acoperișul, cum îi poruncise Domnul.

20. A luat apoi tablele legii și le-a pus în chivot, a vîrît drugii/prin verigile chivotului

săcriu și au pus acoperemintul de asupra săcriului.

21[19]. Și băgă săcriul în cort și au pus acoperirea acoperemintului și au acoperit săcriul mărturie, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

22[20]. Și au pus masa în cortul mărturie, de latură cortului de către miazănoapte, afară de acoperemintul cortului.

23[21]. Și au pus preste ea pâinea punerii înaintea Domnului, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

24[22]. Și au pus sfșnicul în cortul mărturie, împotriva mșci, la latură cortului de către nôtos.

25[23]. Și au pus feștile ei înaintea Domnului, în ce chip poruncit Domnul lui Moisi.

26[24]. Și puse jrtăvnicul cel de aur în cortul mărturie, împotriva acoperemintului.

27[25]. Și au tămlat pre insul tămia tocmirei, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

28[26]. Și jrtăvnicul jrtvelor au pus lângă ușile cortului mărturie

29[26]. Și au adus pre el ardere de tot și jrtvă, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

30[27]. Și au făcut medelnița între mijlocul cortului mărturie și între mijlocul jrtăvnicului și au pus întru insul apă,

31[28]. Pentru ca să s<ă> spēle dentru insul Moisi și Aaron și fiii lui mănule lor și picioarele lor,

32[29]. Cîndu vor intra ei la cortul mărturie sau cîndu, mergu înaintea cătră jrtăvnic să slujăscă, să spăla dentru insul, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

33[30]. Și au pus curtea preneglurului cortului și a jrtăvnicului. [31] Și săvîrși Moisi toate lucrările.

34[31]. Și acoperi norul cortul mărturie și de mărtea Domnului să înplu cortul.

35[32]. Și nu putu Moisi să intre în cortul mărturie, pentru că umbria pre insul nădrul și de mărirea Domnului să înplu cortul³.

36[33]. Și cînd să⁴ vrea sul nădrul de la cortu, înjuga fiii lui Israil cu marfa lor⁵.

37[34]. Iar de nu să sula nădrul, nu puredenă până întru dzua carca să suia nădrul,

38[35]. Pentru că nădr era la cortu dzua, și noaptea foc era pre insul înaintea a tot Israil, întru toate purederile lor.

21[18]. Și băgă sieriul în cort și-l puse acoperemintul, [19] și puse acoperirea acoperemintului și acoperi sieriul mărturie, cum poruncise Domnul lui Moisel.

22[20]. Și puse masa în cortul mărturie despre miazănoapte, afară de acoperemintul cortului.

23[21]. Și puse pre dînsa pâinea punerii înaintea Domnului, cum porunci Domnul lui Moisel.

24[22]. Și puse sfșnicul în cortul mărturie, la colțul cortului despre amiazăzi, împotriva mșci.

25[23]. Și puse făclile într-insul, cum porunci Domnul lui Moisel.

26[24]. Și puse altariul cel de aur în cortul mărturie, împotriva zăvșei acoperemintului.

27[25]. Și-l cădi cu tămlie tocmită, cum poruncise Domnul lui Moisel.

28[26]. Și puse altariul jrtvelor lângă ușile cortului mărturie.

29[27]. Și au adus pre dînsul arderea de tot, cum au poruncit Domnul lui Moisel.

30[28]. Și au pus lghinul între cortul mărturie și între altariu [29] și au băgat într-insul apă.

31[29]. Ca să-s spēle dentr-insul Moisei și Aaron și feciorii lui mînile și picioarele,

32[30]. Cînd vor intra ei în cortul mărturie sau cînd vor mēge înaintea altar să slujăscă, după cum poruncise Domnul lui Moisel.

33[31]. Și puse curtea împrejurul cortului și a altariului și săvîrși Moisel toate lucrările.

34[32]. Și acoperi norul cortul mărturie și se umplu cortul de slava Domnului.

35[33]. Și nu putea Moisel să intre în cortul mărturie, că-l umbria norul; și de slava Domnului se umpluse cortul.

36[34]. Deci, cînd se rădica norul de la cort, se rădica și feciorii lui Israil cu tot ce avea.

37[35]. Iar deacă nu se rădica norul, ei nu se rădica să puredenă până în zioa ce se rădica norul.

38[36]. Că zioa era nor pre cort, iar noaptea era foc înaintea tuturor feciorilor lui Israil, întru toate puresurile lor.

și a pus capacul.

21. A dus chivotul în cort, a atînat perdeaua și a închis chivotul, după cum îi poruncise Domnul.

22. Apoi a așezat masa în partea de miazănoapte a cortului, dincoace de perdea,

23. Și plinile punerii înainte le-a ordîndu pe ea, cum îi poruncise Domnul.

24. În partea de miazăzi, în fața mesei, a așezat sfșnicul.

25. Și a aprins Domnului candelile lui, după cum îi poruncise acesta.

26. A adus jertfelnicul cel de aur în cort în fața perdeli.

27. Și a aprins pe el tămlie înmiresmată, după cum îi poruncise Domnul.

28. A atînat perdeaua de la intrarea cortului.

29. Acolo, la intrare, a așezat jertfelnicul arderilor de tot și a pus pe el jertfe și prinoase după cum îi poruncise Domnul.

30. Între jertfelnic și cortul mărturie a așezat spălătorea și a turnat în ea apă de spălat.

31. Moise, Aaron și fiii lui aveau grijă să-și spele în ea mînile și picioarele,

32. Cînd intrau în cortul mărturie sau veneau la jertfelnic ea să slujească, se spălau acolo, cum poruncise Domnul.

33. A întocmit apoi împrejmuirea curții în jurul cortului și jertfelnicului și a atînat perdeaua la intrarea curții. Astfel a împlinit Moise toate lucrările.

Domnul sălășluiește la fiii lui Israel

34. Atunci un nor a acoperit cortul mărturie și cortul s-a umplut de slava Domnului.

35. Și Moise n-a putut să intre în cort, fiind acesta cuprins și umbrat de nor, plin de slava Domnului.

36. Cînd se ridica norul de pe cort, fiii lui Israel plecau la drum.

37. Iar dacă norul nu se ridica, nu plecau nici ei.

38. Și în tot timpul călătoriei lor, ziua stătea norul Domnului peste cort, iar noaptea lumina din el un foc, în văzul tuturor fiilor lui Israel.